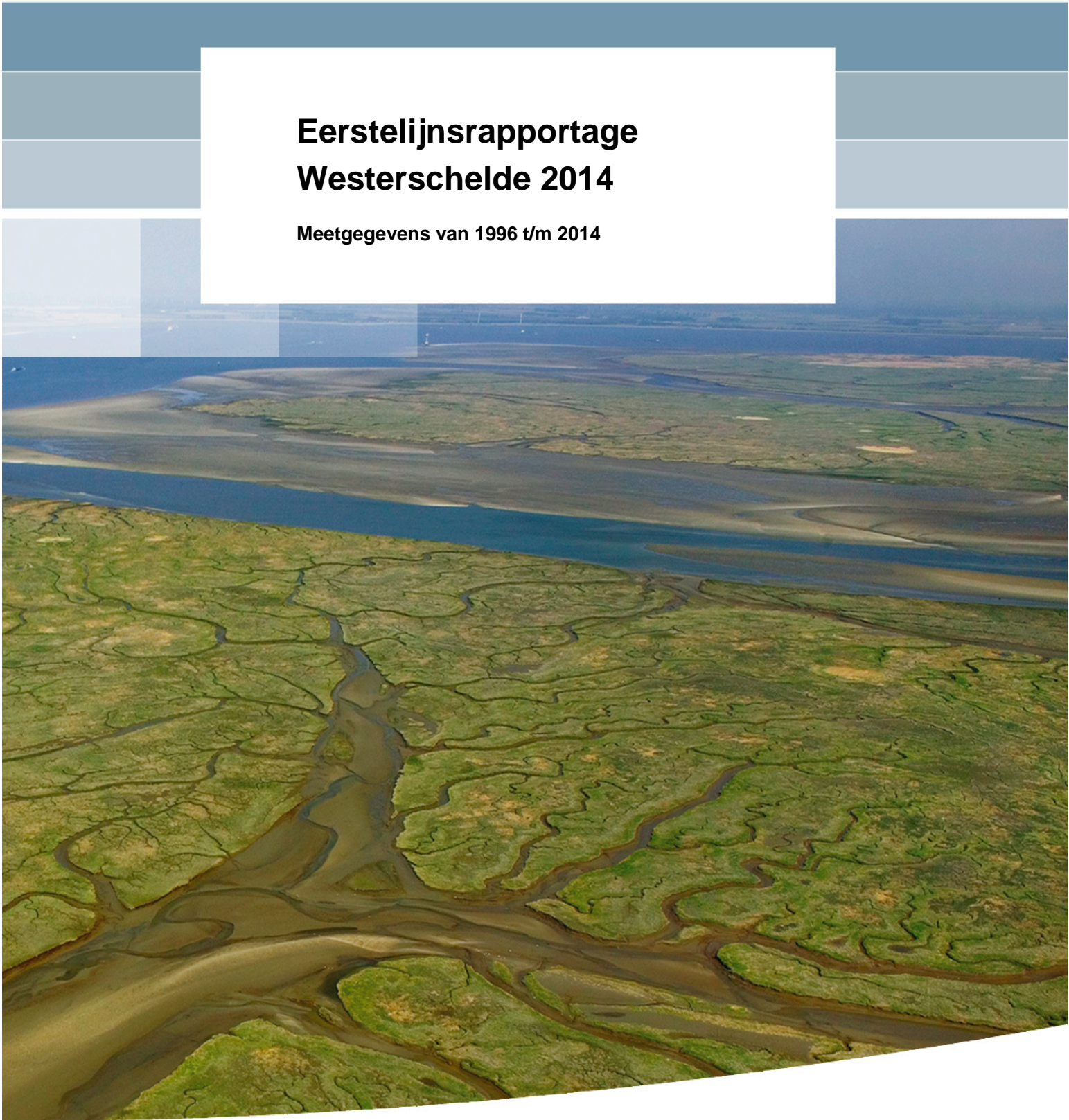

**Eerstelijnsrapportage
Westerschelde 2014**

Meetgegevens van 1996 t/m 2014

Eerstelijnsrapportage Westerschelde 2014

Meetgegevens van 1996 t/m 2014

C.M. Nederhoff

1209394-000

©Deltares, 2015

Deltares

Titel

Eerstelijnsrapportage Westerschelde 2014

Opdrachtgever

Rijkswaterstaat

Project

1209394-000

Kenmerk

1209394-000-ZKS-0016

Pa-**gina's**

227

Classificatie

Openbaar

Trefwoorden

Meetgegevens Westerschelde

Samenvatting

Rapportage van de beschikbare hydrodynamische, fysisch-chemische en biologische data in de periode 1996 - 2014 voor de Westerschelde en de monding. De rapportage is opgesteld in het kader van de OntwikkelingsSchets 2010 en vormt een van de bouwstenen voor de vergunningverlening van de derde verdieping van het Schelde-estuarium.

Referenties

Versie	Datum	Auteur	Paraaf	Review	Paraaf	Goedkeuring	Paraaf
v1.0	05-11-15	C.M. Nederhoff		J. Vroom		F.M.J. Hoozemans	

Status

definitief

Deltares

Inhoudsopgave

1	Inleiding	1
1.1	Achtergrond	1
1.2	Doelstelling	1
1.3	Verwerkte data	1
1.4	Leeswijzer	2
2	Hydrodynamiek	3
2.1	Waterstanden	3
2.1.1	Informatie over de metingen	4
2.1.2	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden	6
2.1.3	Jaargemiddelde getijslag	10
2.1.4	Getijcomponenten	12
2.2	Golven	15
2.2.1	Informatie over de metingen	15
2.2.2	Golfhoogte	18
2.2.3	Golfperiode	24
2.2.4	Golfrichting	30
3	Fysisch-chemische parameters in oppervlaktewater	33
3.1	Informatie over de metingen	33
3.2	Saliniteit	34
3.2.1	Jaargemiddelde	34
3.2.2	Gemiddelde waarde in de zomer en de winter	34
3.2.3	Maandgemiddelde	35
3.3	Watertemperatuur	37
3.3.1	Jaargemiddelde	37
3.3.2	Gemiddelde waarde in de zomer en de winter	38
3.3.3	Maandgemiddelde	38
3.4	Zuurstofgehalte	40
3.4.1	Jaargemiddelde	40
3.4.2	Maandgemiddelde	41
3.5	Zuurstofverzadigingspercentage	43
3.5.1	Jaargemiddelde	43
3.5.2	Maandgemiddelde	44
3.6	Chlorofyl-a	46
3.6.1	Jaargemiddelde	46
3.6.2	Gemiddelde waarden in de zomer en de winter	46
3.6.3	Maandgemiddelde	46
3.7	Feofytine-a	49
3.8	Chemisch zuurstofverbruik	50
3.8.1	Jaargemiddelde	50
3.8.2	Maandgemiddelde	50
3.9	Biochemisch zuurstofverbruik	53
3.9.1	Jaargemiddelde	53
3.9.2	Maandgemiddelde	53
3.10	Lichtklimaat	55
3.10.1	Doorzicht	56
3.10.2	Extinctiecoëfficiënt	57
3.11	Zwevende stof	58
3.12	Nutrienten	60

3.12.1	Stikstof na filtratie	62
3.12.2	Particulair gebonden stikstof	64
3.12.3	Ammonium	66
3.12.4	Nitriet	68
3.12.5	Nitraat	70
3.12.6	Orthofosfaat	72
3.12.7	Fosfaat na filtratie	74
3.12.8	Particulair gebonden fosfaat	76
3.12.9	Silicaat	78
3.13	Organisch koolstof	80
3.13.1	Opgelost organisch koolstof	80
3.13.2	Particulair gebonden organisch koolstof	81
3.14	C:N:P ratio's	82
3.15	Metalen	85
3.15.1	Boor	86
3.15.2	Boor na filtratie	87
3.15.3	Chroom	88
3.15.4	Chroom na filtratie	89
3.15.5	Koper	90
3.15.6	Koper na filtratie	91
3.15.7	Uranium	92
3.15.8	Uranium na filtratie	93
3.15.9	Vanadium	94
3.15.10	Vanadium na filtratie	95
3.15.11	Zink	96
3.15.12	Zink na filtratie	97
3.16	Continue metingen	98
3.16.1	Informatie over de metingen	98
3.16.2	Saliniteit	100
3.16.3	Temperatuur	101
3.16.4	Zuurstofgehalte	102
3.16.5	Troebelheid	103
3.16.6	Lichtstraling	104
3.16.7	Fluorescentie	105
4	Fysisch-chemische parameters in zwevend stof	107
4.1	Informatie over de metingen	107
4.2	Korrelgrootteverdeling	108
4.2.1	Korrelgroottefractie tot 63 μm	108
4.2.2	Korrelgroottefractie tot 2 μm	109
4.3	Metalen	110
4.3.1	Arseen	111
4.3.2	Cadmium	112
4.3.3	Chroom	113
4.3.4	Kobalt	114
4.3.5	Koper	115
4.3.6	Kwik	116
4.3.7	Lood	117
4.3.8	Vanadium	118
4.3.9	Zink	119
4.4	Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAKs)	120
4.4.1	Antraceen	121
4.4.2	Benzoaantraceen	122
4.4.3	Benzoapyreen	123

4.4.4	Benzoperyleen	124
4.4.5	Benzokfluorantheen	125
4.4.6	Chryseen	126
4.4.7	Fenanthreen	127
4.4.8	Fluorantheen	128
4.4.9	Indeno	129
4.4.10	Naftaleen	130
4.5	Polychloorbifenylen (PCBs)	131
4.5.1	2,2",3,4,4",5,5"-heptachloorbifenyyl	132
4.5.2	2,2",3,4,4",5"-hexachloorbifenyyl	133
4.5.3	2,2",4,4",5,5"-hexachloorbifenyyl	134
4.5.4	2,2",4,5,5"-pentachloorbifenyyl	135
4.5.5	2,3",4,4",5-pentachloorbifenyyl	136
4.5.6	2,2",5,5"-tetrachloorbifenyyl	137
4.5.7	2,4,4"-trichloorbifenyyl	138
4.6	Overige stoffen	139
4.6.1	Dieldrin	139
4.6.2	Hexachloorbenzeen	140
4.6.3	Tributyltin	141
5	Fysisch-chemische parameters in biota	143
5.1	Informatie over de metingen	143
5.2	Bot	145
5.2.1	Metalen	145
5.2.2	Polychloorbifenylen (PCBs)	146
5.2.3	Polybroomdifenylethers (PBDEs)	147
5.2.4	Organochloorbestrijdingsmiddelen	148
5.3	Mosselen	148
5.3.1	Metalen	149
5.3.2	Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen (PAKs)	157
5.3.3	Polychloorbifenylen (PCBs)	158
5.3.4	Gebromeerde vlamvertragers (PBDEs)	160
5.3.5	Organotinverbindingen	161
5.3.6	Organochloorbestrijdingsmiddelen	162
6	Fytoplankton	165
6.1	Indeling soorten	165
6.2	Informatie over de metingen	165
6.2.1	Stations en jaren	165
6.2.2	Figuren	166
6.2.3	Trendbreuk	166
6.3	Resultaten per station	167
6.3.1	Schaar van Ouden Doel	167
6.3.2	Hansweert geul	169
6.3.3	Vlissingen boei SSVH	171
6.3.4	Walcheren 2 km uit de kust	173
6.3.5	Walcheren 20 km uit de kust	175
6.4	Resultaten per groep	177
6.4.1	Autotroof - Blauwwieren	177
6.4.2	Autotroof - Diatomeeen	178
6.4.3	Autotroof - Dinoflagellaten	179
6.4.4	Autotroof - Groenwieren	180
6.4.5	Autotroof - Phaeocystis	181
6.4.6	Autotroof - overig	182

Deltares

6.4.7	Heterotroof - Dinoflagellaten	183
6.4.8	Heterotroof - overig	184
6.4.9	Beide of onbekend - Dinoflagellaten	185
6.4.10	Beide of onbekend- overig	186
Bibliografie		187
A Overzicht gebruikte data		189
A.1	Hydrodynamiek	189
A.1.1	Fytoplankton	189
A.2	Fysisch-chemische parameters	190
A.2.1	Oppervlaktewater (compartiment 10)	190
A.2.2	Zwevend stof (compartiment 50)	191
A.2.3	Biota (compartiment 60)	192
B Meetdichtheidmatrices		193
B.1	Oppervlaktewater	193
B.1.1	Schaar van Ouden Doel	193
B.1.2	Hansweert geul	194
B.1.3	Terneuzen boei 20	195
B.1.4	Vlissingen boei SSVH	196
B.1.5	Walcheren 2 km uit de kust	197
B.1.6	Walcheren 20 km uit de kust	198
B.2	Zwevende stof	199
B.2.1	Schaar van Ouden Doel	199
B.2.2	Vlissingen boei SSVH	200
B.3	Biota	201
B.3.1	Bot	201
B.3.2	Mosselen	202
C Indeling fytoplankton		207

Lijst van figuren

2.1	Getijgolf met hoogwater en laagwater op basis van Van Rijn (1994)	3
2.2	Ligging van de meetstations voor de waterstanden	4
2.3	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij het Europlatform	6
2.4	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij de Vlakte van de Raan	6
2.5	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Cadzand	7
2.6	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Westkappele	7
2.7	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Breskens voorhaven	7
2.8	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Vlissingen	7
2.9	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Gat van Borssele	8
2.10	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Overloop van Hansweert	8
2.11	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Terneuzen	8
2.12	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Hansweert	8
2.13	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Walsoorden	9
2.14	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Baalhoek	9
2.15	Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Bath	9
2.16	Gemiddelde getijslag in de Westerschelde	11
2.17	Amplitude van de M2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.	13
2.18	Amplitude van de M4-getijcomponent voor de landelijke meetstations.	13
2.19	Amplitude van de S2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.	13
2.20	Fase van de M2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.	14
2.21	Fase van de M4-getijcomponent voor de landelijke meetstations.	14
2.22	Fase van de S2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.	14
2.23	Geschematiseerd golfspectrum op zee	15
2.24	Ligging van de meetstations voor de golfhoogte en -periode	17
2.25	Waardes voor de golfhoogte bij Deurloo	19
2.26	Waardes voor de golfhoogte bij Cadzand	19
2.27	Waardes voor de golfhoogte bij Wielingen	20
2.28	Waardes voor de golfhoogte bij Hoofdplaat	20
2.29	Waardes voor de golfhoogte bij Honte	21
2.30	Waardes voor de golfhoogte bij Pas van Terneuzen	21
2.31	Waardes voor de golfhoogte bij Overloop van Hansweert	22
2.32	Waardes voor de golfhoogte bij Hansweert	22
2.33	Waardes voor de golfhoogte bij Overloop van Valkenisse	23
2.34	Waardes voor de golfhoogte bij Bath	23
2.35	Waardes voor de golfperiode bij Deurloo	25
2.36	Waardes voor de golfperiode bij Cadzand	25
2.37	Waardes voor de golfperiode bij Wielingen	26
2.38	Waardes voor de golfperiode bij Hoofdplaat	26
2.39	Waardes voor de golfperiode bij Honte	27
2.40	Waardes voor de golfperiode bij Pas van Terneuzen	27
2.41	Waardes voor de golfperiode bij Overloop van Hansweert	28
2.42	Waardes voor de golfperiode bij Hansweert	28
2.43	Waardes voor de golfperiode bij Overloop van Valkenisse	29
2.44	Waardes voor de golfperiode bij Bath	29
2.45	Golfrichting en -hoogte per jaar bij Deurloo	31
2.46	Golfrichting en -hoogte per jaar bij Cadzand	32
3.1	Ligging van de meetstations voor het oppervlaktewater.	33
3.2	Jaarlijks gemiddelde saliniteit	35
3.3	Saliniteit gedurende zomer en winter in het oppervlaktewater	35

Deltares

3.4	Maandgemiddelde saliniteit in het oppervlaktewater	36
3.5	Jaarlijks gemiddelde temperatuur in het oppervlaktewater	37
3.6	Temperatuur gedurende zomer en winter in het oppervlaktewater	38
3.7	Maandgemiddelde temperatuur in het oppervlaktewater	39
3.8	Jaarlijks gemiddelde zuurstofgehalte in het oppervlaktewater	41
3.9	Maandgemiddelde zuurstofgehalte in het oppervlaktewater	42
3.10	Jaarlijks gemiddelde zuurstofverzadigingspercentage van het oppervlaktewater	44
3.11	Maandgemiddelde zuurstofverzadigingspercentage in het oppervlaktewater	45
3.12	Jaarlijks gemiddelde chlorofyl-a in het oppervlaktewater	47
3.13	Chlorofyl-a gedurende zomer en winter in het oppervlaktewater	47
3.14	Maandgemiddelde chlorofyl-a in het oppervlaktewater	48
3.15	Jaarlijks gemiddelde feofytine in het oppervlaktewater	49
3.16	Jaarlijks gemiddelde chemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater	51
3.17	Maandgemiddelde chemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater	52
3.18	Jaarlijks gemiddelde biochemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater	53
3.19	Maandgemiddelde biochemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater	54
3.20	Jaarlijks gemiddelde doorzicht in het oppervlaktewater	56
3.21	Jaarlijks gemiddelde extinctiecoëfficiënt in het oppervlaktewater	57
3.22	Jaarlijks gemiddelde hoeveelheid zwevende stof in het oppervlaktewater	59
3.23	Jaarlijks gemiddelde stikstofgehalte in het oppervlaktewater	62
3.24	Maandgemiddelde stikstofgehalte in het oppervlaktewater	63
3.25	Jaarlijks gemiddelde particulier stikstofgehalte in het oppervlaktewater	64
3.26	Maandgemiddelde particulier stikstofgehalte in het oppervlaktewater	65
3.27	Jaarlijks gemiddelde ammoniumgehalte in het oppervlaktewater	66
3.28	Maandgemiddelde ammoniumgehalte in het oppervlaktewater	67
3.29	Jaarlijks gemiddelde nitrietgehalte in het oppervlaktewater	68
3.30	Maandgemiddelde nitrietgehalte	69
3.31	Jaarlijks gemiddelde nitraatgehalte in het oppervlaktewater	70
3.32	Maandgemiddelde nitraatgehalte	71
3.33	Jaarlijks gemiddelde orthofosfaatgehalte	72
3.34	Maandgemiddelde orthofosfaatgehalte in het oppervlaktewater	73
3.35	Jaarlijks gemiddelde fosfaatgehalte in het oppervlaktewater	74
3.36	Maandgemiddelde fosfaatgehalte in het oppervlaktewater	75
3.37	Jaarlijks gemiddelde ongebonden fosfaatgehalte in het oppervlaktewater	76
3.38	Maandgemiddelde ongebonden fosfaatgehalte in het oppervlaktewater	77
3.39	Jaarlijks gemiddelde silicaatgehalte in het oppervlaktewater	78
3.40	Maandgemiddelde silicaatgehalte in het oppervlaktewater	79
3.41	Jaarlijks gemiddelde opgeloste koolstofgehalte in het oppervlaktewater	80
3.42	Jaarlijks gemiddelde particuliere koolstofgehalte in het oppervlaktewater	81
3.43	Jaarlijks gemiddelde NC ratio van het oppervlaktewater	83
3.44	Jaarlijks gemiddelde PC ratio van het oppervlaktewater	83
3.45	NC ratio's gedurende zomer en winter van het oppervlaktewater	84
3.46	PC ratio's gedurende zomer en winter van het oppervlaktewater	84
3.47	Jaarlijks gemiddelde totale boorgehalte in het oppervlaktewater	86
3.48	Jaarlijks gemiddelde gefilterde boorgehalte in het oppervlaktewater	87
3.49	Jaarlijks gemiddelde totale chroomgehalte in het oppervlaktewater	88
3.50	Jaarlijks gemiddelde gefilterde chroomgehalte in het oppervlaktewater	89
3.51	Jaarlijks gemiddelde totale kopergehalte in het oppervlaktewater	90
3.52	Jaarlijks gemiddelde gefilterde kopergehalte in het oppervlaktewater	91
3.53	Jaarlijks gemiddelde totale uraniumgehalte in het oppervlaktewater	92
3.54	Jaarlijks gemiddelde gefilterde uraniumgehalte in het oppervlaktewater	93
3.55	Jaarlijks gemiddelde totale vanadiumgehalte in het oppervlaktewater	94
3.56	Jaarlijks gemiddelde gefilterde vanadiumgehalte in het oppervlaktewater	95
3.57	Jaarlijks gemiddelde zinkgehalte in het oppervlaktewater	96

3.58	Jaarlijks gemiddelde gefilterde zinkgehalte in het oppervlaktewater	97
3.59	Ligging van het meetstation voor de continue meting.	99
3.60	Tijdserie van de saliniteit voor de continue metingen	100
3.61	Daggemiddelde waardes van de saliniteit voor de continue metingen	100
3.62	Tijdserie van de watertemperatuur voor de continue metingen	101
3.63	Daggemiddelde waardes van de watertemperatuur voor de continue metingen	101
3.64	Tijdserie van het zuurstofgehalte voor de continue metingen	102
3.65	Daggemiddelde waardes van het zuurstofgehalte voor de continue metingen	102
3.66	Tijdserie van de troebelheid voor de continue metingen	103
3.67	Daggemiddelde waardes van de troebelheid voor de continue metingen	103
3.68	Tijdserie van de lichtinstraling voor de continue metingen	104
3.69	Daggemiddelde waardes van de lichtinstraling voor de continue metingen	104
3.70	Tijdserie van de fluorescentie voor de continue metingen	105
3.71	Daggemiddelde waardes van de fluorescentie voor de continue metingen	105
4.1	Ligging van de meetstations voor het zwevende stof.	107
4.2	Jaarlijks gemiddelde korrelgroottefractie tot 63 μm in zwevende stof	108
4.3	Jaarlijks gemiddelde korrelgroottefractie tot 2 μm in zwevende stof	109
4.4	Jaarlijks gemiddelde arseen in zwevende stof	111
4.5	Jaarlijks gemiddelde cadmium in zwevende stof	112
4.6	Jaarlijks gemiddelde chroom in zwevende stof	113
4.7	Jaarlijks gemiddelde kobalt in zwevende stof	114
4.8	Jaarlijks gemiddelde koper in zwevende stof	115
4.9	Jaarlijks gemiddelde kwik in zwevende stof	116
4.10	Jaarlijks gemiddelde lood in zwevende stof	117
4.11	Jaarlijks gemiddelde vanadium in zwevende stof	118
4.12	Jaarlijks gemiddelde zink in zwevende stof	119
4.13	Jaarlijks gemiddelde antracene in zwevende stof	121
4.14	Jaarlijks gemiddelde benzoantracene in zwevende stof	122
4.15	Jaarlijks gemiddelde benzoapyreen in zwevende stof	123
4.16	Jaarlijks gemiddelde benzoperyleen in zwevende stof	124
4.17	Jaarlijks gemiddelde benzokfluorantheen in zwevende stof	125
4.18	Jaarlijks gemiddelde chryseen in zwevende stof	126
4.19	Jaarlijks gemiddelde fenanthreen in zwevende stof	127
4.20	Jaarlijks gemiddelde fluorantheen in zwevende stof	128
4.21	Jaarlijks gemiddelde Indenopyreen in zwevende stof	129
4.22	Jaarlijks gemiddelde naftaleen in zwevende stof	130
4.23	Jaarlijks gemiddelde PCB180 in zwevende stof	132
4.24	Jaarlijks gemiddelde PCB138 in zwevende stof	133
4.25	Jaarlijks gemiddelde PCB153 in zwevende stof	134
4.26	Jaarlijks gemiddelde PCB101 in zwevende stof	135
4.27	Jaarlijks gemiddelde PCB52 in zwevende stof	136
4.28	Jaarlijks gemiddelde PCB118 in zwevende stof	137
4.29	Jaarlijks gemiddelde PCB28 in zwevende stof	138
4.30	Jaarlijks gemiddelde dieldrin in zwevende stof	139
4.31	Jaarlijks gemiddelde hexachloorbenzeen in zwevende stof	140
4.32	Jaarlijks gemiddelde tributyltin in zwevende stof	141
5.1	Ligging van de meetstations voor biota	143
5.2	Jaarlijks gemiddelde waardes voor metaal in bot	145
5.3	Jaarlijks gemiddelde waardes voor PCB's in bot	147
5.4	Jaarlijks gemiddelde waardes voor PBDE's in bot	147
5.5	Jaarlijks gemiddelde waardes voor organochloorbestrijdingsmiddelen in bot	148
5.6	Jaarlijks gemiddelde waardes voor arseen in mosselen	149

Deltares

5.7	Jaarlijks gemiddelde waardes voor cadmium in mosselen	150
5.8	Jaarlijks gemiddelde waardes voor chroom in mosselen	151
5.9	Jaarlijks gemiddelde waardes voor koper in mosselen	152
5.10	Jaarlijks gemiddelde waardes voor kwik in mosselen	153
5.11	Jaarlijks gemiddelde waardes voor lood in mosselen	154
5.12	Jaarlijks gemiddelde waardes voor nikkel in mosselen	155
5.13	Jaarlijks gemiddelde waardes voor zink in mosselen	156
5.14	Jaarlijks gesommeerde waardes voor PAK's in mosselen	157
5.15	Jaarlijks gesommeerde waardes voor PCB's (droog) in mosselen	159
5.16	Jaarlijks gesommeerde waardes voor PCB's (nat) in mosselen	159
5.17	Jaarlijks gesommeerde waardes voor PBDE's (nat) in mosselen	160
5.18	Jaarlijks gesommeerde waardes voor organotinverbindingen's in mosselen	161
5.19	Jaarlijks gemiddelde waardes voor hexachloorbenzeen in mosselen	163
5.20	Jaarlijks gemiddelde waardes voor hexachloorbutadieen in mosselen	164
6.1	Ligging van de meetstations voor het fytoplankton	166
6.2	Jaarlijks fytoplankton bij Schaar van Ouden Doel	168
6.3	Jaarlijks fytoplankton bij Hansweert Geul	170
6.4	Jaarlijks fytoplankton bij Vlissingen boei SSVH	172
6.5	Jaarlijks fytoplankton bij Walcheren 2km uit de kust	174
6.6	Jaarlijks fytoplankton bij Walcheren 20km uit de kust	176
6.7	Jaarlijks fytoplankton (autotroof - blauwwieren)	177
6.8	Jaarlijks fytoplankton (autotroof - diatomeeën)	178
6.9	Jaarlijks fytoplankton (autotroof - dinoflagellaten)	179
6.10	Jaarlijks fytoplankton (autotroof - groenwieren)	180
6.11	Jaarlijks fytoplankton (autotroof - phaeocystis)	181
6.12	Jaarlijks fytoplankton (autotroof - overig)	182
6.13	Jaarlijks fytoplankton (heterotroof - dinoflagellaten)	183
6.14	Jaarlijks fytoplankton (heterotroof - overig)	184
6.15	Jaarlijks fytoplankton (beide of onbekend - dinoflagellaten)	185
6.16	Jaarlijks fytoplankton (beide of onbekend - overig)	186

Lijst van tabellen

2.1	Overzicht meetperiode van de waterstand per meetstation. Een asterisk (*) betekent dat data vanaf 1950 is gebruikt.	4
2.2	Gemiddelde hoogwater, laagwater en getijslag	11
2.3	Waardes van drie getijcomponenten	12
2.4	Golfspectrum per meetperiode en -locatie	17
2.5	Waardes voor de golfhoogte	18
2.6	Waardes voor de golfperiode	24
3.1	Waardes van de saliniteit in het oppervlaktewater	34
3.2	Waardes van de watertemperatuur in het oppervlaktewater	37
3.3	Waardes van het zuurstofgehalte in het oppervlaktewater	41
3.4	Waardes van het zuurstofverzadigingspercentage in het oppervlaktewater	44
3.5	Waardes van het chlorofyl-a in het oppervlaktewater	46
3.6	Waardes van het feofytine in het oppervlaktewater	49
3.7	Waardes van het chemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater	50
3.8	Waardes van het biochemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater	53
3.9	Waardes van het doorzicht in het oppervlaktewater	56
3.10	Waardes van het extinctiecoëfficiënt in het oppervlaktewater	57
3.11	Waardes van de hoeveelheid zwevende stof in het oppervlaktewater	58
3.12	Waardes van het stikstofgehalte in het oppervlaktewater	62
3.13	Waardes van het particulier stikstofgehalte in het oppervlaktewater	64
3.14	Waardes van het ammoniumgehalte in het oppervlaktewater	66
3.15	Waardes van het nitrietgehalte in het oppervlaktewater	68
3.16	Waardes van het nitraatgehalte in het oppervlaktewater	70
3.17	Waardes van het orthofosfaatgehalte	72
3.18	Waardes van het fosfaatgehalte	74
3.19	Waardes van het particulier gebonden fosfaatgehalte in het oppervlaktewater	76
3.20	Waardes van het silicaatgehalte in het oppervlaktewater	78
3.21	Waardes van het opgeloste koolstofgehalte in het oppervlaktewater	80
3.22	Waardes van het particulier gebonden koolstofgehalte in het oppervlaktewater	81
3.23	Waardes van de CNP ratio's van het oppervlaktewater	82
3.24	Waardes van het gefilterde boorgehalte in het oppervlaktewater	86
3.25	Waardes van het gefilterde boorgehalte in het oppervlaktewater	87
3.26	Waardes van het totale chroomgehalte in het oppervlaktewater	88
3.27	Waardes van het gefilterde chroomgehalte in het oppervlaktewater	89
3.28	Waardes van het totale kopergehalte in het oppervlaktewater	90
3.29	Waardes van het gefilterde kopergehalte in het oppervlaktewater	91
3.30	Waardes van het totale uraniumgehalte in het oppervlaktewater	92
3.31	Waardes van het gefilterde uraniumgehalte in het oppervlaktewater	93
3.32	Waardes van het totale vanadiumgehalte in het oppervlaktewater	94
3.33	Waardes van het gefilterde vanadiumgehalte in het oppervlaktewater	95
3.34	Waardes van het totale zinkgehalte in het oppervlaktewater	96
3.35	Waardes van het gefilterde zinkgehalte in het oppervlaktewater	97
3.36	Waardes van de saliniteit voor de continue metingen	100
3.37	Waardes van de watertemperatuur voor de continue metingen	101
3.38	Waardes van het zuurstofgehalte voor de continue metingen	102
3.39	Waardes van de troebelheid voor de continue metingen	103
3.40	Waardes van de lichtinstraling voor de continue metingen	104
3.41	Waardes van de fluorescentie voor de continue metingen	105

Deltares

4.1	Waardes voor de korrelgroottefractie tot 63 μm in zwevende stof	108
4.2	Waardes voor de korrelgroottefractie tot 2 μm in zwevende stof	109
4.3	Waardes voor de arseen in zwevende stof	111
4.4	Waardes voor de cadmium in zwevende stof	112
4.5	Waardes voor de chroom in zwevende stof	113
4.6	Waardes voor de kobalt in zwevende stof	114
4.7	Waardes voor de koper in zwevende stof	115
4.8	Waardes voor de kwik in zwevende stof	116
4.9	Waardes voor de lood in zwevende stof	117
4.10	Waardes voor de vanadium in zwevende stof	118
4.11	Waardes voor de zink	119
4.12	Waardes voor de antracene in zwevende stof	121
4.13	Waardes voor de benzoaantracene in zwevende stof	122
4.14	Waardes voor de benzoapyreen in zwevende stof	123
4.15	Waardes voor de benzoperyleen in zwevende stof	124
4.16	Waardes voor de benzokfluorantheen in zwevende stof	125
4.17	Waardes voor de chryseen in zwevende stof	126
4.18	Waardes voor de fenanthreen in zwevende stof	127
4.19	Waardes voor de fluorantheen in zwevende stof	128
4.20	Waardes voor de Indenopyreen in zwevende stof	129
4.21	Waardes voor de naftaleen in zwevende stof	130
4.22	Waardes voor de PCB180 in zwevende stof	132
4.23	Waardes voor de PCB138 in zwevende stof	133
4.24	Waardes voor de PCB153 in zwevende stof	134
4.25	Waardes voor de PCB101 in zwevende stof	135
4.26	Waardes voor de PCB52 in zwevende stof	136
4.27	Waardes voor de PCB118 in zwevende stof	137
4.28	Waardes voor de PCB28 in zwevende stof	138
4.29	Waardes voor de dieldrin in zwevende stof	139
4.30	Waardes voor de hexachloorbenzeen in zwevende stof	140
4.31	Waardes voor de tributyltin in zwevende stof	141
5.1	Waardes van het metaalgehalte in bot	145
5.2	Waardes PCB's in bot	146
5.3	Waardes PBDE in bot	147
5.4	Waardes van het gehalte organochloorbestrijdingsmiddelen in bot	148
5.5	Waardes van het arseengehalte in mosselen	149
5.6	Waardes van het cadmiumgehalte in mosselen	150
5.7	Waardes van het chroomgehalte in mosselen	151
5.8	Waardes van het kopergehalte in mosselen	152
5.9	Waardes van het kwikgehalte in mosselen	153
5.10	Waardes van het loodgehalte in mosselen	154
5.11	Waardes van het nikkelgehalte in mosselen	155
5.12	Waardes van het zinkgehalte in mosselen	156
5.13	Waardes voor PAK's in mosselen	157
5.14	Waardes voor PCB's in mosselen	159
5.15	Waardes voor PBDE's in mosselen	160
5.16	Waardes voor PBDE's in mosselen	161
5.17	Waardes van het gehalte organochloorbestrijdingsmiddelen in mosselen	162
5.18	Waardes van het gehalte organochloorbestrijdingsmiddelen in mosselen	164
6.1	Groepsindeling fytoplankton. Getallen tussen haakjes is de nummering per gedetineerde groep van deze Eerstelijnsrapportage	165
6.2	Jaarwaardes voor de fytoplankton bij Schaar van Ouden Doel	167

6.3	Jaarwaardes voor de fytoplankton bij Hansweert Geul	169
6.4	Jaarwaardes voor de fytoplankton bij Vlissingen boei SSVH	171
6.5	Jaarwaardes voor de fytoplankton bij Walcheren 2km uit de kust	173
6.6	Jaarwaardes voor de fytoplankton bij Walcheren 20km uit de kust	175
B.1	Meetdichtheidsmatrices oppervlaktewater Schaar van Ouden Doel	193
B.2	Meetdichtheidsmatrices oppervlaktewater Hansweert geul	194
B.3	Meetdichtheidsmatrices oppervlaktewater Terneuzen boei 20	195
B.4	Meetdichtheidsmatrices oppervlaktewater Vlissingen boei SSVH	196
B.5	Meetdichtheidsmatrices oppervlaktewater Walcheren 2 km uit de kust	197
B.6	Meetdichtheidsmatrices oppervlaktewater Walcheren 20 km uit de kust	198
B.7	Meetdichtheidsmatrices zwevende stof Schaar van Ouden Doel	199
B.8	Meetdichtheidsmatrices zwevende stof Vlissingen boei SSV	200
B.9	Meetdichtheidsmatrices bot	201
B.10	Meetdichtheidsmatrices metaal in mosselen Hoedekenskerke	202
B.11	Meetdichtheidsmatrices metaal in mosselen Hooge Platen	202
B.12	Meetdichtheidsmatrices metaal in mosselen Knuitershoek	202
B.13	Meetdichtheidsmatrices metaal in mosselen Hansweert boei OHMG	203
B.14	Meetdichtheidsmatrices metaal in mosselen Vlissingen boei SSVH	203
B.15	Meetdichtheidsmatrices PAK en PCB in mosselen Hansweert boei OHMG	204
B.16	Meetdichtheidsmatrices PAK en PCB in mosselen Vlissingen boei SSVH	204
B.17	Meetdichtheidsmatrices PCB en PBDEs in mosselen Knuitershoek	205
B.18	Meetdichtheidsmatrices overige in mosselen Knuitershoek	206

Deltares

1 Inleiding

1.1 Achtergrond

De projecten in de OntwikkelingsSchets 2010 (OS2010) hebben als doel verschillende veranderingen in het Schelde-estuarium te bewerkstelligen. Het betreft verruiming van de vaargeul, aanleg van gebieden met gedempt getij en ontpolderingen. Het doel van deze projecten is verbetering van de toegankelijkheid (scheepvaart), vergroting van de veiligheid tegen overstromingen en verbetering van de natuurwaarde en natuurlijkheid van het systeem.

Deze projecten kunnen ook niet gewenste neveneffecten hebben op het functioneren van het estuarium. De resultaten van deze projecten worden gemonitord via geïntegreerde systeemmonitoring. Naast OS2010 zijn er nog andere programmas die invloed hebben op de kwaliteiten van het systeem, zoals maatregelen ten behoeve van de Kaderrichtlijn Water (KRW) en emissievergunningen (bv. de rioolwaterzuiveringen in Vlaanderen).

Voor de monitoring in het kader van de Ontwikkelingsschets 2010 (OS2010) en de voortgang (effecten) van de derde verruiming dienen gevalideerde data en datarapporten geleverd te worden. Deze datarapportage betreft de zogenaamde eerstelijnsrapportage van de monitoring van de Westerschelde en de monding. Elk jaar wordt er een nieuwe Eerstelijnsrapportage opgeleverd. Dit is de vijfde eerstelijnsrapportage.

1.2 Doelstelling

De eerstelijnsrapportage is een eerste weergave van de beschikbare data en beschrijft enkel wat men in de meetresultaten ziet. Het bevat een eenvoudige interpretatie van de gegevens en enkel een eenvoudige analyse. Er worden geen oorzaak-gevolg relaties geanalyseerd, dit gebeurt in de 2de-lijnsrapportage van de evaluatierapporten.

Dit rapport betreft het Nederlandse deel van het Schelde-estuarium (Westerschelde en monding) en is een bouwsteen voor de rapportages die nodig zijn voor de vergunningen.

1.3 Verwerkte data

In deze eerstelijnsrapportage zijn data die gemeten zijn in de periode 1996 t/m 2014 voor de Westerschelde en de monding weergegeven. De data zijn opgedeeld in drie hoofdgroepen: hydrodynamische, fysisch-chemische en biologische parameters. Niet alle beschikbare parameters in deze groepen zijn weergegeven, maar er is in overleg met RWS-WVL een selectie gemaakt. Er zijn hierbij parameters geselecteerd die nog niet in een ander kader gerapporteerd worden en die belangrijk zijn voor het functioneren van het estuarium.

Een groot aantal van de fysisch-chemische en biologische parameters in de Westerschelde worden gemeten in het kader van de MWTL. Deze parameters kennen de volgende onderverdeling: oppervlaktewater (compartiment 10), zwevende stof (compartiment 50), bodem (compartiment 40; iedere 3 jaar gemeten) en biota (compartiment 60). De meest recente bodemgegevens komen uit 2013 en zijn dus in deze eerstelijnsrapportage niet opgenomen, immers ze staan al in de vierde Eerstelijnsrapportage. Daarnaast is biota in deze eerstelijnsrapportage niet opgenomen, aangezien er op het moment van opleveren nog geen data beschikbaar was.

Naast deze datarapportage worden er aparte rapportages uitgevoerd voor o.a. macrofauna,

vissen, kustbroedvogels, hoogwatervogeltellingen en zeehonden. Daarnaast worden enkele parameters uitgewerkt door andere instanties. Dit geldt o.a. voor de geomorfologie, primaire productie en vegetatie-ecotopenkaarten. Deze data zijn daarom niet in deze rapportage opgenomen.

1.4 Leeswijzer

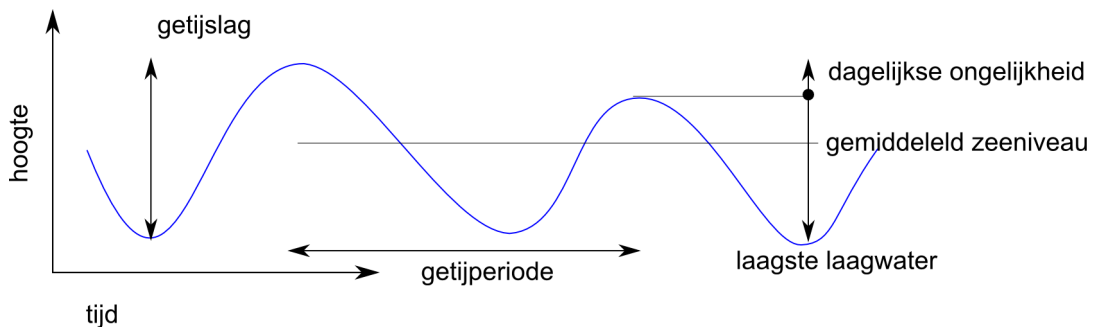
Hoofdstuk 2 bevat de hydrodynamiek. Op een groot aantal stations in de Westerschelde, de monding en de Noordzee worden hoog- en laagwaterstanden gepresenteerd over de periode 1950 tot heden. Ook de getijslag en de M2, M4 en S2-componenten van het getij worden weergegeven. Voor de golven wordt de golfhoogte en golfperiode getoond op meerdere stations in de Westerschelde en de monding. Voor een tweetal stations (Cadzand en Deurloo) in de monding wordt ook de golfrichting weergegeven. Hoofdstuk 3 bevat de fysisch-chemische parameters die gemeten zijn in het oppervlaktewater. Naast de periodieke metingen die in eerdere eerstelijnsrapportages al aan de orde kwamen, is er in deze rapportage ook een aantal continue metingen in oppervlaktewater opgenomen. Hoofdstuk 4 bevat de fysisch-chemische monitoring in het zwevende stof. Hoofdstuk 5 betreft de biota. Voor de biota zijn de metingen in mossel en bot opgenomen. De resultaten van fytoplankton zijn opgenomen in Hoofdstuk 6.

2 Hydrodynamiek

Dit hoofdstuk betreft metingen van de waterbeweging in de Westerschelde en de monding. De rapportage wordt hierbij beperkt tot waterstanden en golven. De waterstanden zijn opgenomen als jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden en de gemiddelde getijslag. Daarnaast is de belangrijkste component van het getij (M2-component) weergegeven. Voor golven worden maandgemiddelden en -maxima van de golfhoogte en -periode gepresenteerd. Voor de stations in de monding wordt ook de golfrichting getoond.

2.1 Waterstanden

De waterstanden in de Westerschelde worden voor het grootste deel bepaald door het getij. Het getij ontstaat door de aantrekkende kracht van de maan en de zon op de aarde. De variaties in het getij ontstaan door de draaiing van de aarde en de positie van de aarde t.o.v. de maan en de zon en doordat de maan en de aarde zich in een baan rond de zon bewegen. Daarnaast wordt het getij vervormd door de bodemligging van zeeën en oceanen. Wiskundig gezien is het getij een combinatie van een groot aantal sinusvormige golven: de getijcomponenten. De M2-component ontstaat door de aantrekkingskracht van de maan en is een belangrijke getijcomponent in de Noordzee en de Westerschelde, zie verder Paragraaf 2.1.4. De belangrijkste periodieke variaties in het getij zorgen voor de zogeheten dagelijkse ongelijkheid (Figuur 2.1), de springtij-doodtij cyclus en de 18,6-jarige cyclus.

Figuur 2.1: Weergave van een getijgolf met aanduiding hoogwater, laagwater, getijslag en dagelijkse ongelijkheid op basis van [Van Rijn \(1994\)](#)

Het getij wordt verder vervormd in het estuarium. Vanaf de monding dringt het tij als een langgerekte golf het estuarium binnen. De geringer wordende diepte en vernauwing van de bedding vervormen het getij. Door die versmalling ondergaat het vloedwater een opstuwing; de hoogwaters worden hoger naarmate ze het estuarium dieper binnendringen. Energieverliezen ten gevolge van wrijving doen de verhoging door de opstuwing gedeeltelijk weer teniet. Tot slot zijn er nog de weersinvloeden zoals windopzet en luchtdruk. Al deze effecten zijn terug te zien in de gemeten waterstanden van de verschillende meetstations in de Westerschelde.

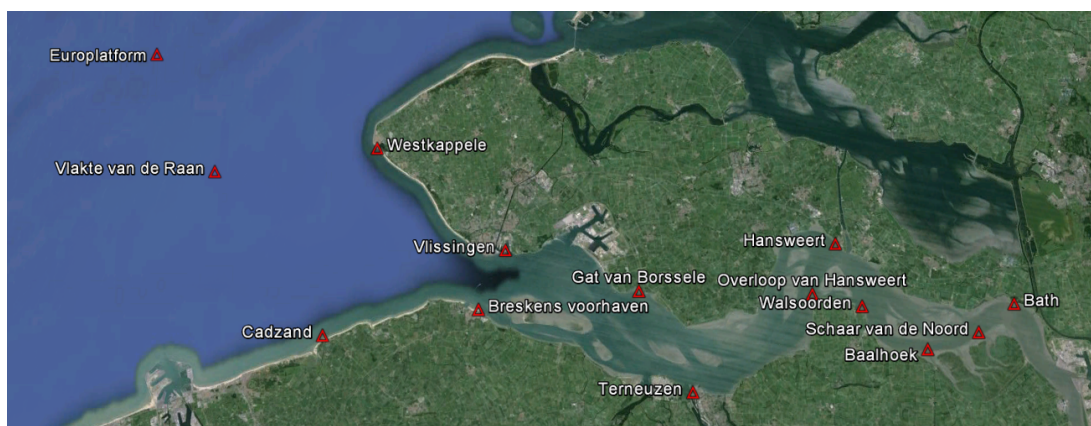
2.1.1 Informatie over de metingen

De waterstand in de Westerschelde wordt tegenwoordig continue gemeten op meerdere vaste stations in de Westerschelde. Van deze continue meting wordt een 10-minuten gemiddelde bepaald. Deze meetreeks wordt gebruikt om o.a. de getijcomponenten te bepalen. Daarnaast worden de maximale hoog- en laagwaterstanden geregistreerd, wat betekent dat ongeveer elke 6 uur een waarde wordt geregistreerd.

De stations zijn zowel landelijke als regionale meetpunten (zie Figuur 2.2 en Tabel 2.1), waarvan de meetdata beschikbaar zijn gesteld door RWS-WVL. Alleen voor de landelijke meetpunten wordt een getijanalyse uitgevoerd en daarom worden voor deze stations de getijcomponenten M2, M4 en S2 gerapporteerd.

In Paragraaf 2.1.2 zijn de jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden per station weergegeven. Het verschil tussen de hoog- en laagwaterstanden geeft de gemiddelde getijslag, zie Paragraaf 2.1.3. De meetgegevens zijn *niet* gecorrigeerd voor de 18,6-jarige cyclus. Tot slot wordt voor de landelijke meetpunten de amplitude en fase van de M2, M4 en S2 getijcomponenten weergegeven in Paragraaf 2.1.4.

Om trends in de waterstanden te kunnen herkennen, wordt de data over een lange periode weergegeven: vanaf 1950 tot heden. Sommige stations zijn pas na 1950 in werking getreden. Vanzelfsprekend wordt voor deze stations de gehele beschikbare meetperiode weergegeven. Gemiddelde, minimale en maximale waarden in bijgevoegde tabellen zijn gebaseerd over de tijdperiode weergegeven in de figuren.

Figuur 2.2: Ligging van de meetstations voor de waterstanden

Tabel 2.1: Overzicht meetperiode van de waterstand per meetstation. Een asterisk (*) betekent dat data vanaf 1950 is gebruikt.

Landelijk meetstation	Meetperiode	Regionaal meetstation	Meetperiode
Bath	1957-heden	Baalhoek	1996-heden
Hansweert	1880*-heden	Gat van Borssele	1996, 1998-heden
Terneuzen	1878*-heden	Breskens voorhaven	1996, 1998-heden
Vlissingen	1881*-heden	Overloop van Hansweert	1996, 1998-2004, 2008-heden
Cadzand	1966-heden	Vlakte van de Raan	1996, 1998-heden
Westkapelle	1954-heden	Schaar van de Noord	1996-2013
Europlatform	1983-heden	Walsoorden	1996, 1998-heden

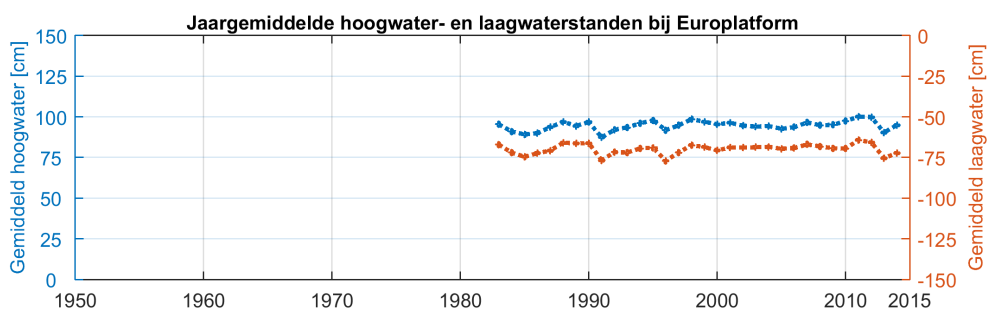
Het waterstandsmmeetpunt Schaar van de Noord is niet beschikbaar voor 2014 en daarom is in deze Eerstelijnsrapportage dit meetpunt niet opgenomen. Wanneer er in de toekomst weer data beschikbaar voor Schaar van de Noord (via bestaande of een nieuw station), zal

deze in toekomstige eerstelijnsrapportages (Eerstelijnsrapportage 2013: [Deltares \(2014\)](#) met referentie 1209394-000) weer worden opgenomen.

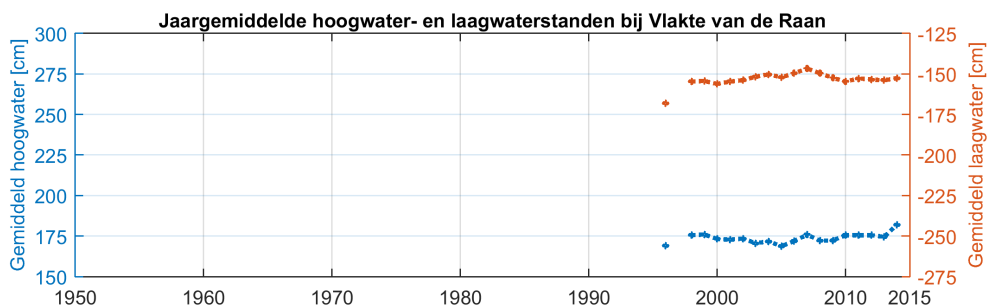
2.1.2 Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden

In de grafieken (Figuur 2.3 tot en met Figuur 2.15) onderstaand en op de volgende pagina's zijn de hoog- en laagwaterstanden ten opzichte van NAP per jaar gemiddeld en uitgezet in de tijd. Gemiddelde hoogwaterstanden in blauw corresponderen met de blauwe y-as (links) en gemiddelde laagwaterstanden zijn weergegeven in rood en corresponderen met de rode y-as (rechts). De volgorde waarin de stations zijn weergegeven is stroomopwaarts: vanaf het Europlatform in de Noordzee tot de Belgische grens.

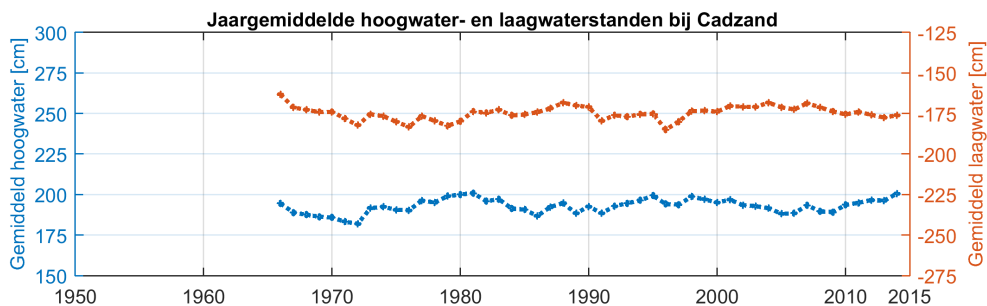
Let op: de y-assen van de figuur van het Europlatform verschillen van de y-assen van de andere stations.

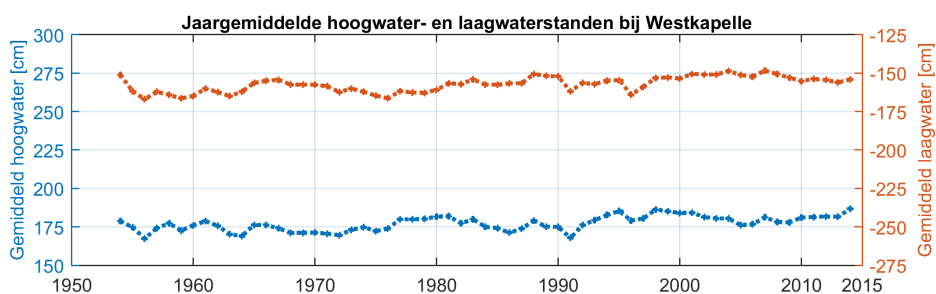
Figuur 2.3: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij het Europlatform

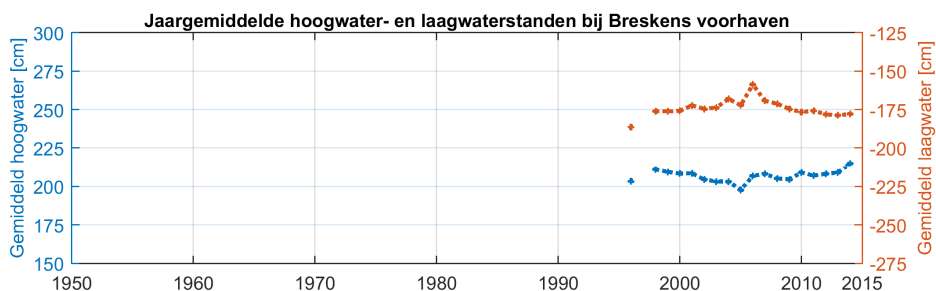
Figuur 2.4: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij de Vlakte van de Raan

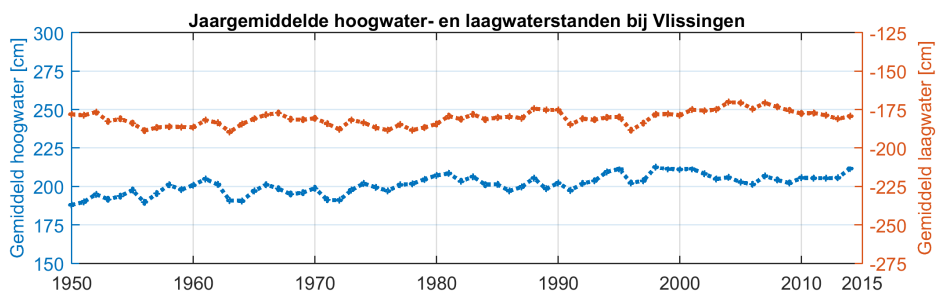
Figuur 2.5: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Cadzand

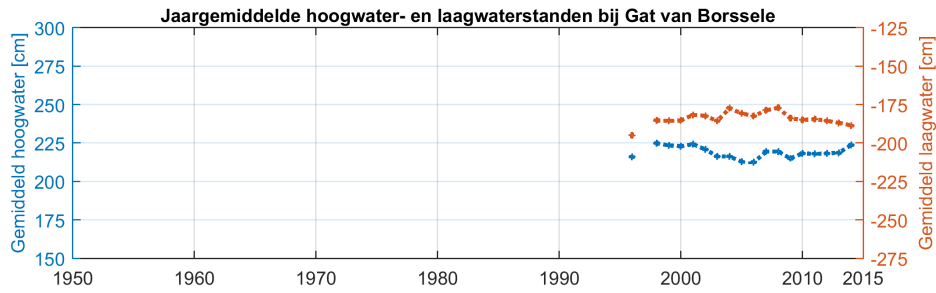
Figuur 2.6: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Westkapelle

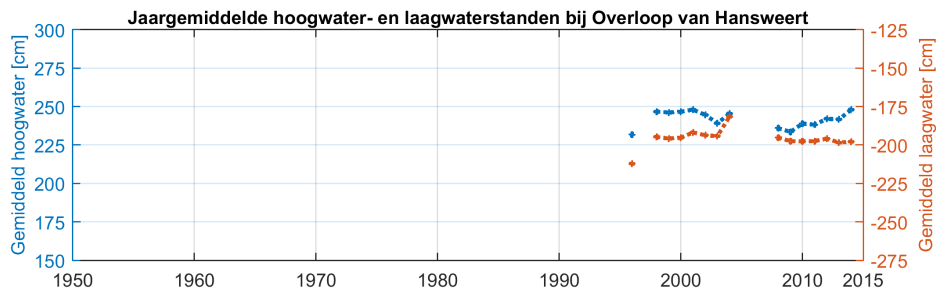
Figuur 2.7: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Breskens voorhaven

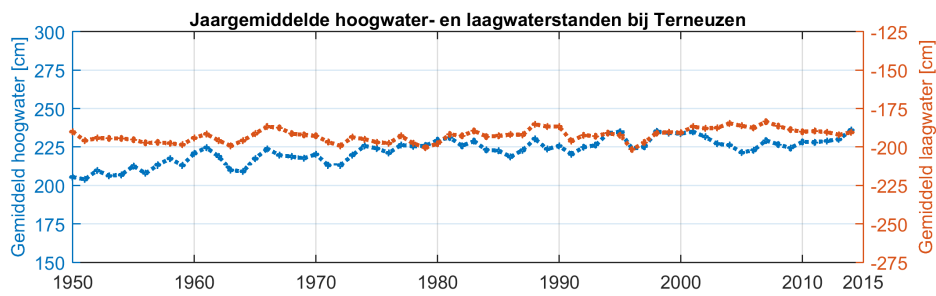
Figuur 2.8: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Vlissingen

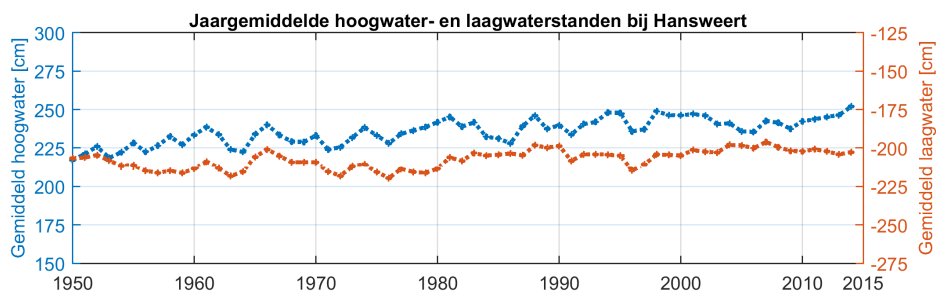
Figuur 2.9: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Gat van Borssele

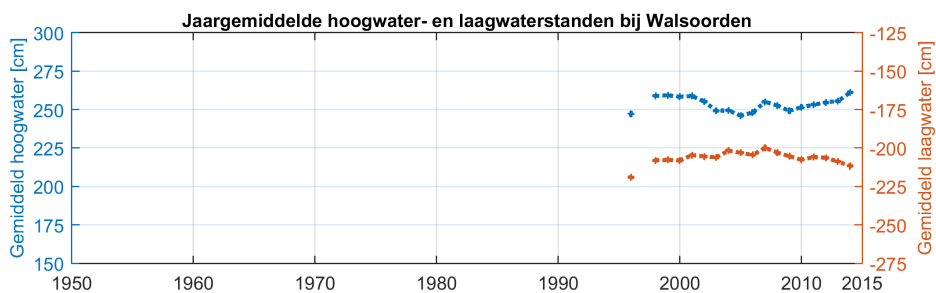
Figuur 2.10: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Overloop van Hansweert

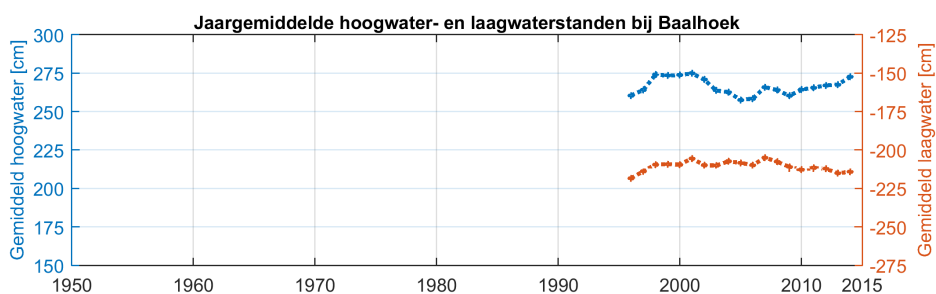
Figuur 2.11: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Terneuzen

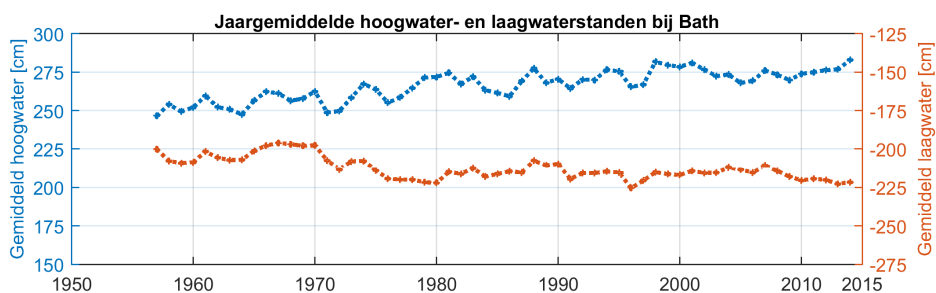
Figuur 2.12: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Hansweert

Figuur 2.13: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Walsoorden

Figuur 2.14: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Baalhoek

Figuur 2.15: Jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden bij Bath

Het Europlatform dient als referentiestation. Door de ligging in de Noordzee zijn de geregistreerde waterstanden bij dit station niet beïnvloed door vorm van het estuarium en de ligging in het estuarium. Bij het Europlatform bedraagt de gemiddelde hoogwaterstand ongeveer +1 m NAP. Laagwaterstanden bereiken gemiddeld een waarde van -0,75 m NAP. De gemiddelde hoog- en laagwaterstand in de westelijke meetstations (vanaf de Vlakte van Raan tot het Gat van Borssele) blijft min of meer gelijk gedurende de gehele meetperiode. Vanaf de Vlakte van Raan in oostwaartse richting zakt de gemiddelde laagwaterstand van circa -1,50 m NAP tot circa -1,80 m NAP bij Gat van Borssele. De hoogwaterstand neemt in die richting licht toe, van circa +1,75 m NAP bij de Vlakte van de Raan tot circa +2,25 m NAP bij Gat van Borssele. Hoewel Westkapelle en Cadzand ongeveer even ver in de monding liggen, is de getijslag bij Westkapelle minder groot dan bij Cadzand. Dit komt door de vervorming van het getij in de Noordzee, waardoor de getijslag in de Noordzee niet overal gelijk is.

Vanaf Terneuzen geven de stations in stroomopwaartse richting een stijgende trend in hoogwaterstanden: van circa +2,0 m NAP tot circa +2,25 m NAP in Terneuzen en van circa +2,50 m NAP tot circa +2,75 m NAP in Bath. Deze stijging vond plaats over de periode 1950-1980 bij Terneuzen en lijkt bij Bath nog voort te duren tot ca. 2000. De laagwaterstanden in Bath zijn in de jaren 70 afgenomen van circa -2,0 m NAP tot circa -2,25 m NAP. Voor de andere stations in de Westerschelde lijkt er sinds 2007 een lichte afname te zitten in de laagwaterstanden en een lichte toename in de hoogwaterstanden. Dit is waarschijnlijk de invloed van de 18,6-jarige cyclus, zoals ook duidelijk te zien is in de getijslag (Figuur 2.16). Bij de getijslag is dit effect duidelijker te zien, omdat dan de hoog- en laagwaterstand bij elkaar worden opgeteld waardoor het effect twee keer wordt meegeteld.

2.1.3 Jaargemiddelde getijslag

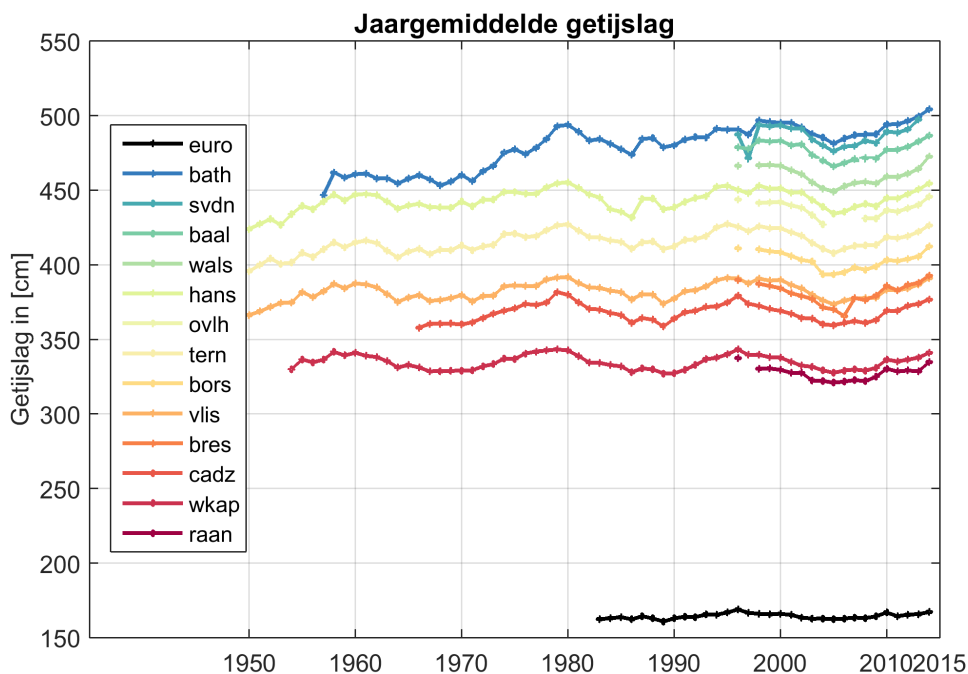
De getijslag is voor alle meetstations bepaald aan de hand van het verschil tussen de jaargemiddelde hoog- en laagwaterstanden. Op de Noordzee bij het Europlatform bedraagt de getijslag ongeveer 1,65 m en is weinig variatie in de getijslag te zien. In de monding is de getijslag al toegenomen tot 3 à 3,5 m. Verder stroomopwaarts de Westerschelde op blijft de getijslag toenemen tot aan Bath. Daar is de getijslag met een waarde van bijna 5 m het grootst (van alle gemeten stations), zie Figuur 2.16 en Tabel 2.2.

De 18,6-jarige getijdencyclus is duidelijk zichtbaar in de figuur. De 18,6-jarige cyclus zorgt voor een periodieke toe- en afname van de waterstand en getijslag en is maximaal rond 1960, 1979 en 1997. De 18,6-jarige cyclus zit ook in de stations buiten de Westerschelde. Verder stroomopwaarts wordt de getijslag groter. De versterking in de stroomopwaartse richting wordt voornamelijk veroorzaakt door de vorm van het estuarium (ondieper en smaller in stroomopwaartse richting). In de jaren 70 is vooral bij Bath een sterke toename te zien in de getijslag, die waarschijnlijk het gevolg is van de ingrepen in het kader van de eerste verruiming. De effecten van de tweede (1995) en derde (2005) verruiming hebben een beperkt effect op de getijslag vergeleken met de eerste verruiming. De laatste twee decennia is 18,6-jarige getijdencyclus vooral zichtbaar.

In 2013 is de licht stijgende trend in de getijslag sinds 2007 doorgezet, wat waarschijnlijk te maken heeft met de 18,6-jarige cyclus. Deze trend wordt doorgezet in 2014 zoals te zien is in de 2.16. De maximale getijslag wordt (op basis van de 18,6 jarige cyclus) verwacht tussen 2015 - 2016. Dat betekent toenemende waarden voor de getijslag voor de komende twee Eerstelijnsrapportages.

Tabel 2.2: De gemiddelde hoogwater (HW), laagwater (LW) en getijslag op de Noordzee, in de monding en in de Westerschelde. Hoog- en laagwater is gepresenteerd ten opzichte van NAP.

Station	Afkorting	HW (cm)	LW (cm)	Getijslag (cm)
Europlatform	euro	95	-70	164
Bath	bath	266	-213	479
Schaar van de Noord	svdn	271	-215	486
Baalhoek	baal	266	-211	477
Walsoorden	wals	253	-206	460
Hansweert	hans	236	-207	443
Overloop van Hansweert	ovlh	242	-196	438
Terneuzen	tern	223	-192	415
Gat van Borssele	bors	219	-184	403
Vlissingen	vlis	201	-181	382
Breskens voorhaven	bres	207	-174	381
Cadzand	cadz	193	-175	368
Westkapelle	wkap	177	-157	335
Vlakte van de Raan	raan	174	-153	327

Figuur 2.16: De gemiddelde getijslag over tijd op de Noordzee, in de monding en in de Westerschelde

2.1.4 Getijcomponenten

Het gemeten waterstandssignaal kan geanalyseerd worden met een getijanalyse. Hierbij wordt het waterstandssignaal ontleed in verschillende harmonische componenten: sinussen met een zekere amplitude, frequentie en fase. De amplitude en fase van een component verschillen per positie op aarde, de frequentie is altijd gelijk. De hoofdcomponent van het getij is de M2-component, die wordt veroorzaakt door de aantrekkingskracht van de maan op de aarde en een periode heeft van ongeveer 12 uur en 25 minuten. De S2 component is een soortgelijke component (tweedagelijks) maar is gegenereerd door de aantrekkingskracht van de zon op de aarde. Hogere harmonische getijcomponenten (zoals M4) worden vaak als 'overtides' aangeduid. M4 is het eerste overtide en is gegenereerd door eerste orde niet-lineaire processen.

De amplitude is de uitwijking van de getijcomponent ten opzichte van de middenstand. De fase van de getijcomponent wordt weergegeven ten opzichte van Midden Europese Tijd (MET). Verandering in de fase van een getijcomponent kan van belang zijn voor de interactie met andere getijcomponenten, maar ook voor de looptijd van het getij in het estuarium. De amplituden en fases van de M2, M4 en S2 componenten worden weergegeven in Figuur 2.17 tot en met 2.22 en in Tabel 2.3.

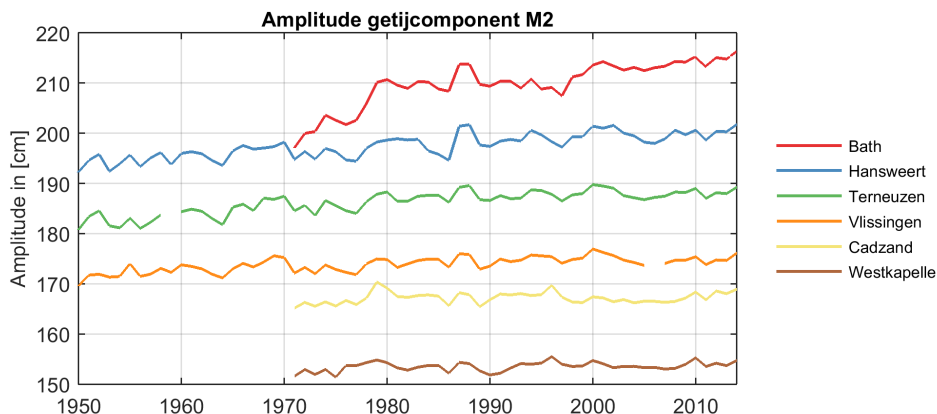
De amplitude van de M2-component neemt toe in stroomopwaartse richting: de trechtervorm van het estuarium veroorzaakt een opslingering van het getij. In de tijd zien we in de oostelijkere stations, en vooral bij Bath, een toename van de amplitude. Dit komt overeen met het beeld uit de hoog- en laagwaterstanden. De laatste jaren lijkt de amplitude van de M2-component gelijk te blijven, er vinden wel wat kleinere schommelingen plaats.

De fase van de M2-component lijkt voor de westelijke stations weinig te veranderen. Bij Hansweert is de fase in de jaren 50 en 60 afgenomen (ook voor M4-component). Ook in Bath is de fase veranderd, en is de fase afgenomen over de periode 1970-2000. Dit betekent dat de looptijd van het getij, d.w.z. de tijd die zit tussen het moment van hoogwater in Vlissingen en het moment van hoogwater in Bath, is afgenomen.

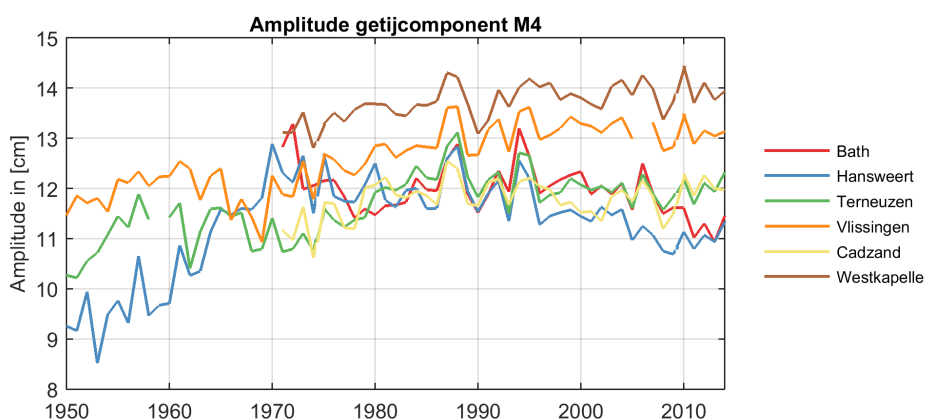
De amplitude van de M4-component laat een tegenovergestelde ruimtelijke relatie als de M2-component zien. Hiermee wordt bedoeld dat de M4 afneemt voor oostelijkere stations. De S2-component gedraagt zich vergelijkbaar als de M2-component. De amplitude van de S2 en M4-component variëren slechts beperkt over de tijd. De S2-component is het gevolg van de aantrekkingskracht van de zon en is samen met M2 verantwoordelijk voor de springtij-doodtij variatie. M4 is de eerste hogere harmonische component en is samen met M2 van belang voor sedimenttransport.

Tabel 2.3: Gemiddelde waardes van de drie belangrijkste getijcomponenten voor de landelijke meetstations voor de getoonde periode. Waardes gepresenteerd zijn de amplitude in centimeter. De waarde tussen haken is de fase in graden.

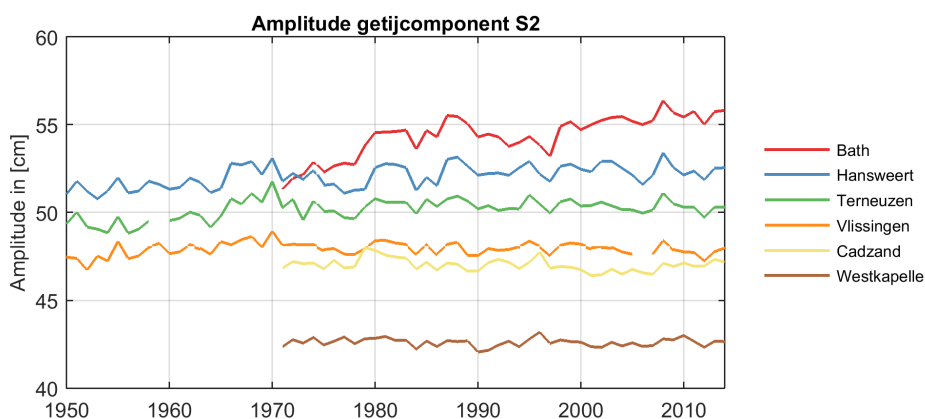
Station	M2	M4	S2
Bath	210 (92)	12 (172)	54 (156)
Hansweert	197 (81)	11 (170)	52 (142)
Terneuzen	186 (69)	12 (135)	50 (129)
Vlissingen	174 (59)	13 (118)	48 (117)
Cadzand	167 (49)	12 (91)	47 (105)
Westkapelle	154 (53)	14 (96)	43 (109)

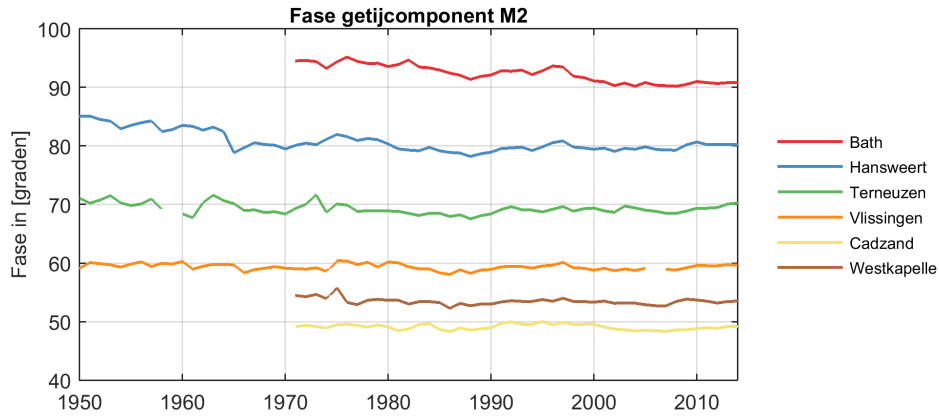
Figuur 2.17: Amplitude van de M2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.

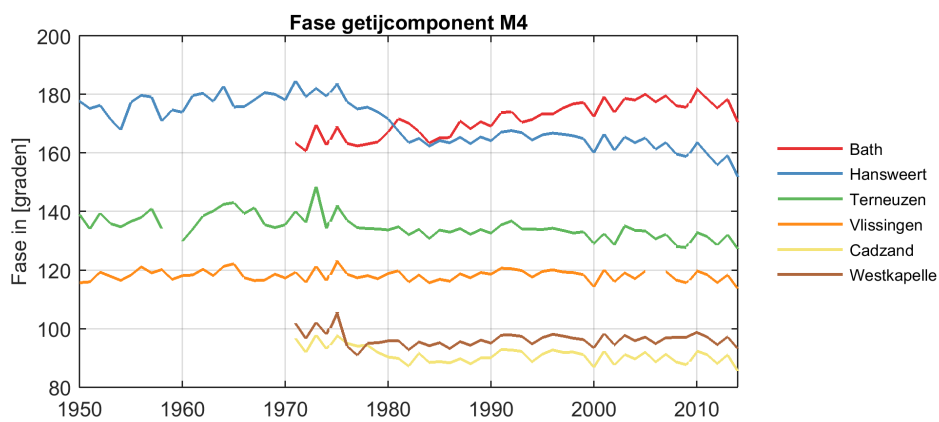
Figuur 2.18: Amplitude van de M4-getijcomponent voor de landelijke meetstations.

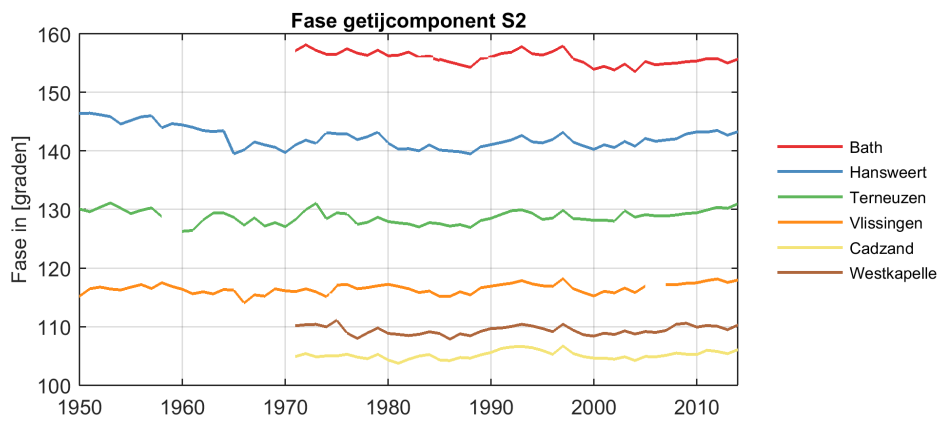
Figuur 2.19: Amplitude van de S2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.

Figuur 2.20: Fase van de M2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.

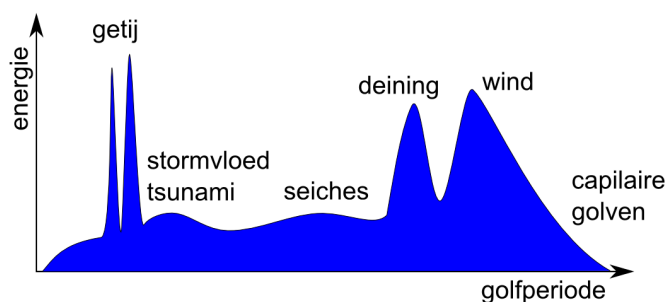
Figuur 2.21: Fase van de M4-getijcomponent voor de landelijke meetstations.

Figuur 2.22: Fase van de S2-getijcomponent voor de landelijke meetstations.

2.2 Golven

Golven die voorkomen op de Noordzee en in de Westerschelde hebben steeds verschillende golfhoogte, -periode en richting. Dit is afhankelijk van de wind (kracht, duur, richting, striklengte), de waterdiepte en de golfvoortplanting. Van golfmetingen wordt meestal per periode van ongeveer 15 minuten een spectrum afgeleid, waarin golven met verschillende golfhoogte en -periode (in de vorm van een frequentie = 1 / periode) zijn opgenomen, zie Figuur 2.23. De golven die in deze paragraaf worden meegenomen bevinden zich aan de rechterkant van het in Figuur 2.23 weergegeven spectrum en zijn aangeduid met deining en wind. Deining wordt veroorzaakt door golfvoortplanting van golven die verder weg zijn opgewekt. Windgolven zijn lokaal opgewekte golven.

Figuur 2.23: Voorbeeld van een geschematiseerd golfspectrum op zee (naar: www.infrawiki.nl)

Een belangrijke golfkarakteristiek is de significante golfhoogte. De significante golfhoogte kan op twee verschillende manieren berekend worden: als het gemiddelde van het hoogste 1/3 deel van de golven in een periode van 10 minuten ($H_{1/3}$) of uit het energiedichtheidspectrum (H_{m0}) op basis van het eenderde hoogste deel. Hoewel beide methodes een andere berekeningswijze hebben (de eerste gaat uit van de hoogte van individuele golven, de tweede wordt berekend uit het energiedichtheidspectrum), komt het resultaat in hoge mate overeen. De significante golfhoogte komt goed overeen met de op het oog geschatte golfhoogte [Holthuijsen \(2007\)](#). Vroeger werden golven op die manier gemeten (o.a. vanaf schepen), waardoor het een belangrijke parameter is geworden in de golfstatistiek.

In deze rapportage wordt steeds het maandelijkse gemiddelde en het maandelijkse maximum van de significante golfhoogte weergegeven. Het maximum van de significante golfhoogte per maand betreft dus geen maximum van alle individuele golven in die maand, maar het maximum van het gemiddelde 1/3 hoogste deel in een periode van 10 minuten of het maximum van de significante golfhoogte uit het spectrum.

Naast de golfhoogte wordt ook de golfperiode gerapporteerd, zowel de gemiddelde periode van het hoogste 1/3 deel van de golven ($T_{H,1/3}$), als de gemiddelde golfperiode van alle golven berekend uit het spectrum (T_{m02}). T_{m02} is dus niet direct gerelateerd aan H_{m0} .

Tot slot wordt voor de stations in de monding de golfrichting weergegeven, als golfrozen per jaar.

2.2.1 Informatie over de metingen

Golven worden in de Westerschelde en in de monding op een aantal stations (zie Figuur 2.24) gemeten. In Deurloo en Cadzand wordt ook de golfrichting gemeten. Niet op alle stations wordt met dezelfde instrumenten gemeten. Ook in de tijd heeft er een verschuiving plaatsgevonden in het frequentiebereik van de metingen. Het frequentiebereik wordt van

tevooren ingesteld aan de hand van de te verwachten golfperioden op de betreffende locatie en zijn aangeduid als:

- GSO2 met een frequentiebereik van 0 tot 700 mHz
- GHR2 met een frequentiebereik van 0 tot 1000 mHz
- GDR2 met een frequentiebereik van 0 tot 500 mHz

De parameters die uit het spectrum worden bepaald, de significante golfhoogte H_{m0} en periodeparameter T_{m02} , zijn berekend uit het deel van het spectrum van 300 mHz tot de bovengrens (700, 1000 en 500 mHz). Voor GSO2 is geen significante golfhoogte uit het spectrum bepaald. In Tabel 2.4 zijn de verschillende aanduidingen en meetinstrumenten per station en per meetperiode gegeven. Een beschrijving van de verschillende instrumenten is opgenomen in het grijze tekstkader. Gemiddelde, minimale en maximale waarden in bijgevoegde tabellen zijn gebaseerd over de tijdsperiode weergegeven in de figuren.

Directional waverider De directional waverider is een boei die de verticale versnellingen en horizontale plaatsens, pitch, roll en heave meet. Bovendien is de boei uitgerust met twee vaste versnellingsmeters, een kompas en een richtingsmeter. Het golffrequentiebereik van de directional waverider wordt verschillend ingesteld afhankelijk van de ligging van de boei en de daarvoor te verwachte golfperioden. Op de Noordzee en de Delta is het golffrequentiebereik van directional waverider ingesteld op 0,03 Hz 0,5 Hz. Omdat in de Westerschelde de golven over het algemeen korter zijn (kleinere periode dus een grotere frequentie) is het golffrequentiebereik hoger ingesteld namelijk: 0,03 Hz 1,0 Hz. De bemonsteringsfrequentie van de directional waverider is 1,28 Hz.

Boei/Waverider De waverider is een bolvormige boei en meet de versnellingen in verticale richting, die worden veroorzaakt door de golfkrachten op de boei. Hieruit kunnen de hoogteveranderingen van het zeeoppervlak worden berekend en daaruit kunnen weer golfkarakteristieken worden bepaald. Het golffrequentiebereik van de waverider wordt verschillend ingesteld afhankelijk van de ligging van de boei en de daarvoor te verwachte golfperioden. Op de Noordzee en de Delta is het golffrequentiebereik van waverider ingesteld op 0,03 Hz 0,5 Hz. Omdat in de Westerschelde de golven over het algemeen korter zijn (kleinere periode dus een grotere frequentie) is het golffrequentiebereik hoger ingesteld namelijk: 0,03 Hz 1,0 Hz. De bemonsteringsfrequentie is 2,56 Hz.

Golfbaak Een golfbaak is een verticaal gemonteerde kunststofbuis, waaraan op regelmatige afstanden van 5 cm elektroden zijn bevestigd aan de hand waarvan continue wordt gemeten wat de hoogste elektrode is die zich nog onder water bevindt. Daarmee worden de veranderingen van het zeeoppervlak in de tijd vastgelegd en daaruit worden karakteristieken van de golfbeweging bepaald. De golfbaak is gemonteerd aan een platform of een meetpaal. De bemonsteringsfrequentie is 2,56 Hz.

Figuur 2.24: Ligging van de meetstations voor de golfhoogte en -periode

Tabel 2.4: Golfspectrum per meetperiode en locatie

Meetstation	Code	Meetperiode	Aanduiding	Meetinstrument in 2014
Bath	BAT2	jan 98-dec 11	GHR2	
		jan 12-heden	GHS2	Golfbaak
Cadzand	CADW	jan 97-dec 11	GDR2	
		jan 12-heden	GDS2	Directional waverider
Deurloo	DEUR	jan '97-jul '98	GSO2	
		jul'98-mrt 02	GHR2	
		mrt'02-dec'02	GDR2	
		jan'03-mrt 03	GHR2	
		mrt'03-dec 11	GDR2	
Hansweert	HAWI	jan'98-dec 11	GHR2	
		jan'12-heden	GHS2	Golfbaak
Honte	HNTE	jan'12-heden	GHS2	Boei
Hoofdplaat	HFPL	jan'98-dec 11	GHR2	
		jan'12-heden	GHS2	Golfbaak
Overloop van Hansweert	OVHW	jan'12-heden	GHS2	Golfbaak
Overloop van Valkenisse	OVVA	jan'13-heden	GHS2	Golfbaak
Pas van Terneuzen	PVT	jan'10-heden	GHS2	Waverider
Wielingen	WIEL	jan'97-jul 98	GSO2	
		jul'98-dec 11	GHR2	
		jan'12-heden	GHS2	Waverider

2.2.2 Golfhoogte

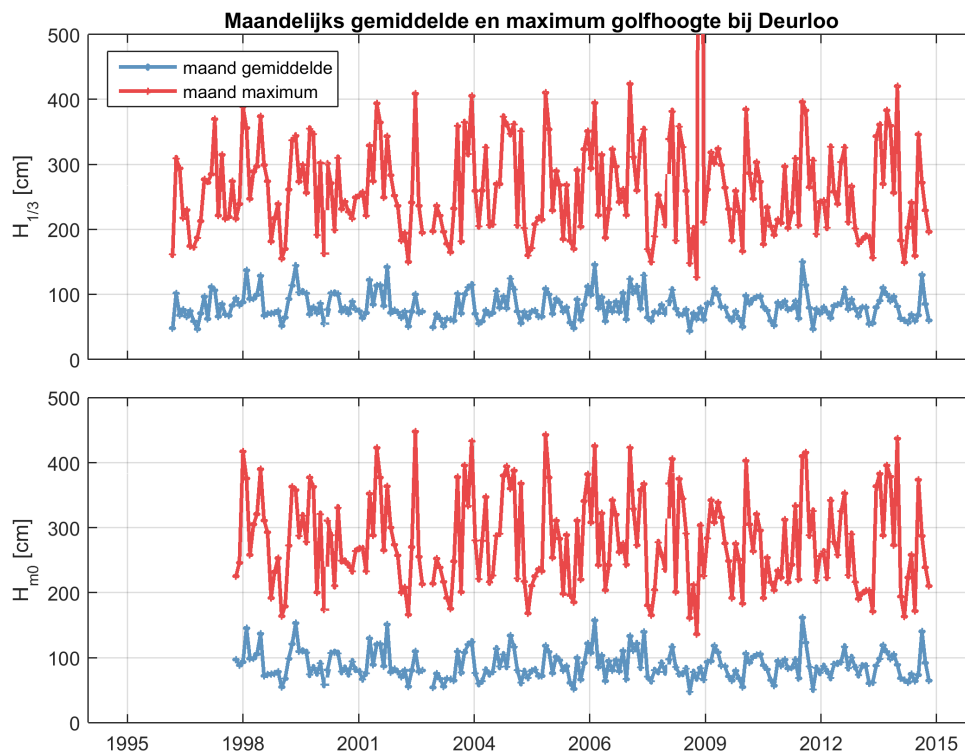
De maandelijkse gemiddelden en maandelijkse maxima van de significante golfhoogte zijn weergegeven in Figuur 2.25 t/m Figuur 2.34 voor $H_{1/3}$ (telkens bovenste figuur) en H_{m0} (telkens onderste figuur). De meetstations zijn gerangschikt in stroomopwaartse richting.

De significante golfhoogte, $H_{1/3}$, komt goed overeen met de significante golfhoogte die bepaald is uit het spectrum, H_{m0} . In de tijd zijn geen trends te herkennen. Zoals te verwachten zijn de golven in de monding (Deurloo, Cadzand, Wielingen) hoger, met gemiddelden van 1m en maxima net boven de 4m bij Deurloo. Niet al deze golven propageren in de Westerschelde, alleen het deel wat naar het (zuid)oosten propageert. Een deel van de golfenergie die wel richting de Westerschelde propageert, wordt verder gedissipeerd op de ondiepe delen in de monding en de Westerschelde.

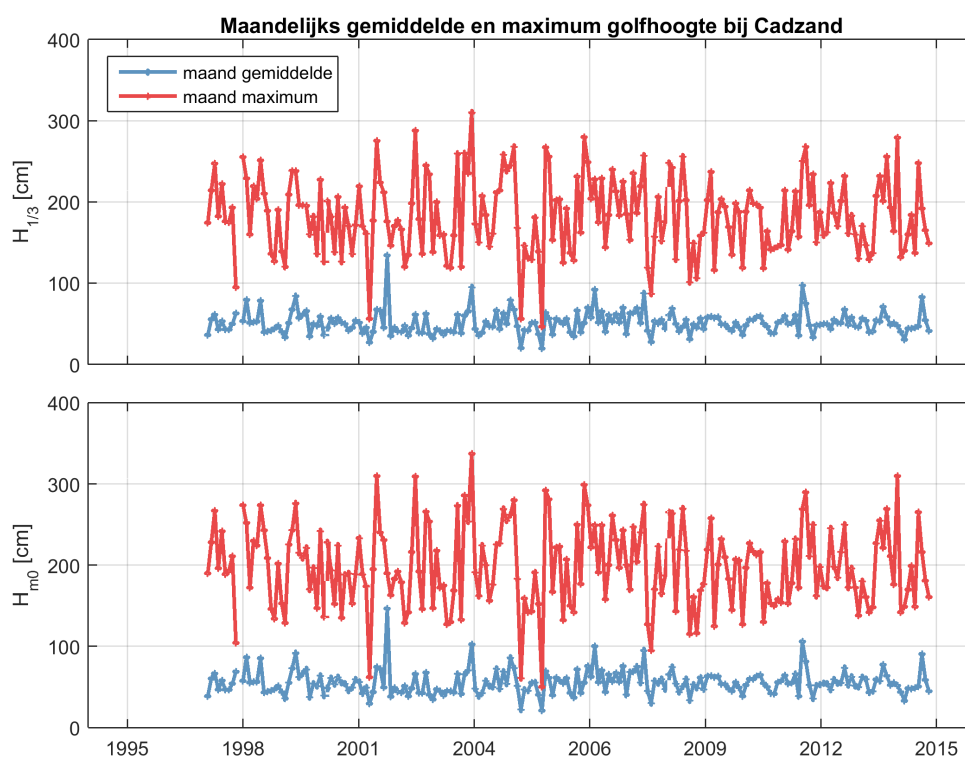
In de Westerschelde zijn de gemiddelde significante golfhoogtes daardoor een stuk lager, rond 25 cm, met maxima rond de 1m en 1,5m bij Hansweert. De hoge maximale waarden van de significante golfhoogtes bij Hansweert zijn opvallend te noemen vergeleken met de andere boeien in de Westerschelde. De meeste golven in de Westerschelde zijn lokaal opgewekte golven (door de wind, maar deels ook door schepen), waarbij de noordelijke boeien (Honte, Hansweert en Bath) een grotere golfhoogte laten zien dan de zuidelijke (Hoofdplaat en Pas van Terneuzen). Dit heeft waarschijnlijk te maken met een overheersende zuidwestenwind, waardoor de strijklengte van de noordelijke stations groter is.

Tabel 2.5: Gemiddelde en maximale waarden voor de golfperiode (zowel $H_{1/3}$ als H_{m0}) voor alle stations.

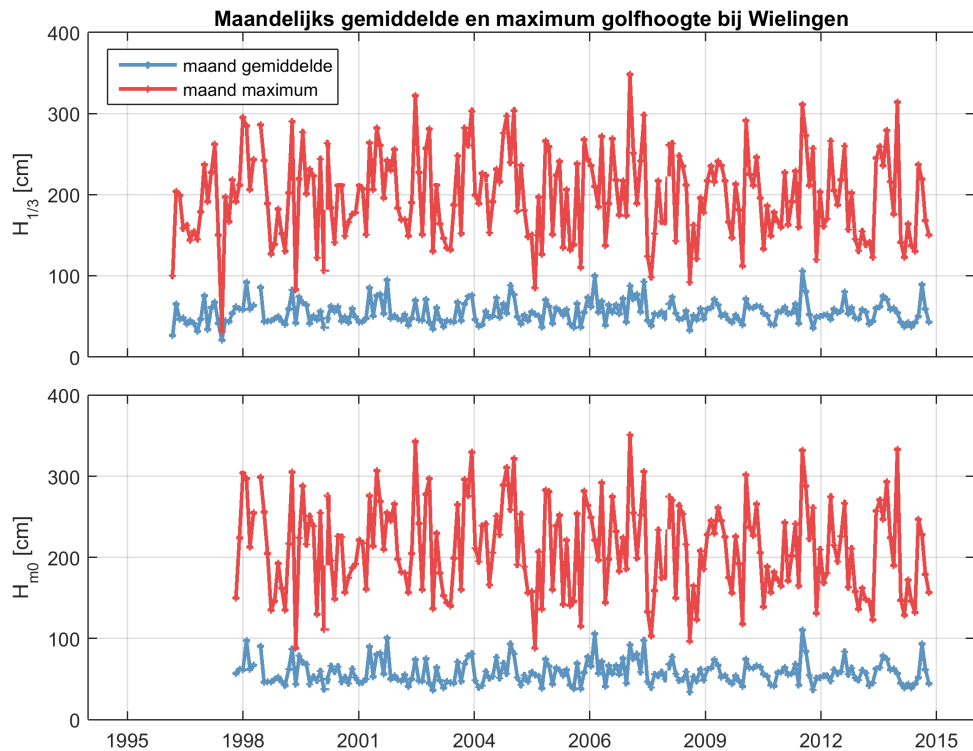
Station	$H_{1/3,gem}$ (cm)	$H_{1/3,max}$ (cm)	$H_{m0,gem}$ (cm)	$H_{m0,max}$ (cm)
BAT2	20	81	20	84
Cadw	51	183	56	198
Deurloo	81	267	89	279
HAWI	22	117	23	112
HFPL	11	53	12	55
HNTE	24	89	25	93
OVHW	18	79	19	83
OVVA	15	62	15	65
PVT	17	67	18	70
Wiel	55	198	58	211

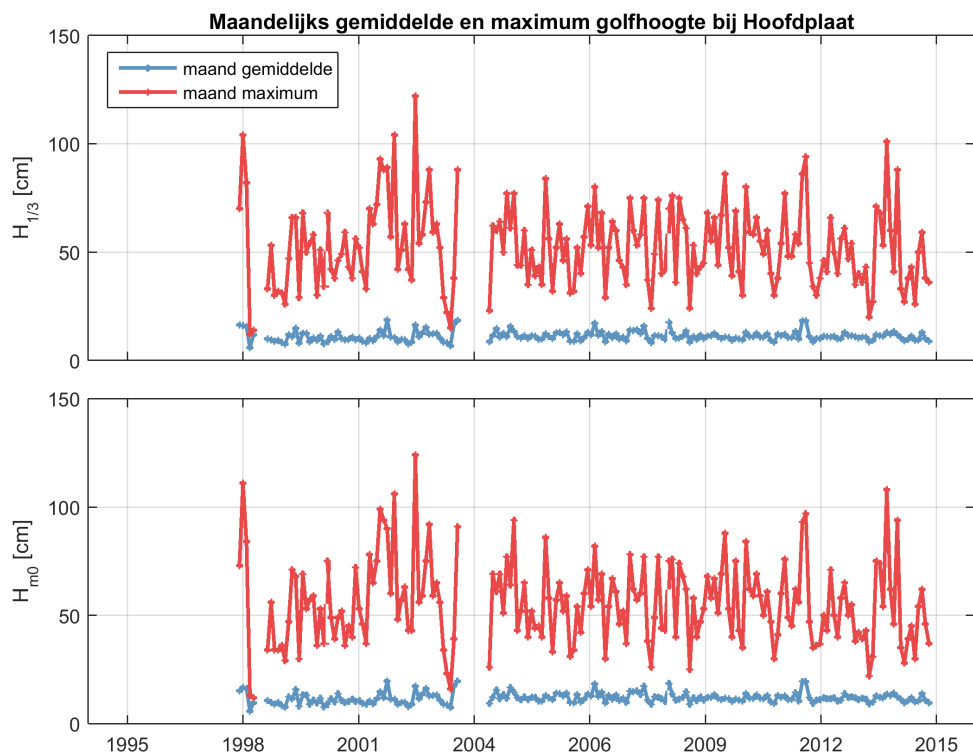
Figuur 2.25: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Deurloo.

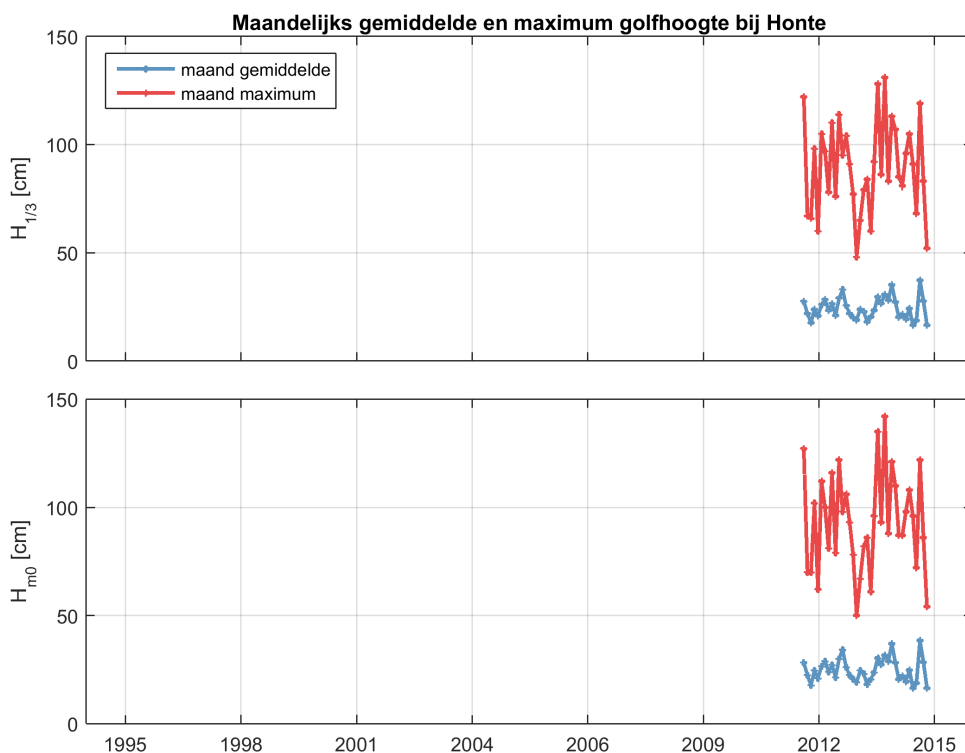
Figuur 2.26: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Cadzand.

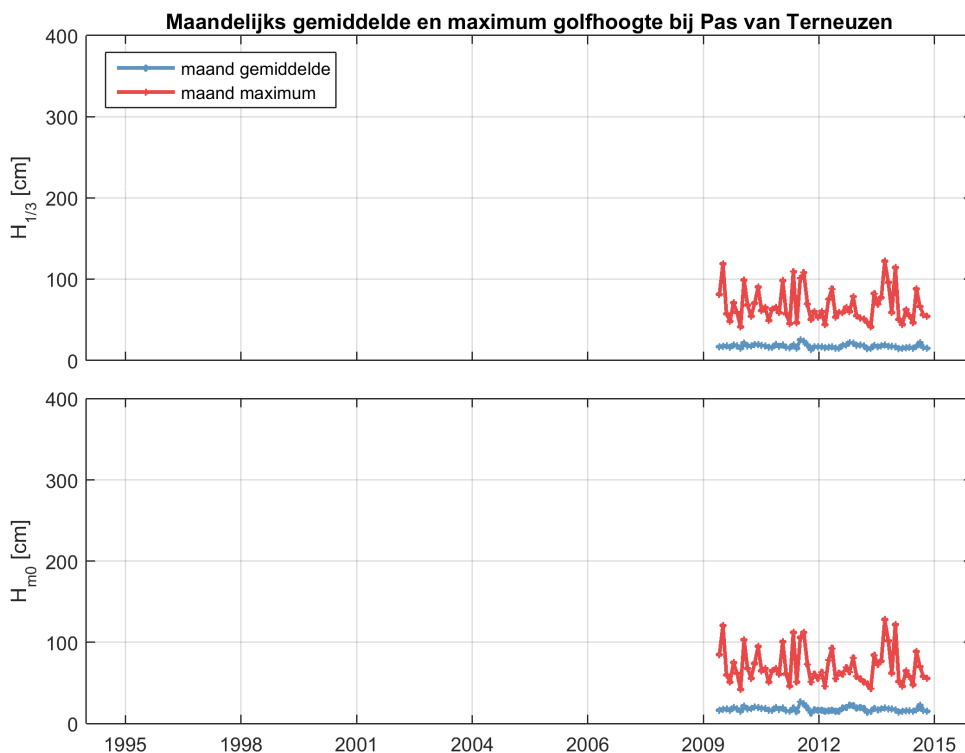
Figuur 2.27: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Wielingen.

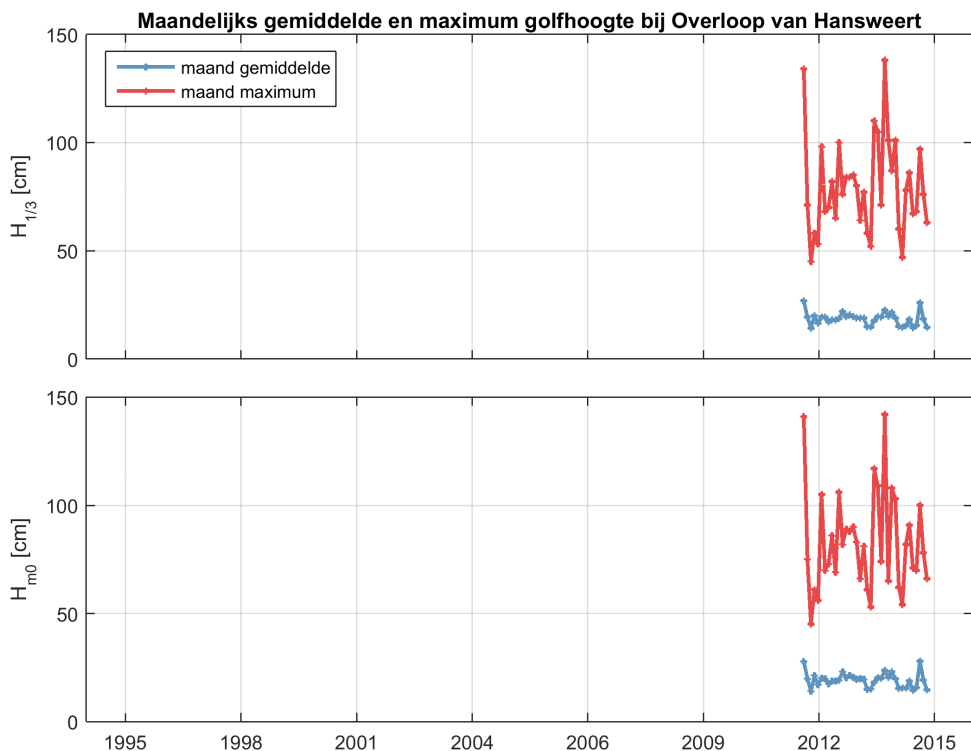
Figuur 2.28: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Hoofdplaat.

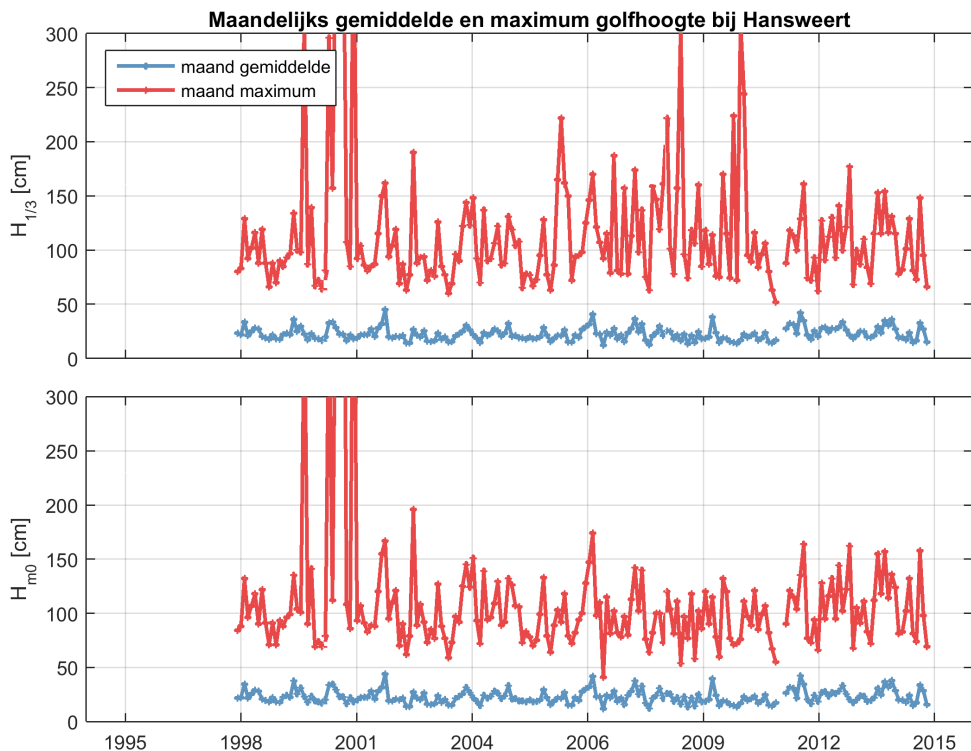
Figuur 2.29: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Honte.

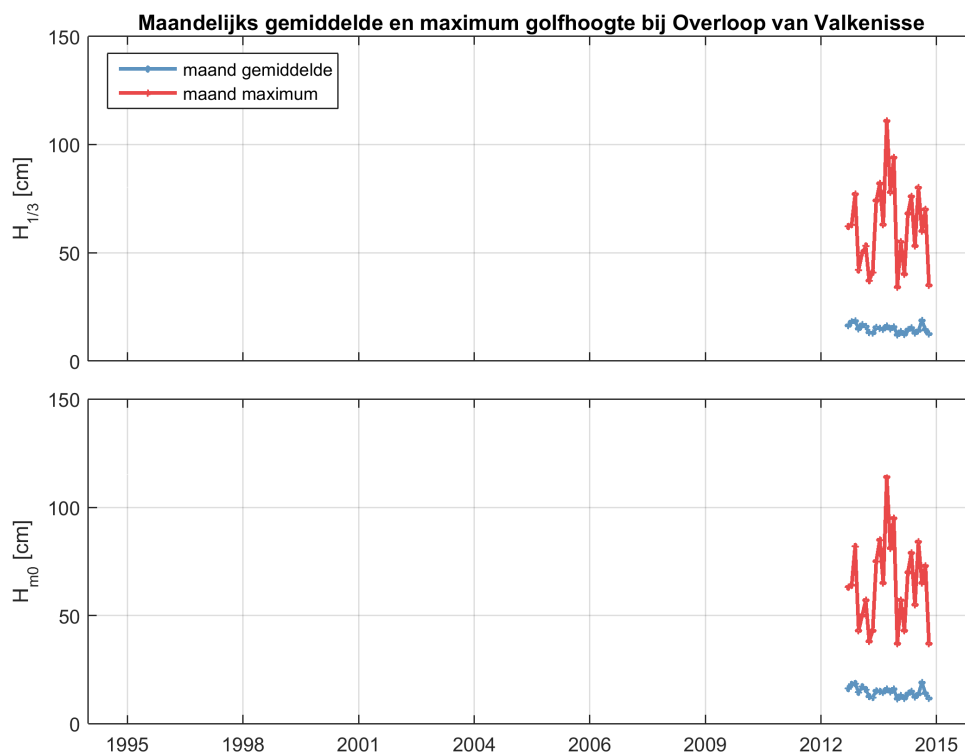
Figuur 2.30: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Pas van Terneuzen.

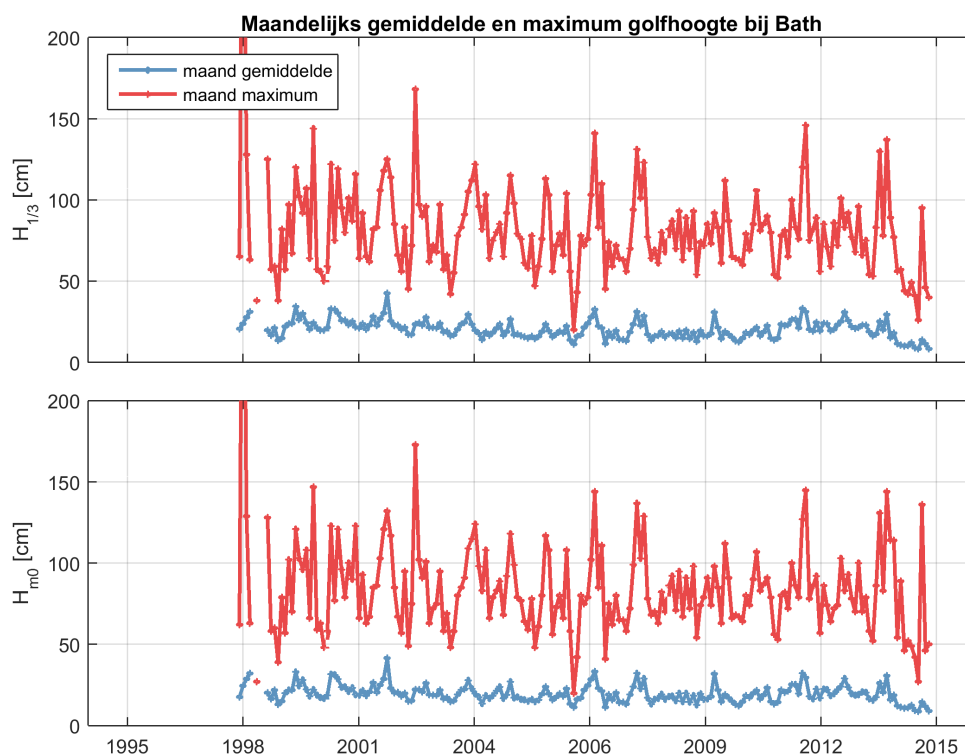
Figuur 2.31: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Overloop van Hansweert.

Figuur 2.32: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Hansweert.

Figuur 2.33: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Overloop van Valkenisse.

Figuur 2.34: Maandelijks gemiddelde en maximum van de significante golfhoogte $H_{1/3}$ (boven) en H_{m0} (onder) voor station Bath.

2.2.3 Golfperiode

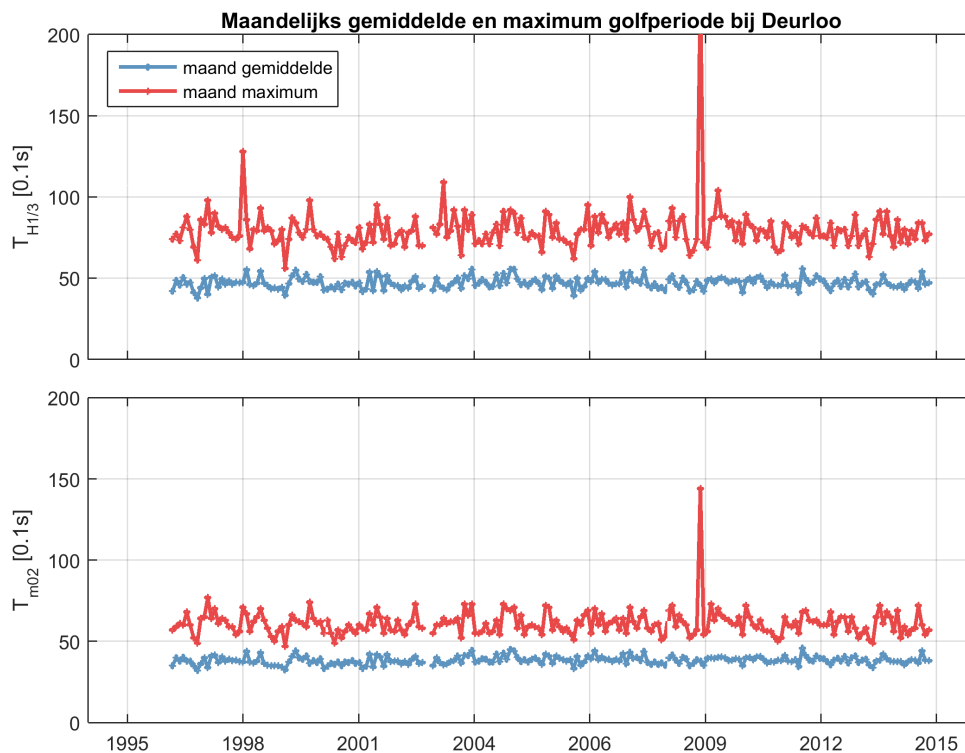
De golfperiode wordt weergegeven met twee parameters: $T_{H,1/3}$ (de gemiddelde periode van de golven behorende bij de significante golfhoogte $H_{1/3}$) en T_{m02} (de gemiddelde periode van alle golven).

De maandelijkse gemiddelden en maandelijkse maxima van de golfperiode zijn weergegeven in Figuur 2.35 t/m Figuur 2.44 voor $T_{H,1/3}$ (telkens bovenste figuur) en T_{m02} (telkens onderste figuur). De meetstations zijn gerangschikt in stroomopwaartse richting.

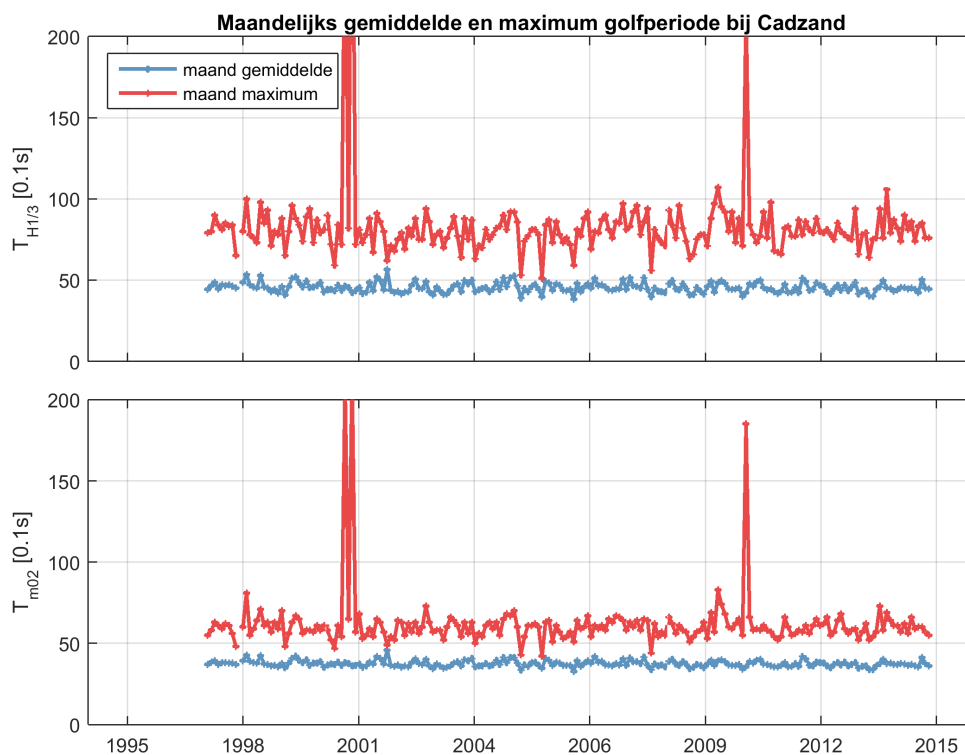
De gemiddelde golfperiode behorende bij het hoogste 1/3 deel van de golven is duidelijk anders dan de gemiddelde golfperiode uit het spectrum, waarbij alle golven worden meegenomen (berekend uit het spectrum 0.03-0.7 Hz). Hogere golven hebben een langere periode, zoals blijkt het verschil tussen $T_{H,1/3}$ en T_{m02} . Vooral in de Westerschelde is het verschil tussen de twee periodeparameters groot. Voor beide periodeparameters geldt dat de golven in de monding de langste periode hebben. In de tijd zijn geen trends te herkennen. De golfperiode $T_{H,1/3}$ laat bij Hansweert en Bath een paar sprongen in de meetreeksen zien, dit is waarschijnlijk te wijten aan meetgaten of fouten.

Tabel 2.6: Gemiddelde en maximale waarden voor de golfperiode (zowel $T_{H,1/3}$ als T_{m02}) voor alle stations.

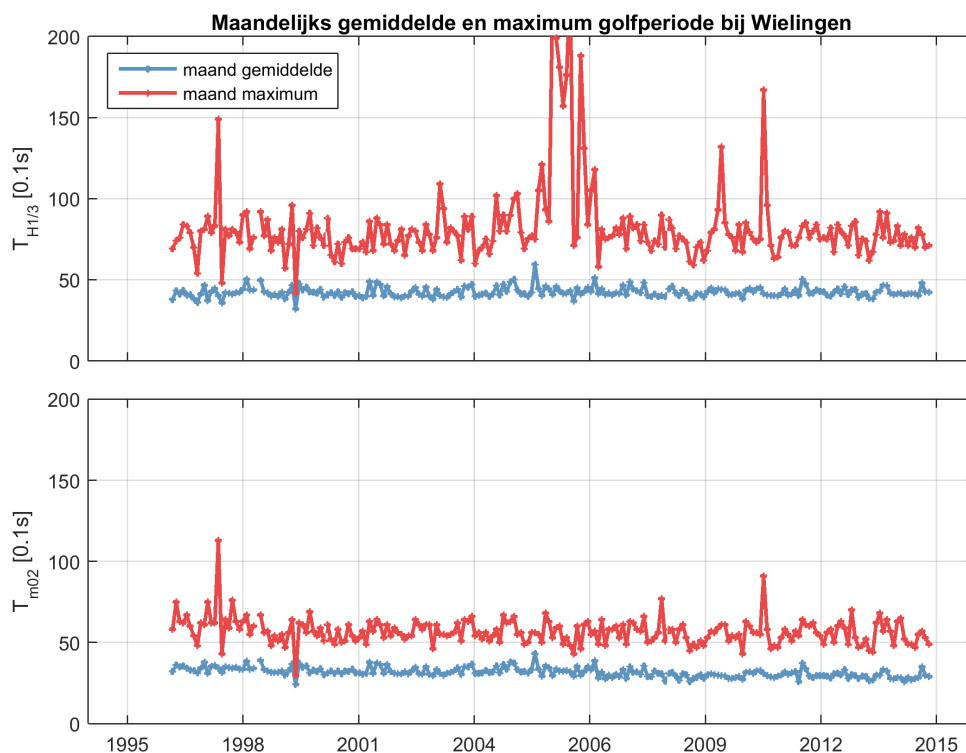
Station	$T_{H,1/3,gem}$ (0.1s)	$T_{H,1/3,max}$ (0.1s)	$T_{m02,gem}$ (0.1s)	$T_{m02,max}$ (0.1s)
BAT2	50	233	20	41
Cadw	45	83	37	62
Deurloo	47	80	38	61
HAWI	36	136	20	36
HFPL	41	129	16	44
HNTE	39	68	25	50
OVHW	35	75	21	42
OVVA	38	99	23	51
PVT	36	56	22	40
Wiel	42	82	32	57

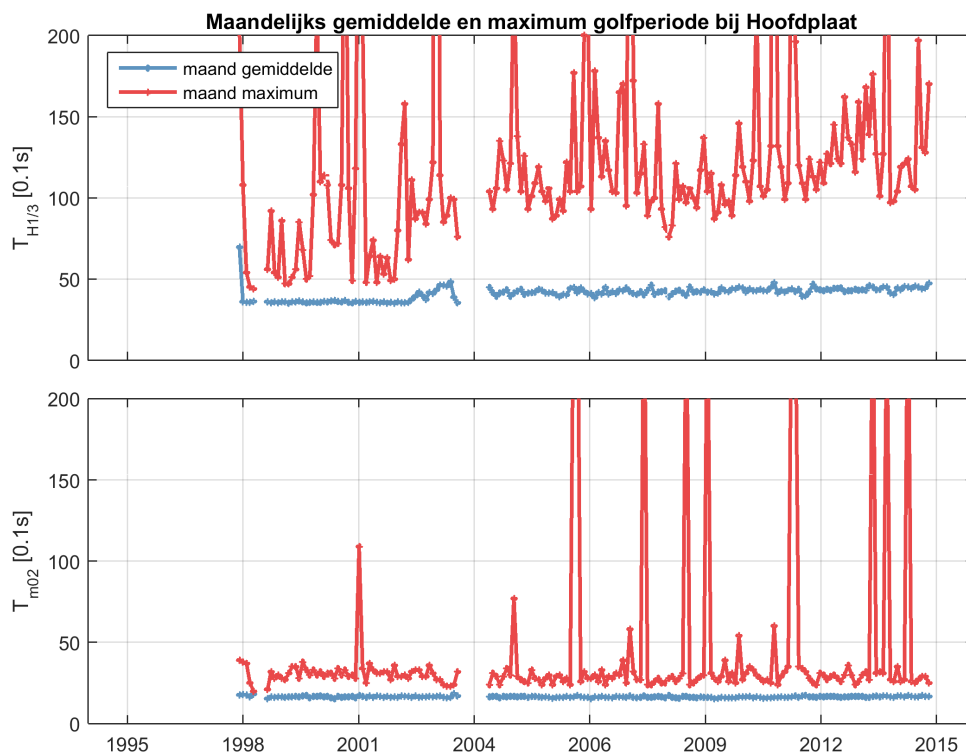
Figuur 2.35: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Deurloo.

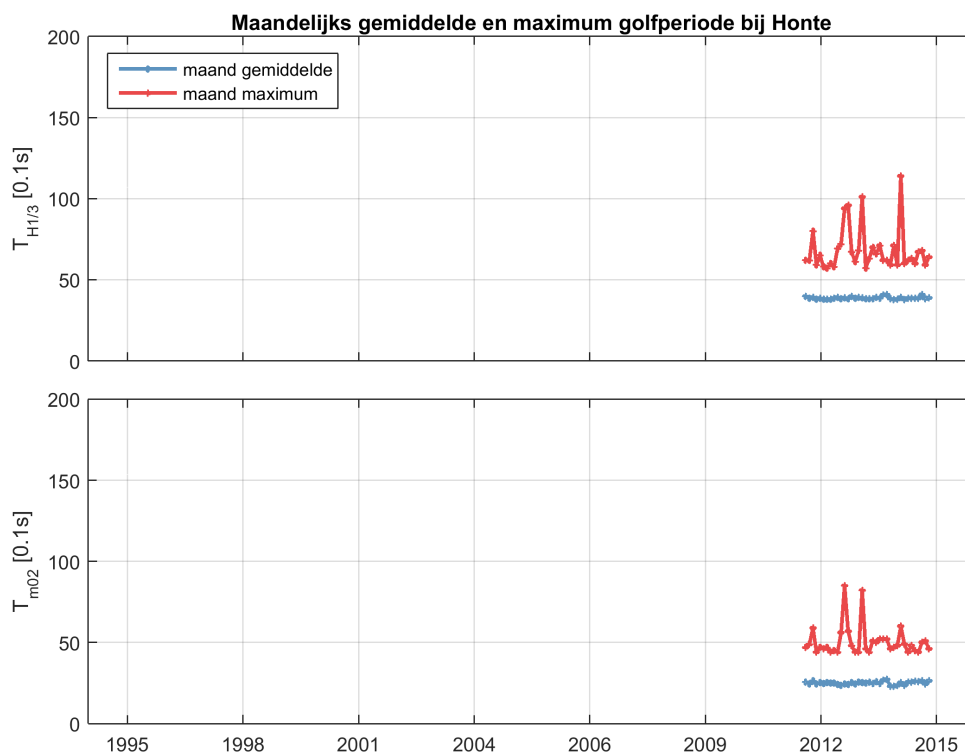
Figuur 2.36: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Cadzand.

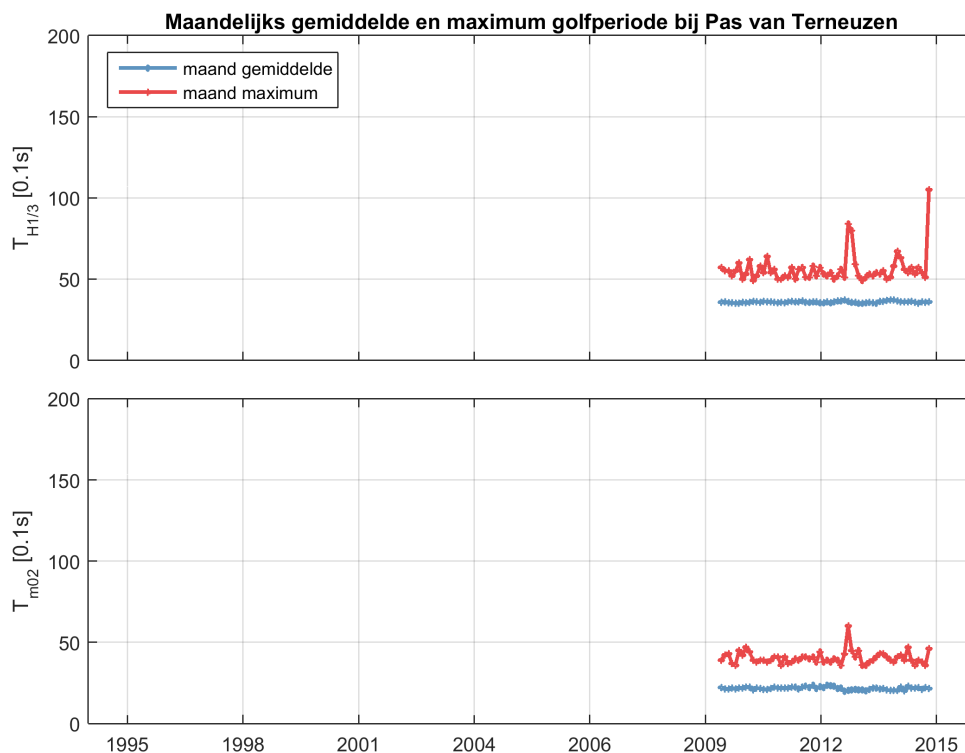
Figuur 2.37: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Wielingen.

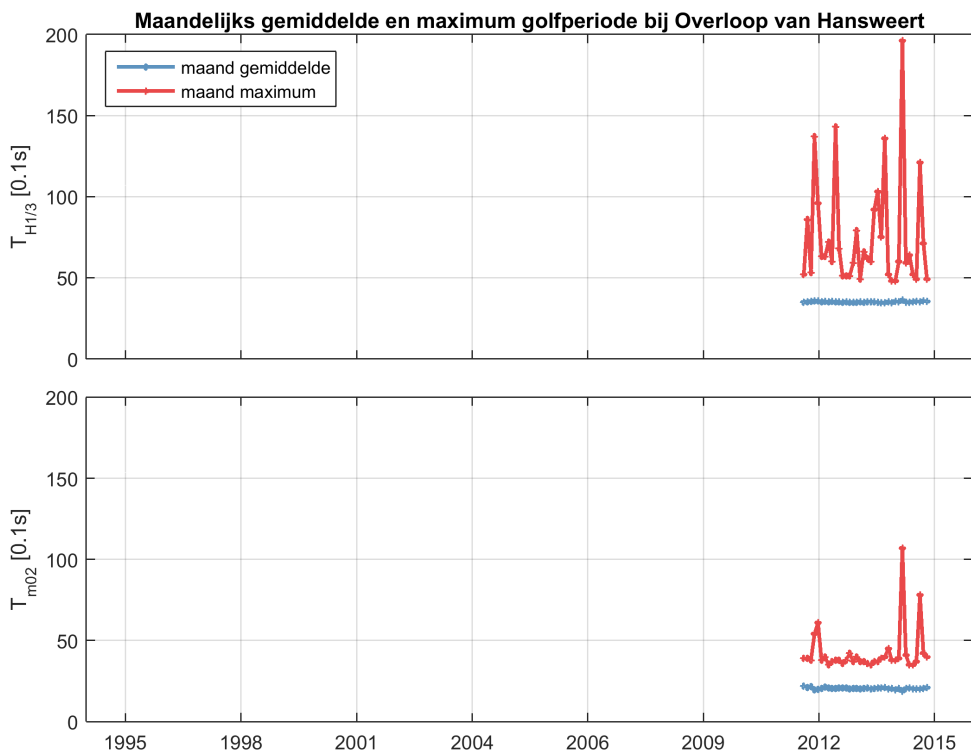
Figuur 2.38: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Hoofdplaat.

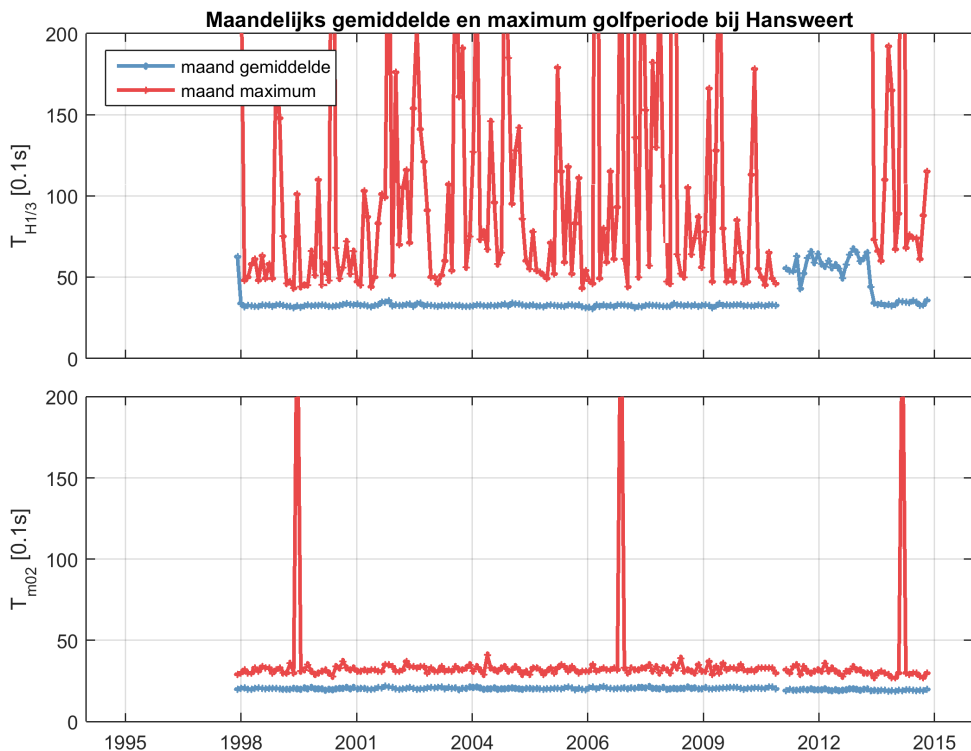
Figuur 2.39: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Honte.

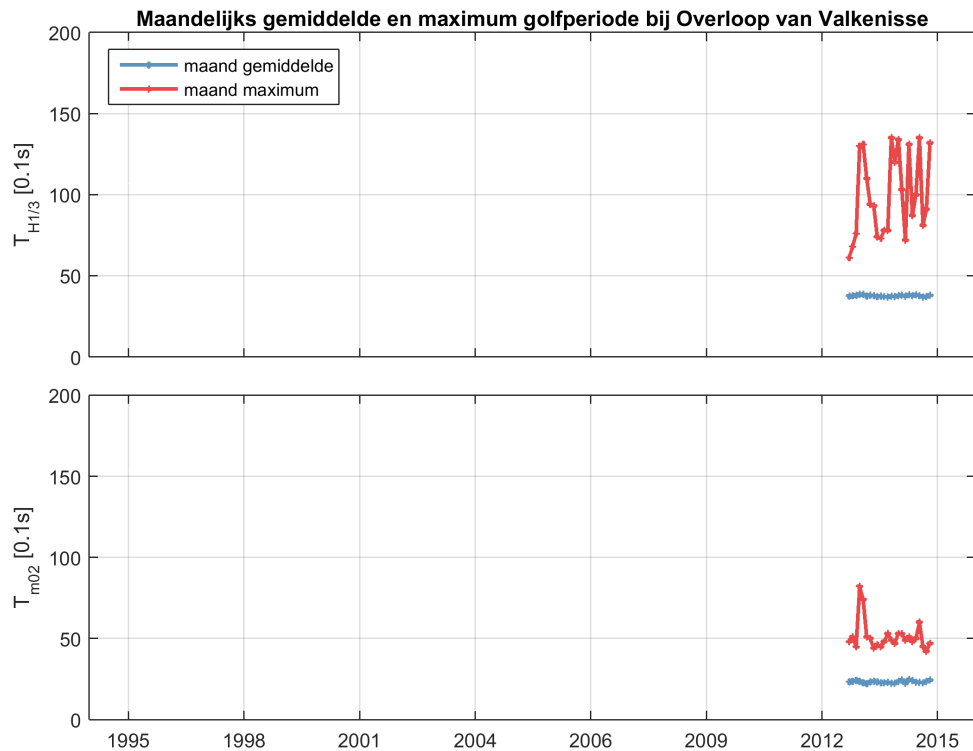
Figuur 2.40: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Pas van Terneuzen.

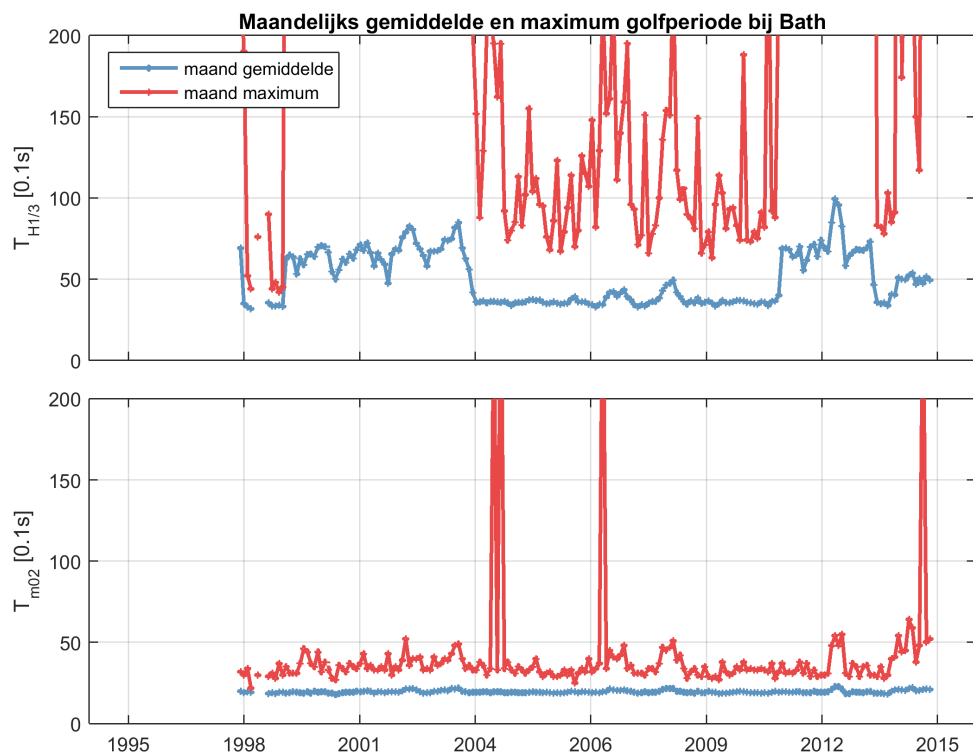
Figuur 2.41: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Overloop van Hansweert.

Figuur 2.42: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Hansweert.

Figuur 2.43: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Overloop van Valkenisse.

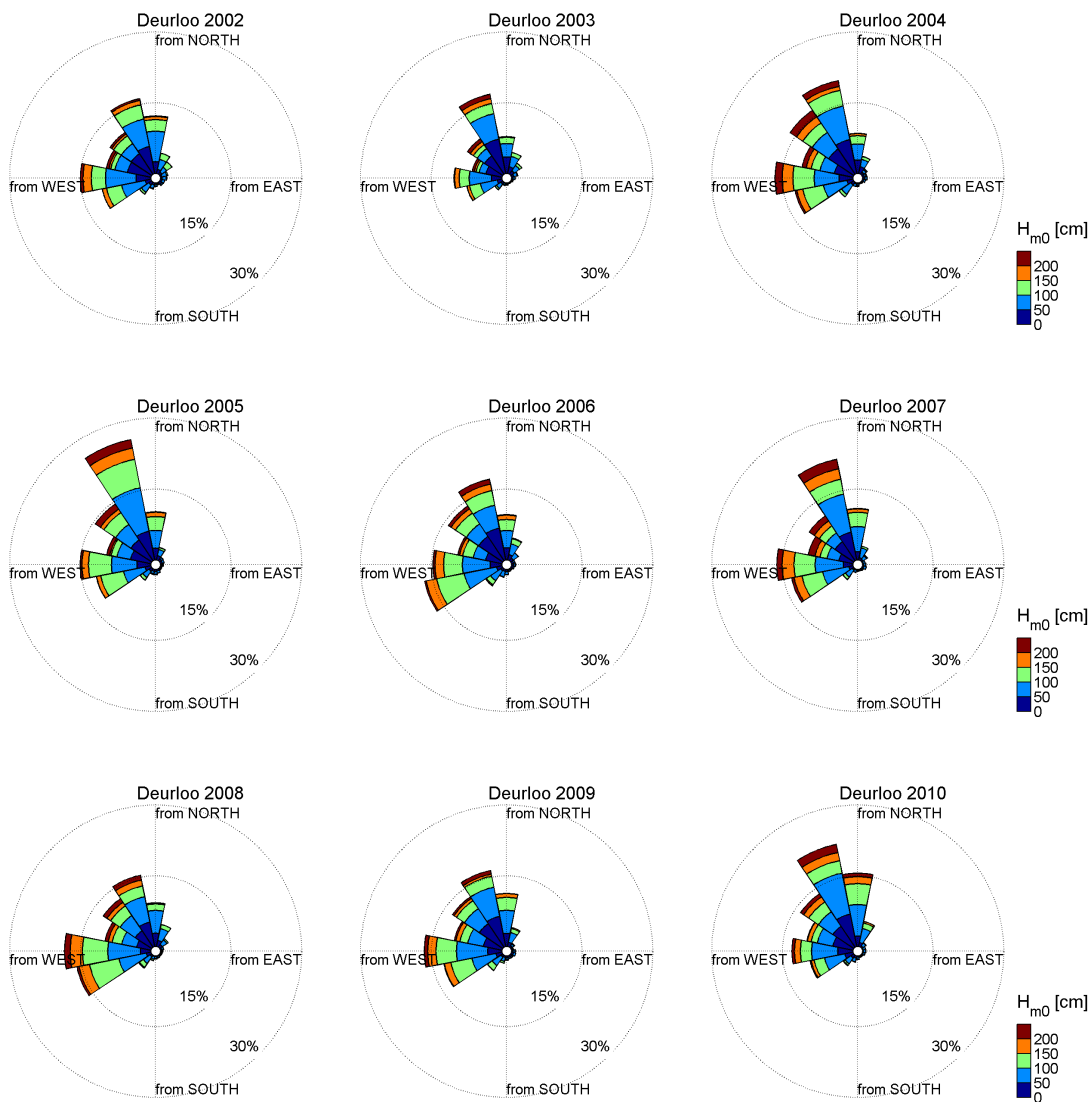

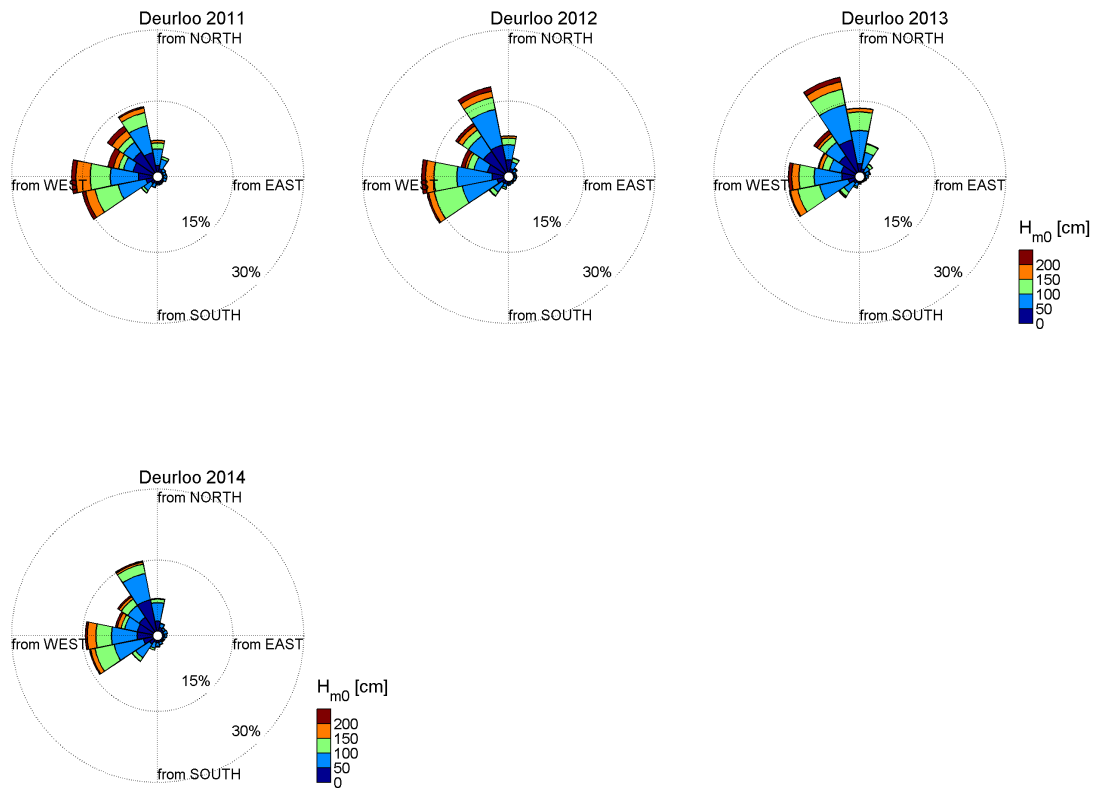
Figuur 2.44: Maandelijks gemiddelde en maximum van de golfperiode $T_{H1/3}$ (boven) en T_{M02} (onder) voor station Bath.

2.2.4 Golfrichting

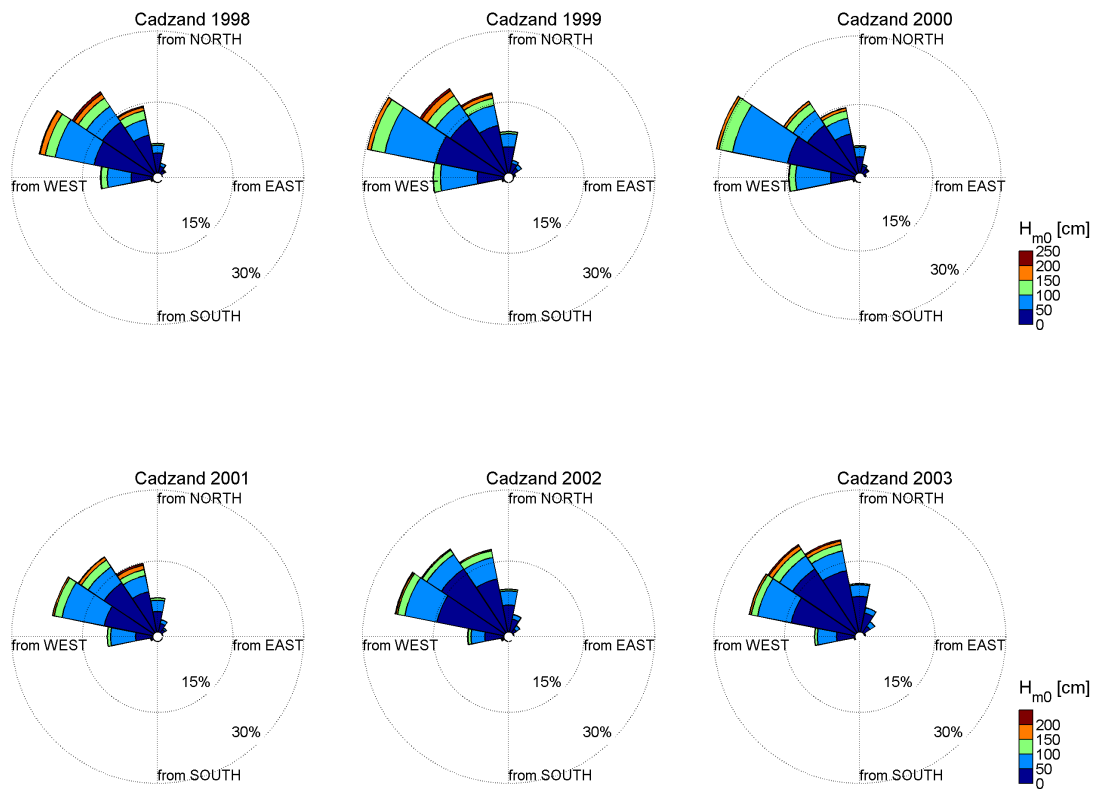
De golfrichting wordt gemeten in de monding en weergegeven voor de stations Deurloo en Cadzand. De gemiddelde hoofdrichting van de golven wordt bepaald uit het spectrum van 30 tot 500 mHz.

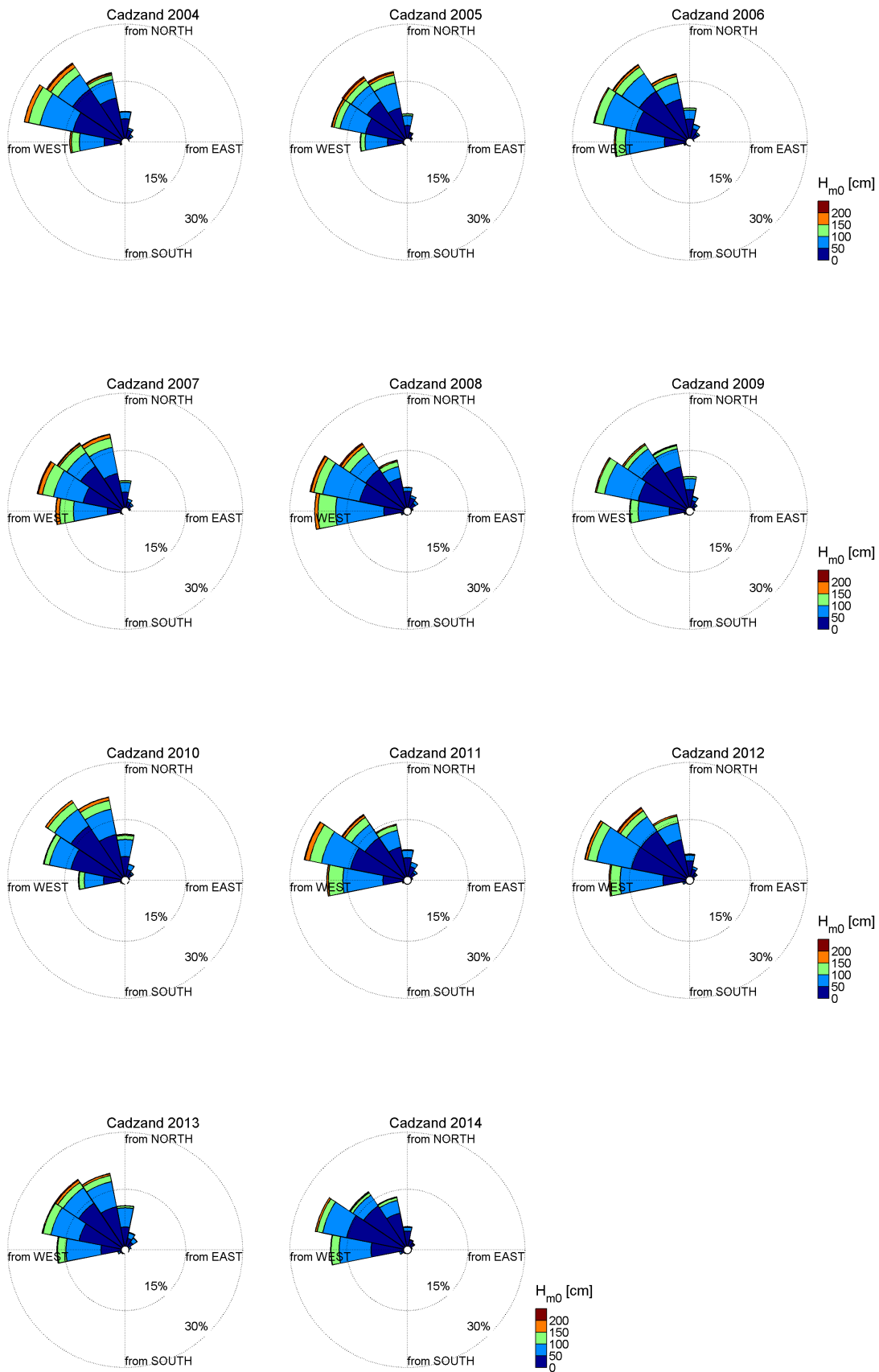
Bij Deurloo (zie Figuur 2.45) komen de golven uit het noorden tot zuidwesten. Golven hoger dan 2 m komen bij al deze richtingen voor. De golfboei bij Cadzand (zie Figuur 2.46) ligt dichterbij de kust dan de meetboei bij Deurloo. Omdat de golven naar de kust draaien, komen de golven bij Cadzand uit noord tot westelijke richting. De golven zijn bij Cadzand ook lager dan bij Deurloo, omdat een deel van de golfenergie al gedissipeerd is op de ondiepe delen van de monding van de Westerschelde.

Figuur 2.45: Golfrichting en -hoogte per jaar bij Deurloo

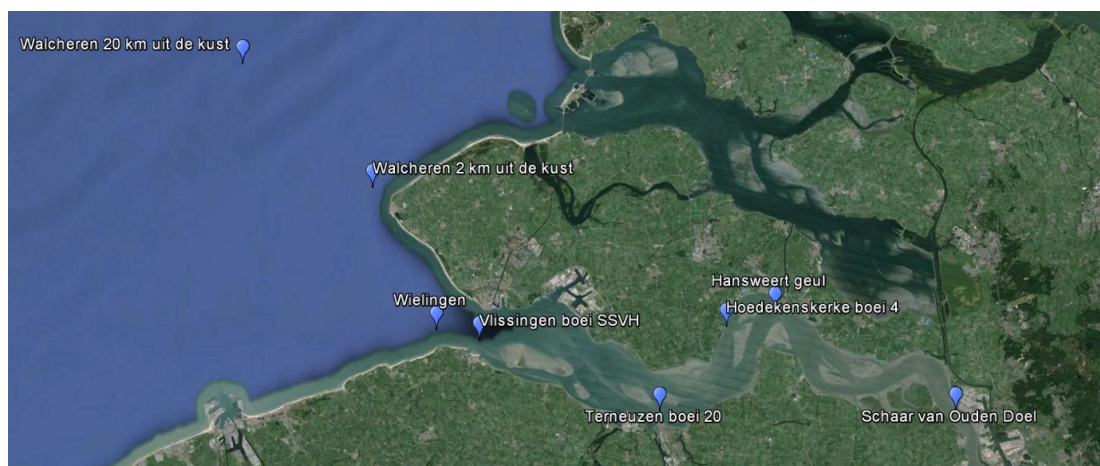
Figuur 2.46: Golfrichting en -hoogte per jaar bij Cadzand

3 Fysisch-chemische parameters in oppervlaktewater

Voor de bepaling van de fysisch-chemische parameters in het oppervlaktewater en in zwevend stof vinden in het kader van MWTL vaartochten plaats, waarbij op vaste punten monsters worden genomen op ca. 1.5 m onder het wateroppervlak. In dit hoofdstuk zijn de metingen in oppervlaktewater opgenomen. Naast de periodieke metingen die met de vaartochten worden uitgevoerd zijn er in de jaren 2012 t/m 2014 continue metingen uitgevoerd voorzien van een aantal parameters in het oppervlaktewater op de locatie Overloop van Hansweert. In Paragraaf 3.16 worden de continue metingen en de resultaten beschreven.

3.1 Informatie over de metingen

De periodieke metingen worden uitgevoerd tijdens vaartochten. In totaal zijn er drie verschillende vaartochten waarbij telkens op vaste locaties in de Westerschelde monsters worden genomen van het oppervlaktewater, zie Figuur 3.1. De frequentie van de vaartochten hangt af van de plaats en het seizoen. Het meetprotocol voor 2014 is terug te vinden in het meetplan MWTL 2014 (Bogaart-Scholte et al., 2014). Schaar van Ouden Doel valt hierbij onder zoete wateren en wordt elke twee weken bemonsterd (26 metingen per jaar). In de zomermaanden (maart t/m september) wordt vaartocht 11 (Hansweertgeulen, Vlissingen boei SSVH) twee keer per maand uitgevoerd en buiten deze periode en voor Terneuzen boei 20 eens per maand. Vaartocht 11 wordt altijd op eenzelfde tijdstip ten opzichte van hoogwater uitgevoerd en start één uur voor hoogwater in Vlissingen. Vaartocht 16 (Walcheren 2 en 20 km uit de kust) wordt maandelijks uitgevoerd en vindt plaats op willekeurige tijdstippen. Wanneer er van een de parameters geen waarden zijn ingewonnen bij deze stations is er getracht het aantal stations dat wordt gepresenteerd aan te vullen met of station Wielingen en/of Hoedekenskerke (zie Figuur 3.1 voor de locaties).

Figuur 3.1: Ligging van de meetstations voor het oppervlaktewater.

De meetdata worden gepresenteerd door middel van jaargemiddelden, en de minimale en maximale waarde die in elk jaar gemeten is. Voor sommige parameters zijn ook maandgemiddelden en/of seizoensgemiddelden weergegeven. Bij het middelen van parameters over een bepaalde periode is de datadichtheid van belang. Een overzicht van het aantal metingen per parameter, per station, per jaar is daarom opgenomen in Bijlage B.1.

Voor sommige parameters geldt dat de meetwaarde gelijk of lager is dan de detectiegrens van het meetinstrument. Indien dit het geval is, wordt dit beschreven in de begeleidende tekst en de detectiegrens meegenomen als meetwaarde. Hierdoor kunnen gemiddelden een iets

hogere waarde weergeven dan wanneer gemiddeld was over de waarden die daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Daarnaast is meestal een lineaire trendlijn vanaf het jaar 2000 toegevoegd, zodat de trend niet direct beïnvloed wordt door de tweede verruiming in 1997-1998. Gemiddelde, minimale en maximale waarden in bijgevoegde tabellen zijn gebaseerd over de tijdsperiode weergegeven in de figuren.

3.2 Saliniteit

Metingen van geleidendheid en temperatuur kunnen worden omgerekend naar saliniteit. De saliniteit is een maat voor de zoutindringing in het estuarium en is onder andere afhankelijk van het getij en de zoetwaterafvoer vanaf de Zeeschelde. De meting wordt tegelijkertijd uitgevoerd met metingen van andere fysisch-chemische parameters in het oppervlaktewater, omdat deze parameters afhankelijk zijn van de saliniteit. Deze parameters kunnen op die manier plaats onafhankelijk worden gezien, als functie van de opgetreden saliniteit. De saliniteit geeft namelijk aan in hoeverre het oppervlaktewater al is vermengd met relatief schoon zee-water. De saliniteit varieert met de seizoenen en daarom zijn zowel jaargemiddelden, -minima en -maxima, seizoensgemiddelden als maandgemiddelden weergegeven.

3.2.1 Jaargemiddelde

Figuur 3.2 toont de jaargemiddelde saliniteit per station samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting. Daarnaast zijn in Tabel 3.1 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

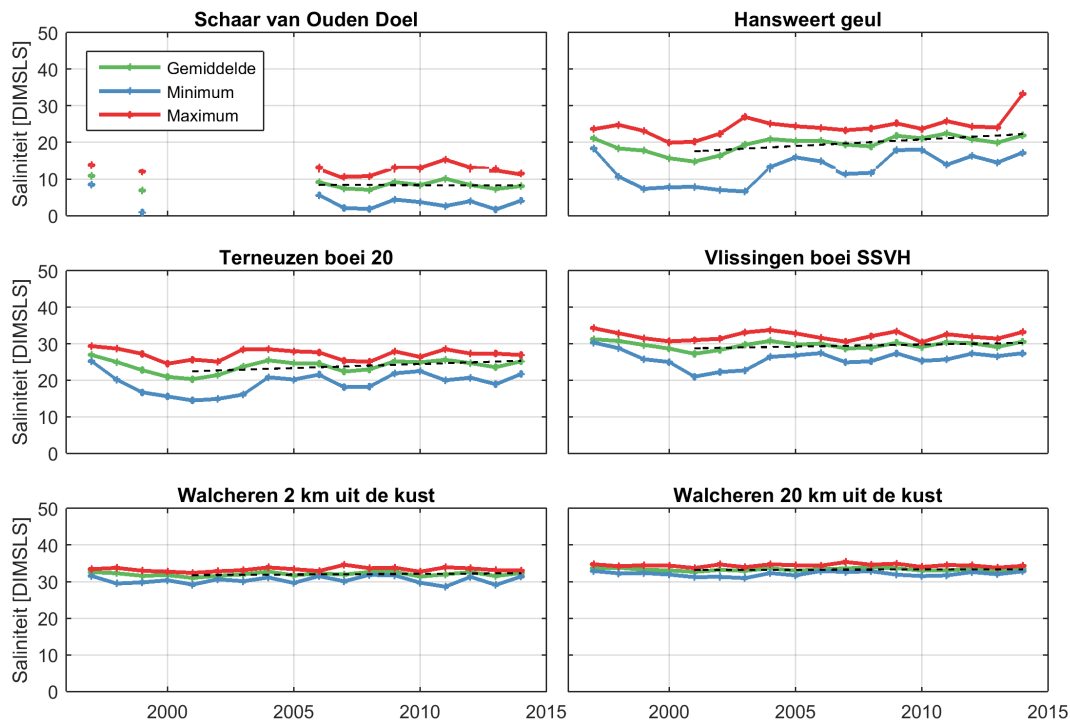
De zoutgehalten nemen af in stroomopwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel bedraagt de saliniteit nog circa een kwart van de saliniteit op zee. De variabiliteit in saliniteit neemt toe in stroomopwaartse richting, zowel binnen een jaar, getuige de minimum en maximum waarden, als tussen de jaren. Uit de grafieken blijkt dat de jaargemiddelde saliniteit nabij Hansweert geul rond het jaar 2001 een minimum had. De jaren daarna (tot circa 2004) tonen een sterke stijging. Na 2004 is de stijging minder sterk, hoewel in 2014 er weer een toename van de maximale saliniteit is. Bij Terneuzen boei 20 is eenzelfde patroon zichtbaar. In meer zeewaartse richting neemt de variatie in saliniteit af, door grotere invloed van het getij. Om een duidelijk beeld te krijgen waardoor de ontwikkeling in de saliniteit wordt veroorzaakt zal naast de saliniteit ook de rivierafvoer en getijdoordringing bekeken moeten worden.

Tabel 3.1: Gemiddelde, minimale en maximale waarden voor de saliniteit in DIMSLS voor alle stations.

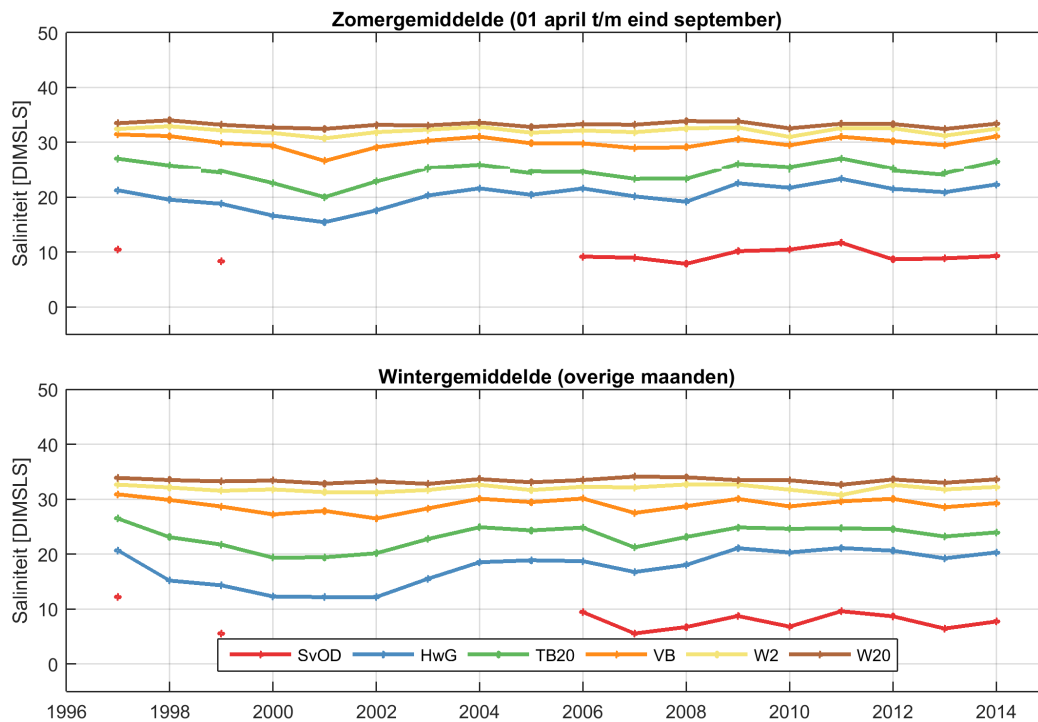
Stationsnaam	Afkorting	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	SvOD	8.4	15.3	0.9
Hansweert geul	HwG	19.3	33.2	6.6
Terneuzen boei 20	TB20	23.9	29.3	14.5
Vlissingen boei SSVH	VB	29.6	34.3	21.0
Walcheren 2 km uit de kust	W2	32.1	34.6	28.6
Walcheren 20 km uit de kust	W20	33.3	35.4	30.9

3.2.2 Gemiddelde waarde in de zomer en de winter

Figuur 3.3 toont de zomergemiddelde en wintergemiddelde saliniteit per jaar voor de verschillende stations. Ook hier is te zien hoe de zoutgehalten afnemen in stroomopwaartse richting. Het zoutgehalte in de zomer is ongeveer gelijk aan het zoutgehalte in de winter.

Figuur 3.2: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van de saliniteit in de Westerschelde en in de monding.

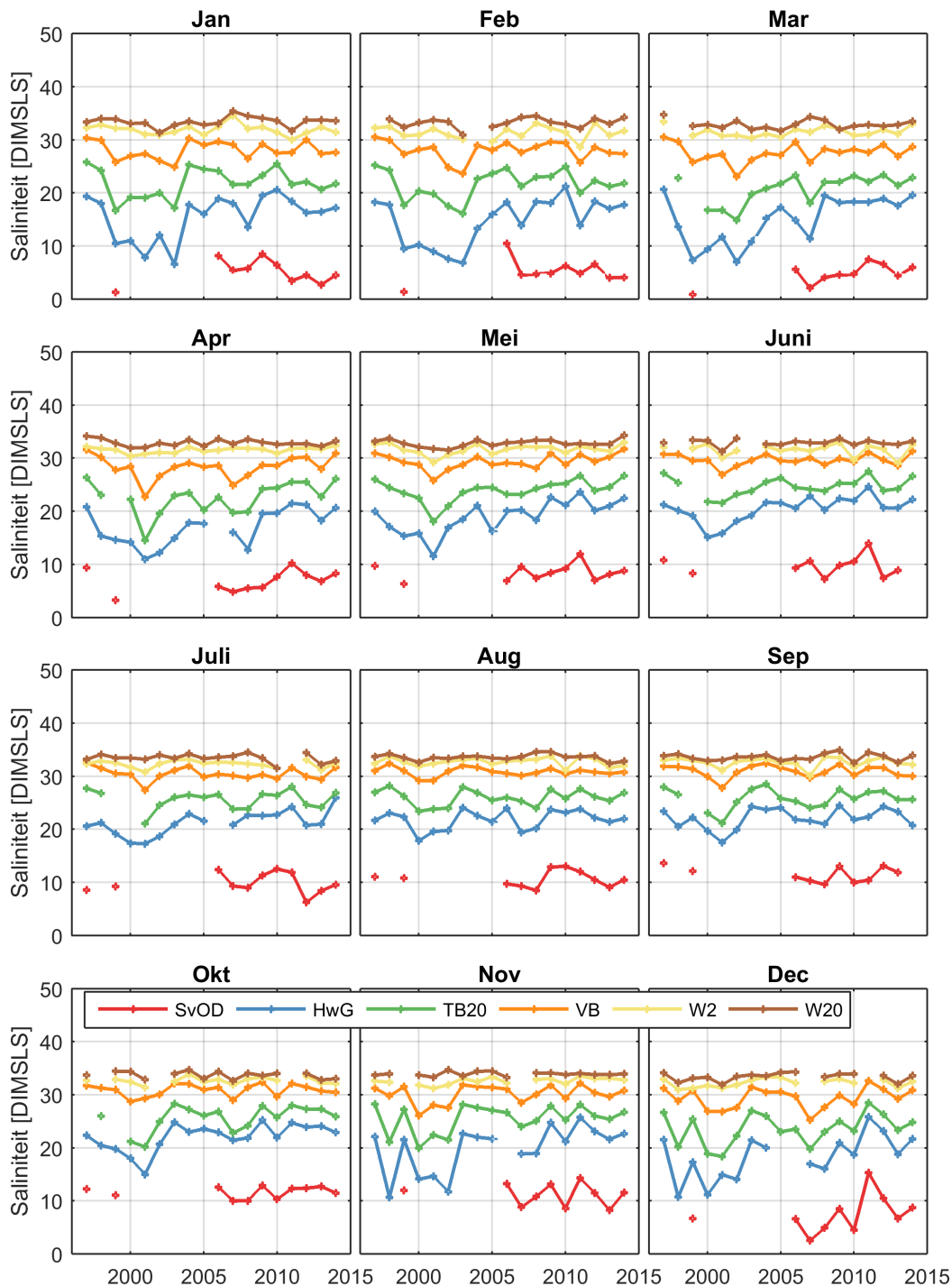

Figuur 3.3: Gemiddelde saliniteit gedurende de zomer en de winter in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.2.3 Maandgemiddelde

Figuur 3.4 toont de maandgemiddelden van de saliniteit per jaar voor de verschillende stations. Voor de wintermaanden is dit meestal maar één meetwaarde. Voor de zomermaanden

zijn het voor Hansweert geul en Vlissingen boei SSVH twee à drie meetwaarden. De fluctuaties tussen de jaren zijn bij de meer bovenstroom gelegen stations gedurende de zomermaanden (mei t/m augustus) kleiner dan in de wintermaanden.

Figuur 3.4: Maandgemiddelde saliniteit in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.3 Watertemperatuur

De watertemperatuur is vooral belangrijk in relatie tot biologische parameters. De watertemperatuur wordt ook gebruikt om samen met de geleidendheid de saliniteit te berekenen. Deze is 1 meter onder het wateroppervlak gemeten.

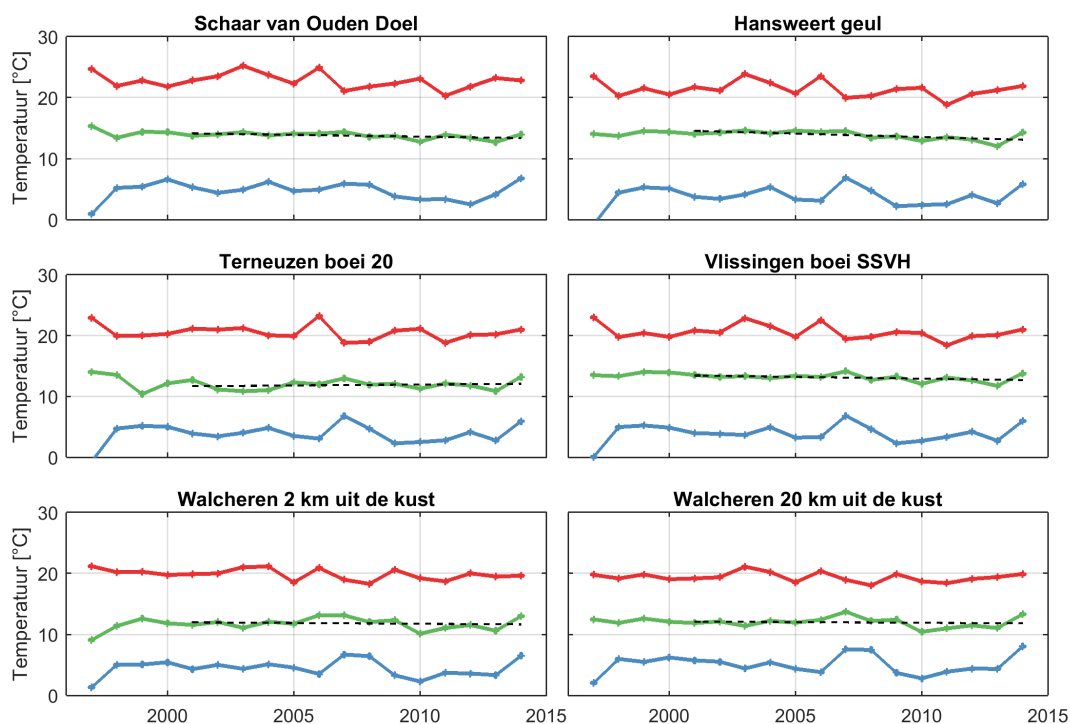
3.3.1 Jaargemiddelde

Figuur 3.5 toont de jaargemiddelde watertemperatuur per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.2 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De jaargemiddelde watertemperatuur vertoont over de weergegeven periode geen duidelijk zichtbare trends en ligt ongeveer tussen de 5 en 20 graden Celsius. De extreme waarden tonen dat in de zomer de watertemperatuur in het oostelijk deel van de Westerschelde kan pieken tot waarden van ca. 25 graden Celsius. Aan de zeezijde van het estuarium wordt de temperatuur 's zomers meestal niet veel hoger dan 20 graden Celsius. In de winter kan de temperatuur tot nabij het vriespunt dalen. In 2015 neemt de watertemperatuur op zee (Walcheren 2km en 20km) en bij Hansweert geul licht toe.

Tabel 3.2: Gemiddelde, minimale en maximale waarden voor de watertemperatuur in graden Celcius voor alle stations.

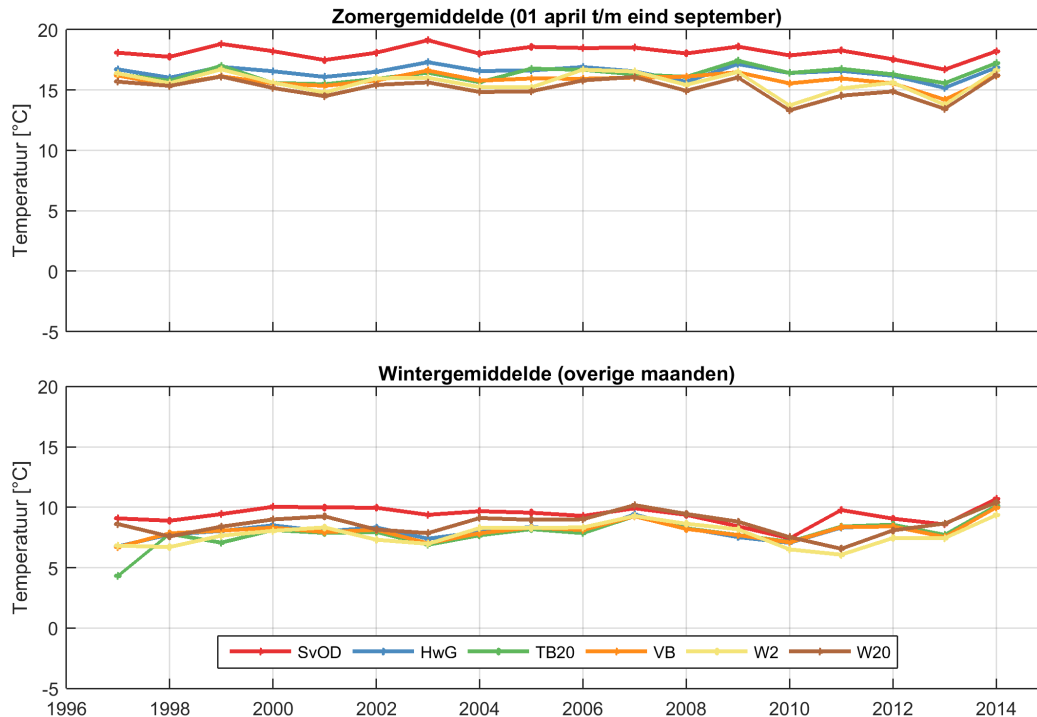
Stationsnaam	Afkorting	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	SvOD	13.9	25.2	0.9
Hansweert geul	HwG	13.9	23.8	-0.8
Terneuzen boei 20	TB20	12.1	23.2	-0.7
Vlissingen boei SSVH	VB	13.2	23.0	0.0
Walcheren 2 km uit de kust	W2	11.7	21.2	1.3
Walcheren 20 km uit de kust	W20	12.0	21.1	2.0

Figuur 3.5: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de temperatuur in de Westerschelde en in de monding

3.3.2 Gemiddelde waarde in de zomer en de winter

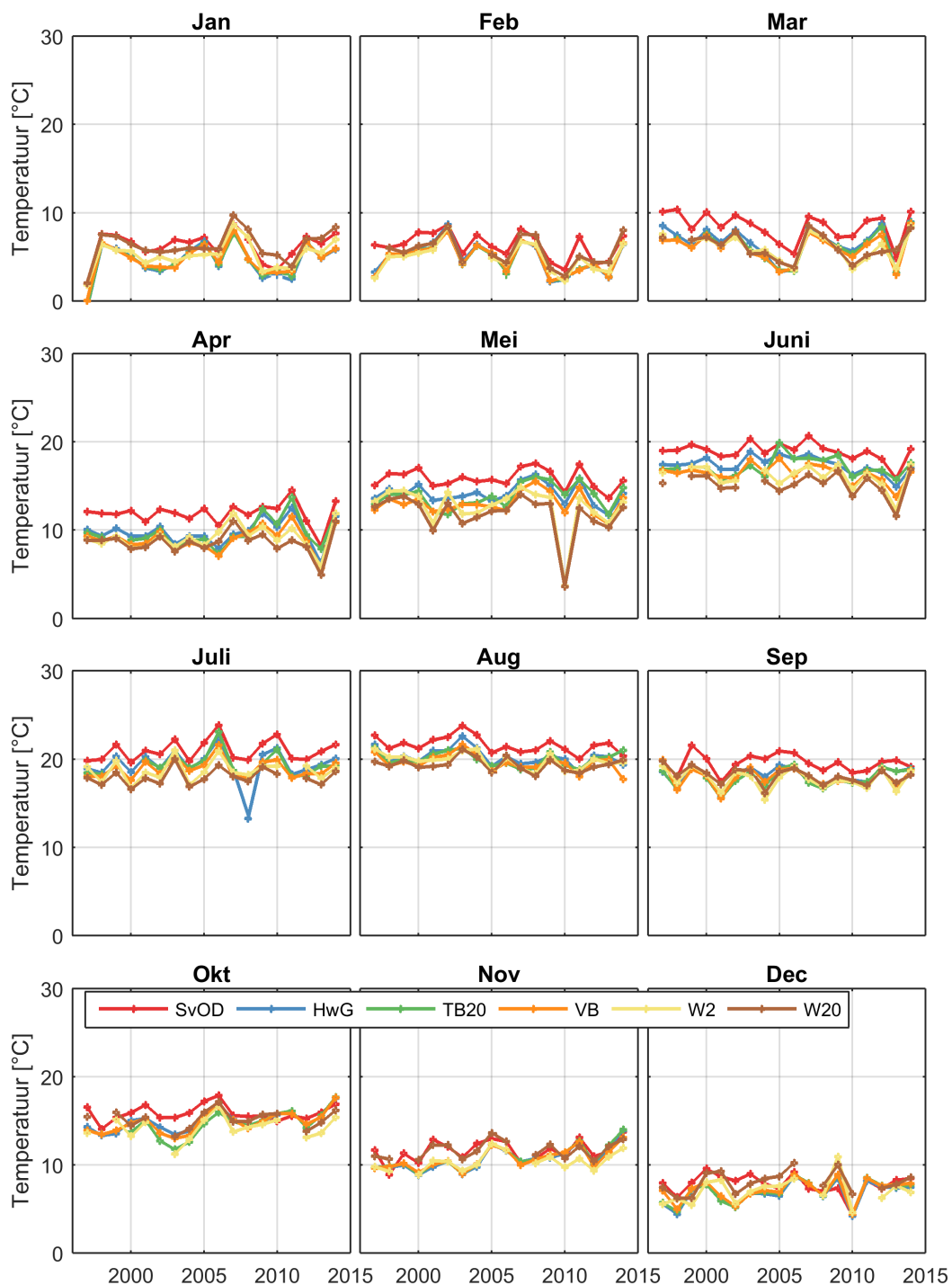
Figuur 3.6 toont de zomer- en wintergemiddelde watertemperatuur per jaar voor de verschillende stations. Wat betreft de ruimtelijke gradiënten valt op dat in de zomer de temperatuur afneemt in stroomafwaartse richting, omdat het zeewater relatief koel is ten opzichte van het water vanaf de Zeeschelde. In de winter is dit patroon minder duidelijk.

Figuur 3.6: Gemiddelde temperatuur gedurende de zomer en de winter in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.3.3 Maandgemiddelde

Figuur 3.7 toont de maandgemiddelden van de watertemperatuur per jaar voor de verschillende stations. Voor Terneuzen boei 20, Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust betreft dit meestal maar één meetwaarde, voor Schaar van Ouden Doel meestal twee en voor Hansweert geul en Vlissingen boei SSVH één à twee, afhankelijk van het seizoen. De maandgemiddelde waarden tonen grotere fluctuaties dan de seizoens- en jaargemiddelden. Verder bevestigen zij het eerder geschetste beeld.

Figuur 3.7: Maandgemiddelde temperatuur in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.4 Zuurstofgehalte

Het zuurstofgehalte is van belang bij de beschouwing van biologische parameters. Het zuurstofgehalte wordt 1 meter onder het wateroppervlak gemeten, tegelijkertijd met de saliniteit en de temperatuur. De zuurstofgehalten worden weergegeven als een absoluut gehalte in mg/l en als een percentage van de verzadigingsconcentratie.

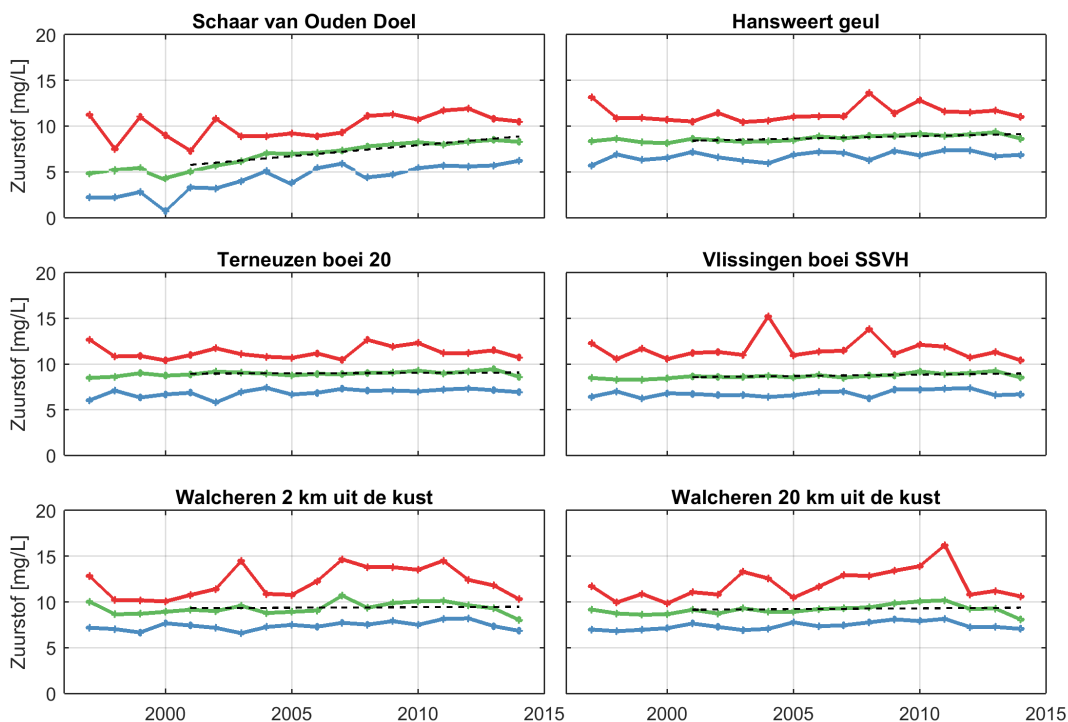
3.4.1 Jaargemiddelde

Figuur 3.8 toont het jaargemiddelde zuurstofgehalte per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.3 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De resultaten laten de laagste waarden zien op het station Schaar van Ouden Doel. Op dit station is een duidelijke positieve trend waarneembaar die de laatste jaren wat afvlakt en waarden gelijk aan de waarden bij Hansweert geul aanneemt. Op de overige stations liggen de gemiddelde waarden dicht bij elkaar, en de extreme waarden vertonen uitschieters naar ca. 6 mg/l en ca. 15 mg/l. Merk op dat de kleine variaties van jaar tot jaar het gevolg kunnen zijn van temperatuurverschillen die de verzadigingsconcentratie beïnvloeden. In de monding is het zuurstofgehalte iets hoger dan in de Westerschelde. We merken op dat circa sinds 2010 er op de Noordzee een dalende trend is ingezet. De meest voor de hand liggende reden hiervoor is de afnemende primaire productie (algengroei). Dat verwachten we dan ook te zien in chlorofyll-a (pigment in algen), maar dat is niet in alle figuren even duidelijk (zie Figuur 3.12). Zolang de gemiddelden op ca 100% blijven is er geen reden tot paniek.

Tabel 3.3: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het zuurstofgehalte in mg/L in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

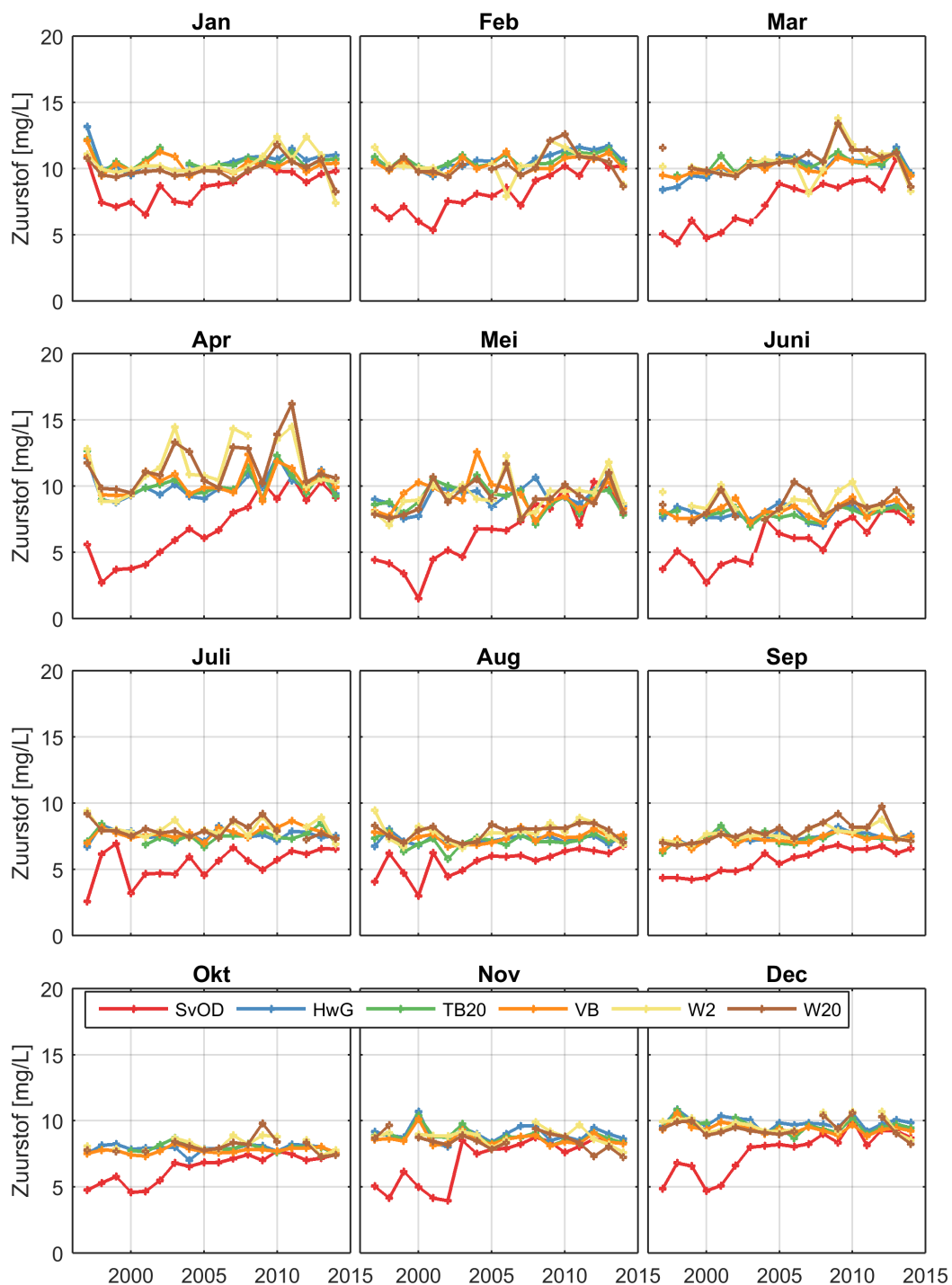
Stationsnaam	Afkorting	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	SvOD	6.7	11.9	0.7
Hansweert geul	HwG	8.7	13.6	5.7
Terneuzen boei 20	TB20	8.9	12.7	5.8
Vlissingen boei SSVH	VB	8.7	15.2	6.2
Walcheren 2 km uit de kust	W2	9.4	14.7	6.6
Walcheren 20 km uit de kust	W20	9.1	16.2	6.8

Figuur 3.8: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het zuurstofgehalte in mg/L in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

3.4.2 Maandgemiddelde

Figuur 3.9 toont de maandgemiddelden van het zuurstofgehalte voor de verschillende stations. Voor Terneuzen boei 20, Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust betreft dit meestal maar één meetwaarde, voor Schaar van Ouden Doel meestal twee en voor Hansweert geul en Vlissingen boei SSVH één à twee, afhankelijk van het seizoen.

De resultaten laten heel duidelijk zien dat het station Schaar van Ouden Doel de laagste zuurstofgehalten heeft, vooral in de zomermaanden. Ook de positieve trend op dit station is duidelijk waarneembaar en deze heeft ervoor gezorgd dat de zuurstofgehalten de laatste jaren bij Schaar van Ouden Doel meestal gelijk is aan de andere stations. Hoge zuurstofgehalten, vermoedelijk als gevolg van primaire productie, treden vooral op in het voorjaar. In de maanden april en mei is er ook meer variatie in de zuurstofgehalten te zien dan in de andere maanden.

Figuur 3.9: Maandgemiddelde zuurstofgehalten in mg/L in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

3.5 Zuurstofverzadigingspercentage

De zuurstofverzadigingsconcentratie neemt af met toenemende temperatuur en toenemend zoutgehalte. Dit zorgt voor een seizoensmatige fluctuatie van het absolute zuurstofgehalte. Het verzadigingspercentage wordt hier niet door beïnvloed. Zuurstofgehalten onder de verzadigingsconcentratie wijzen op de afbraak van organisch materiaal, terwijl waarden boven de verzadigingsconcentratie kunnen optreden als gevolg van primaire productie. In het verleden zijn de zuurstofgehalten in de Westerschelde erg laag geweest, op sommige plaatsen was zelfs sprake van zuurstofloze situatie, als gevolg van lozingen van huishoudelijk en industrieel afvalwater. Inmiddels is de situatie sterk verbeterd.

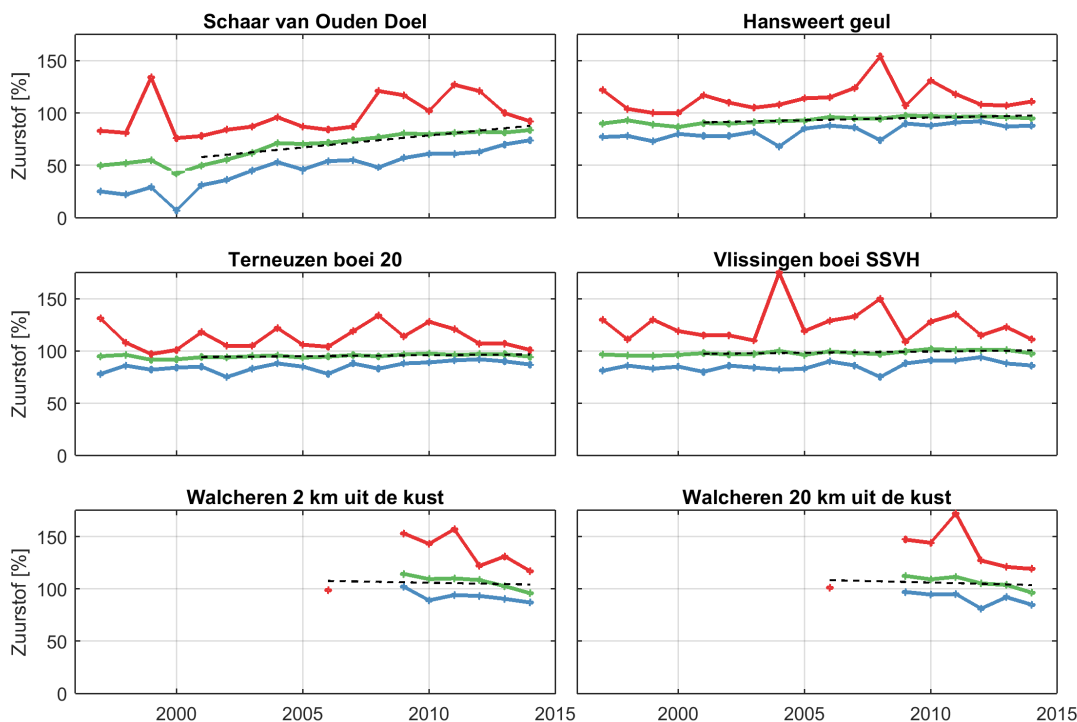
3.5.1 Jaargemiddelde

Figuur 3.10 toont het jaargemiddelde zuurstofverzadigingspercentage per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.4 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waardes per station weergegeven.

De resultaten laten een (sterke) onderverzadiging zien (waarden < 100%) op het station Schaar van Ouden Doel. Op dit station is een duidelijke positieve trend waarneembaar, die de laatste jaren wat lijkt af te vlakken, gezien de gemiddelde waarden. De minimale waarden laten nog wel een stijgende trend zien. Op de overige stations liggen de gemiddelde waarden dicht bij 100% en de extreme waarden vertonen uitschieters naar waarden van ca. 70% en ca. 170%. We merken op dat circa sinds 2010 er op de Noordzee een dalende trend is ingezet.

Tabel 3.4: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het zuurstofverzadigingspercentage in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

Stationsnaam	Afkorting	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	SvOD	67.0	134.0	7.0
Hansweert geul	HwG	93.0	154.0	68.0
Terneuzen boei 20	TB20	95.0	134.0	75.0
Vlissingen boei SSVH	VB	98.2	175.0	75.0
Walcheren 2 km uit de kust	W2	106.5	157.0	86.9
Walcheren 20 km uit de kust	W20	106.1	172.0	81.1

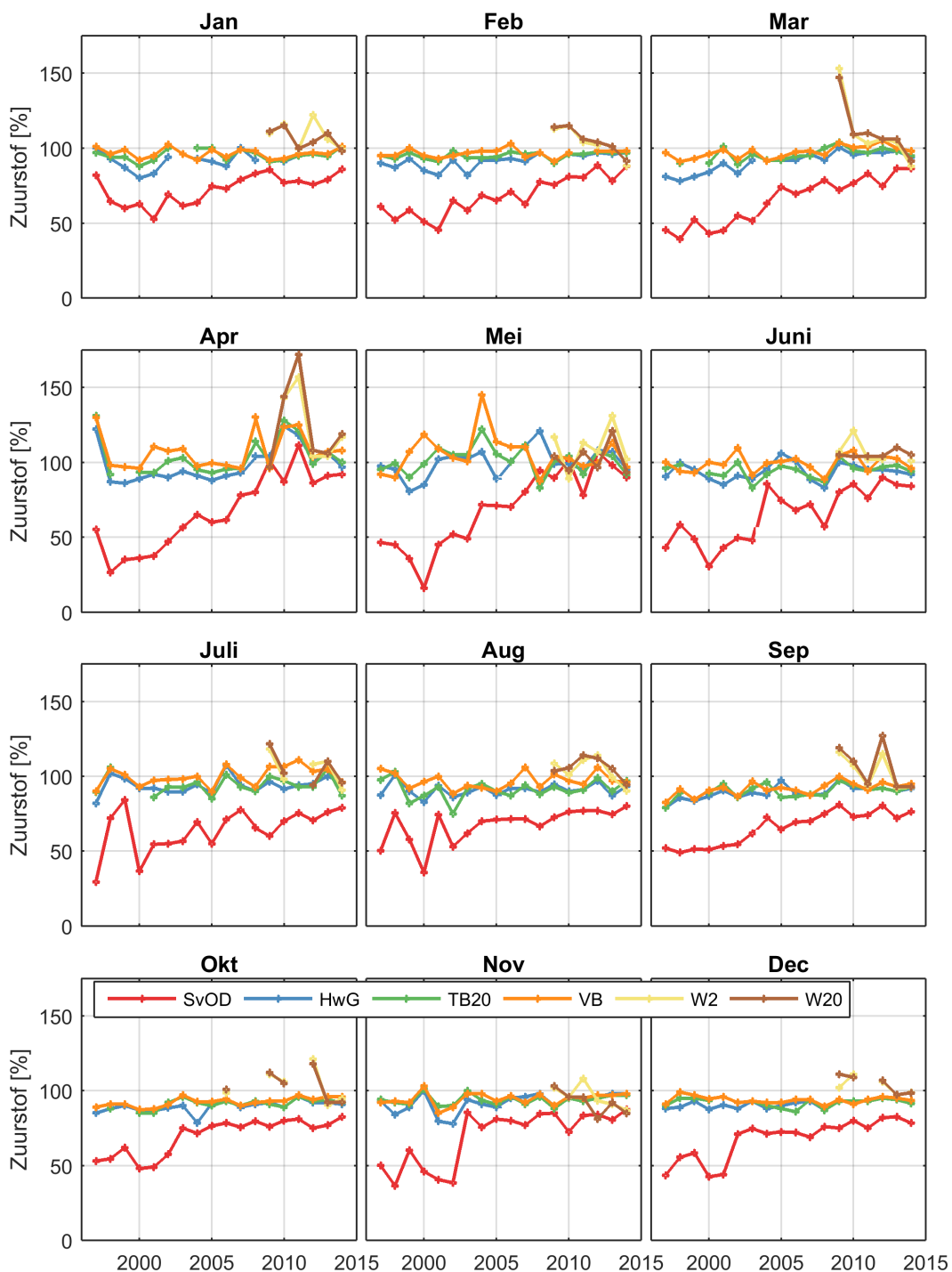

Figuur 3.10: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het zuurstofverzadigingspercentage in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

3.5.2 Maandgemiddelde

Figuur 3.11 toont de maandgemiddelden van de zuurstofverzadigingsconcentratie voor de verschillende stations. Voor Terneuzen boei 20, Walcheren 2 en 20 km uit de kust betreft dit meestal maar één meetwaarde, voor Schaar van Ouden Doel meestal twee en voor Hansweert geul en Vlissingen boei SSVH één à twee, afhankelijk van het seizoen.

De resultaten laten heel duidelijk zien dat het station Schaar van Ouden Doel de laagste zuurstofgehalten heeft, gedurende het gehele jaar. Ook de positieve trend op dit station is duidelijk waarneembaar. Gehalten > 100%, die duiden op een oververzadiging vermoedelijk als gevolg van primaire productie, treden in het estuarium vooral op in het voorjaar. Op zee zien we dit het hele jaar door.

Figuur 3.11: Maandgemiddelde zuurstofverzadigingspercentage in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

3.6 Chlorofyl-a

Voor de bepaling van de chlorofyl-a concentratie wordt een monster van het oppervlaktewater genomen wat meteen wordt gekoeld. Vervolgens wordt het naar het laboratorium gebracht voor verdere analyse. De chlorofyl-a concentratie is een maat voor de hoeveelheid algen in het water en vertoont daardoor vooral hoge waarden in het voorjaar, als algen beginnen te groeien. De waarden kunnen erg fluctueren, omdat algengroei in een estuarium vooral wordt gestuurd door het doorzicht dat de beschikbaarheid van licht reguleert en dat bepaald wordt door een sterk fluctuerende concentratie zwevend stof.

3.6.1 Jaargemiddelde

Figuur 3.12 toont het jaargemiddelde gehalte chlorofyl-a per station voor de periode 1996-2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde. Daarnaast zijn in Tabel 3.5 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waardes per station weergegeven.

De gemiddelde waarden zijn relatief laag (ca. 10 g/l) en schommelen wat over tijd. De jaarlijkse maxima laten een grote variatie zien. Bij Schaar van Ouden Doel is opnieuw de stijging vanaf 2008 zichtbaar, maar in 2014 neemt de hoeveelheid chlorofyl-a juist weer af.

Chlorofyl-a (pigment in algen) is een sterk fluctuerende parameter en daarom is het moment van monsters bij een lage monsterfrequentie bepalend voor de uitkomst. Dit betekent dat er schijntrend kunnen zijn. Het is ook mogelijk dat het water in 2014 veel troebeler was. De algengroei wordt gelimiteerd met minder licht. Daarmee is het zwevend stofgehalte ook sterk bepalend voor chlorofyl-a.

Let op: de y-assen van subfiguren van Figuur 3.5 verschillen.

Tabel 3.5: Gemiddelde, minimale en maximale waardes van chlorofyl-a in $\mu\text{g/L}$ in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

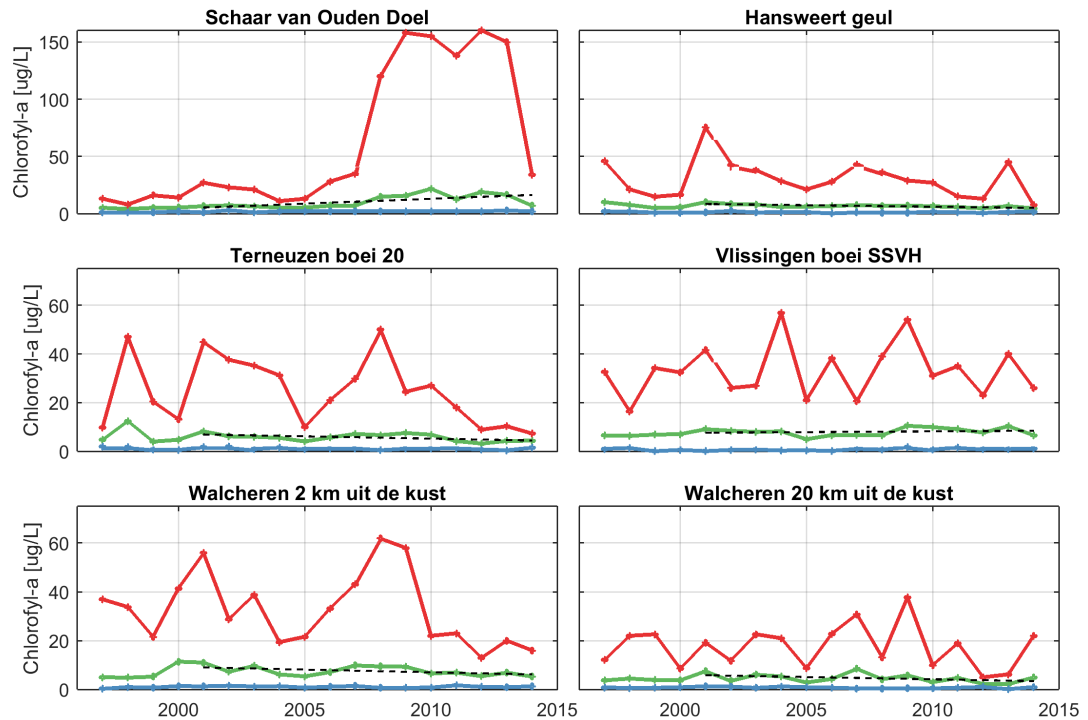
Stationsnaam	Afkorting	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	SvOD	9.6	160.0	1.0
Hansweert geul	HwG	6.8	75.2	0.2
Terneuzen boei 20	TB20	5.7	50.0	0.4
Vlissingen boei SSVH	VB	7.6	56.8	0.0
Walcheren 2 km uit de kust	W2	7.1	61.8	0.3
Walcheren 20 km uit de kust	W20	4.5	37.7	0.1

3.6.2 Gemiddelde waardes in de zomer en de winter

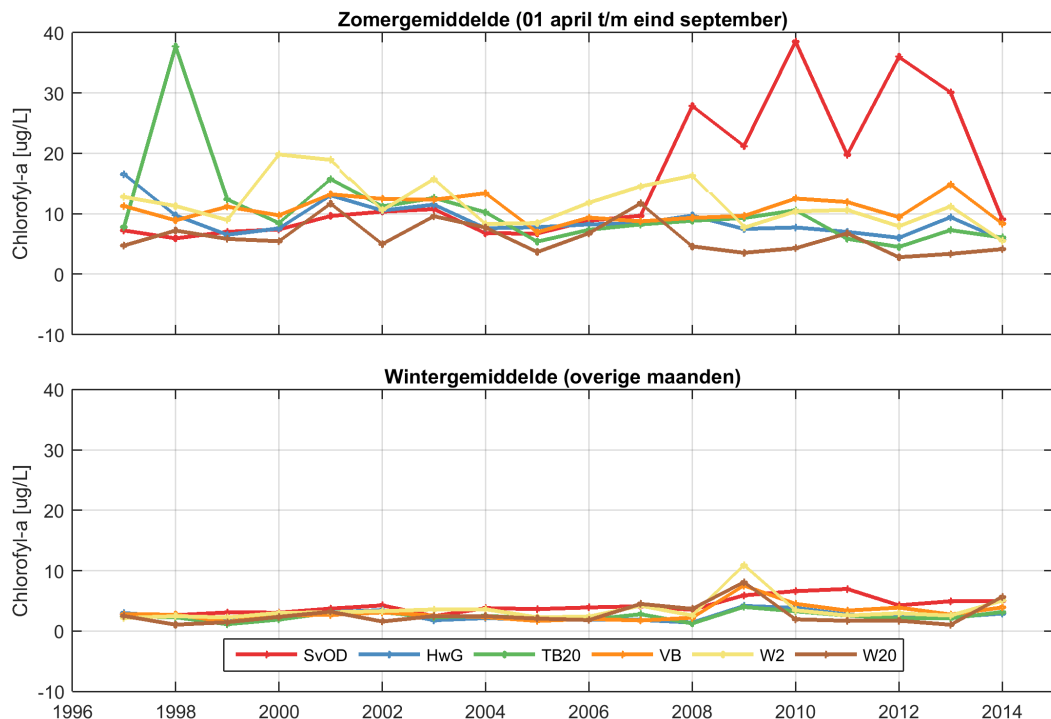
Figuur 3.13 toont het seizoensgemiddelde gehalte chlorofyl-a per station voor de periode 1996-2014. De wintergehalten zijn laag en vertonen weinig variatie, alleen Schaar van Ouden Doel laat iets hogere waarden zien. In de zomer is de variatie groter en zijn de hogere waarden bij Schaar van Ouden Doel sinds 2008 weer goed terug te zien maar in 2014 neemt de hoeveelheid chlorofyl-a juist weer af.

3.6.3 Maandgemiddelde

Figuur 3.14 toont het maandgemiddelde gehalte chlorofyl-a per station voor de periode 1996-2014. Voor Terneuzen boei 20, Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust betreft dit meestal maar één meetwaarde, voor Schaar van Ouden Doel meestal twee en voor Hansweert geul en Vlissingen boei SSVH één à twee, afhankelijk van het seizoen. Het typische seizoensmatige verloop (met een piek in het voorjaar) is voor de meeste stations goed herkenbaar kijkend naar de maandgemiddelden. We merken daarnaast op dat voor Schaar van

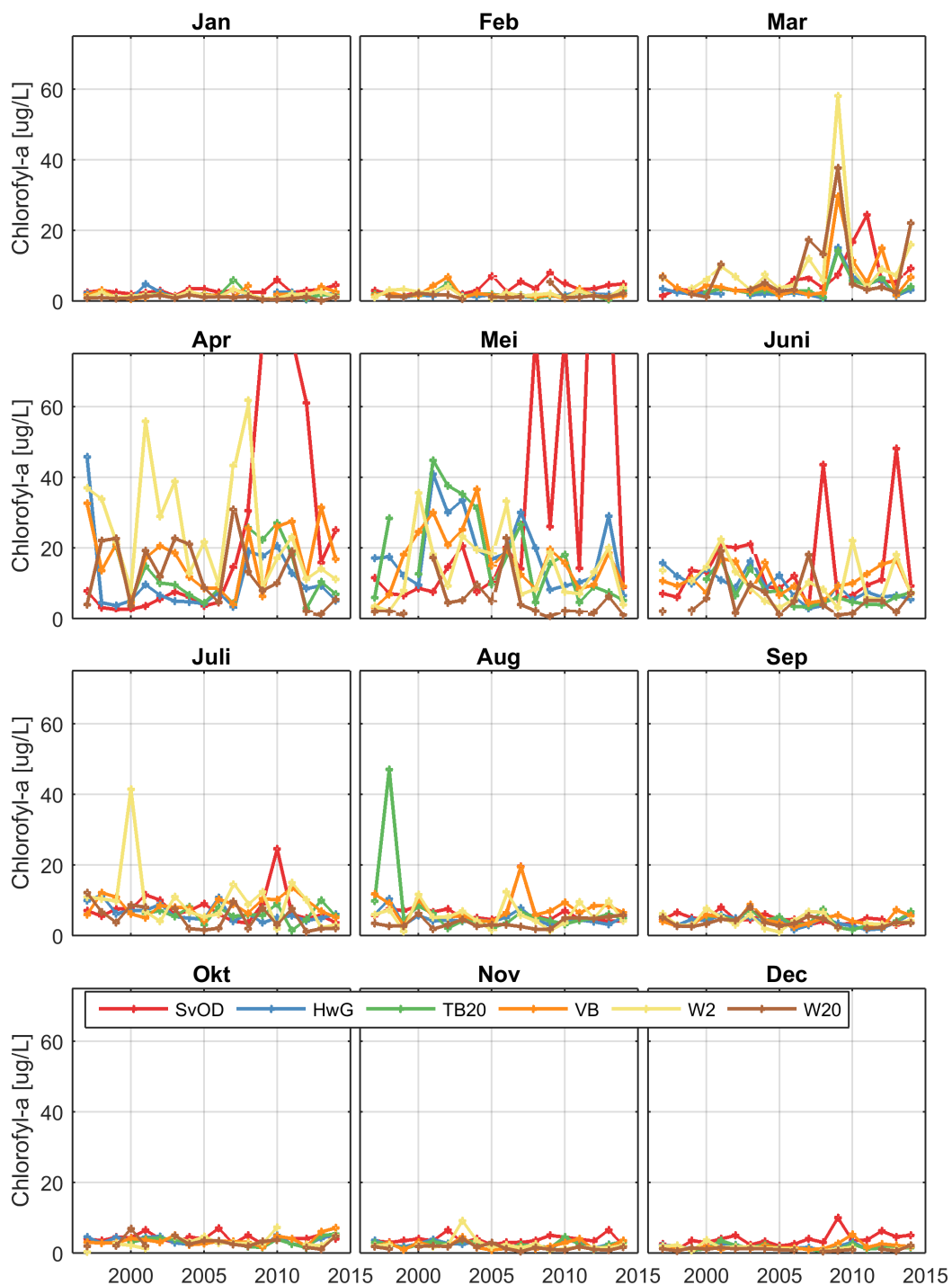

Figuur 3.12: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van chlorofyl-a in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.13: Gemiddeld waarden voor de chlorofyl-a gedurende de zomer en de winter in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

Ouden Doel er grote fluctuaties over de tijd optreden (specifiek voor de maand mei). Mogelijk hangen de hoge waarden bij dit station vooral samen met het moment van inwinnen.

Figuur 3.14: Maandgemiddelde chlorofyl-a in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding

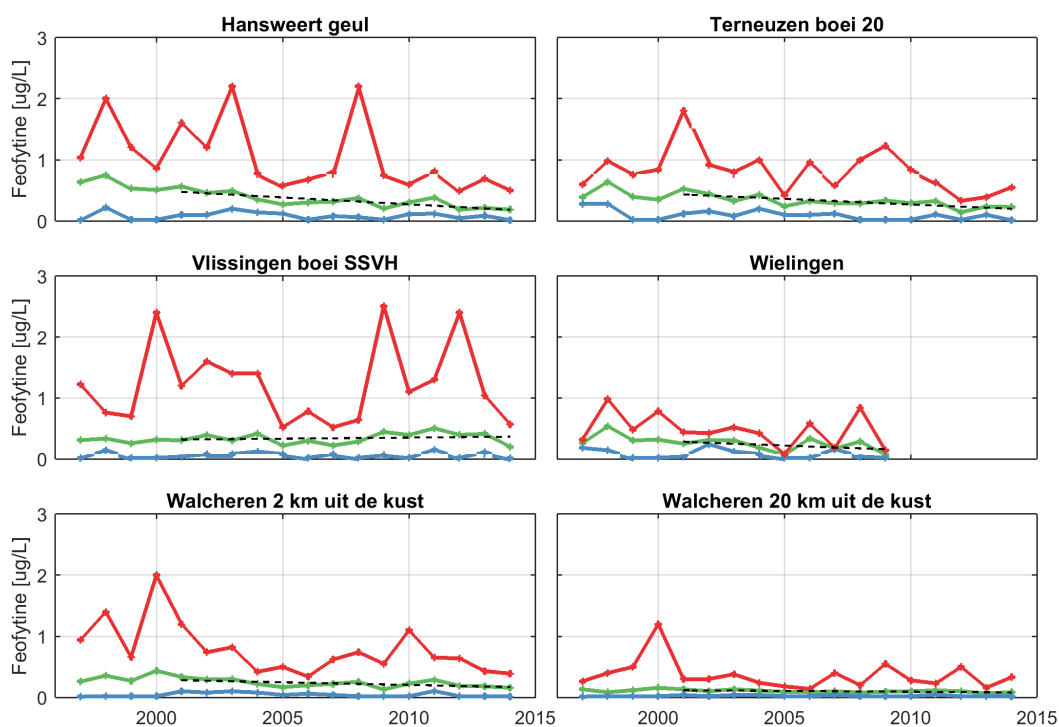
3.7 Feofytine-a

Feofytine-a wordt gelijk met chlorofyl-a gemeten. Het is een afbraakproduct van chlorofyl-a, en wordt daarom gezien als een maat voor detritus (dood organisch materiaal afkomstig van algen). De dataset wordt in Figuur 3.15 weergegeven als jaargemiddelde waarden, inclusief de minimaal en maximaal gemeten waarden. Daarnaast zijn in Tabel 3.6 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Voor het station Schaar van Ouden doel zijn slecht enkele waarnemingen in 1996 en 1997 beschikbaar en dat station is daarom niet opgenomen in deze rapportage. In plaats daarvan is het station Wielingen meegenomen. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting. In stroomafwaartse richting neemt de hoeveelheid feofytine-a af. Ook lijken op de meeste stations de gehalten feofytine-a licht af te nemen in de tijd.

Tabel 3.6: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van feofytine in $\mu\text{g/L}$ in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	0.40	2.20	0.01
Terneuzen boei 20	0.33	1.80	0.01
Vlissingen boei SSVH	0.33	2.51	0.01
Wielingen	0.26	0.98	0.02
Walcheren 2 km uit de kust	0.25	2.00	0.01
Walcheren 20 km uit de kust	0.10	1.20	0.01

Figuur 3.15: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van feofytine in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

3.8 Chemisch zuurstofverbruik

Metingen van het chemisch zuurstofverbruik (CZV) en biochemisch zuurstofverbruik (BZV) zijn voor de meetlocatie Schaar van Ouden Doel beschikbaar met een meetfrequentie van eens per maand. In april 2011 is ook gestart met de maandelijkse bemonstering van de stations Terneuzen en Vlissingen.

De bepaling van CZV wordt sterk beïnvloed door chloride. Als vuistregel geldt dat een factor 100 moet worden aangehouden tussen chloridegehalte en de CVZ-waarde. Is de CZV-waarde lager dan het chloridegehalte (in mg/l) / 100 dan ligt de CZV-waarde beneden de bepaling-sgrens. Dit betekent voor de drie stations het volgende (gepresenteerd voor stations van boven- naar benedenstrooms):

- 1 De saliniteit bij Schaar van Ouden Doel varieert tussen de 5 en 10 PSU. De minimaal te meten CZV-waarden bij deze saliniteit is respectievelijk 28 tot 56 mg/l. De gemeten waarden liggen dus, rekening houdend met de seizoensvariërende saliniteit, rond de bepaling-sgrens van de CZV-bepaling.
- 2 De saliniteit bij Terneuzen is ongeveer 25 PSU. De minimale te meten CVZ-waarde wordt volgens eenzelfde berekening 138 mg/l. De gemeten CZV-waarde bedraagt ook hier ongeveer 20 mg/l. Dit is dus eveneens ver beneden de bepaling-sgrens.
- 3 Bij Vlissingen bedraagt de saliniteit ongeveer 30 PSU. Dat komt overeen met een minimale CZV-waarde van 160 mg/l. Er worden echter waarden gemeten van ca. 20 mg/l. De gemeten waarde ligt dus ver beneden de bepaling-sgrens.

In Figuur 3.17 zijn de bepaling-sgrenzen ook weergegeven in stippellijnen en is duidelijk te zien dat voor Vlissingen en Terneuzen deze buiten de y-assen vallen.

3.8.1 Jaargemiddelde

Figuur 3.16 toont het jaargemiddelde chemisch zuurstofverbruik per station voor de periode 2001-2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde. Daarnaast zijn in Tabel 3.7 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waardes per station weergegeven.

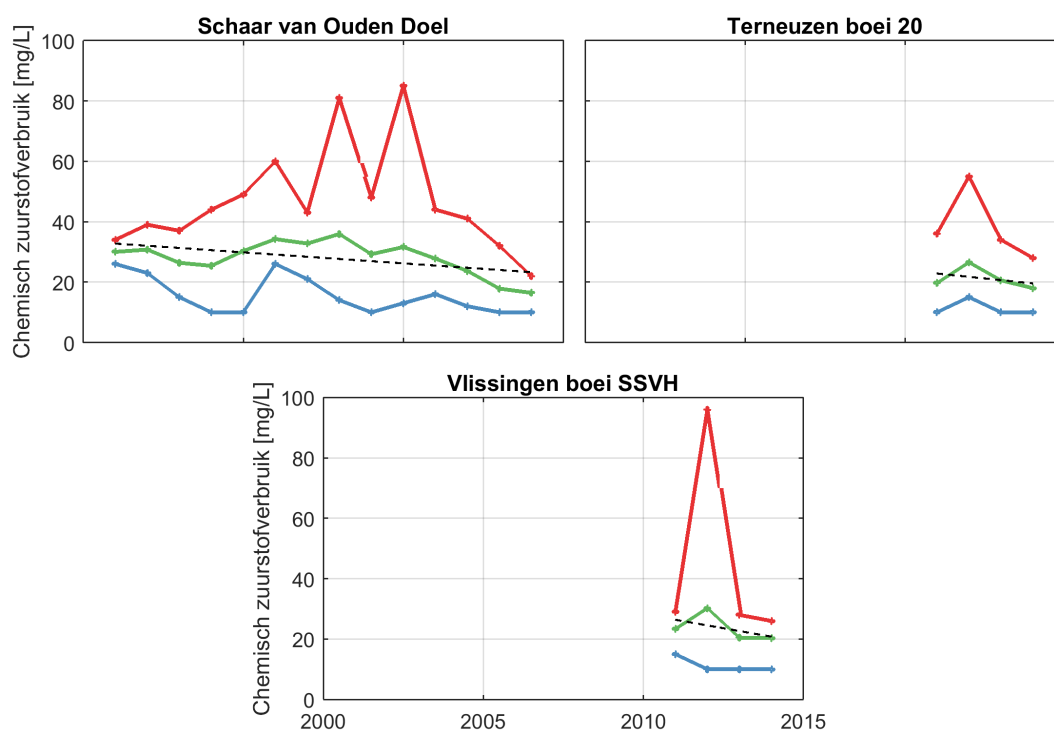
Het jaargemiddelde chemisch zuurstofverbruik ligt bij station Schaar van Ouden Doel hoger dan bij Terneuzen boei 20 en Vlissingen boei SSVH. Daarnaast liggen bijna alle onder de bepaling-sgrens. Incidenteel wordt deze grens overschreden voor Schaar van Ouden Doel. De laatste jaren lijkt er een daldende trend zijn ingezet.

Tabel 3.7: Gemiddelde, minimale en maximale waardes van het chemisch zuurstofverbruik in mg/L in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

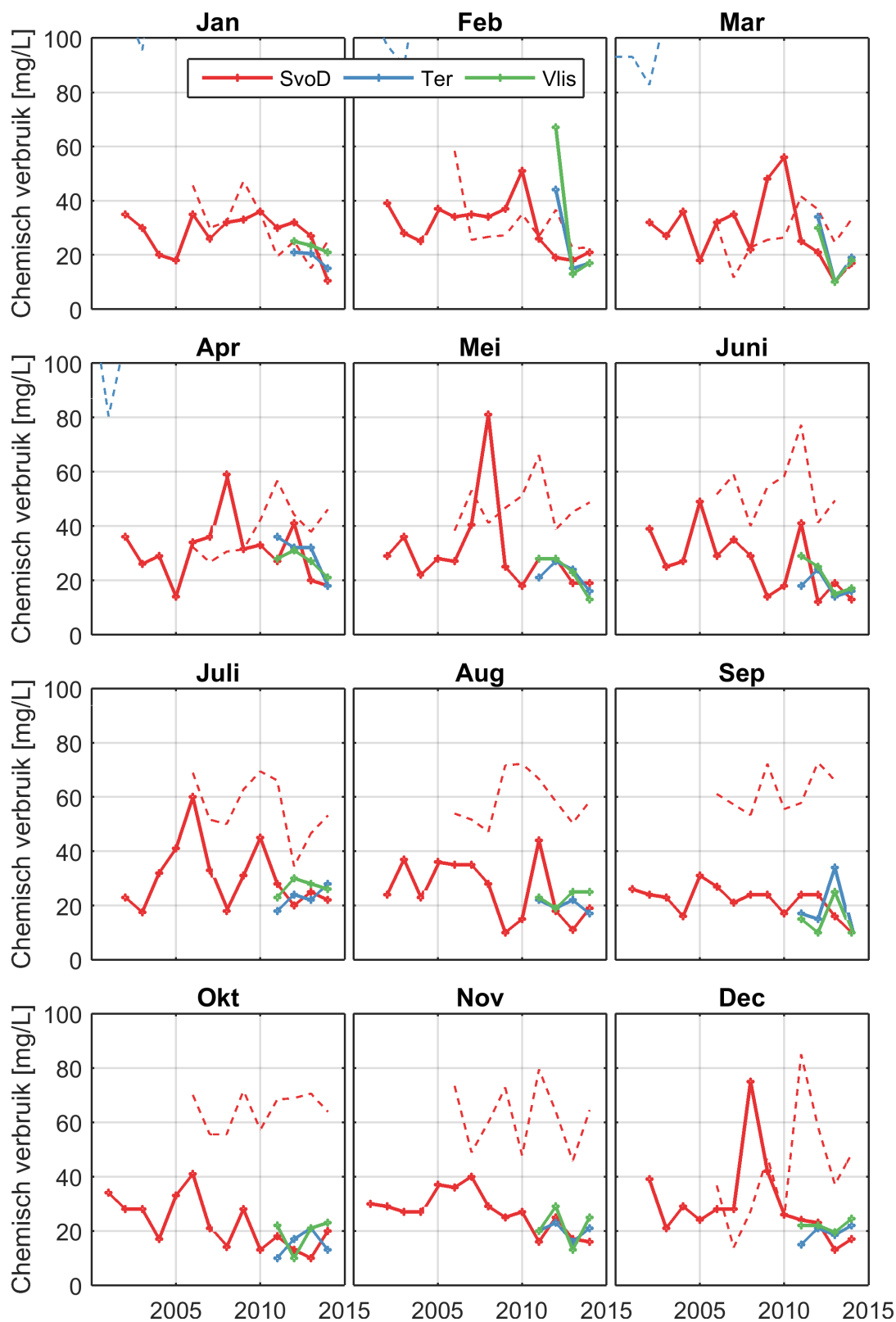
Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	28	85	10
Terneuzen boei 20	21	55	10
Vlissingen boei SSVH	24	96	10

3.8.2 Maandgemiddelde

Figuur 3.17 toont de maandgemiddelden van het chemisch zuurstofverbruik per jaar voor de verschillende stations. Er is geen duidelijke relatie per maand te onderscheiden. Bij Schaar van Ouden Doel liggen de gemeten waarden in de zomer altijd onder de bepaling-sgrens en in de winter schommelen de gemeten waarden rond de bepaling-sgrens. Voor Terneuzen boei 20 en Vlissingen boei SSVH liggen alle metingen onder de bepaling-sgrens. De bepaling-sgrens is weergegeven met een gestippelde lijn in Figuur 3.17.

Figuur 3.16: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het chemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. De trendlijn is weergegeven met de grijze lijn.

Figuur 3.17: Maandgemiddelde waarde van het chemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.9 Biochemisch zuurstofverbruik

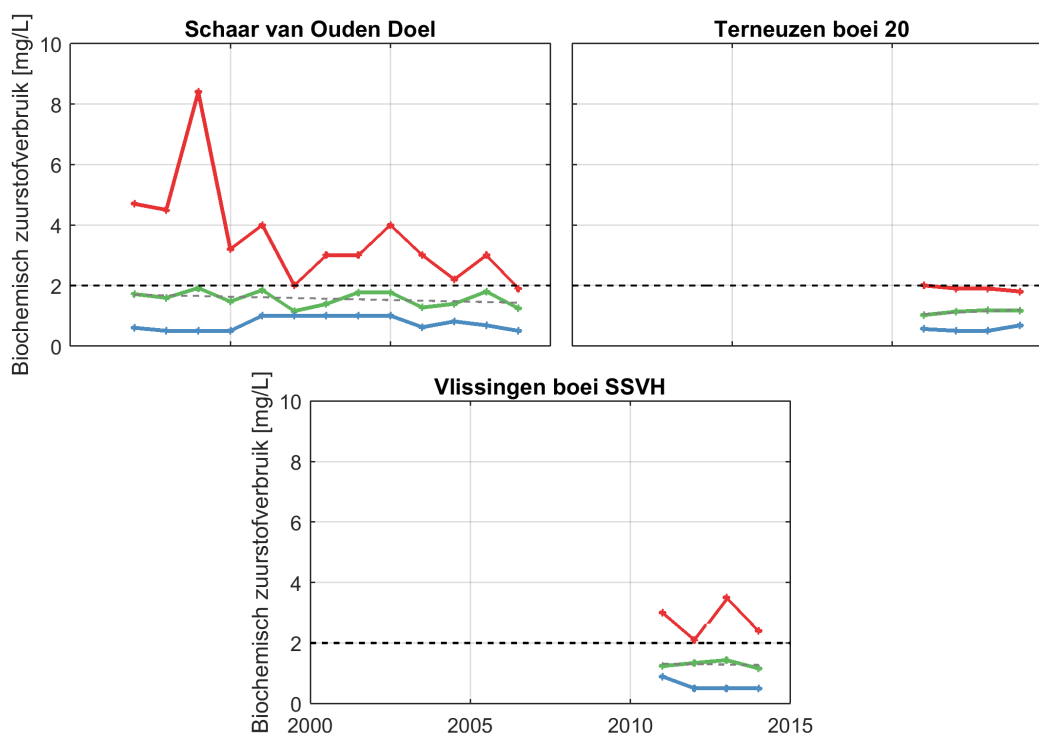
Metingen van het chemisch zuurstofverbruik (CZV) en biochemisch zuurstofverbruik (BZV) zijn voor de meetlocatie Schaar van Ouden Doel beschikbaar met een meetfrequentie van eens per maand. In april 2011 is ook gestart met de maandelijkse bemonstering van de stations Terneuzen en Vlissingen.

3.9.1 Jaargemiddelde

De jaargemiddelden, minima en maxima van het biochemisch zuurstofverbruik zijn weergegeven in Tabel 3.8 Figuur 3.18. De waarde van het biochemisch zuurstofverbruik is in de periode 2006-2011 afgerond op hele getallen en zijn vrijwel allemaal op bepalingsgrensniveau (zwarte stippellijn in de figuren = 2 mg/l).

Tabel 3.8: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het biochemisch zuurstofverbruik in mg/L in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. De trendlijn is weergegeven met de grijze lijn.

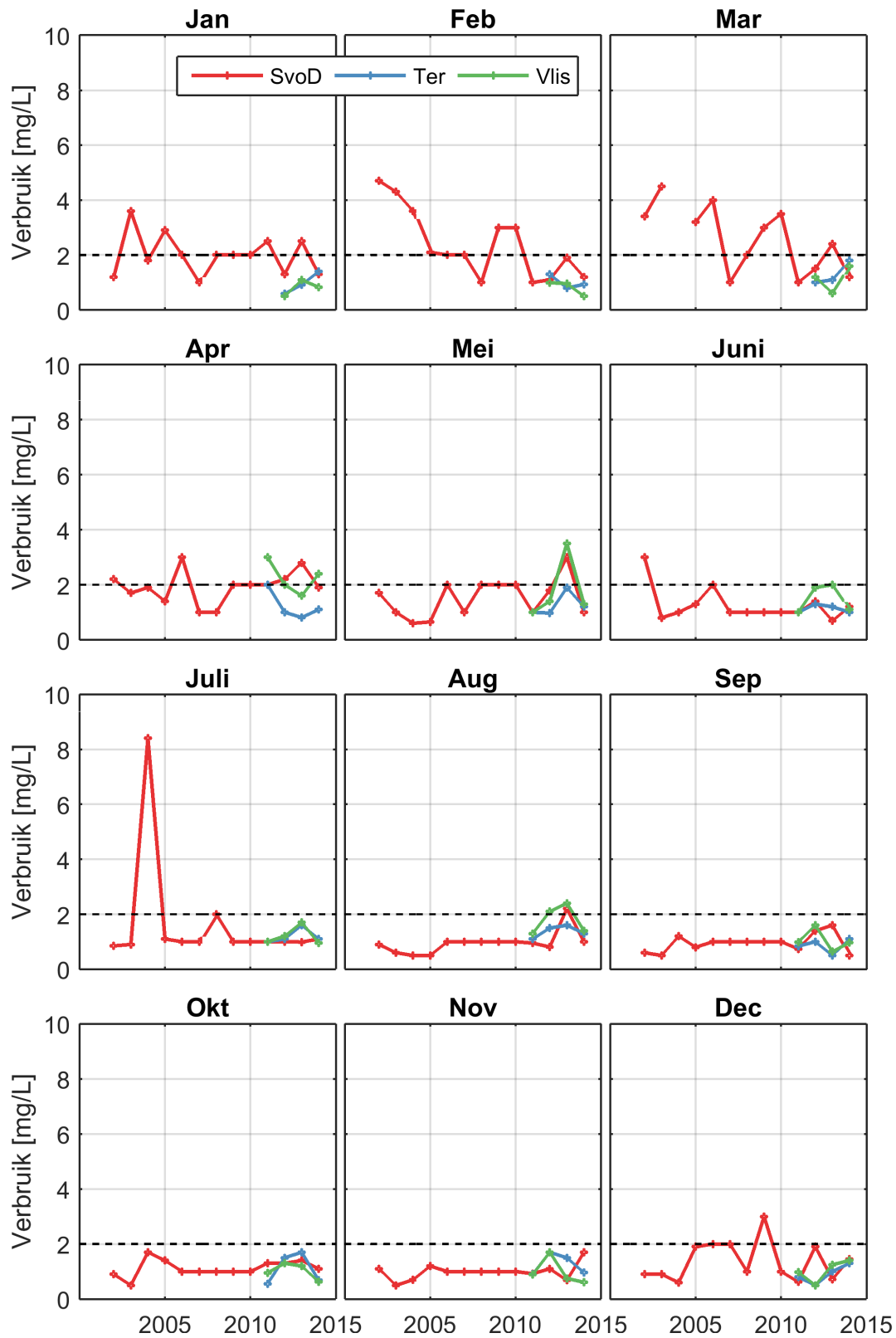
Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1.56	8.40	0.50
Terneuzen boei 20	1.14	2.00	0.50
Vlissingen boei SSVH	1.30	3.50	0.50

Figuur 3.18: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het biochemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. De zwarte stippellijn is de bepalingsgrens.

3.9.2 Maandgemiddelde

In Figuur 3.19 zijn de maandelijks gemeten waarden van biochemisch zuurstofverbruik bij Schaar van Ouden Doel weergegeven in groen en de bepalingsgrens in rood. Bij Terneuzen en Vlissingen boei SSVH is in 2011 en 2013 ook gemeten. Bijna alle metingen liggen onder of op de bepalingsgrens.

Figuur 3.19: Maandgemiddelde waarde van het biochemisch zuurstofverbruik in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. De zwarte stippelijijn is de bepalingsgrens.

3.10 Lichtklimaat

In deze paragraaf worden de metingen weergegeven van doorzicht en de extinctiecoëfficiënt. Beide parameters geven aan in welke mate zonlicht doordringt in de waterkolom.

Het doorzicht wordt gemeten met een Secchi-schijf. Deze visuele waarnemingen zijn enigszins subjectief, maar als onder juiste voorwaarden wordt gemeten blijft de subjectiviteit beperkt. Voor doorzicht heeft een filtering van de datapunten plaatsgevonden aan de hand van werkdocument RIKZ/ZDE/2007.862.w (Spronk, 2008). Dit houdt in dat alleen de datapunten in de zomerperiode (maart - september) in het tijdvenster 12 uur s middag + of - 5 uur zijn meegenomen in de analyse (dus tussen 7u en 17 u). Daarnaast zijn alle metingen met een waarde 0 verwijderd. De resultaten van het doorzicht kunnen worden gevonden in Paragraaf [3.10.1](#).

De extinctiecoëfficiënt geeft aan in welke mate zonlicht doordringt in de waterkolom. Hoe lager deze waarde, hoe meer het zonlicht doordringt in de waterkolom. De extinctiecoëfficiënt wordt bepaald aan de hand van de dynamische sferische cel-methode, waarbij wordt gemeten met twee bolle lichtsensoren. De bepaling van de extinctie bestaat uit een serie metingen waarbij de onderlinge afstand tussen de sensoren varieert. Daarnaast wordt een dieptesensor gebruikt om vast te stellen op welke diepte onder het wateroppervlak de onderste sensor zich bevindt. De lichtintensiteit aan het wateroppervlak wordt gebruikt als referentie (I_0) ten opzichte van de lichtintensiteit (I) bij de sensor op een bepaalde diepte (d). Vervolgens worden de meetpunten grafisch uitgezet: $-\ln(I/I_0) = E * d$. De extinctiecoëfficiënt is dan de helling van de regressielijn door deze punten en door punt (0,0). De extinctiecoëfficiënt is een objectieve meting voor een lichtklimaat, in tegenstelling tot de meting van doorzicht met de Secchi-schijf. Voor de extinctiecoëfficiënt heeft dezelfde filtering van datapunten plaatsgevonden als voor het doorzicht. De resultaten van de extinctiecoëfficiënt kunnen worden gevonden in Paragraaf [3.10.2](#).

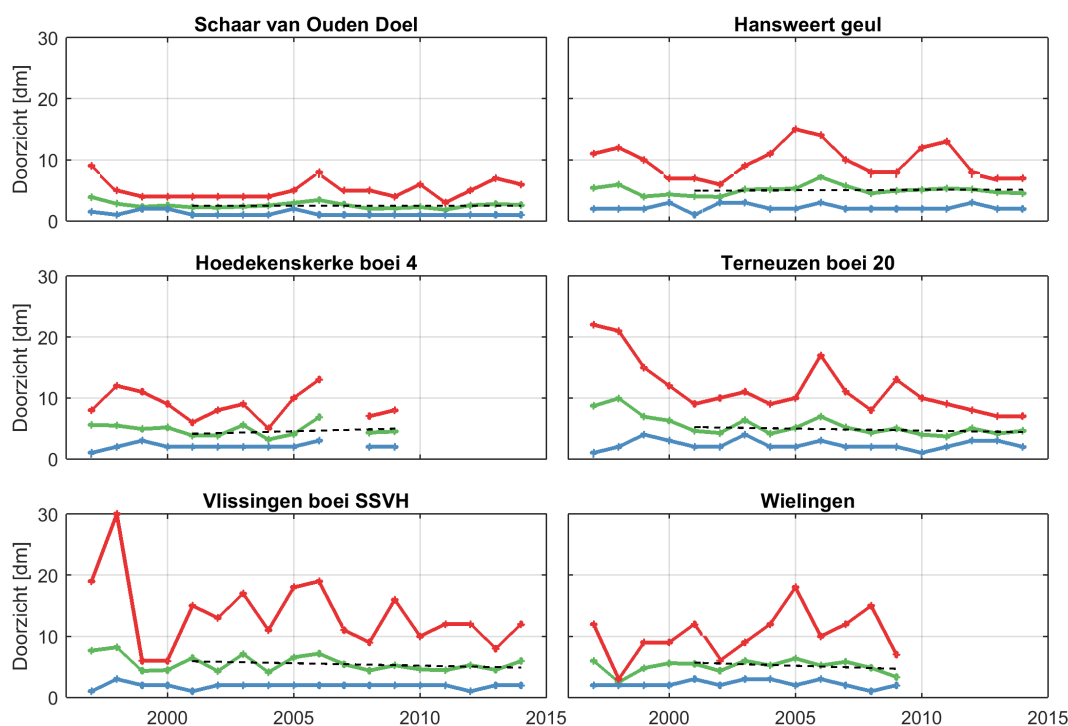
3.10.1 Doorzicht

In Figuur 3.20 zijn de jaargemiddelden over de periode maart - september in het genoemde tijdvenster van elk jaar weergegeven, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden. In de stations Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust wordt het doorzicht niet bepaald. In plaats daarvan worden stations Hoedenskerke boei 4 en Wielingen gepresenteerd. Daarnaast zijn in Tabel 3.9 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

Bij het meetpunt Schaar van Ouden Doel is het doorzicht beduidend lager dan bij de andere meetpunten. Het doorzicht bij Schaar van Ouden Doel toont ook weinig variatie. Dit in tegenstelling tot de andere meetpunten, waar het doorzicht over de beschouwde periode varieert. De laatste paar jaar varieert het doorzicht op alle stations van licht afnemend (Hansweert geul), stabiel (Terneuzen) en licht toenemend (Vlissingen).

Tabel 3.9: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het doorzicht in dm van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	2.56	9.00	1.00
Hansweert geul	5.00	15.00	1.00
Hoedekenskerke boei 4	4.79	13.00	1.00
Terneuzen boei 20	5.63	22.00	1.00
Vlissingen boei SSVH	5.55	30.00	1.00
Wielingen	5.14	18.00	1.00

Figuur 3.20: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het doorzicht in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

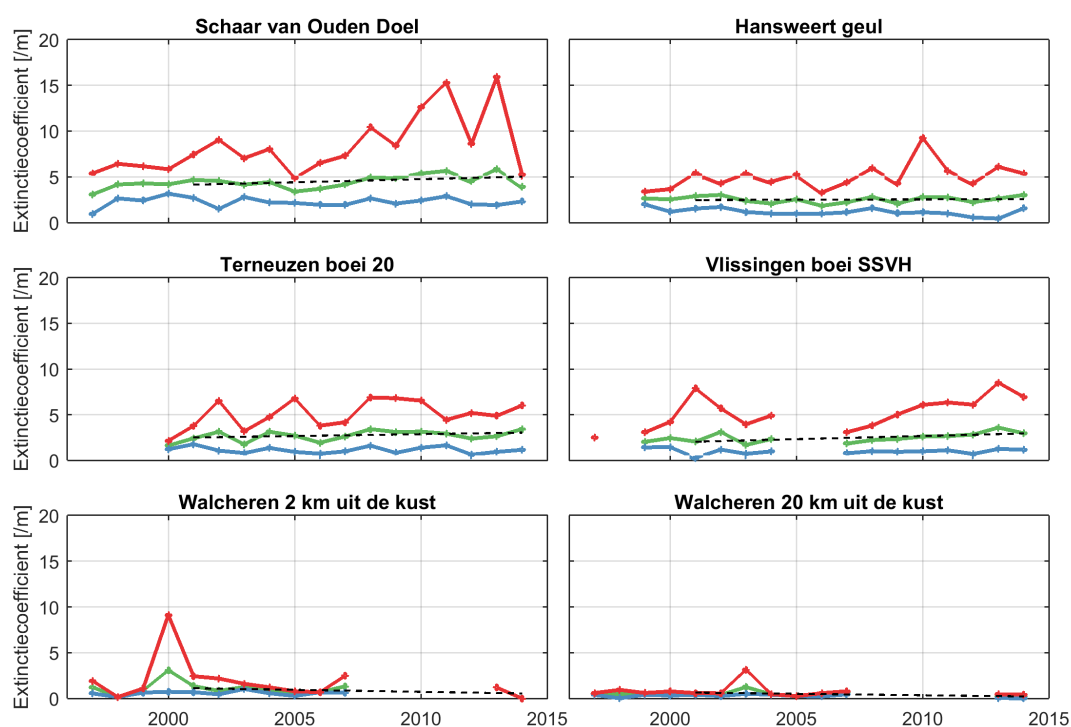
3.10.2 Extinctiecoëfficiënt

In Figuur 3.21 zijn de jaargemiddelden over de periode maart - september in het genoemde tijdvenster van elk jaar weergegeven, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden. Daarnaast zijn in Tabel 3.10 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De extinctiecoëfficiënt neemt toe in stroomopwaartse richting, wat betekent dat de mate van lichtdoordringing in de waterkolom afneemt in stroomopwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel is de extinctiecoëfficiënt het hoogst en de mate van lichtdoordringing dus het laagst. Dit komt overeen met de meting van het doorzicht met de Secchi-schijf. De mate van variabiliteit neemt toe in stroomopwaartse richting en is bij Schaar van Ouden Doel het hoogst, in tegenstelling tot de variabiliteit van het doorzicht. De concentratie zwevendstof varieert bij Schaar van Ouden Doel ook meer dan bij de andere stations, wat overeenkomt met de variatie van de extinctiecoëfficiënt. Er zijn geen sterke temporele trends te zien.

Tabel 3.10: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van de extinctiecoëfficiënt in m^{-1} van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	4.43	15.90	0.96
Hansweert geul	2.50	9.26	0.44
Terneuzen boei 20	2.69	6.88	0.62
Vlissingen boei SSVH	2.47	8.50	0.27
Walcheren 2 km uit de kust	1.24	9.12	0.00
Walcheren 20 km uit de kust	0.51	3.15	0.01

Figuur 3.21: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van de extinctiecoëfficiënt in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.11 Zwevende stof

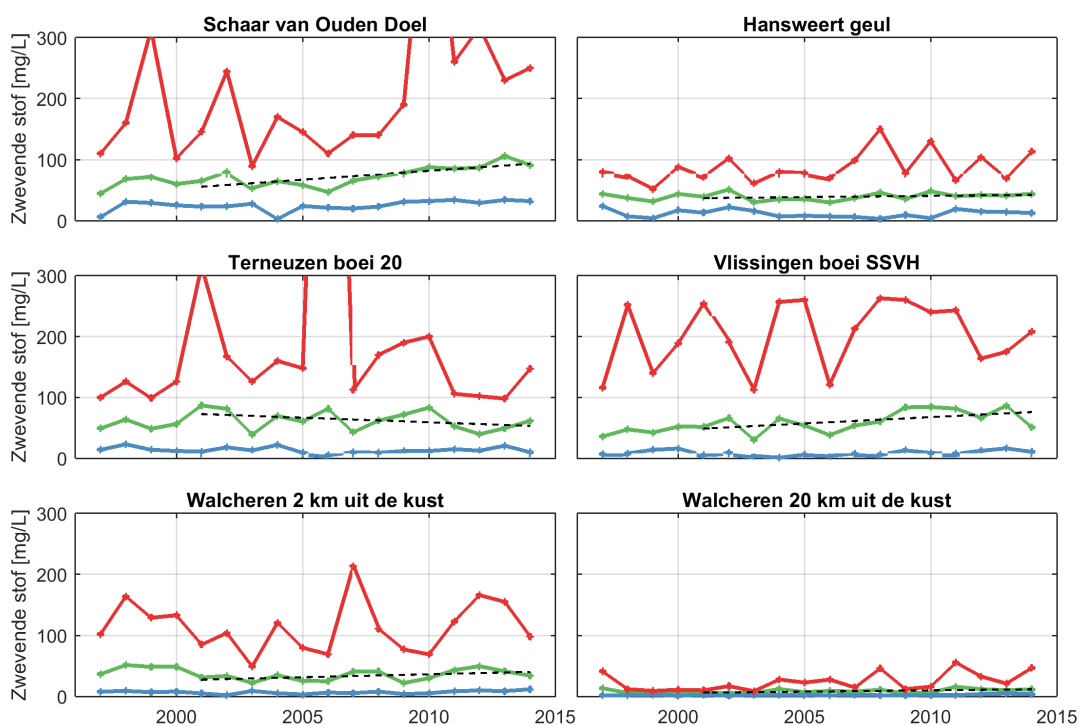
De hoeveelheid zwevende stof is bepalend voor de doordringing van licht in de waterkolom. Dit gehalte wordt 1 m onder het wateroppervlak bepaald, met een frequentie van ongeveer twee keer per maand voor Schaar van Ouden Doel en één keer per maand bij Terneuzen boei 20, Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust. Bij Hansweert geul en Vlissingen boei SSVH wordt in de zomer twee keer per maand bemonsterd en in de winter ca. één keer per maand.

Figuur 3.22 toont de jaargemiddelden voor 1996-2014 per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.11 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De stations in de Westerschelde laten gemiddelde gehalten rond de 50 mg/l zien, met een behoorlijke variatie van jaar tot jaar en tussen de stations. De maximale gehalten kunnen oplopen tot enkele honderden mg/l. Verder op de zee zijn de gemiddelde gehalten en de maximumwaarden lager (Walcheren 20 km uit de kust). Bij Schaar van Ouden Doel en Vlissingen boei SSVH lijken de gehalten van zwevende stof toe te nemen, terwijl bij Terneuzen boei 20 een dalende trend aanwezig lijkt. Bij Hansweert geul zijn de variaties binnen het jaar en tussen de jaren kleiner dan bij de andere stations in de Westerschelde.

Tabel 3.11: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van de hoeveelheid zwevende stof in mg/L in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	71.39	620.00	2.60
Hansweert geul	39.59	150.00	3.00
Terneuzen boei 20	61.82	1246.00	5.00
Vlissingen boei SSVH	55.44	263.00	1.00
Walcheren 2 km uit de kust	37.30	213.00	2.00
Walcheren 20 km uit de kust	8.64	55.60	1.00

Figuur 3.22: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van de hoeveelheid zwevende stof in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.12 Nutriënten

Nutriënten (vormen van stikstof, fosfor en silicium) zijn vooral van belang voor de biologische activiteit in de Westerschelde. Stikstof (N) en fosfor (P) zijn van belang omdat het voedingsstoffen (nutriënten) zijn, die als gevolg van puntlozingen en diffuse bronnen in verhoogde concentraties aanwezig kunnen zijn, en aanleiding kunnen geven tot eutrofiëring.

Stikstof komt in het oppervlaktewater voor in verschillende vormen:

- anorganisch:
 - ammonium (NH₄⁺);
 - nitriet (NO₂⁻);
 - nitraat (NO₃⁻);
- organisch (meestal gemeten samen met ammonium als Kjeldahl-stikstof):
 - opgelost, bv. in de vorm van humuszuren;
 - particulier, bv. materiaal afkomstig van lozingen of van algengroei.

De som van alle anorganische en organische vormen van stikstof duiden we aan als totaal stikstof. De som van alle vormen van anorganisch stikstof en opgelost organisch stikstof duiden we aan als opgelost stikstof. Particulair stikstof bestaat voor het overgrote deel uit organisch materiaal.

Ammonium wordt in het water omgezet in nitriet en vervolgens in nitraat. Omdat ammonium vaak aanwezig is in ongezuiverde of deels gezuiverde lozingen, en omdat de omzetting naar nitraat enige tijd in beslag neemt, is de aanwezigheid van ammonium meestal een aanwijzing voor de aanwezigheid van lozingen. Dit verschijnsel is sterker in de winter, omdat dan de omzettingen langzamer verlopen. Organisch stikstof kan in het water aanwezig zijn als gevolg van lozingen, maar ook als gevolg van de opname van anorganisch stikstof door algen.

Door de menging van relatief nutriëntenrijk zoet water en relatief nutriëntenarm zout water, zijn de concentraties van totaal stikstof in een estuarium als regel bovenstrooms hoger dan benedenstrooms. Voor andere specifieke deelparameters spelen verschillende biochemische processen een rol, die ertoe leiden dat er een minder directe relatie tussen het gemeten gehalte en de gemeten saliniteit kan bestaan. Door seizoensgebonden biochemische processen in de bovenloop laten veel rivieren in hun benedenloop en hun estuarium een seizoensmatige fluctuatie van het stikstofgehalte zien, met hoge gehalten in de winter en lage gehalten in de zomer. De opname door algen in het voorjaar kan dit beeld voor de anorganische fractie versterken.

Fosfor komt in het oppervlaktewater in de volgende vormen voor:

- anorganisch
 - orthofosfaat (opgelost, o-PO₄³⁻);
 - gebonden aan slib
- organisch
 - opgelost, bv. in de vorm van humuszuren;
 - particulier, bv. materiaal afkomstig van lozingen of van algengroei.

De som van alle anorganische en organische vormen van fosfor duiden we aan als totaal fosfaat. De som van orthofosfaat en opgelost organisch fosfor duiden we aan als opgelost fosfaat. De som van aan slib gebonden anorganisch en organisch fosfor duiden we aan als

particulair gebonden fosfaat.

Anorganisch fosfor is in significante mate gebonden aan slibdeeltjes. De bindingsvorm kan verschillen (adsorptie, precipitatie van fosforhoudende mineralen). Organisch fosfor kan in het water aanwezig zijn als gevolg van lozingen, maar ook als gevolg van de opname van anorganisch fosfor door algen.

Door de menging van relatief nutriëntenrijk zoet water en relatief nutriëntenarm zout water, zijn ook de concentraties van totaal fosfaat in principe bovenstrooms hoger dan benedenstrooms. De relatie met de saliniteit is minder eenduidig voor fosfaat dan voor stikstof, omdat een relatief grote fractie fosfaat particulier is. Deze particuliere fractie kan vanuit de bodem kan worden nageleverd. Met name de Zeeschelde bevat grote hoeveelheden fijn slib dat (net als andere antropogeen belaste rivieren) een grote hoeveelheid geadsorbeerde fosfaten bevat. Voor specifieke deelparameters spelen daarnaast verschillende biochemische processen een rol, die ertoe leiden dat er een minder directe relatie tussen het gemeten gehalte en de gemeten saliniteit kan bestaan.

Silicium is een relevante parameter omdat diatomeeën (kiezelalgen) opgelost anorganisch silicium (silicaat) opnemen bij hun groei. De beschikbaarheid van silicaat stuurt dus mede de algensoortensamenstelling en biomassa. Silicaat komt voor in rivierwater. De concentratie is voornamelijk afhankelijk van de geologische en hydrologische kenmerken van het stroomgebied. Veel minder dan bij stikstof en fosfor is er sprake van concentratieverhoging als gevolg van lozingen van afvalwater.

Door de menging van relatief silicaatrijk zoet water en relatief silicaatarm zout water, zijn de concentraties van silicaat in een estuarium als regel bovenstrooms hoger dan benedenstrooms. De opname van silicaat door diatomeeën in het voorjaar zorgt vaak voor een sterke seizoensvariatie in de concentratie van silicaat.

In deze Eerstelijnsrapportage is ervoor gekozen (in tegenstelling tot eerdere rapportages) om nutrienten te presenteren als jaar en maandgemiddelde (in plaats van tijdseries en jaargemiddelden). De reden hiervoor is dat deze methode de lezer meer inzicht geeft in de temporale trends per periode.

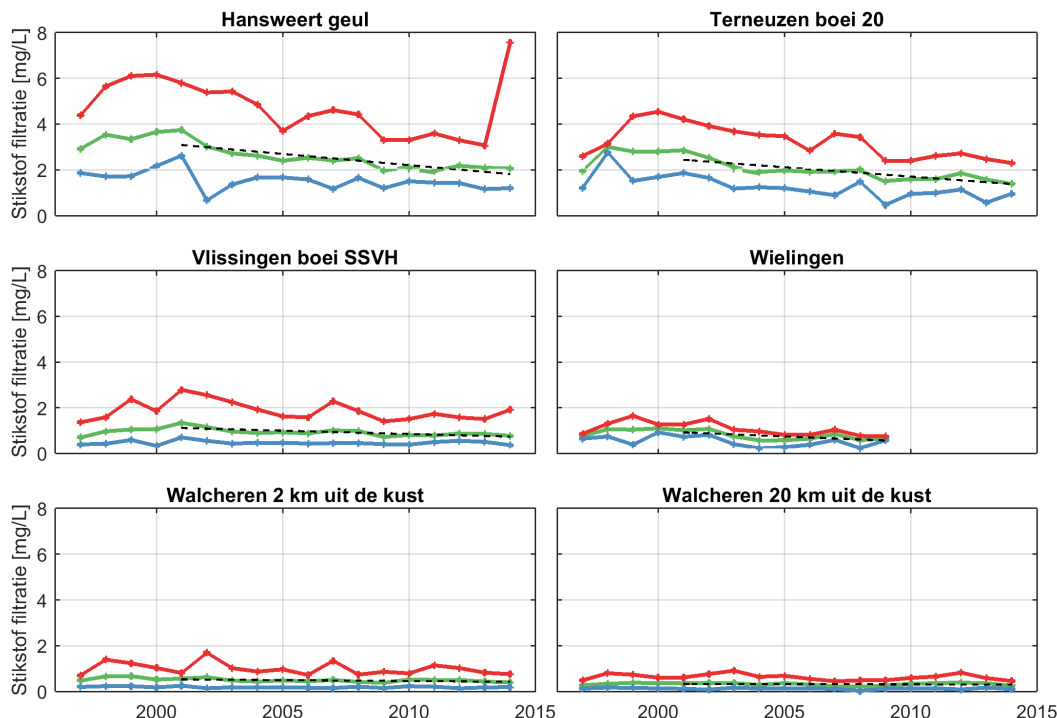
3.12.1 Stikstof na filtratie

Opgelost stikstof (DN) is de som van alle vormen van anorganisch stikstof (ammonium, nitriet, nitraat) en opgelost organisch stikstof. Figuur 3.23 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.12 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. In Schaar van Ouden Doel is het opgelost stikstofgehalte niet bepaald. In plaats daarvan is station Wielingen gepresteerd. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

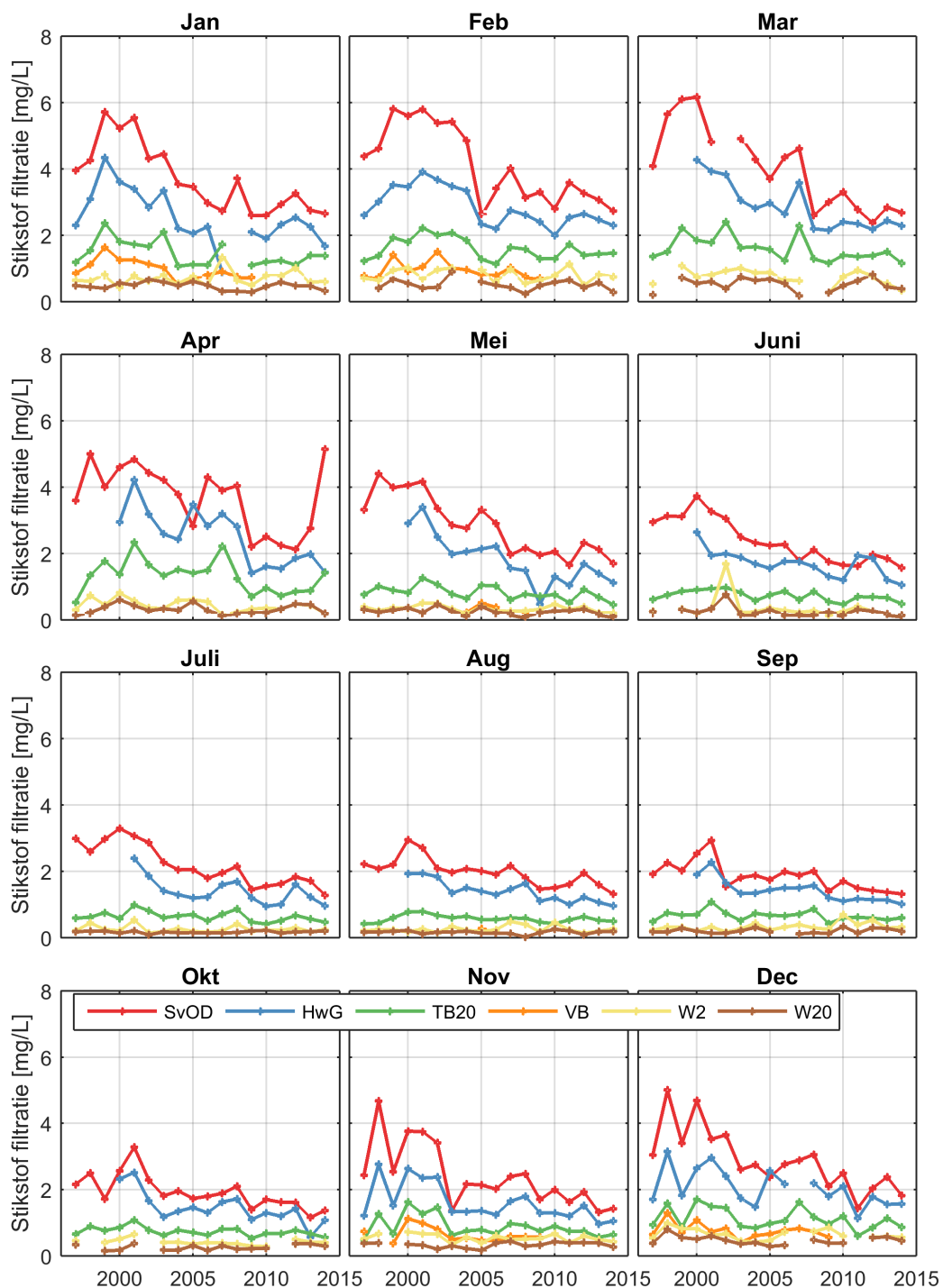
Deze resultaten laten zien dat de opgelost stikstofgehalten sterk afnemen in stroomafwaartse richting. Op de bovenstroomse stations zijn de opgelost stikstofgehalten immers hoger dan benedenstrooms. De hoeveelheden stikstof na filtratie zijn ongeveer even groot als totaal stikstof totaal. Het meeste stikstof is blijkbaar opgelost en niet particulier gebonden. Daarnaast is een dalende trend waarneembaar over de periode vanaf 2000, vooral in het oostelijk deel van de Westerschelde. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.24. Op alle stations is een duidelijke seizoensvariatie waarneembaar.

Tabel 3.12: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het stikstofgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	2.68	7.55	0.67
Terneuzen boei 20	2.02	4.54	0.47
Vlissingen boei SSVH	0.94	2.78	0.33
Wielingen	0.79	1.64	0.22
Walcheren 2 km uit de kust	0.51	1.69	0.13
Walcheren 20 km uit de kust	0.32	0.91	0.02

Figuur 3.23: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het stikstofgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

Figuur 3.24: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het stikstofgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

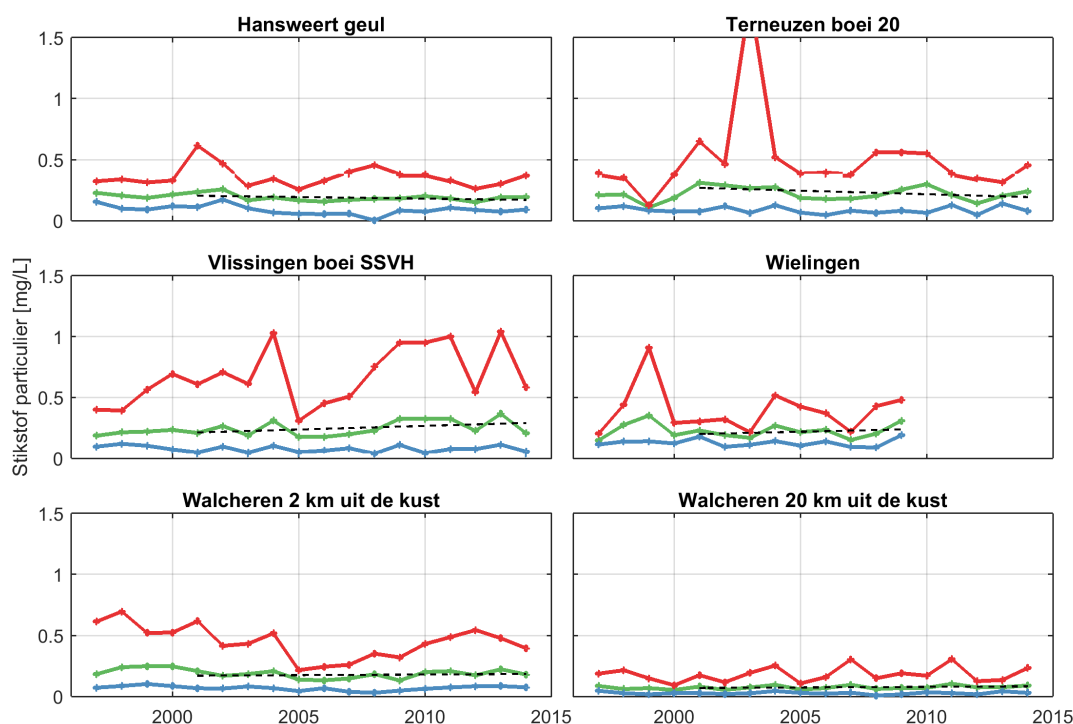
3.12.2 Particulair gebonden stikstof

Figuur 3.25 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.13 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. In Schaar van Ouden Doel is het particulier gebonden stikstofgehalte niet bepaald. In plaats daarvan is station Wielingen gepresteerd. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

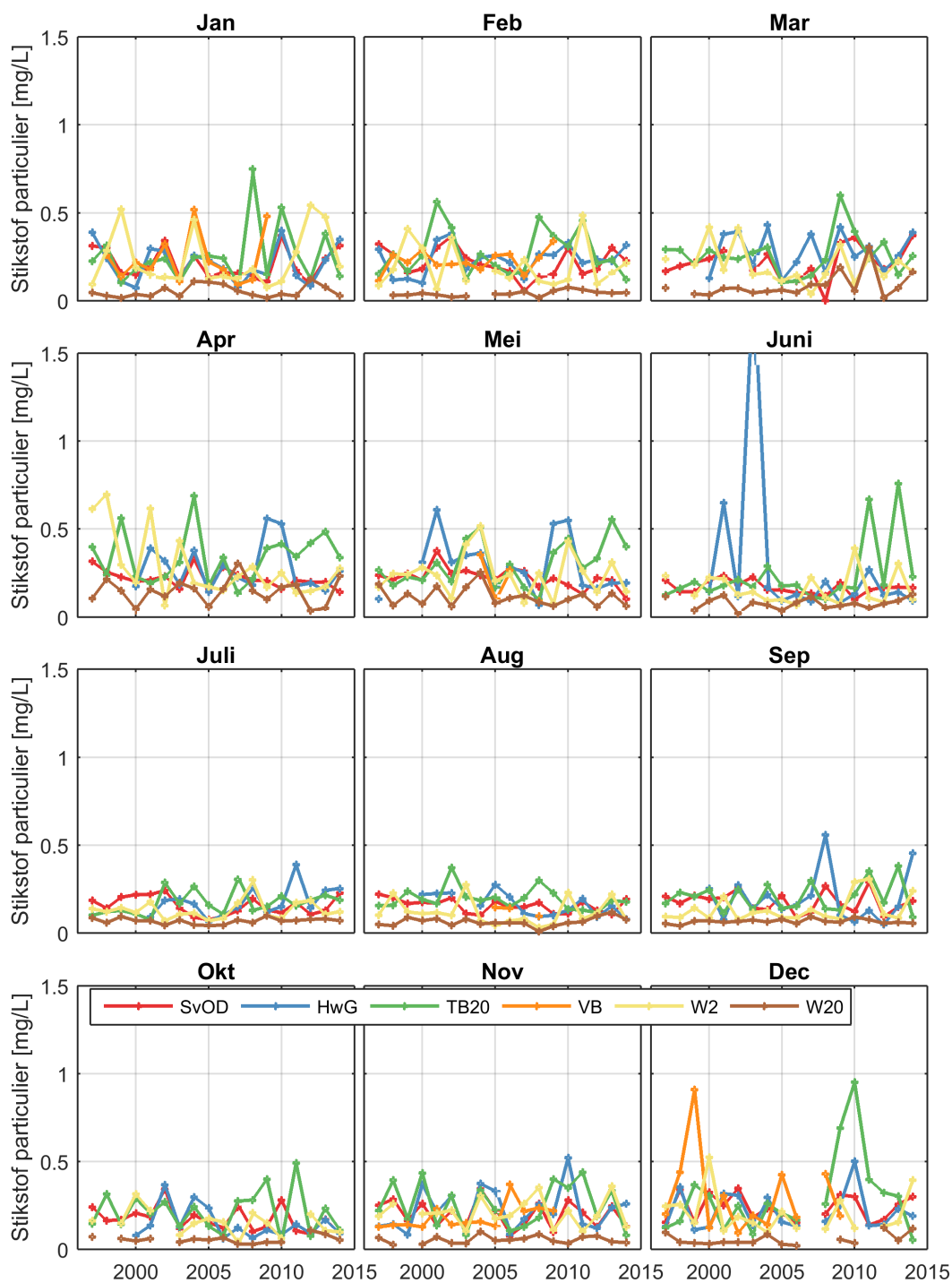
De concentraties particulier stikstof tonen een totaal ander verloop dan die van nitraat, totaal stikstof en opgelost stikstof. Er zijn geen duidelijke longitudinale of temporele gradiënten waarneembaar. Net als voor zwevend stof fluctueert de concentratie sterk, en zijn de gehalten op de meeste stations vergelijkbaar, behalve op Walcheren 20 km uit de kust. De gehalten particulier stikstof vormen maar een heel klein deel van de concentratie totaal stikstof. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.26. Op alle stations is een duidelijke seizoensvariatie waarneembaar.

Tabel 3.13: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het particulier stikstofgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	0.19	0.61	0.00
Terneuzen boei 20	0.22	1.82	0.04
Vlissingen boei SSVH	0.24	1.04	0.04
Wielingen	0.23	0.91	0.09
Walcheren 2 km uit de kust	0.19	0.70	0.03
Walcheren 20 km uit de kust	0.07	0.30	0.01

Figuur 3.25: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het particulier stikstofgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

Figuur 3.26: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het particulier stikstofgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.12.3 Ammonium

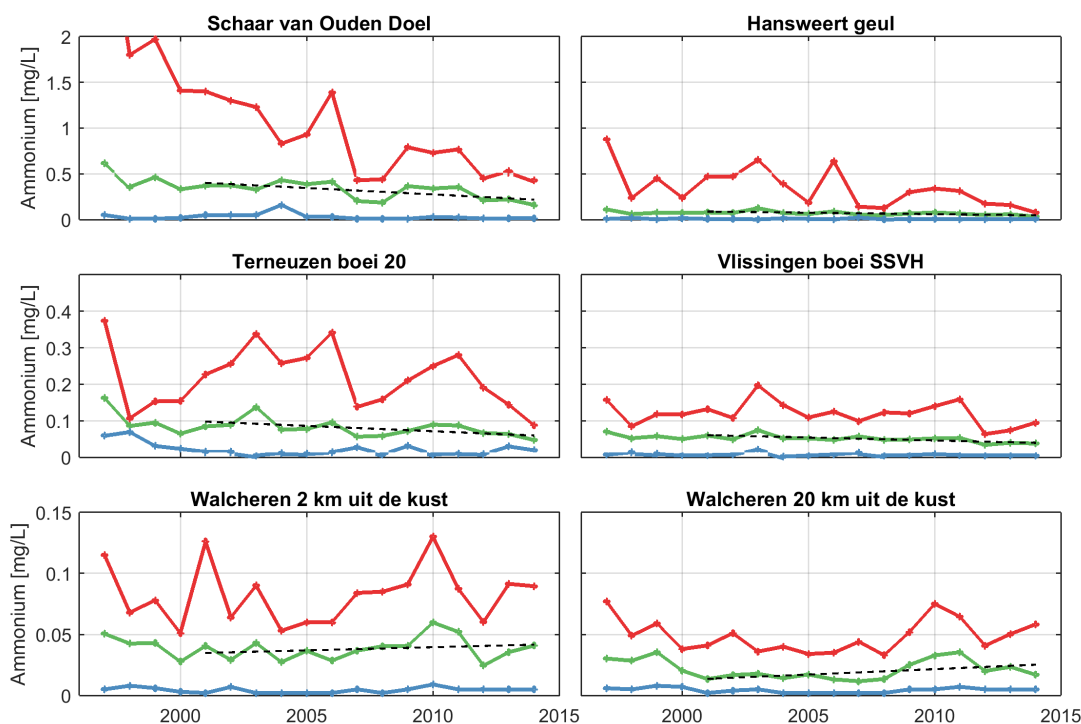
Figuur 3.27 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.14 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

In benedenstroomse richting nemen de concentraties van ammonium sterk af. Op het station Schaar van Ouden Doel, en in mindere mate Hansweert, zijn hoge pieken waarneembaar. Ook zijn bij Schaar van Ouden Doel en Hansweert de maxima over de periode 1996-2006 afgenomen. Sinds 2006 lijkt de situatie stabiel. Bij Terneuzen boei 20 en Vlissingen boei SSVH lijkt een licht dalende trend aanwezig, terwijl in de monding de ammoniumconcentraties juist lijken toe te nemen. Daarnaast wordt de detectiegrens vaak bereikt. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.28.

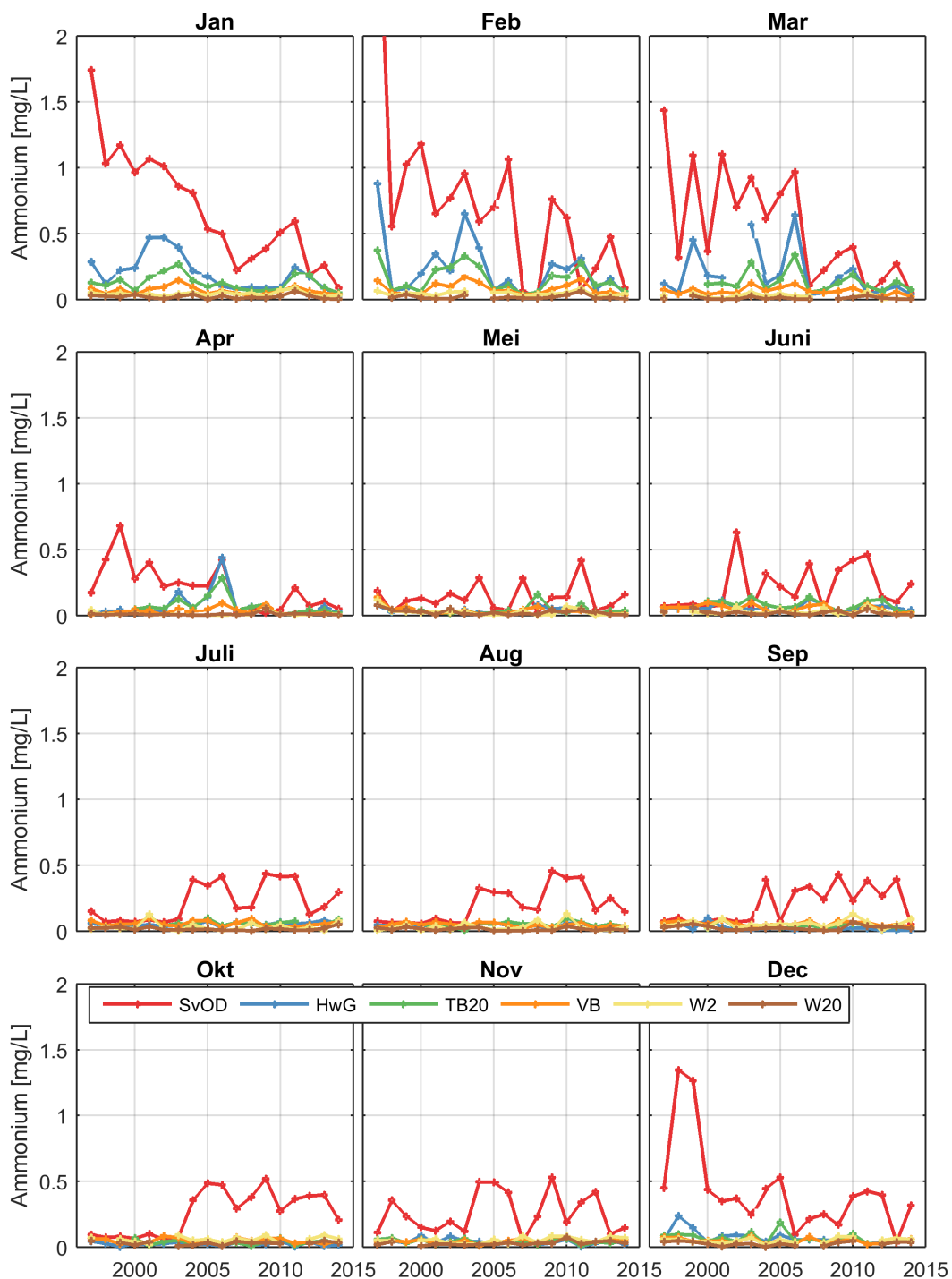
Let op: de y-assen van subfiguren van Figuur 3.27 verschillen.

Tabel 3.14: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het ammoniumgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.34	3.49	0.01
Hansweert geul	0.07	0.88	0.00
Terneuzen boei 20	0.08	0.37	0.01
Vlissingen boei SSVH	0.05	0.20	0.00
Walcheren 2 km uit de kust	0.04	0.13	0.00
Walcheren 20 km uit de kust	0.02	0.08	0.00

Figuur 3.27: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het ammoniumgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.28: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het ammoniumgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

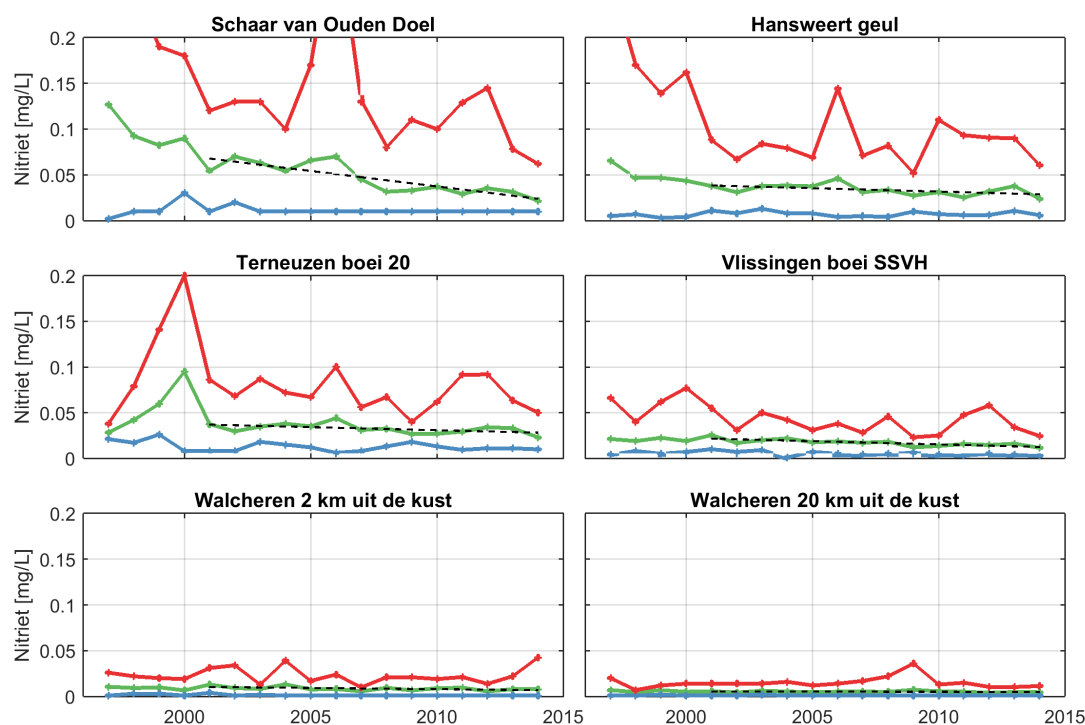
3.12.4 Nitriet

Figuur 3.29 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.15 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

In benedenstroomse richting nemen de concentraties van nitriet sterk af. Op het station Schaar van Ouden Doel en in mindere mate de stations benedenstreams, zijn relatief hoge pieken waarneembaar. Bij Schaar van Ouden Doel en Hansweert lijken de concentraties te dalen, tot ca. het jaar 2000. Sinds 2006 wordt bij Schaar van Ouden Doel en de stations in de monding regelmatig de detectiegrens (0.01 mg/L) bereikt, waardoor de jaargemiddelde waarden beïnvloed worden. Overall is er in het estuarium een licht dalende trend waarneembaar, die het sterkst is bij Schaar van Ouden Doel. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.30.

Tabel 3.15: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het nitrietgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.06	0.35	0.00
Hansweert geul	0.04	0.27	0.00
Terneuzen boei 20	0.04	0.20	0.01
Vlissingen boei SSVH	0.02	0.08	0.00
Walcheren 2 km uit de kust	0.01	0.04	0.00
Walcheren 20 km uit de kust	0.01	0.04	0.00

Figuur 3.29: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het nitrietgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.30: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het nitrietgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

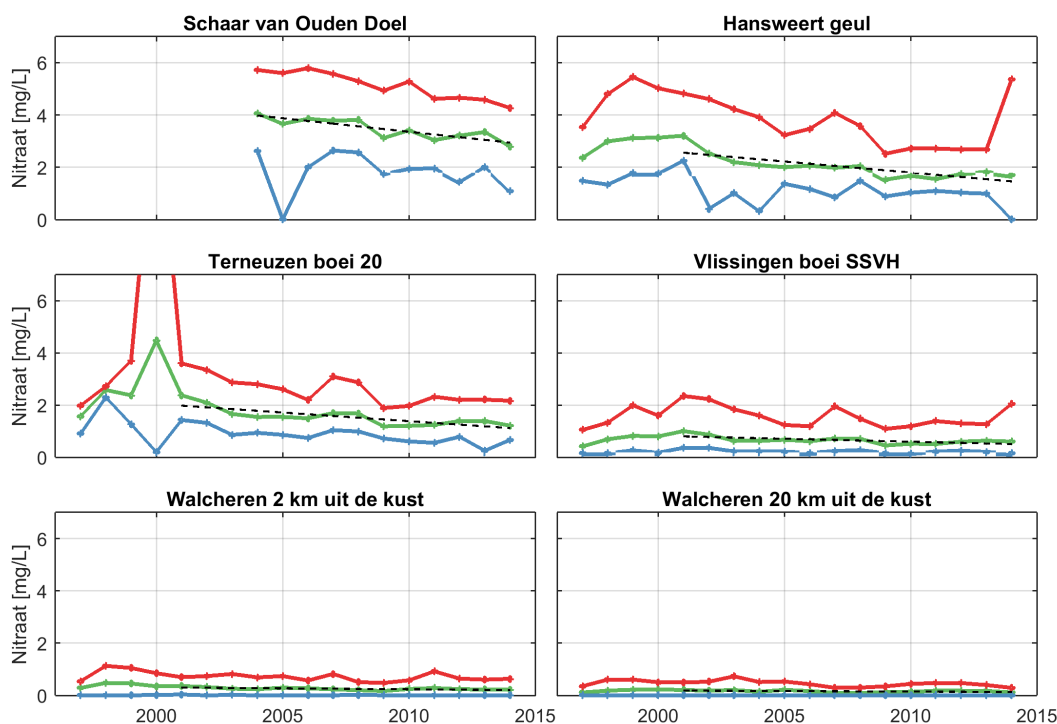
3.12.5 Nitraat

Figuur 3.31 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.16 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

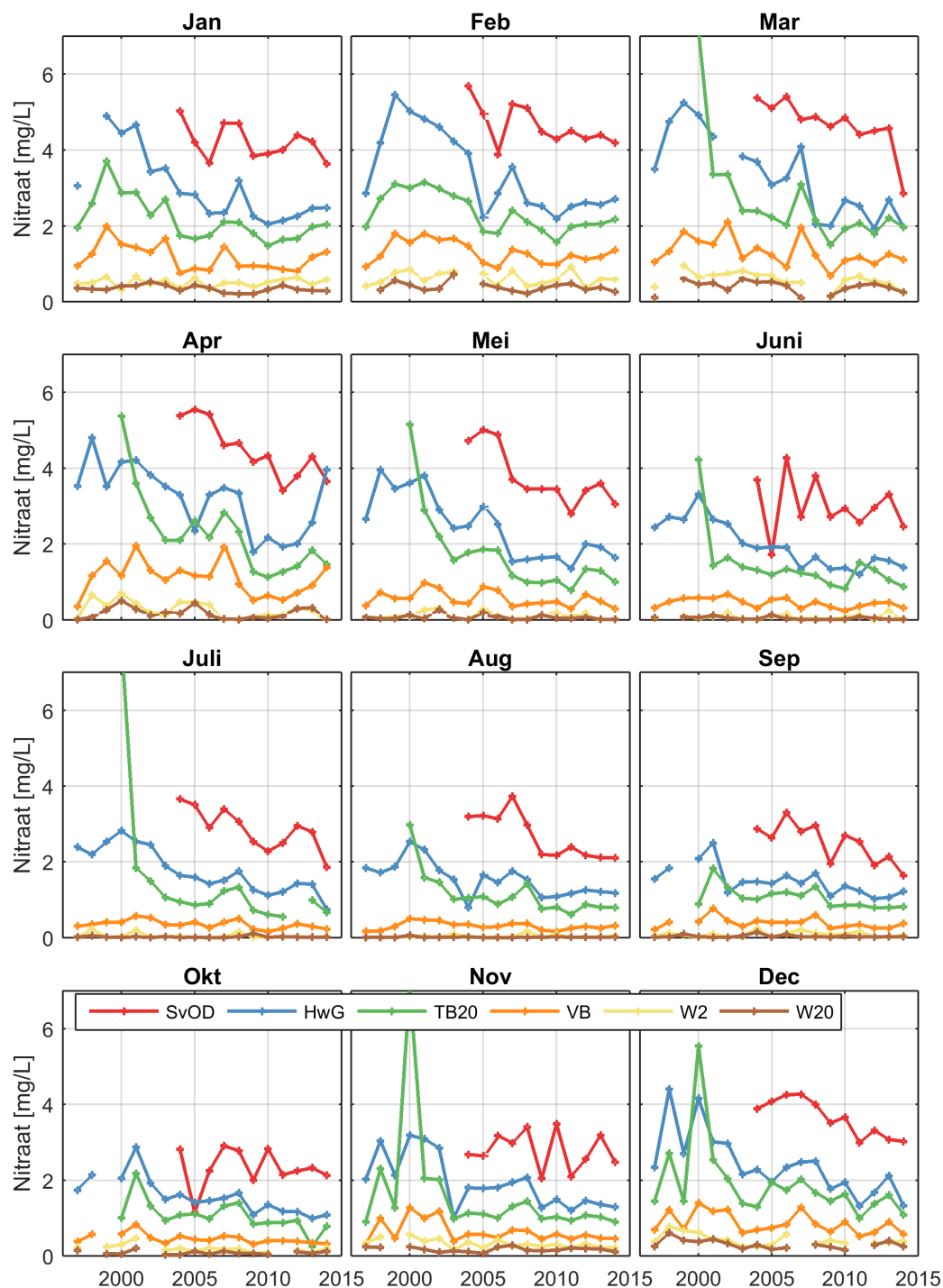
Deze resultaten laten zien dat de nitraatgehalten sterk afnemen in stroomafwaartse richting. Daarnaast is een dalende trend waarneembaar vanaf 2000, vooral in het oostelijk deel van de Westerschelde. De laatste jaren, sinds ca. 2009, zijn de gemiddelde nitraatgehalten stabiel. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.32. Op alle stations is een duidelijke seizoensvariatie waarneembaar, sterker dan voor ammonium en nitriet.

Tabel 3.16: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het nitraatgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	3.46	5.79	0.01
Hansweert geul	2.23	5.45	0.01
Terneuzen boei 20	1.90	14.00	0.20
Vlissingen boei SSVH	0.67	2.35	0.14
Walcheren 2 km uit de kust	0.29	1.13	0.00
Walcheren 20 km uit de kust	0.16	0.73	0.00

Figuur 3.31: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het nitraatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.32: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het nitraatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.12.6 Orthofosfaat

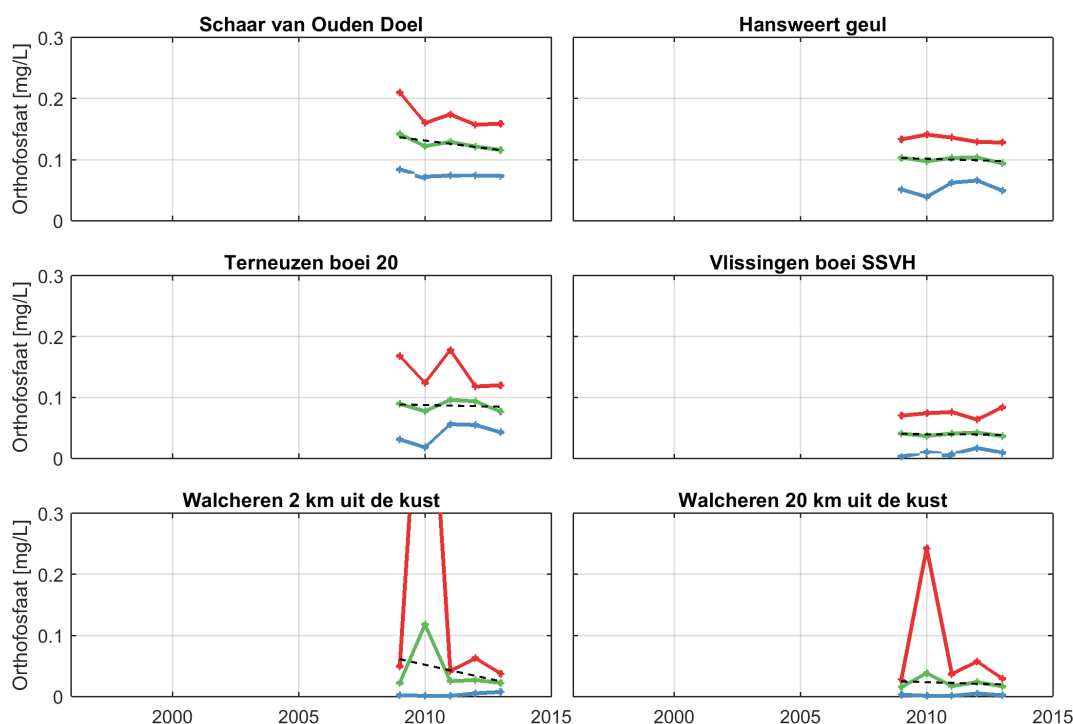
Figuur 3.33 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.17 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. Voor deze variabele is er slechts data vanaf 2009 tot en met 2013.

De orthofosfaatconcentraties na filtratie nemen af in stroomafwaartse richting. Enkele hoge pieken vallen op in de meetdata, bijvoorbeeld op de stations Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust in het jaar 2010. De resultaten illustreren een dalende trend op de bovenstroomse stations, vooral bij Schaar van Ouden Doel en Hansweert geul. De laatste paar jaar lijkt de situatie zich te stabiliseren. Bij Terneuzen boei 20 en Vlissingen boei SSVH zijn de concentraties redelijk constant in de tijd. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.34. Vaak is er een duidelijke seizoensvariatie met hoge gehalten in de winter en lage gehalten in de zomer waarneembaar.

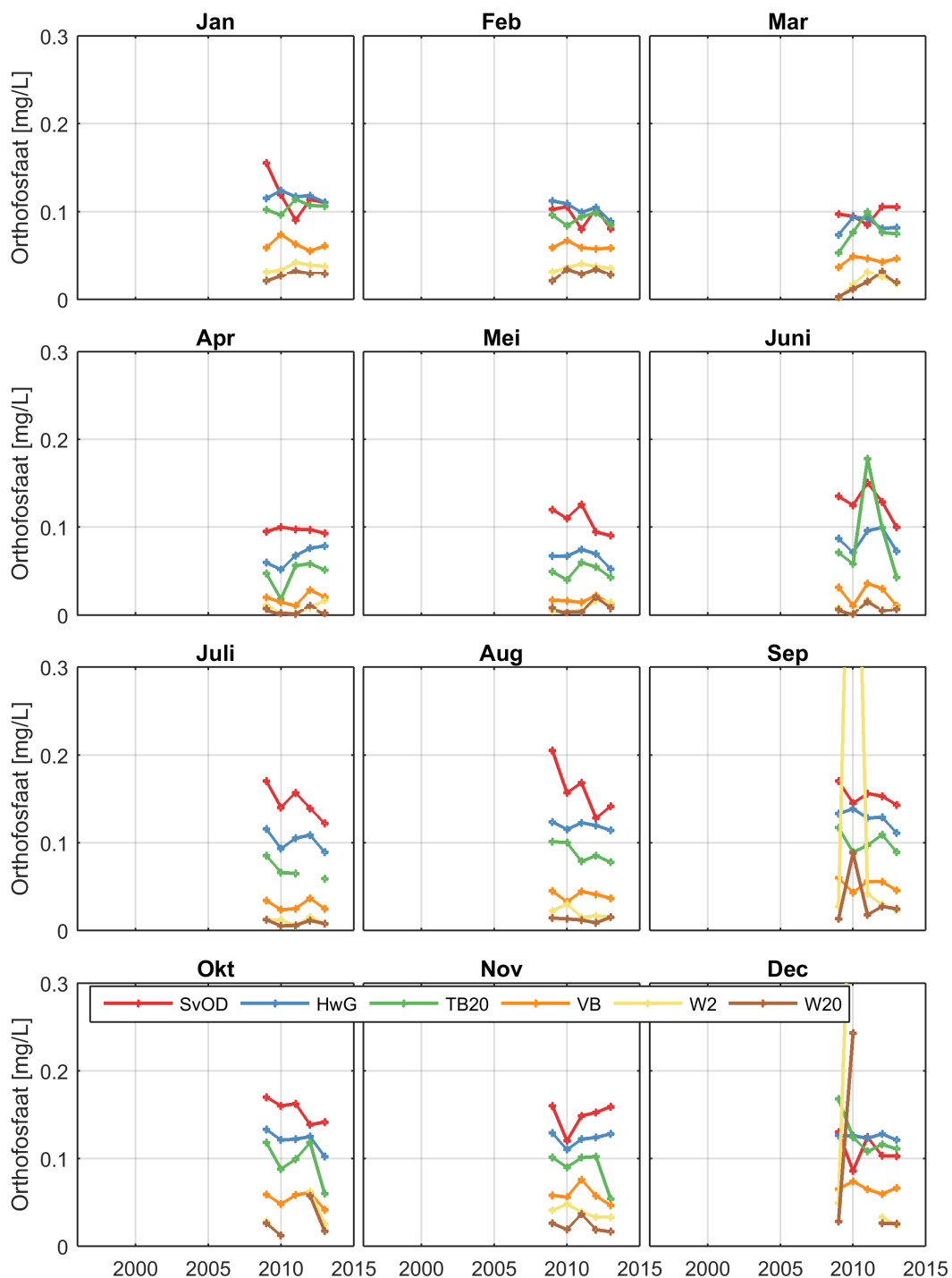
Voor deze parameter zijn in deze Eerstelijnsrapportage 2014 geen waarden voor 2014 beschikbaar

Tabel 3.17: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het orthofosfaatgehalte van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.13	0.21	0.07
Hansweert geul	0.10	0.14	0.04
Terneuzen boei 20	0.09	0.18	0.02
Vlissingen boei SSVH	0.04	0.08	0.00
Walcheren 2 km uit de kust	0.04	0.69	0.00
Walcheren 20 km uit de kust	0.02	0.24	0.00

Figuur 3.33: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het orthofosfaatgehalte in mg/L van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.34: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het orthofosfaatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

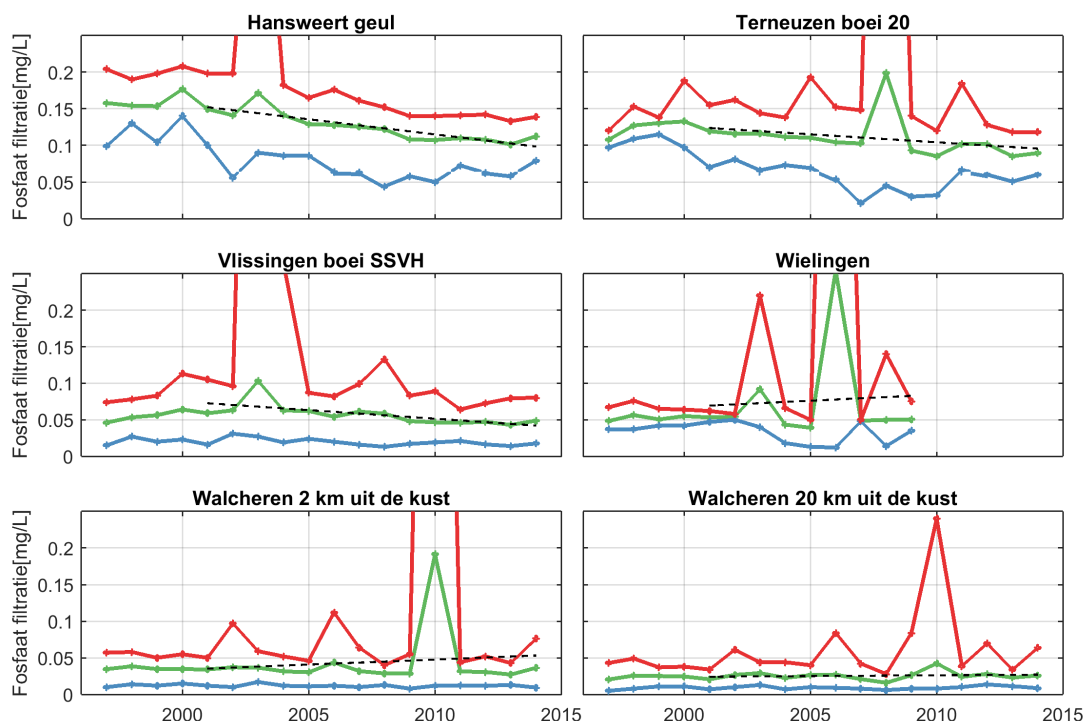
3.12.7 Fosfaat na filtratie

Figuur 3.35 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.18 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. Bij Schaar van Ouden Doel wordt het fosfaat na filtratie niet bepaald. In plaats daarvan is station Wielingen gepresteerd. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

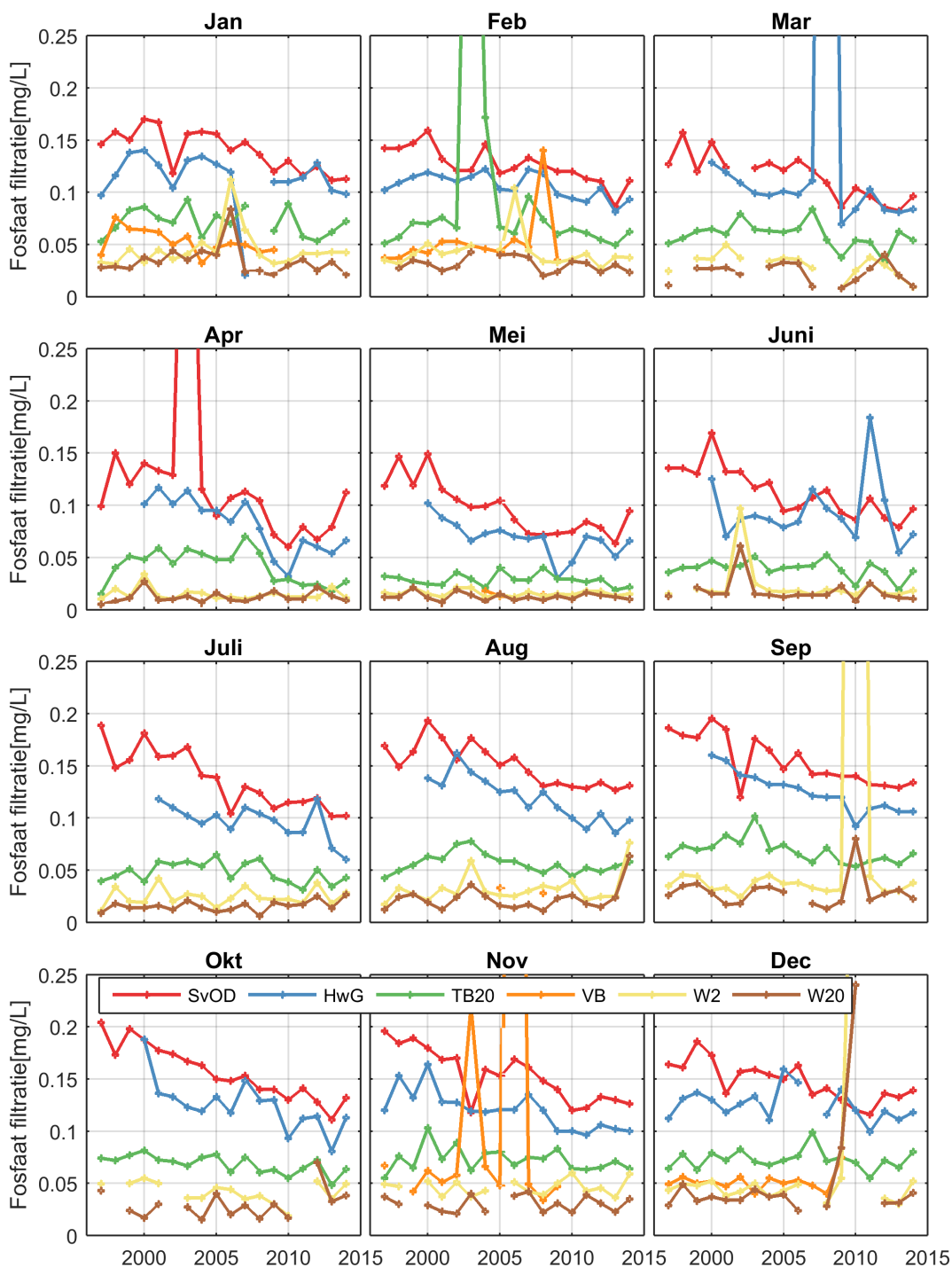
De resultaten lijken sprekend op die van orthofosfaat, vooral op de bovenstroomse stations. Dit komt doordat fosfaat na filtratie de som is van orthofosfaat en opgelost organisch fosfor. Het gehalte opgelost organisch fosfor is dus blijkbaar laag. De pieken in de meetwaarden bij Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust in 2010 komen dus ook hier weer terug. In de richting van de zee is de concentratie opgelost fosfaat een beetje hoger dan die van orthofosfaat. Dat verschil is de organische opgeloste fractie, die niet wordt gemeten in de orthofosfaatanalyse. Er is een dalende trend bij de stations in de Westerschelde. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.36. De seizoensvariatie is veel minder duidelijk zichtbaar dan voor orthofosfaat.

Tabel 3.18: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het fosfaatgehalte na filtratie in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	0.13	0.60	0.04
Terneuzen boei 20	0.11	1.23	0.02
Vlissingen boei SSVH	0.06	1.27	0.01
Wielingen	0.07	1.10	0.01
Walcheren 2 km uit de kust	0.04	1.50	0.01
Walcheren 20 km uit de kust	0.03	0.24	0.01

Figuur 3.35: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het fosfaatgehalte van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

Figuur 3.36: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het fosfaatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

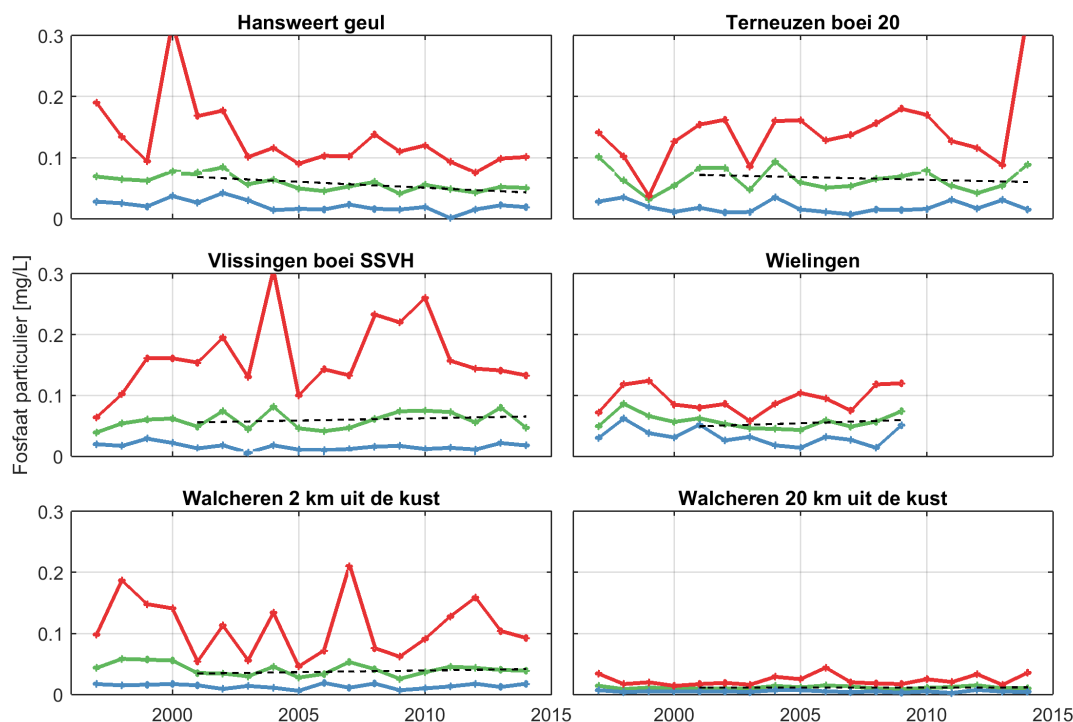
3.12.8 Particulair gebonden fosfaat

Figuur 3.37 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.19 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. Bij Schaar van Ouden Doel wordt het particulier gebonden fosfaat niet bepaald. In plaats daarvan is station Wielingen gepresteerd. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

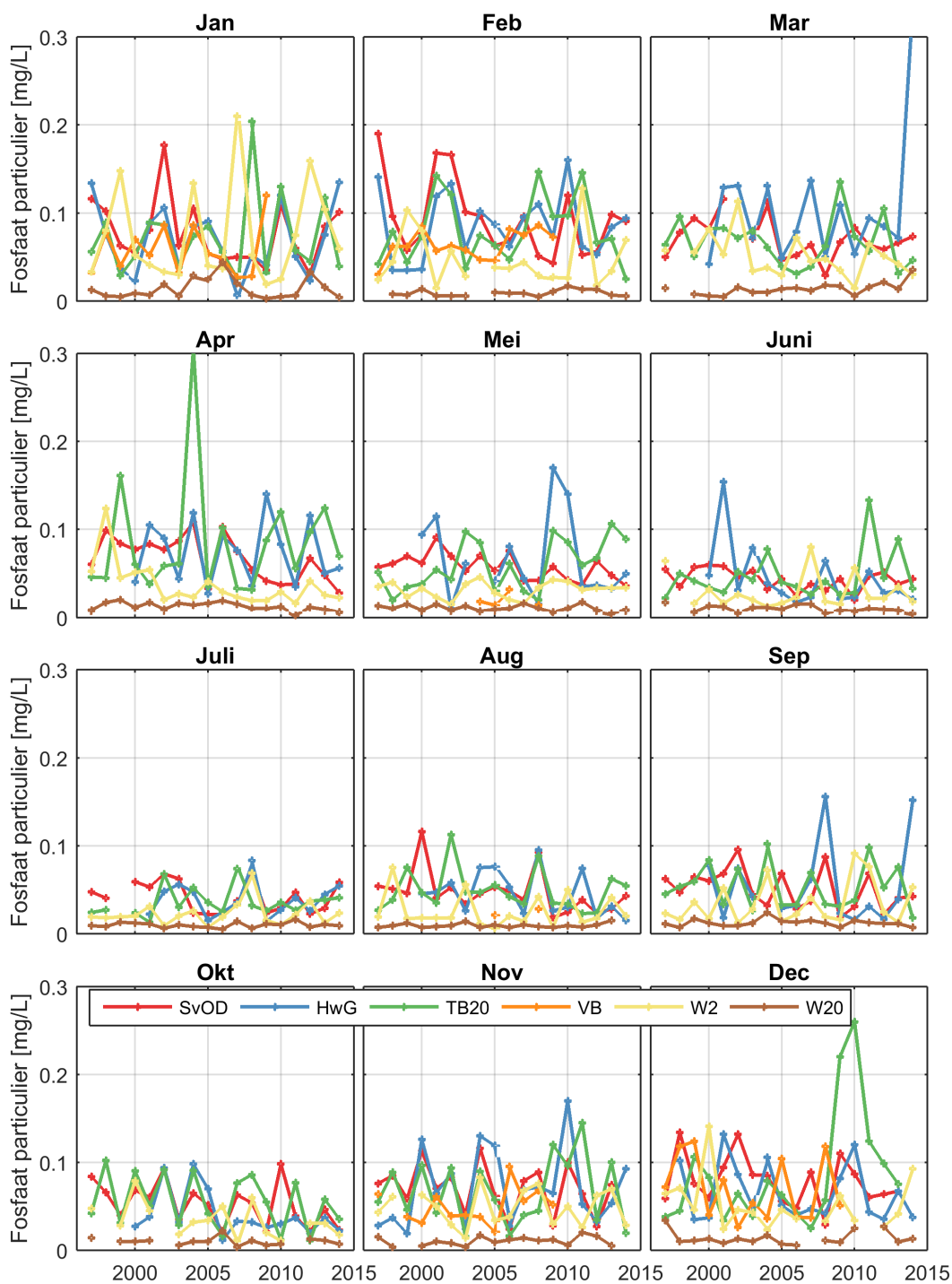
De concentraties particulier gebonden fosfaat tonen geen duidelijke longitudinale of temporele gradiënten, en een duidelijke seizoensvariatie ontbreekt ook. Net als voor zwevend stof fluctueert de concentratie sterk, en zijn de gehalten op de meeste stations vergelijkbaar, behalve op Walcheren 20 km uit de kust, waar de gemeten gehalten een stuk lager zijn. Bij Hansweert dalen de gemiddelde concentraties particulier gebonden fosfaat. Bij de andere stations zijn geen duidelijke trends te zien. In 2014 is er een duidelijke piek in de maximum waarde bij Terneuzen zichtbaar. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.38.

Tabel 3.19: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het particulier gebonden fosfaatgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	0.06	0.32	0.00
Terneuzen boei 20	0.06	0.34	0.01
Vlissingen boei SSVH	0.06	0.31	0.01
Wielingen	0.06	0.12	0.01
Walcheren 2 km uit de kust	0.04	0.21	0.01
Walcheren 20 km uit de kust	0.01	0.04	0.00

Figuur 3.37: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het ongebonden fosfaatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

Figuur 3.38: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het ongebonden fosfaatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

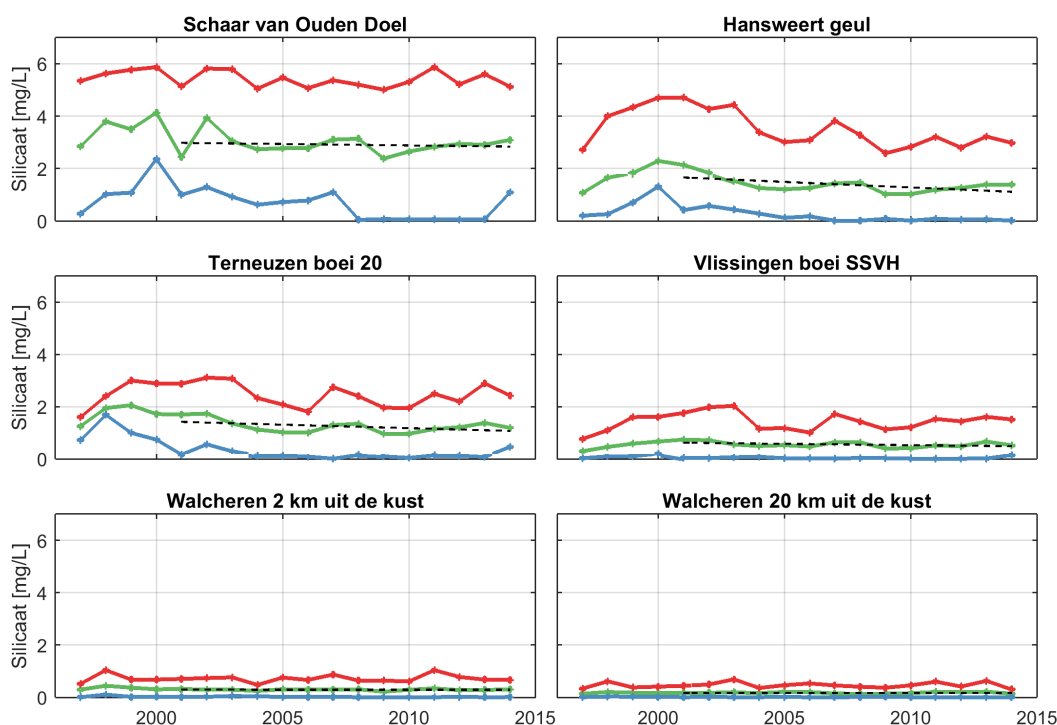
3.12.9 Silicaat

Figuur 3.39 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.20 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

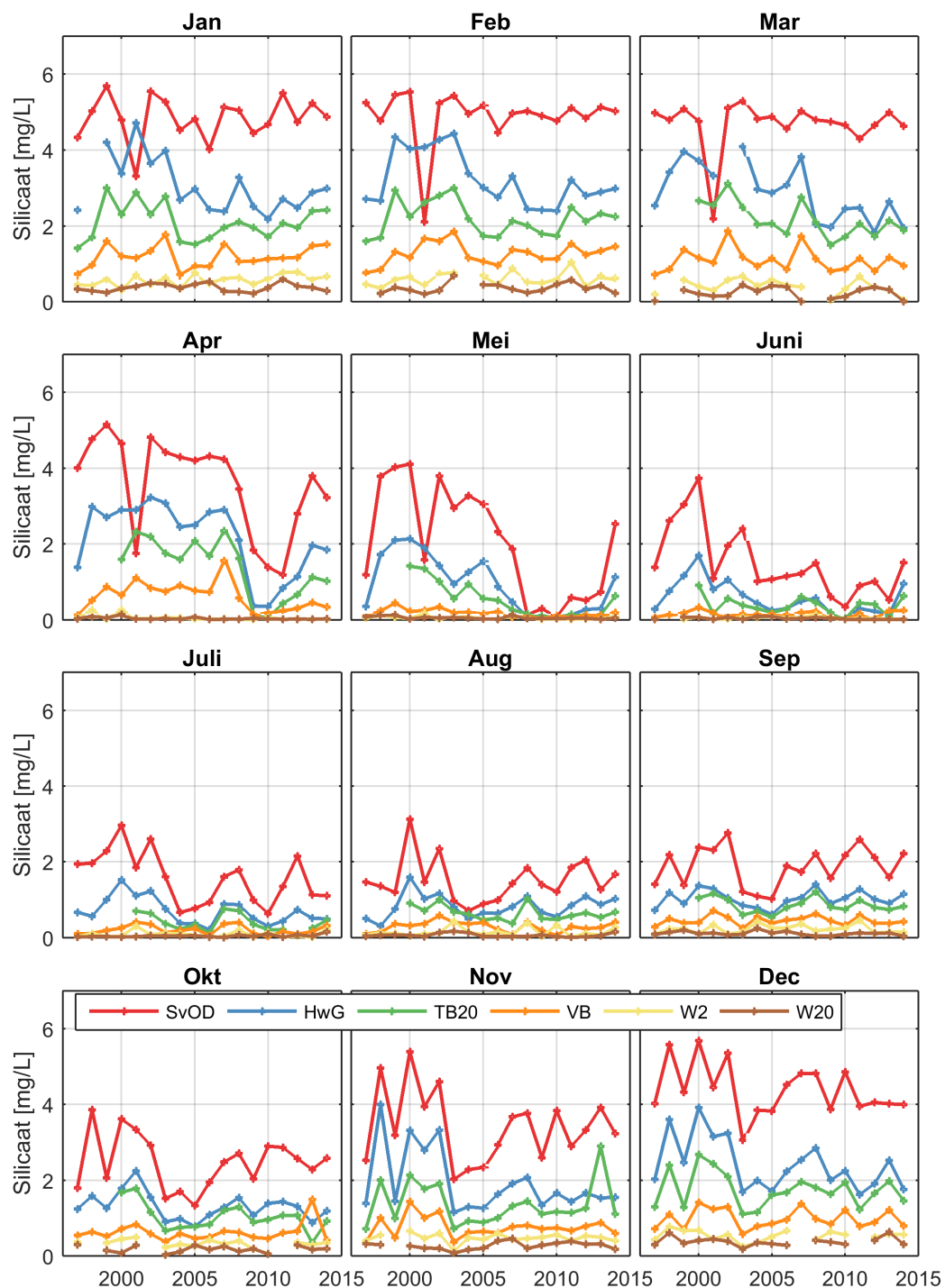
De resultaten laten duidelijk zien dat de concentraties afnemen in de richting van de zee. Daarnaast is er een sterke seizoensvariatie, met hoge gehalten in de winter en lage gehalten in de lente en de zomer. Het valt op dat voor station Schaar van Ouden Doel, Hansweert geul en Terneuzen boei 20 de minima vanaf ca. 2007 naar nul gaan, m.a.w. er treedt dan siliciumuitputting op. In het estuarium lijkt er dus sprake van een afnemende trend, hoewel de laatste jaren de concentratie juist licht lijkt toe te nemen. De maandelijkse variatie is opgenomen in Figuur 3.40.

Tabel 3.20: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het silicaatgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	3.06	5.87	0.04
Hansweert geul	1.48	4.71	0.01
Terneuzen boei 20	1.29	3.11	0.01
Vlissingen boei SSVH	0.55	2.03	0.01
Walcheren 2 km uit de kust	0.31	1.04	0.01
Walcheren 20 km uit de kust	0.17	0.69	0.01

Figuur 3.39: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het silicaatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.40: Maandgemiddelde gemiddelde, minimum en maximum van het silicaatgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.13 Organisch koolstof

In deze paragraaf worden de metingen weergegeven van particulier organisch koolstof (POC) en opgelost organisch koolstof (DOC). Dit is alle koolstof van organische oorsprong die particulier gebonden respectievelijk opgelost aanwezig is.

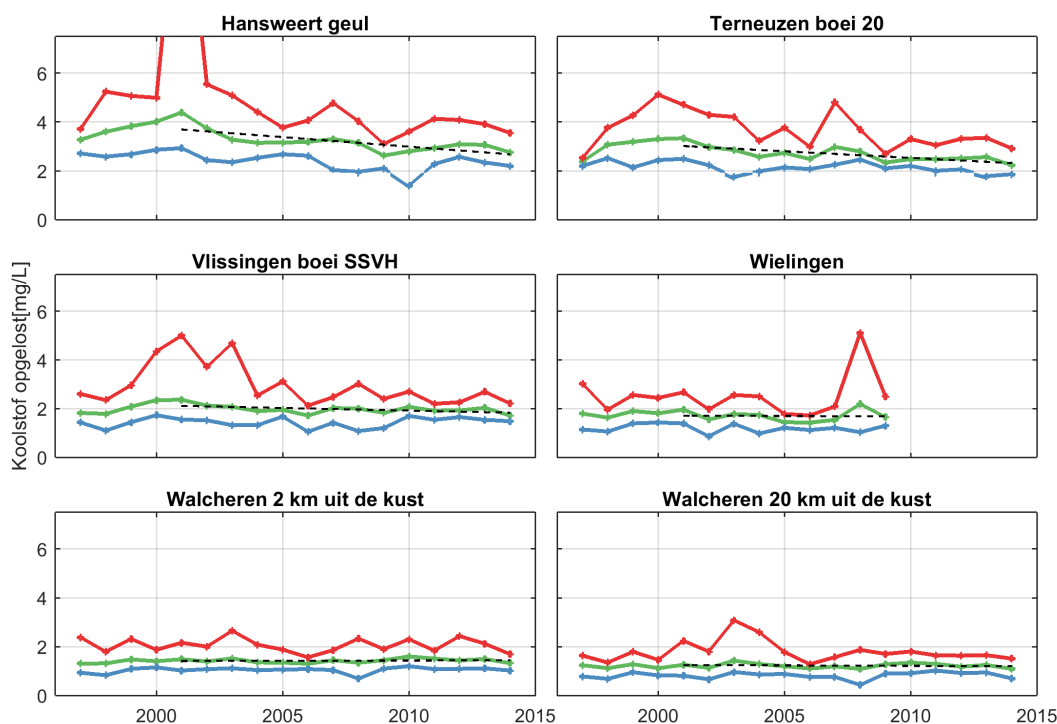
3.13.1 Opgelost organisch koolstof

Figuur 3.41 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.21 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. Bij Schaar van Ouden Doel wordt het opgelost organisch koolstof niet bepaald. In plaats daarvan is station Wielingen gepresteerd. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

De gehalten dalen in stroomafwaartse richting (met toenemende saliniteit). In het estuarium treedt een dalende trend op. De laatste jaren zet de dalende trend niet door. Wel zijn de waarden voor 2014 weer wat lager dan de voorgaande jaren.

Tabel 3.21: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het opgeloste koolstofgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	3.32	15.40	1.40
Terneuzen boei 20	2.73	5.12	1.75
Vlissingen boei SSVH	1.99	5.00	1.05
Wielingen	1.73	5.11	0.86
Walcheren 2 km uit de kust	1.41	2.65	0.69
Walcheren 20 km uit de kust	1.22	3.08	0.43

Figuur 3.41: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het opgeloste koolstofgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

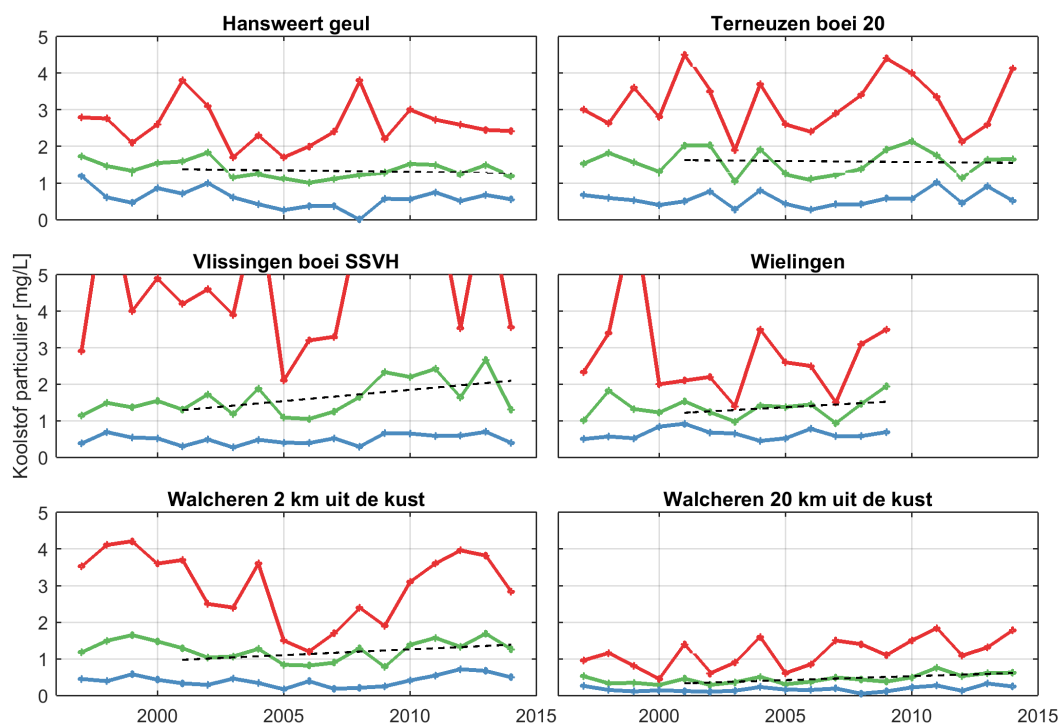
3.13.2 Particulair gebonden organisch koolstof

Figuur 3.42 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.22 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. Bij Schaar van Ouden Doel wordt het particulier organisch koolstof niet bepaald. In plaats daarvan is station Wielingen gepresteerd. De stations zijn gerangschikt in stroomafwaartse richting.

De hoeveelheid particulier organisch koolstof varieert sterk van jaar tot jaar. Ver uit de kust (Walcheren 20 km uit de kust) is de concentratie een stuk lager dan op de andere stations. Er zijn geen duidelijke temporele trends waarneembaar.

Tabel 3.22: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het particuliere koolstofgehalte in mg/L van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert geul	1.37	3.80	0.00
Terneuzen boei 20	1.56	4.50	0.27
Vlissingen boei SSVH	1.57	7.40	0.27
Wielingen	1.37	6.60	0.45
Walcheren 2 km uit de kust	1.25	4.21	0.17
Walcheren 20 km uit de kust	0.45	1.84	0.05

Figuur 3.42: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het particuliere koolstofgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding. Wielingen wordt sinds 2009 niet meer gemeten.

3.14 C:N:P ratio's

De molaire C:N:P ratios zijn berekend uit jaargemiddelden van particulier organisch koolstof (POC), particulier gebonden stikstof (PN) en particulier gebonden fosfaat (PP). De molaire N-C-ratio (N) en de molaire P-C-ratio (P) zijn uitgedrukt ten opzichte van een gehalte C van 106, om de vergelijking met de zogenaamde Redfield-ratio (C:N:P = 106:16:1) mogelijk te maken:

$$N = 106 * \frac{PN/14}{POC/12} \quad P = 106 * \frac{PP/31}{POC/12} \quad (3.1)$$

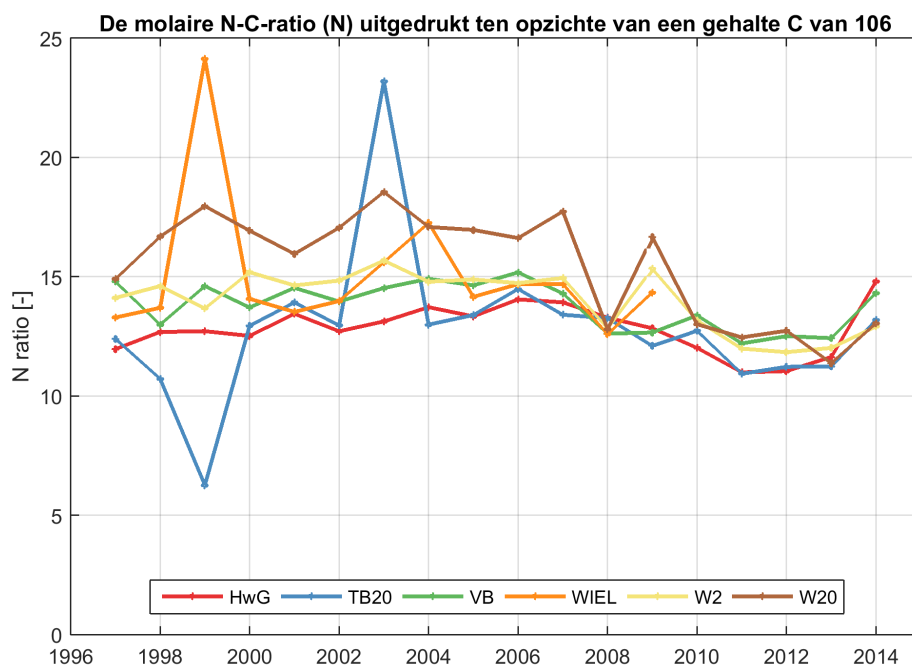
Figuur 3.43 en Figuur 3.44 tonen de jaarwaarden per station. De gemiddelde waarden in de zomer en winter kunnen worden gevonden in Figuur 3.45 en Figuur 3.46. Daarnaast zijn in Tabel 3.23 de gemiddelde waarden te vinden. De gemiddelde waarden uit Figuur 3.43 en Figuur 3.44 kunnen het best worden vergeleken met Tabel 3.23.

Bij Walcheren 20 km kunnen de hoogste P-ratio's worden gevonden en over het algemeen neemt de fosforratio af naar mate men verder in het estuarium komt. Een tegenoverstelde trend is zichtbaar voor de N-ratio's, aangezien de hoogste waarde wordt gevonden in Hansweert. De P-ratio (fosfor) varieert beperkt over de tijd. De N-ratio (stikstof) is over het algemeen hoger in de winterperiode.

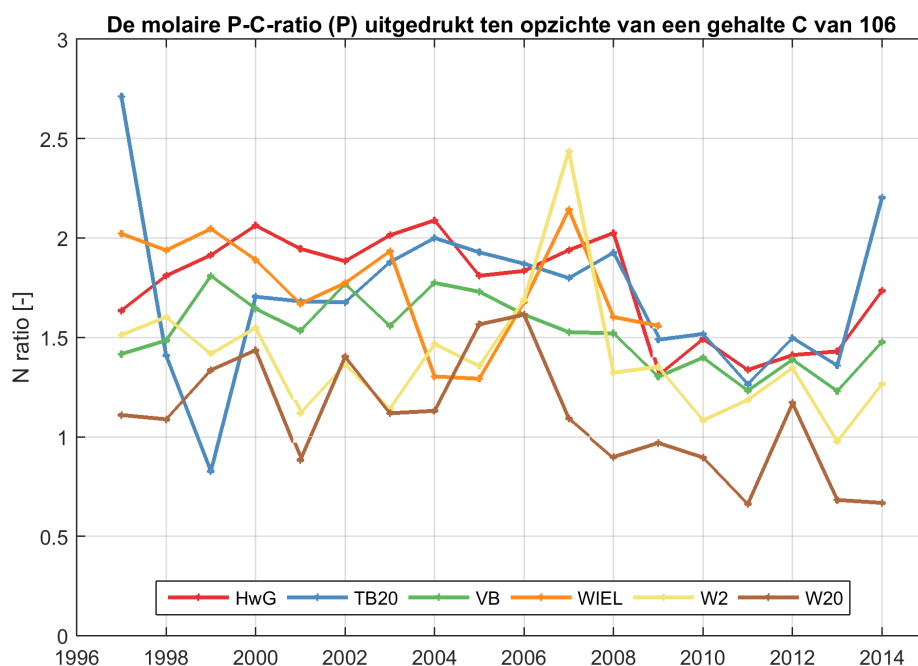
In 2015 constateren we een toename van de N en P-ratio, vooral bij Terneuzen Boei 20. Hier kan echter niet direct een reden voor worden gegeven. Men dient op te passen om verstrekkende conclusies te trekken op basis van een datapunt.

Tabel 3.23: Gemiddelde molaire C-N-P-ratio uitgedrukt ten opzichte van een gehalte C van 106 gemiddeld over alle data van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

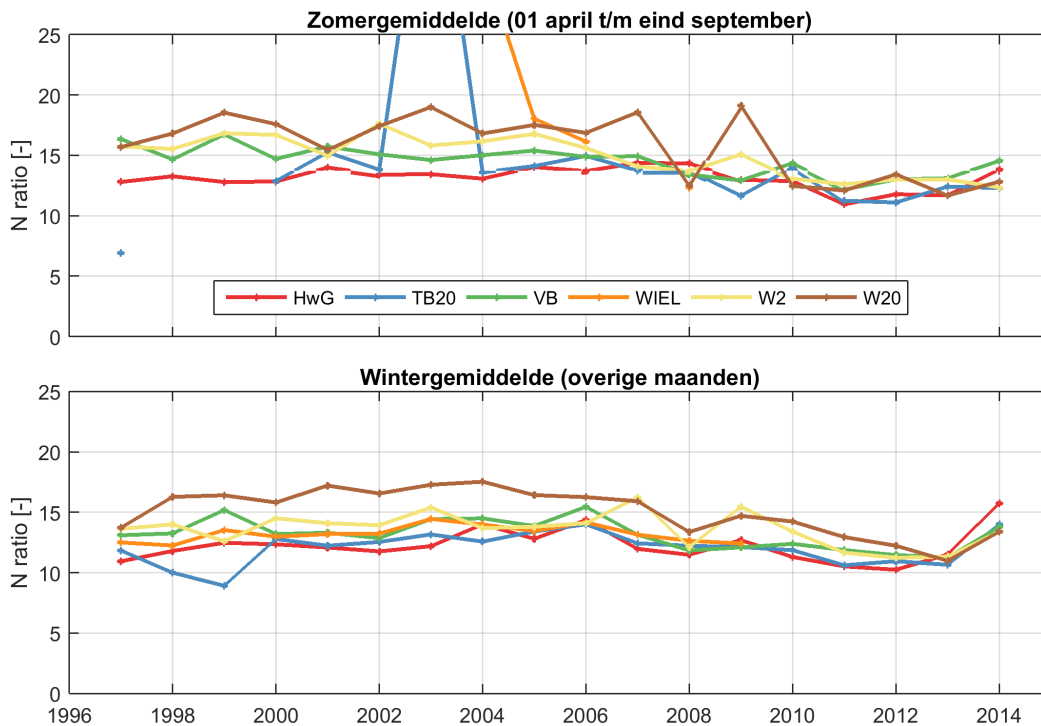
Stationsnaam	Afkorting	C-ratio	N-ratio	P-ratio
Hansweert geul	HwG	106	12.8	1.8
Terneuzen boei 20	TB20	106	12.9	1.7
Vlissingen boei SSVH	VB	106	13.8	1.5
Wielingen	WIEL	106	15.1	1.8
Walcheren 2 km uit de kust	W2	106	14.0	1.4
Walcheren 20 km uit de kust	W20	106	15.5	1.1

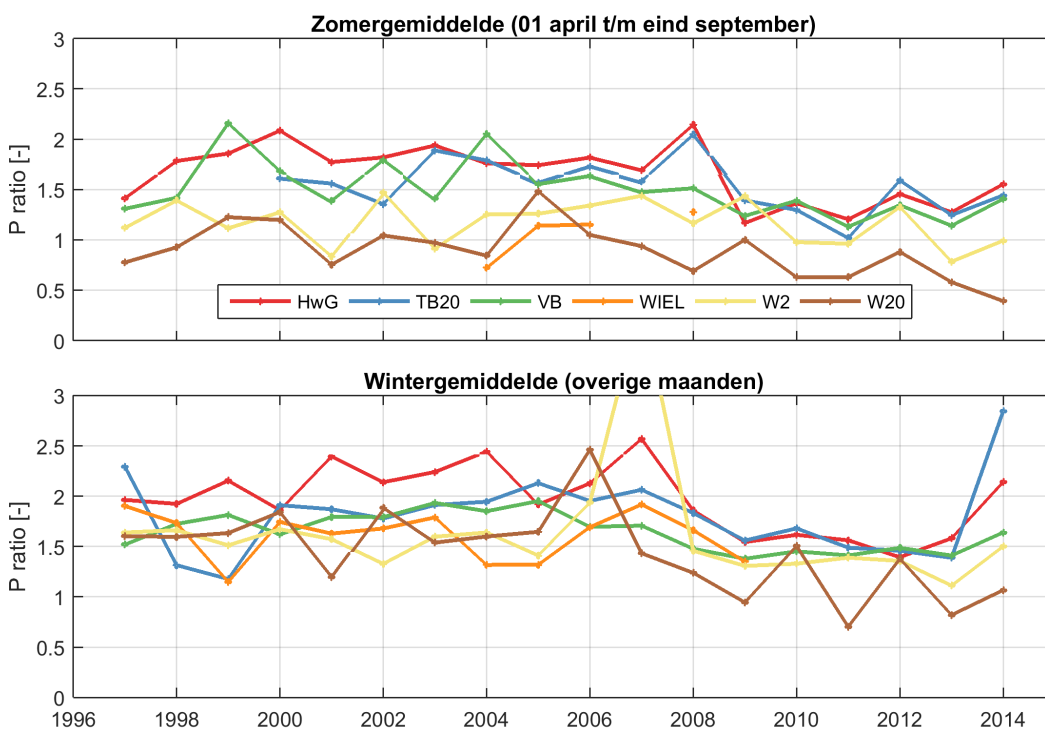
Figuur 3.43: De molaire N-C-ratio (N) uitgedrukt ten opzichte van een gehalte C van 106 gemiddeld over een jaar in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.44: De molaire P-C-ratio (P) uitgedrukt ten opzichte van een gehalte C van 106 gemiddeld over een jaar in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.45: De molaire N-C-ratio (N) uitgedrukt ten opzichte van een gehalte C van 106 gemiddeld over de zomer en winterperiode in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Figuur 3.46: De molaire P-C-ratio (N) uitgedrukt ten opzichte van een gehalte C van 106 gemiddeld over de zomer en winterperiode in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.15 Metalen

Metalen in het oppervlaktewater worden zowel voor als na filtratie gemeten. Voor de volgende metalen in het oppervlaktewater worden de metingen gepresenteerd:

- Boor (B)
- Chroom (Cr)
- Koper (Cu)
- Uranium (U)
- Vanadium (V)
- Zink (Zn)

Voor Schaar van Ouden Doel zijn de meeste meetgegevens beschikbaar, circa twee metingen per maand. Voor de andere stations (Hansweert geul, Terneuzen boei 20, Vlissingen boei SSVH en Walcheren 2 km uit de kust) is pas sinds 2009 maandelijks gemeten. Voor 2010 is maar een enkele meetwaarde aanwezig in de dataset. Voor station Walcheren 20 km uit de kust zijn geen gegevens beschikbaar. Voor sommige stations vielen in 2009 en 2010 de gemeten waarden steeds onder de detectiegrens van de apparatuur. In 2011 lijkt dit probleem verholpen. Dit betekent wel dat de waarden voor 2009 en 2010 voor alle stations behalve Schaar van Ouden Doel voorzichtig moeten worden geïnterpreteerd, omdat de gemiddelden worden beïnvloed door de detectiegrens van de meetapparatuur. Hierna presenteren we steeds jaargemiddelden en minimum- en maximumwaarden per jaar. Merk op dat voor sommige metalen een verschillende verticale as is gebruikt voor de totale concentraties versus de gehalten na filtratie.

3.15.1 Boor

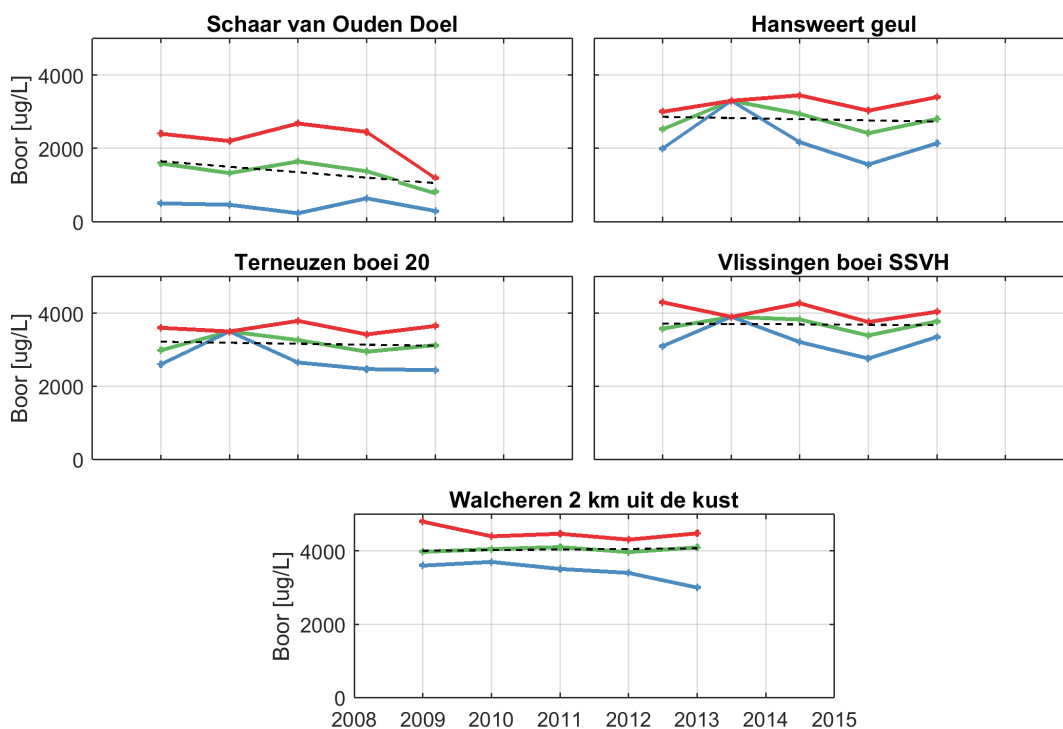
Figuur 3.47 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.24 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. In deze Eerstelijnsrapportage is er geen meetdata voor 2014 beschikbaar.

Bij alle stations lijkt de laatste drie jaar een dalende trend te zijn ingezet. De resultaten moeten echter voorzichtig geïnterpreteerd worden, omdat er voor 2010 maar weinig meetdata beschikbaar zijn.

Voor deze parameter zijn in deze Eerstelijnsrapportage 2014 geen waarden voor 2014 beschikbaar

Tabel 3.24: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde boorgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1350	2680	229
Hansweert geul	2686	3450	1560
Terneuzen boei 20	3089	3790	2440
Vlissingen boei SSVH	3650	4300	2760
Walcheren 2 km uit de kust	4046	4800	3000

Figuur 3.47: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het totale boorgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

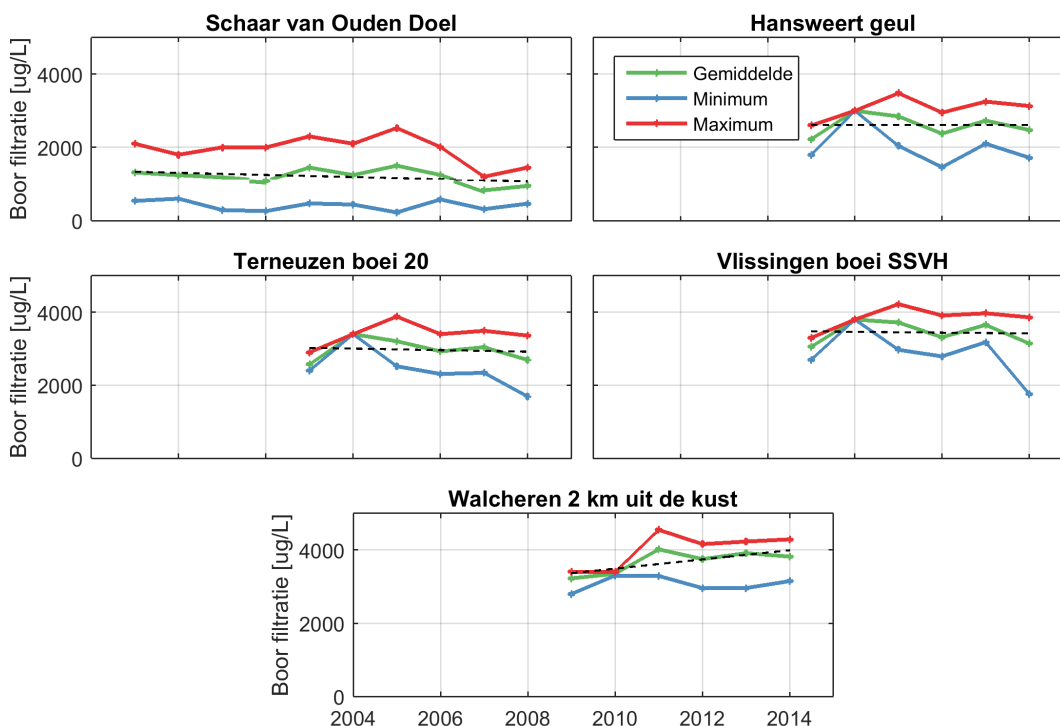
3.15.2 Boor na filtratie

Figuur 3.48 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.25 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Bij Schaar van Ouden Doel lijken de gehalten van boor na filtratie de laatste jaren iets af te nemen. In stroomafwaartse richting nemen de gehalten toe. De concentraties van boor na filtratie (opgelost) verschillen qua orde van grootte relatief weinig van de totaalconcentraties, wat betekent dat er relatief weinig boor particulier gebonden is.

Tabel 3.25: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde boorgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1204	2530	225
Hansweert geul	2540	3480	1460
Terneuzen boei 20	2897	3880	1690
Vlissingen boei SSVH	3386	4220	1760
Walcheren 2 km uit de kust	3803	4550	2800

Figuur 3.48: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het gefilterde boorgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

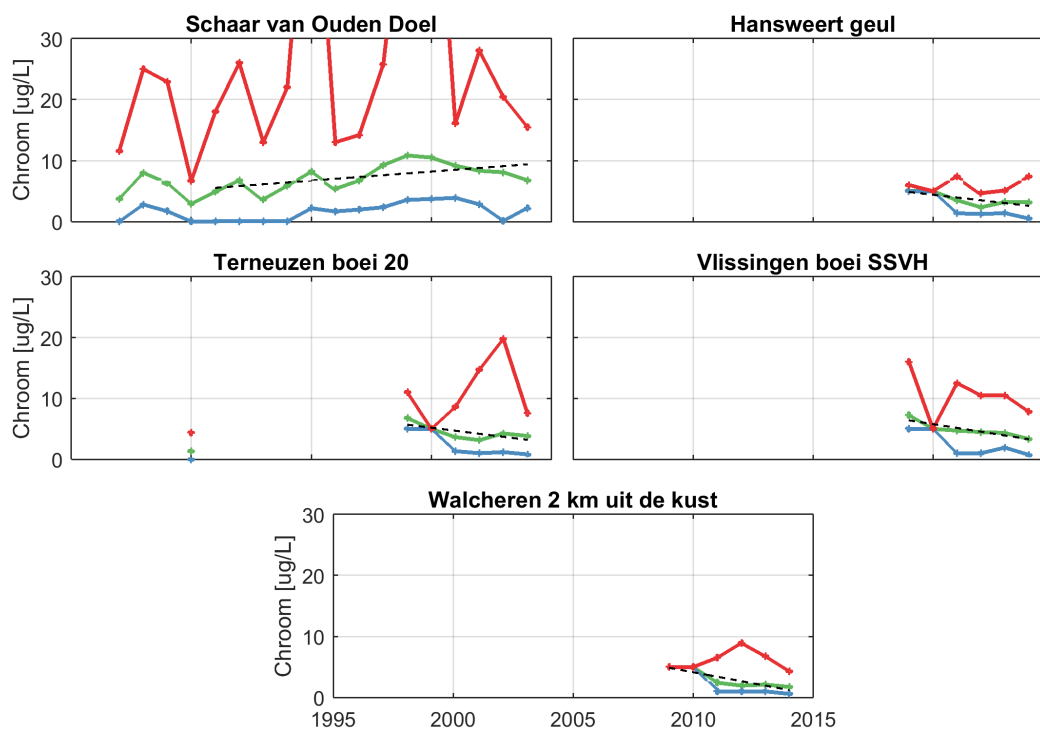
3.15.3 Chroom

Figuur 3.49 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.26 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Het station Schaar van Ouden Doel laat een vrij grote variatie zien tussen de jaren, maar ook binnen een jaar, getuige het grote verschil tussen de minimum- en maximumwaarden. De laatste jaren lijken de gemiddelde concentraties chroom bij Schaar van Ouden Doel weer wat af te nemen. In stroomafwaartse richting nemen de concentraties af, waardoor de concentraties ook af en toe onder de detectiegrens vallen.

Tabel 3.26: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het totale chroomgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	7.0	71.7	0.0
Hansweert geul	3.5	7.4	0.5
Terneuzen boei 20	3.9	19.8	0.0
Vlissingen boei SSVH	4.8	16.0	0.7
Walcheren 2 km uit de kust	2.4	8.9	0.6

Figuur 3.49: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het totale chroomgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

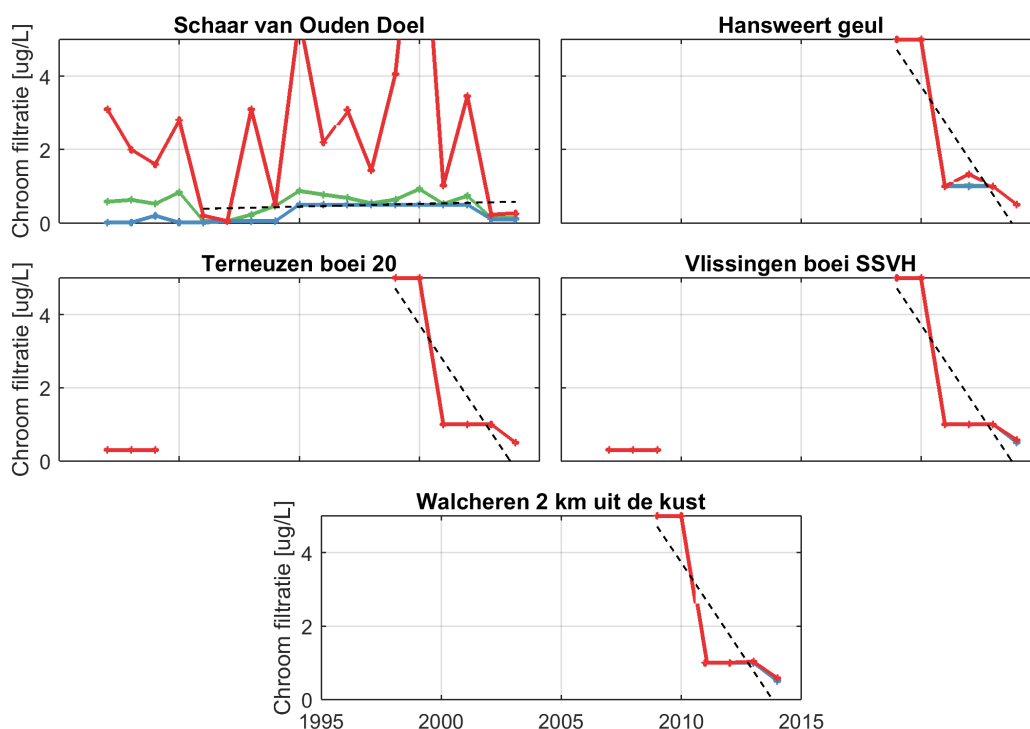
3.15.4 Chroom na filtratie

Figuur 3.50 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.27 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Voor alle stations zijn de resultaten sterk beïnvloed door de detectiegrens. Voor 2013 was er een detectiegrens van $0.05 \mu\text{g/L}$ gebaseerd op de gebruikte methodiek (*Bepaling van metalen mbv ICP-MS*). Vanaf 2013 is de methodiek veranderd en is de detectiegrens hoger ($0.1 \mu\text{g/L}$; *Toep. van massaspectr. met inductief gekozen plasma ICP-MS*). Alleen bij Schaar van Ouden Doel worden regelmatig waarden boven de detectiegrens gemeten. Voor de andere stations is er slechts beperkt data beschikbaar. Wanneer de waarden regelmatig onder de detectiegrens vallen, zullen de minima en gemiddelden hogere waarden tonen dan daadwerkelijk opgetreden. De gehalten chroom na filtratie (opgelost) zijn veel lager dan de totaalgehalten.

Tabel 3.27: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde chroomgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.5	10.2	0.0
Hansweert geul	1.7	5.0	0.5
Terneuzen boei 20	1.5	5.0	0.3
Vlissingen boei SSVH	1.5	5.0	0.3
Walcheren 2 km uit de kust	1.3	5.0	0.5

Figuur 3.50: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het gefilterde chroomgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

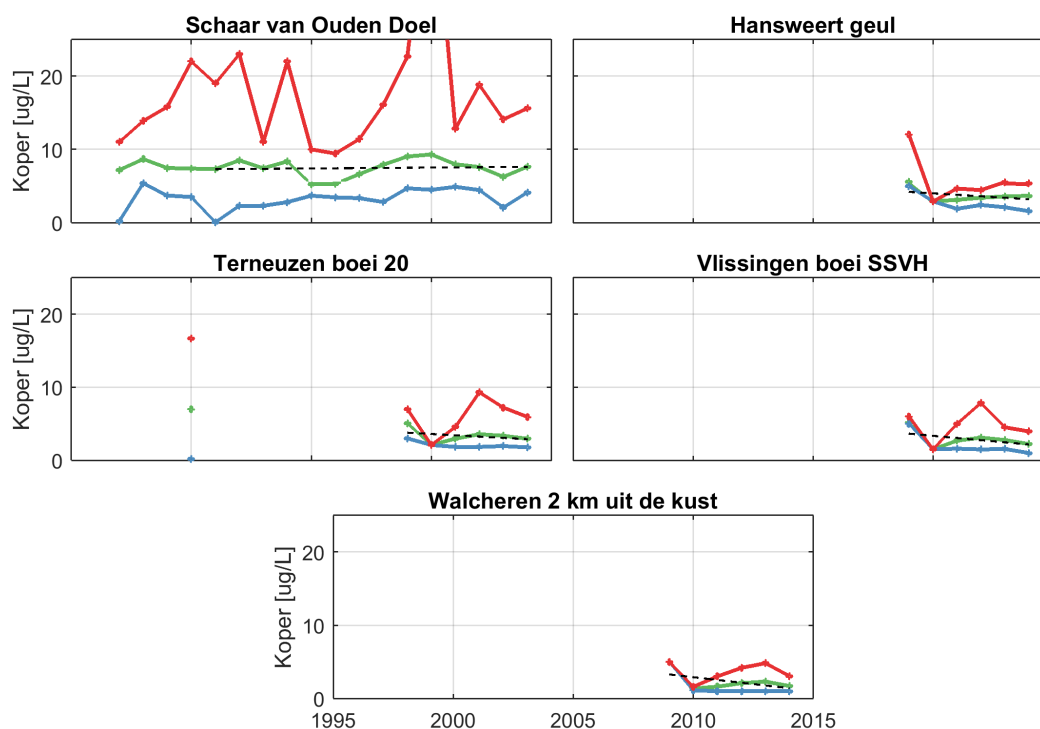
3.15.5 Koper

Figuur 3.51 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.28 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Het station Schaar van Ouden Doel toont de grootste concentraties. Het station laat een vrij grote variatie zien tussen de jaren, maar ook binnen een jaar, getuige het grote verschil tussen de minimum- en maximumwaarden. In stroomafwaartse richting nemen de concentraties af. Ook is er bij deze stations af en toe de detectiegrens bereikt, waardoor de gemiddelden sterk worden beïnvloed. In 2010 zijn er maar weinig meetdata beschikbaar. Bij Walcheren 2 km uit de kust komen de meetwaarden soms onder de detectiegrens ($1 \mu\text{g/L}$).

Tabel 3.28: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het totale kopergehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	7.5	49.4	0.1
Hansweert geul	3.8	12.0	1.6
Terneuzen boei 20	4.0	16.7	0.2
Vlissingen boei SSVH	3.2	7.8	1.0
Walcheren 2 km uit de kust	2.2	5.0	1.0

Figuur 3.51: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het van het totale kopergehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

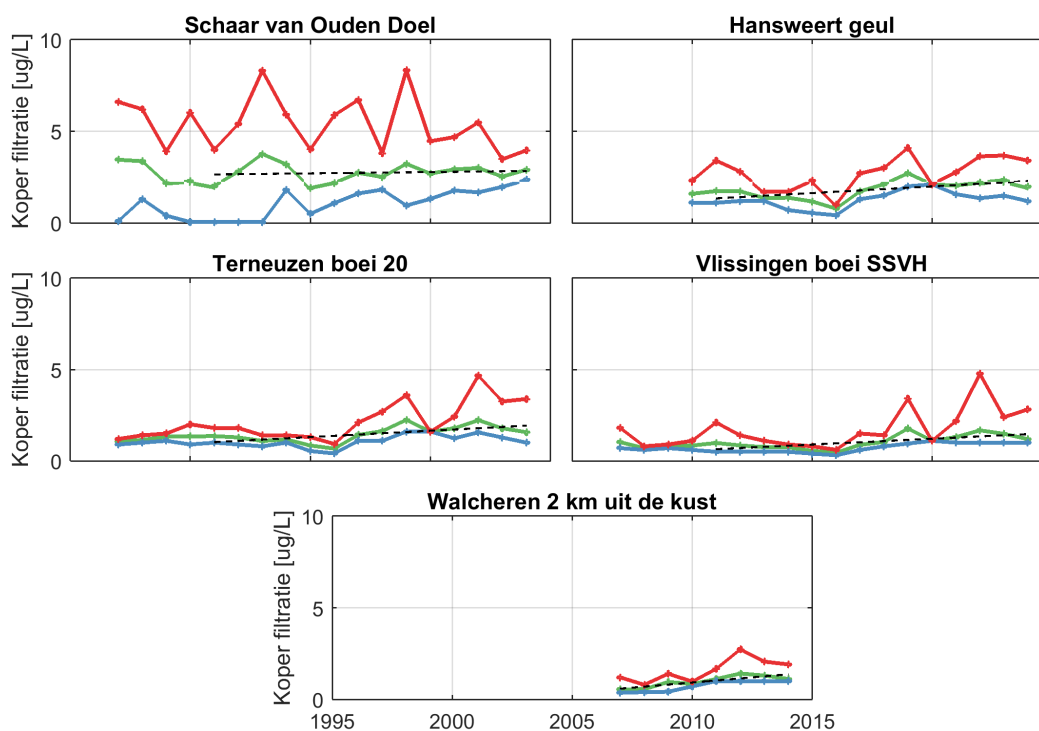
3.15.6 Koper na filtratie

Figuur 3.52 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.29 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Station Schaar van Ouden Doel laat de hoogste concentraties zien, in stroomafwaartse richting nemen de concentraties af. Het station Schaar van Ouden Doel laat een vrij grote variatie zien tussen de jaren, maar ook binnen een jaar, getuige het grote verschil tussen de minimum- en maximumwaarden. Bij de stations Vlissingen boei SSVH en Walcheren 2 km uit de kust wordt de laatste jaren regelmatig de detectiegrens ($1 \mu\text{g/L}$) bereikt. De gemiddelden en minima op dit station zijn dus in werkelijkheid lager dan hier weergegeven, waardoor de stijgende trend op deze stations in werkelijkheid minder sterk zal zijn. Bij Hansweert geul en Terneuzen boei 20 treedt ook een stijgende trend op. Bij Schaar van Ouden Doel laten de minimale waarden ook een toename zien, hoewel de toename in de gemiddelden beperkt is.

Tabel 3.29: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde kopergehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	2.7	8.3	0.1
Hansweert geul	1.8	4.1	0.4
Terneuzen boei 20	1.4	4.7	0.4
Vlissingen boei SSVH	1.0	4.8	0.3
Walcheren 2 km uit de kust	1.0	2.7	0.4

Figuur 3.52: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het gefilterde kopergehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.15.7 Uranium

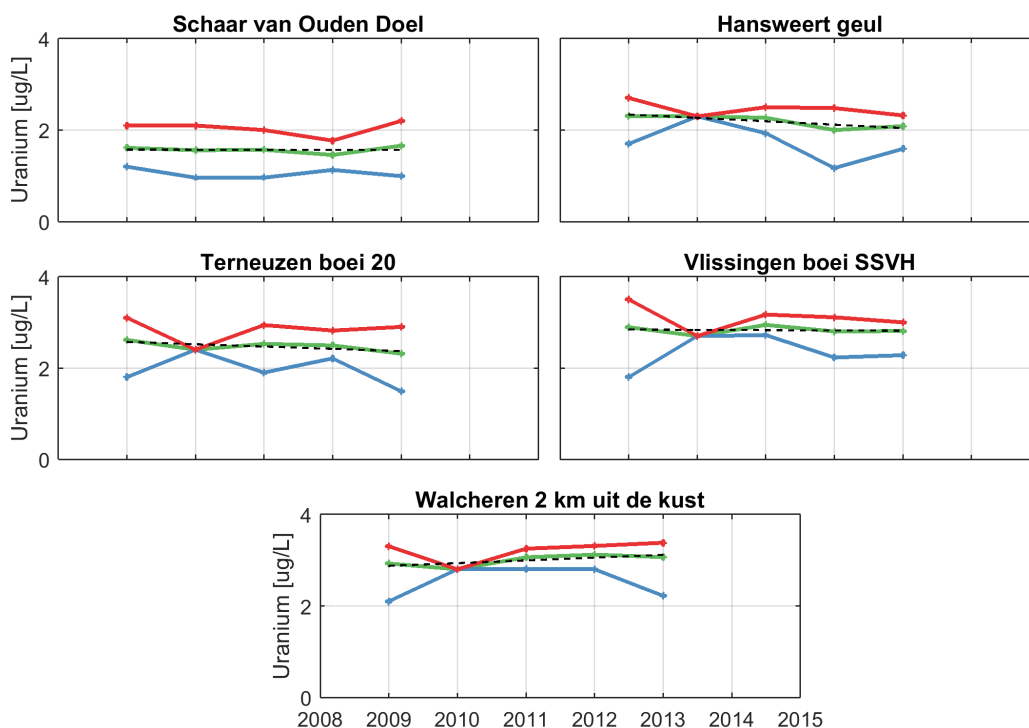
Figuur 3.53 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.30 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. In deze Eerstelijnsrapportage is er geen meetdata voor 2014 beschikbaar.

Hoewel er slechts beperkte hoeveelheid datapunten bekend zijn, lijkt de hoeveelheid uranium af te nemen wanneer men verder in het estuarium komt (gemiddeld 3.0 $\mu\text{g/L}$ op zee en 1.5 $\mu\text{g/L}$ bij Schaar van Ouden Doel). De minimale en maximale waarden rondom het gemiddelde (spreiding) is wel vergelijkbaar op zee en in het estuarium.

Voor deze parameter zijn in deze Eerstelijnsrapportage 2014 geen waarden voor 2014 beschikbaar

Tabel 3.30: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van totale uraniumgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1.6	2.2	1.0
Hansweert geul	2.2	2.7	1.2
Terneuzen boei 20	2.5	3.1	1.5
Vlissingen boei SSVH	2.9	3.5	1.8
Walcheren 2 km uit de kust	3.1	3.4	2.1

Figuur 3.53: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het totale uraniumgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

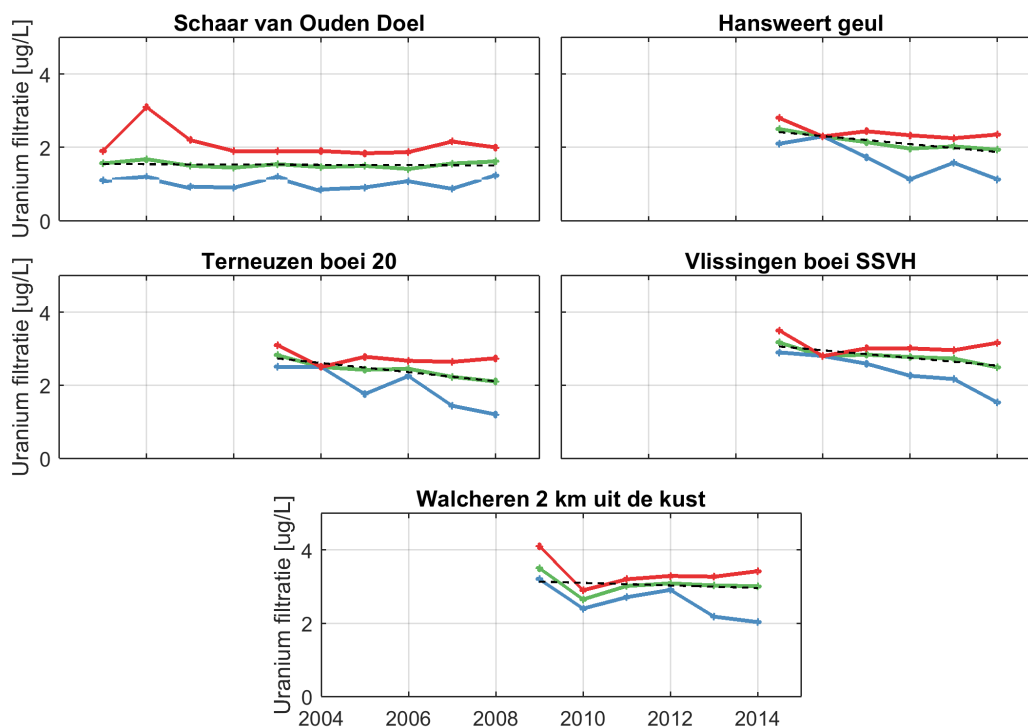
3.15.8 Uranium na filtratie

Figuur 3.54 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.31 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Het station Schaar van Ouden Doel laat een vrij constant beeld zien over de periode 2005-2014. In stroomafwaartse richting nemen de gehalten toe. De concentraties van uranium na filtratie (opgelost) verschillen qua orde van grootte relatief weinig van de totaalconcentraties.

Tabel 3.31: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde uraniumgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1.5	3.1	0.8
Hansweert geul	2.1	2.8	1.1
Terneuzen boei 20	2.4	3.1	1.2
Vlissingen boei SSVH	2.8	3.5	1.5
Walcheren 2 km uit de kust	3.1	4.1	2.0

Figuur 3.54: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het gefilterde uraniumgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

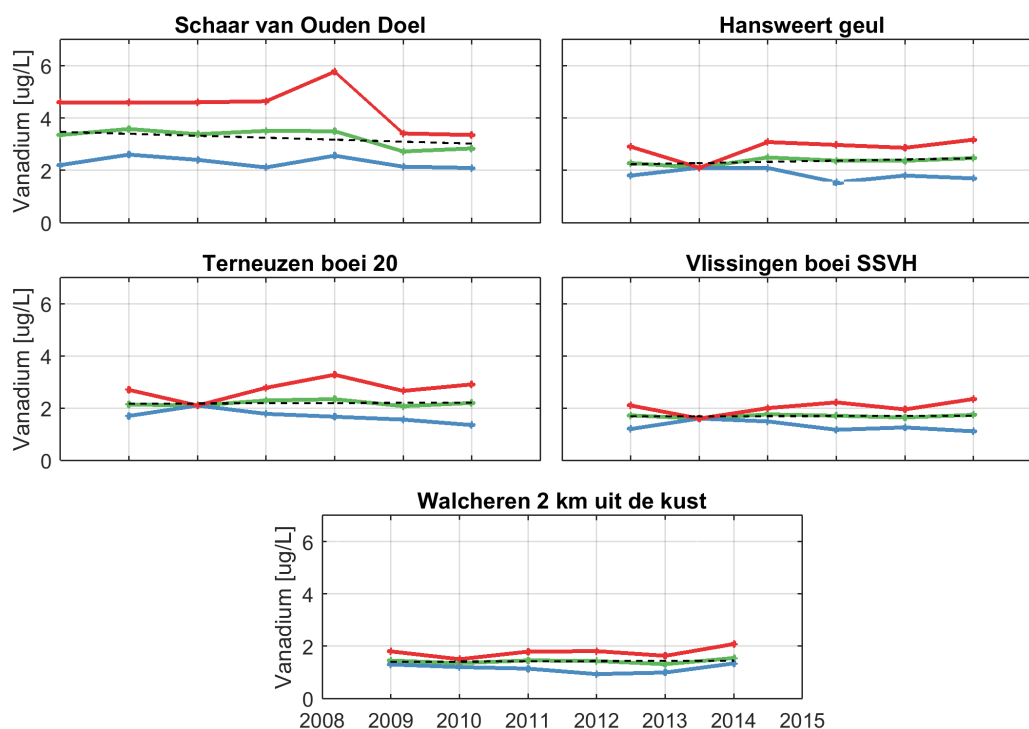
3.15.9 Vanadium

Figuur 3.55 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.32 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven. In deze Eerstelijnsrapportage is er geen meetdata voor 2014 beschikbaar.

Hoewel er slechts beperkte hoeveelheid datapunten bekend zijn, lijkt de hoeveelheid vanadium toe te nemen wanneer men verder in het estuarium komt (gemiddeld 1.4 $\mu\text{g/L}$ op zee en 3.4 $\mu\text{g/L}$ bij Schaar van Ouden Doel). De minimale en maximale waarden rondom het gemiddelde (spreiding) is lager op zee dan in het estuarium (respectievelijk 2 $\mu\text{g/L}$ vergeleken met 6 $\mu\text{g/L}$).

Tabel 3.32: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van totale vanadiumgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	3.4	6.1	0.1
Hansweert geul	2.4	3.2	1.5
Terneuzen boei 20	2.2	3.3	1.4
Vlissingen boei SSVH	1.7	2.4	1.1
Walcheren 2 km uit de kust	1.4	2.1	0.9

Figuur 3.55: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het totale vanadiumgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

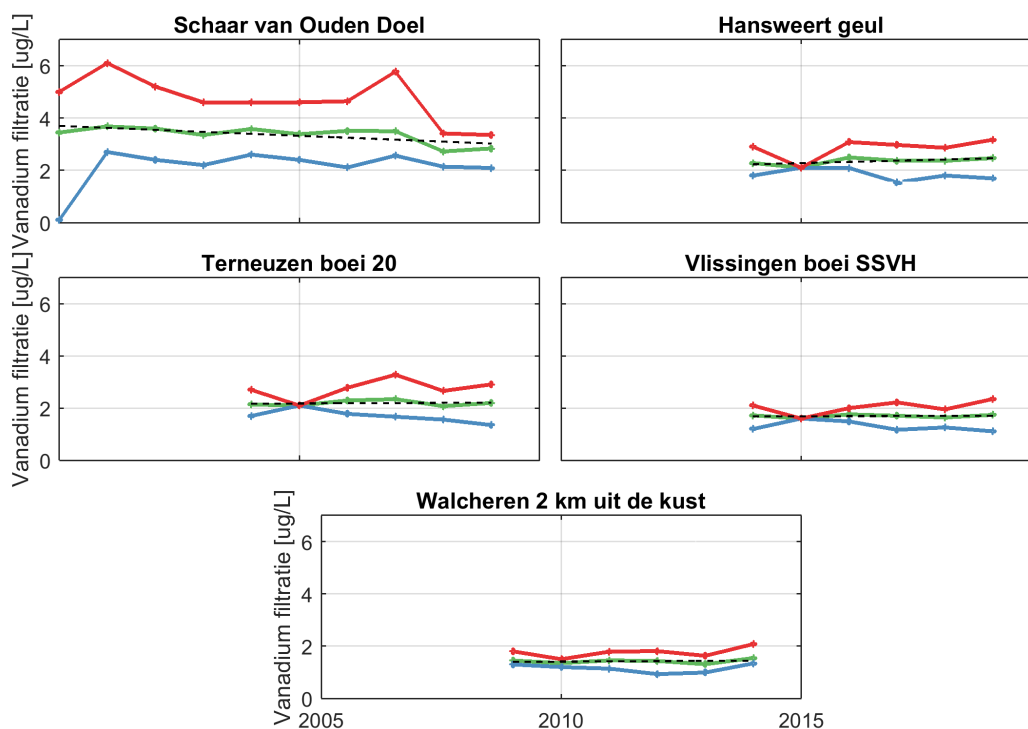
3.15.10 Vanadium na filtratie

Figuur 3.56 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.33 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Het station Schaar van Ouden Doel laat een vrij constant beeld zien. In stroomafwaartse richting nemen de gehalten af. De concentraties van vanadium na filtratie (opgelost) zijn ongeveer gelijk aan de totaalconcentraties.

Tabel 3.33: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde vanadiumgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	3.4	6.1	0.1
Hansweert geul	2.4	3.2	1.5
Terneuzen boei 20	2.2	3.3	1.4
Vlissingen boei SSVH	1.7	2.4	1.1
Walcheren 2 km uit de kust	1.4	2.1	0.9

Figuur 3.56: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het gefilterde vanadiumgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.15.11 Zink

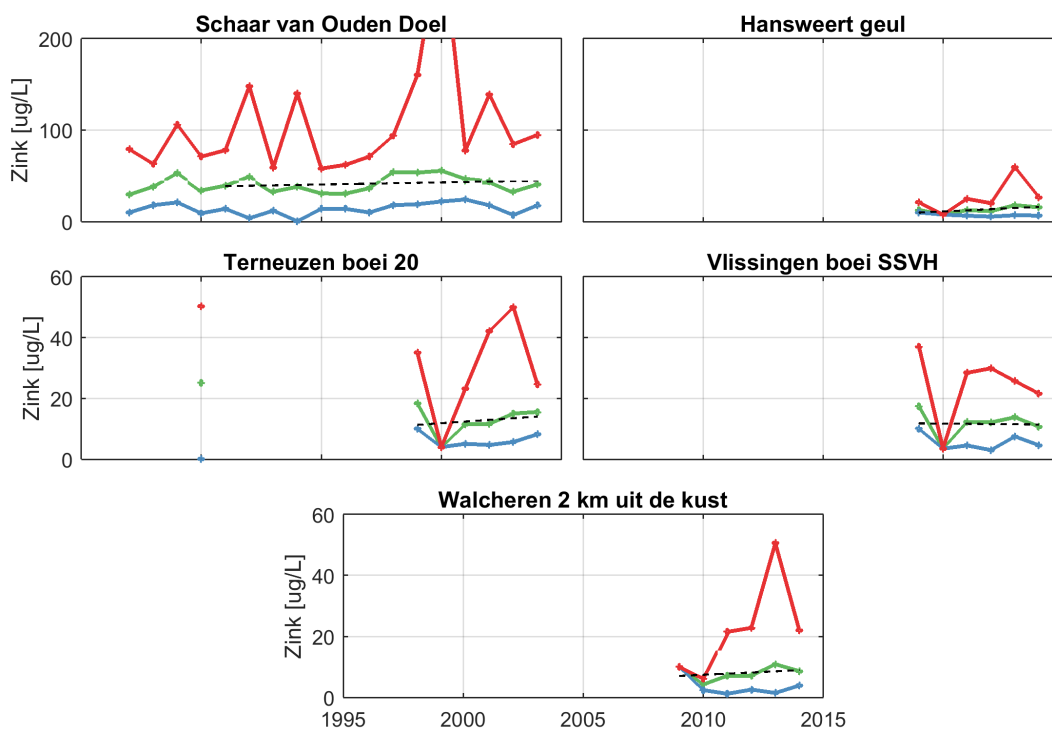
Figuur 3.57 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.34 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Bij Schaar van Ouden Doel worden veruit de hoogste concentraties gemeten, die over de gehele meetperiode rond hetzelfde gemiddelde schommelen. In stroomafwaartse richting worden de concentraties lager. De trends bij deze stations worden sterk beïnvloed door de jaren 2009 en 2010, waarbij respectievelijk de detectiegrens en het aantal metingen meespeelt in de resultaten. In 2013 is er voor de meeste stations (Hansweert geul, Terneuzen boei 20 en Walcheren 2 km uit de kust) een sterke toename te zien, die wordt veroorzaakt door een hoge meting. Deze trekt ook het gemiddelde omhoog.

Let op: de y-assen van subfiguren van Figuur 3.57 verschillen.

Tabel 3.34: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het totale zinkgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	41.0	320.0	0.5
Hansweert geul	14.0	59.6	5.5
Terneuzen boei 20	15.7	50.3	0.2
Vlissingen boei SSVH	13.1	37.0	3.0
Walcheren 2 km uit de kust	8.4	50.6	1.2

Figuur 3.57: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het totale zinkgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

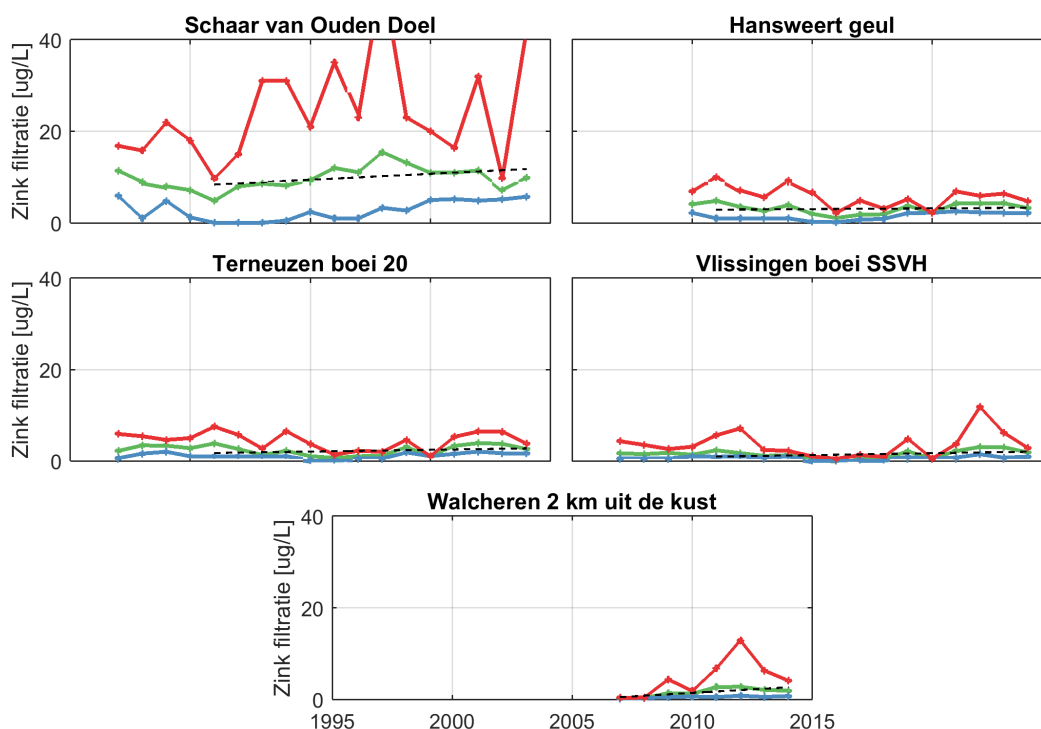
3.15.12 Zink na filtratie

Figuur 3.58 toont de jaargemiddelden per station, samen met de minimaal en maximaal gemeten waarden per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 3.35 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Het station Schaar van Ouden Doel laat een behoorlijke variatie zien tussen de jaren, maar ook binnen een jaar, gezien de verschillen tussen de minimum en de maximumwaarden. De periode 2000-2008 laat een stijgende trend zien, daarna nemen de concentraties opgelost zink af. In stroomafwaartse richting nemen de gehalten af, en lijkt sinds 2006 een licht stijgende trend herkenbaar. Voor Schaar van Ouden Doel zijn de concentraties van zink na filtratie (opgelost) veel lager dan de totaalconcentraties. Vooral tot 2009 wordt regelmatig de detectiegrens bereikt.

Tabel 3.35: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gefilterde zinkgehalte in $\mu\text{g/L}$ van het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	9.8	54.0	0.1
Hansweert geul	3.2	10.0	0.2
Terneuzen boei 20	2.4	7.5	0.2
Vlissingen boei SSVH	1.6	11.8	0.1
Walcheren 2 km uit de kust	1.6	12.9	0.2

Figuur 3.58: Jaarlijks gemiddelde, minimum en maximum van het gefilterde zinkgehalte in het oppervlaktewater van de Westerschelde en de monding.

3.16 Continue metingen

3.16.1 Informatie over de metingen

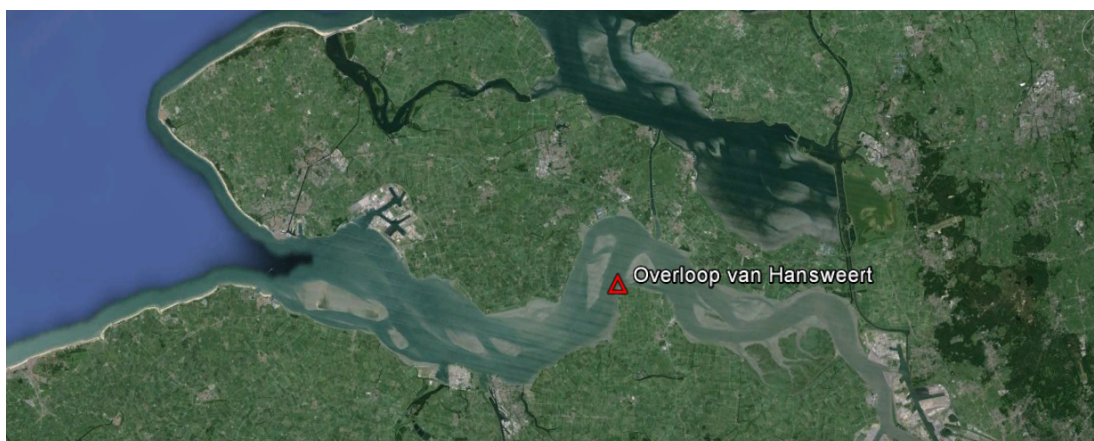
Op de Overloop van Hansweert, zie Figuur 3.59, zijn in 2012, 2013 en 2014 gedurende de maanden maart t/m oktober continue metingen uitgevoerd van fluorescentie, troebelheid, zuurstof, licht, temperatuur, geleidendheid en zuurgraad. De metingen worden aangeduid met de code YSI 6600 V2. In deze Eerstelijnsrapportage is de zuurgraad niet opgenomen.

- De **saliniteit** die berekend wordt uit de geleidendheid bij 25 graden Celcius. De omrekening van het geleidend vermogen naar een saliniteit is gedefinieerd op de geleidbaarheid van het standaard zeewater (het zogenoemde Kopenhagener water). De pH-meters zijn uitgerust met een temperaturopnemer welke automatisch voor de temperatuurinvloed op de sensor (elektrodeketen) wordt gecorrigeerd. Zuurgraad heeft een resolutie van 0.1 en een meetonzekerheid van 0.5.
- De veldparameters zuurgraad en geleidendheid zijn temperatuur afhankelijk. **Temperatuur** wordt getoetst aan een gekalibreerde thermometer, voorzien van een geldig certificaat. Temperatuur heeft een resolutie van 0.1 en een meetonzekerheid van 0.5.
- In water opgelost zuurstofgas onder een aanwezige druk en temperatuur. Voor het aquatische milieu geldt dat opgeloste **zuurstof** essentieel is voor het zelfherstel proces van water en aquatische organismen. Factoren zoals watertemperatuur, atmosferische druk en zoutgehalte beïnvloeden de hoeveelheid opgeloste zuurstof. Zuurstof heeft een resolutie van 0.1 en een meetonzekerheid van 0.5.
- Lichtflux of **lichtintensiteit**: De grootte van de lichtstroom die per seconde op het meetoppervlak van een lichtsensor valt. Lichtinstraling heeft een resolutie van 0.1 en een meetonzekerheid van 0.5.
- De fluorimeter is geijkt met chlorofyl-a. Het **fluorescentiesignaal** komt daardoor grofweg overeen met fluorescentie veroorzaakt door de chlorofylpigmenten (waaronder chlorofyl-a). Van fluorescentie is geen meetonzekerheid en/of resolutie bekend.

Meer informatie en de daadwerkelijke methodes van omrekenen staan beschreven in werkdocument RWSV 913.00.W015 ([Brongers, 2011](#)).

De continue metingen hebben een inwifrequentie van 1 meting per seconde op een waterdiepte van ongeveer 1,5 meter. De gegevens worden in het instrument verzameld op een gemiddelde meetdiepte van 1.5 meter gedurende 10 minuten en als 10-minuutgemiddelde gerapporteerd. Voor deze Eerstelijnsrapportage zijn vervolgens zowel de 10-minuten waarden als daggemiddelde waarden gebruikt. De apparatuur is geijkt voorafgaand aan de metingen. Gedurende de meetperiode maart-oktober zijn geen ijkingen uitgevoerd, wel onderhoud (schoonmaken van de meetset).

De meetapparatuur is soms enkele dagen niet operationeel geweest. Ook zijn de lichtmetingen vaak uitgevallen. De oorzaak moet gezocht worden in zand dat zich ophoopt tussen de aandrijving van de wissers. Daarnaast is in de Eerstelijnsrapportage 2012 is al een eerdere (voorlopige) rapportage 2012 gebruikt. De berekende saliniteiten zijn echter niet juist gebleken, omdat de formules niet geschikt zijn voor de gepresenteerd geleidendheid (SpCond). In deze versie van de Eerstelijnsrapportage zijn de juiste formules gebruikt, maar is er geen waarde voor saliniteit in 2012.

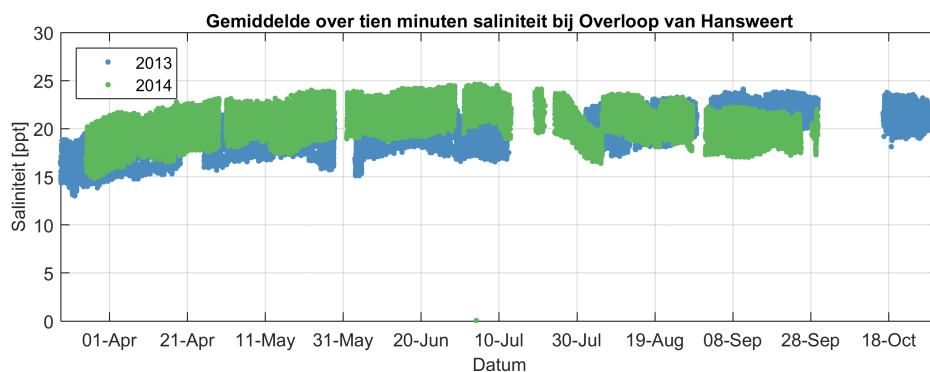
Figuur 3.59: Ligging van het meetstation voor de continu meting.

3.16.2 Saliniteit

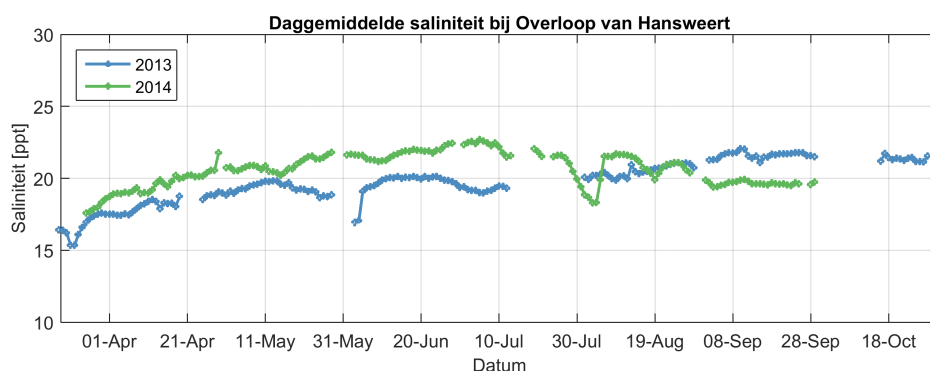
De saliniteit neemt wat toe in het voorjaar en zomer. In het najaar neemt de saliniteit weer af, vermoedelijk door toenemend debiet vanaf de Zeeschelde. Over de gehele periode varieert de saliniteit tussen de 15 en 25 PSU. In 2014 is de saliniteit wat constanter over de tijd dan in 2013 (zie de waarde voor de standaard deviatie in Tabel 3.36). Gemiddeld genomen komen de waarden wel overeen (20 PSU). De daggemiddelde waarden van de continue metingen zijn lager dan de maandgemiddelde saliniteit gemiddeld over Hansweert geul en Terneuzen boei 20 zoals gerapporteerd in Paragraaf 3.2. Waarschijnlijk is het moment van monsternamen van de MWTL vaartochten zo (start met monsternamen 1 uur voor hoogwater te Vlissingen), dat het zout redelijk ver de Westerschelde in is doorgedrongen. De toename in saliniteit over de periode maart-oktober is ook terug te zien in de gegevens van de MWTL vaartocht. De dagelijkse spreiding in saliniteit is ongeveer 5 PSU.

Tabel 3.36: Gemiddelde, minimum, maximum en standaard deviatie (STD) waarden van de saliniteit in ppt zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

Jaar	Gemiddelde	STD	Maximum	Minimum
2012	NaN	NaN	NaN	NaN
2013	19.7	1.8	24.1	13.0
2014	20.6	1.6	24.6	0.1

Figuur 3.60: Tijdsree van de saliniteit zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

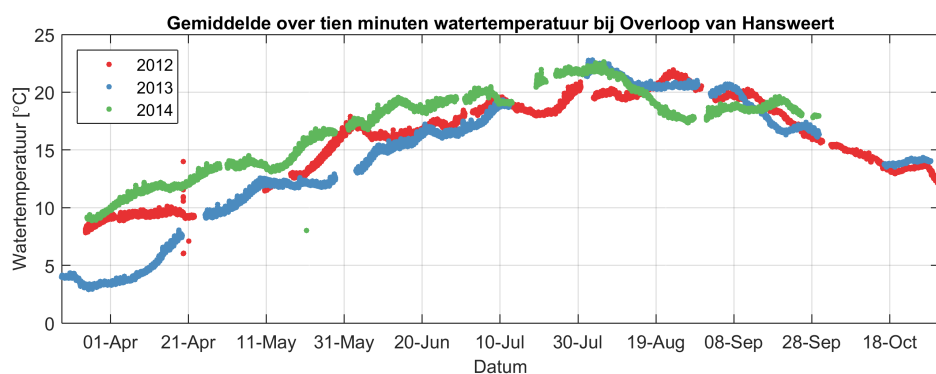
Figuur 3.61: Daggemiddelde waarden van de saliniteit zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

3.16.3 Temperatuur

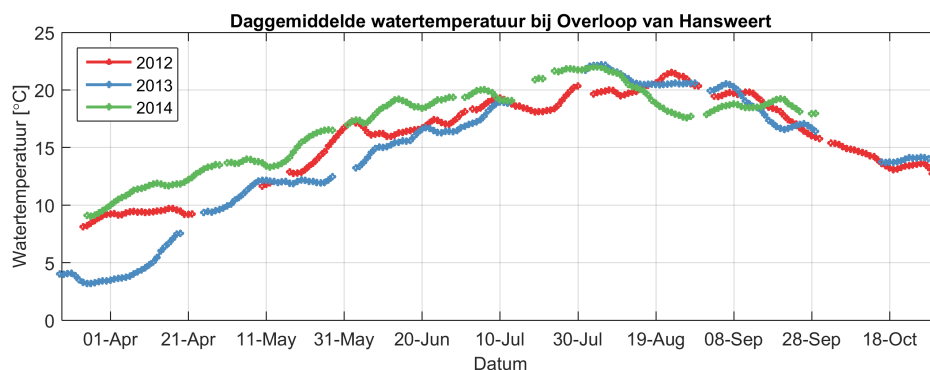
De temperatuur neemt toe in het voorjaar en neemt af in het najaar voor alle jaren. Op macro niveau zijn de patronen vergelijkbaar. Wanneer men echter maar in detail kijkt, blijkt over de gehele periode varieert de temperatuur tussen de 2 en 23 graden Celsius. In 2013 is het voorjaar iets kouder dan in 2012 en 2014. Begin april 2013 is de watertemperatuur 5 graden Celsius, terwijl in 2012 en 2014 de temperatuur ongeveer 5 graden warmer is. Dit is ook terug te zien in de gegevens van de MWTL vaartochten: 2013 had een relatief koud voorjaar (maart/april). Door deze koudere periode is het gemiddelde van 2013 lager en de standaard deviatie hoger. Jaar 2012 en 2014 zijn vergelijkbaar qua patronen. In alle jaren is het water het warmste in eind augustus. De dagelijkse spreiding in watertemperatuur is ongeveer 0.5 tot 1 graad Celsius.

Tabel 3.37: Gemiddelde, minimum, maximum en standaarddeviatie (STD) waarden van de watertemperatuur in Celsius zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

Jaar	Gemiddelde	STD	Maximum	Minimum
2012	16.1	3.6	21.9	6.0
2013	14.2	5.6	22.8	2.9
2014	16.9	3.5	22.6	8.0

Figuur 3.62: Tijdserie van de watertemperatuur zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

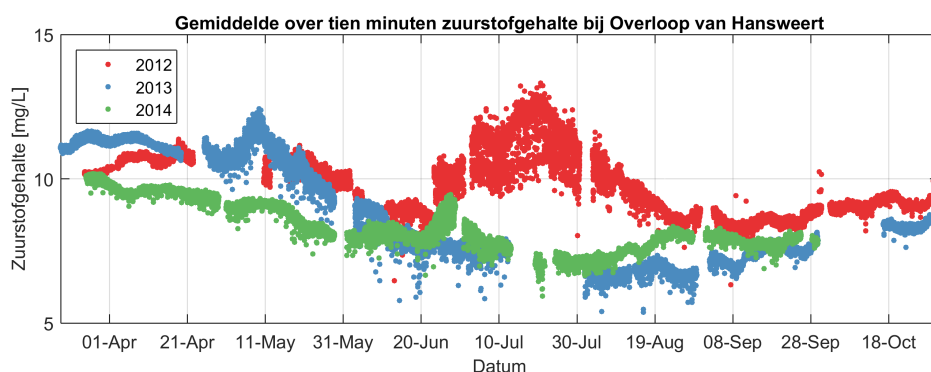
Figuur 3.63: Daggemiddelde waarden van de watertemperatuur zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

3.16.4 Zuurstofgehalte

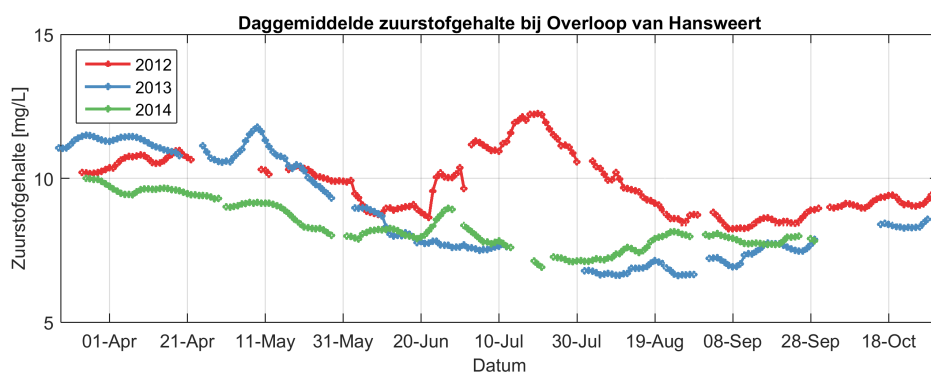
Het zuurstofgehalte neemt af in het voorjaar, is ongeveer constant in de zomer en neemt weer toe in het najaar. Het voorjaar van 2012 en 2013 vertonen een zelfde zuurstofgehalte over tijd. Afgelopen jaar was het gehalte juist lager, zoals te zien is in Figuur 3.65. Voor de zomer zien we dat in de zomer van 2013 en 2014 het zuurstofgehalte lager is dan in de zomer van 2012. Alle drie de datasets laten vergelijkbare waarden voor het najaar zien. Gemiddeld over de gehele dataset is 2012 het meest zuurstofrijke jaar en 2014 het meest zuurstofarm. Het jaar 2014 kende echter een kleinere variatie over tijd (kleinere standaard deviatie, zie Tabel 3.38 en Figuur 3.64. Het zuurstofgehalte kent grote variatie over de periode van weken (pieken). De dagelijkse spreiding in zuurstofgehalte is gemiddeld 0.5 mg/L tot maximaal 1.5 mg/L tijdens pieken. Opmerkelijk is de piek in de zomer van 2012.

Tabel 3.38: Gemiddelde, minimum, maximum en standaarddeviatie (STD) waarden van het zuurstofgehalte in mg/L zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

Jaar	Gemiddelde	STD	Maximum	Minimum
2012	9.8	1.1	13.3	6.3
2013	8.8	1.7	12.4	5.4
2014	8.3	0.8	10.2	5.9

Figuur 3.64: Tijdsree van het zuurstofgehalte zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

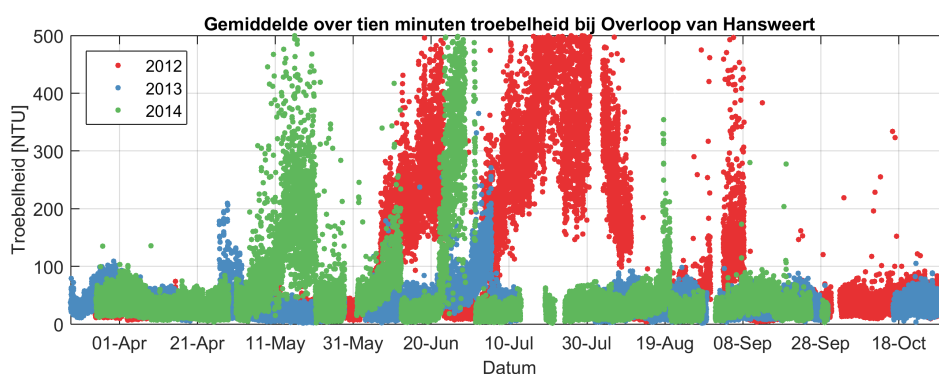
Figuur 3.65: Daggemiddelde waarden van het zuurstofgehalte zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

3.16.5 Troebelheid

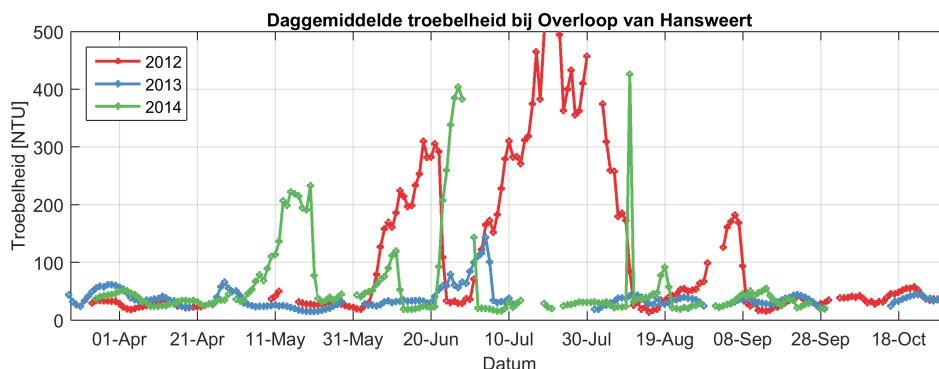
De troebelheid laat voor alle jaren een grote variatie over de tijd zien (Figuur 3.66). In 2014 zijn er 4 piekincidenten te onderscheiden in Figuur 3.67, wat meer is in 2012 (3) en 2013 (1). Pieken ontstaan in de lente en zomer. Mogelijk hangt dit samen met de biologische activiteit (algenbloei). Je ziet het ook in zuurstof, bloeiende algen produceren zuurstof. De maximum waarden voor de troebelheid is in alle jaren vergelijkbaar (1250 - 1500 NTU, zie Tabel 3.39).

Tabel 3.39: Gemiddelde, minimum, maximum en standaarddeviatie (STD) waarden van de troebelheid in NTU zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

Jaar	Gemiddelde	STD	Maximum	Minimum
2012	114.4	146.3	1397.5	3.2
2013	37.2	28.4	1462.3	1.7
2014	60.4	100.0	1286.2	1.9

Figuur 3.66: Tijdsree van de troebelheid zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

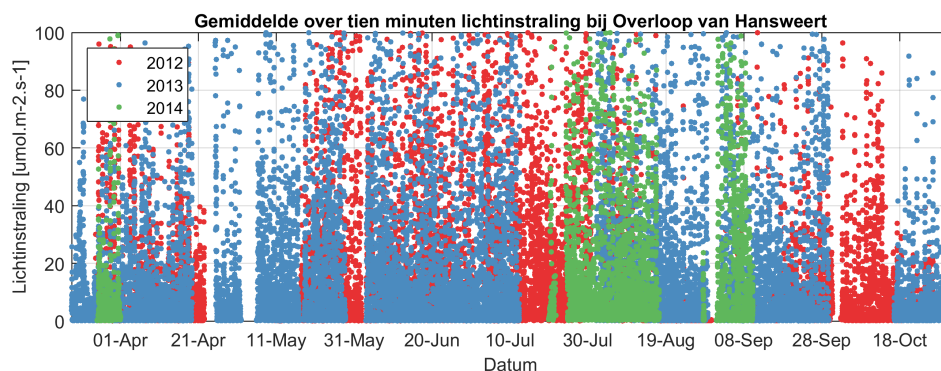
Figuur 3.67: Daggemiddelde waarden van de troebelheid zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

3.16.6 Lichtstraling

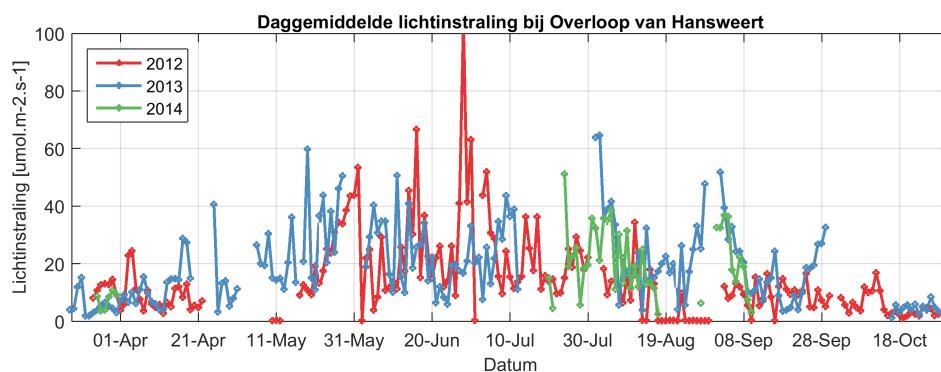
De lichtstraling volgt het patroon van de troebelheid niet, maar laat wel ook voor alle jaren een grote variatie over de tijd zien (Figuur 3.68). Lichtstraling wordt gemeten met een apparaat dat fotonen in een bepaald frequentiebereik telt. Komt er op neer dat het een maat is voor lichtintensiteit van de spectrale band die fotosynthese induceert. Gemiddelde lichtinstraling is vanaf 2012 toe genomen van 14.36 naar 19.03 en in 2014 naar 19.99 [$\mu\text{mol per m}^2.\text{s}$], zie Tabel 3.40, maar de daggemiddelde waarde schommelt tussen de 0 en 50 [$\mu\text{mol per m}^2.\text{s}$] zie Figuur 3.69

Tabel 3.40: Gemiddelde, minimum, maximum en standaarddeviatie (STD) waardes van de lichtinstraling in $\mu\text{mol per m}^2.\text{s}$ zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

Jaar	Gemiddelde	STD	Maximum	Minimum
2012	14.4	32.0	1272.9	0.1
2013	19.0	41.5	631.3	0.1
2014	20.0	39.6	363.7	0.2

Figuur 3.68: Tijdserie van de lichtinstraling zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

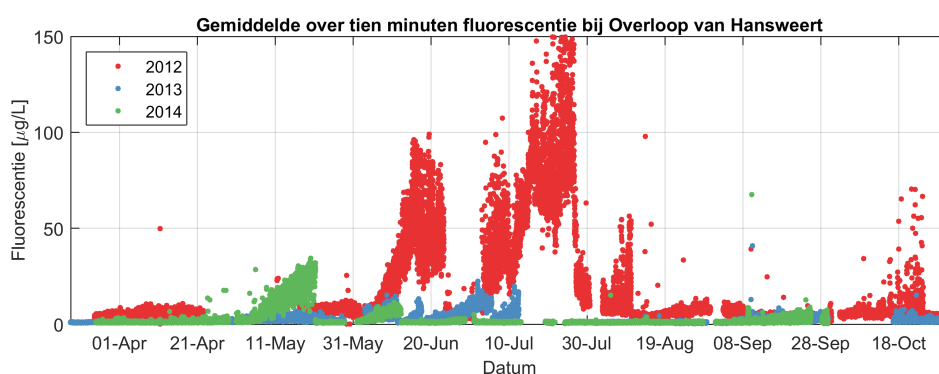
Figuur 3.69: Daggemiddelde waardes van de lichtinstraling zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

3.16.7 Fluorescentie

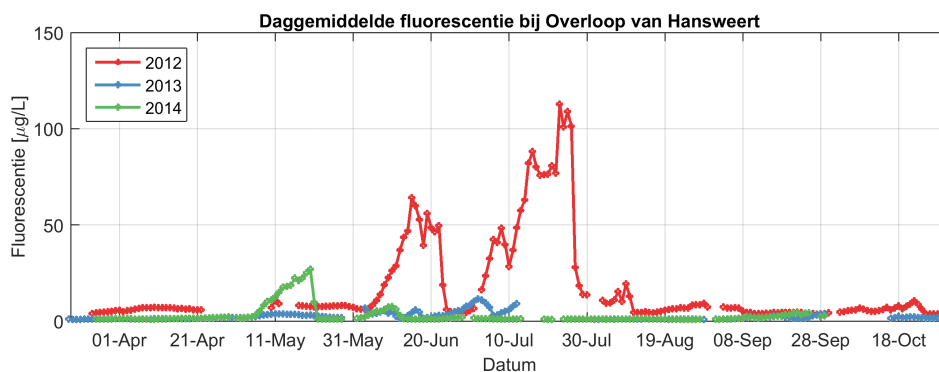
Tussen de metingen van 2012, 2013 en 2014 zitten erg grote verschillen. De gemiddelde waarde voor de fluorescentie en de gemiddelde variatie over tijd is in 2012 een factor 10 hoger dan 2013 en 2014 (zie Tabel 3.41 en Figuur 3.70). Dit is hoogst waarschijnlijk het gevolg door een variatie in meetmethode. In 2014 neemt de gemiddelde waarde iets toe als gevolg van een piek (daggemiddelde +/- 25 [$\mu\text{g/L}$], zie Figuur 3.71).

Tabel 3.41: Gemiddelde, minimum, maximum en standaarddeviatie (STD) waarden van de fluorescentie in $\mu\text{g/L}$ zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

Jaar	Gemiddelde	STD	Maximum	Minimum
2012	17.7	25.5	276.5	-0.4
2013	2.5	2.2	40.8	0.4
2014	3.0	5.0	67.6	-0.2

Figuur 3.70: Tijdserie van de fluorescentie zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

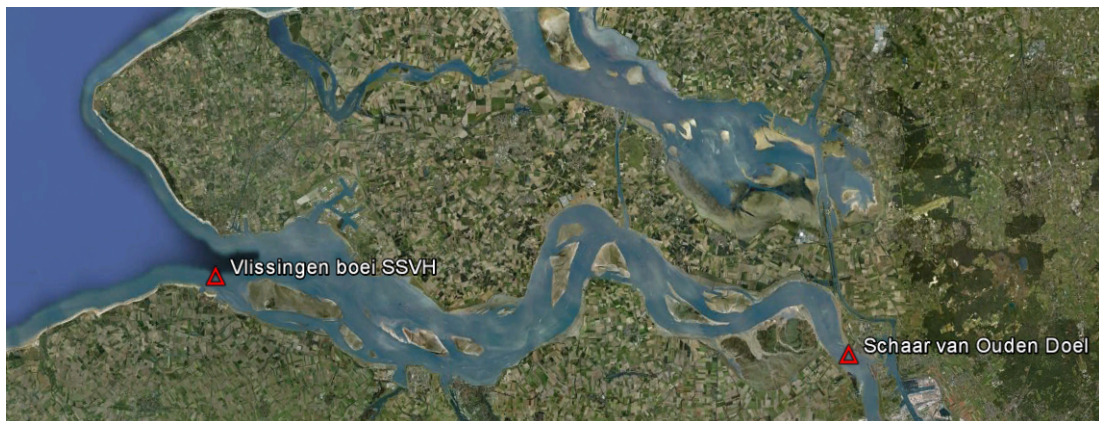
Figuur 3.71: Daggemiddelde waarden van de fluorescentie zoals gemeten tijdens de continue metingen van 2012, 2013 en 2014 bij station Overloop van Hansweert.

4 Fysisch-chemische parameters in zwevend stof

Voor de bepaling van de fysisch-chemische parameters in het oppervlaktewater en in zwevend stof vinden in het kader van MWTL vaartochten plaats, waarbij op vaste punten monsters worden genomen op ca. 1.5 m onder het wateroppervlak. In dit hoofdstuk zijn de metingen in zwevend stof opgenomen.

4.1 Informatie over de metingen

Voor de bepaling van de fysisch-chemische parameters in het zwevend stof vinden in het kader van MWTL maandelijkse vaartochten (tocht nummer 11) plaats, die de locaties Schaar van Ouden Doel en Vlissingen boei SSVH bemonsteren. Bij Schaar van Ouden Doel wordt maandelijks gemeten en bij Vlissingen eens per kwartaal. De monsters worden genomen met een doorstroomcentrifuge, waarbij een bepaalde hoeveelheid slib moet worden verzameld en afgeleverd aan het laboratorium voor analyse. In verband met het getij wordt ook altijd de saliniteit gemeten, zie Paragraaf 3.2.

Figuur 4.1: Ligging van de meetstations voor het zwevende stof.

De meetdata worden gepresenteerd door middel van jaargemiddelden, en de minimale en maximale waarde die in elk jaar gemeten is. Voor sommige parameters zijn ook maandgemiddelden en/of seizoensgemiddelden weergegeven. Bij het middelen van parameters over een bepaalde periode is de datadichtheid van belang. Een overzicht van het aantal metingen per parameter, per station, per jaar is daarom opgenomen in Bijlage B.2.

Voor sommige parameters geldt dat de meetwaarde gelijk of lager is dan de detectiegrens van het meetinstrument. Indien dit het geval is, wordt dit beschreven in de begeleidende tekst en de detectiegrens meegenomen als meetwaarde. Hierdoor kunnen gemiddelden een iets hogere waarde weergeven dan wanneer gemiddeld was over de waarden die daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Daarnaast is meestal een lineaire trendlijn vanaf het jaar 2000 toegevoegd, zodat de trend niet direct beïnvloed wordt door de tweede verruiming in 1997-1998. Gemiddelde, minimale en maximale waarden in bijgevoegde tabellen zijn gebaseerd over de tijdsperiode weergegeven in de figuren.

4.2 Korrelgrootteverdeling

In de resultaten hebben we het minerale aandeel van de korrelgrootteverdeling weergegeven, dat wil zeggen dat kalk en organische stof verwijderd zijn, als percentage van het totale gewicht van het monster. De korrelgroottefractie kleiner dan $2 \mu\text{m}$ wordt bij Schaar van Ouden Doel enkel vanaf 1998 weergegeven. Na 1997 heeft er een methodiekverandering plaatsgevonden waardoor de gegevens van voor 1998 niet vergelijkbaar zijn met die van na 1998.

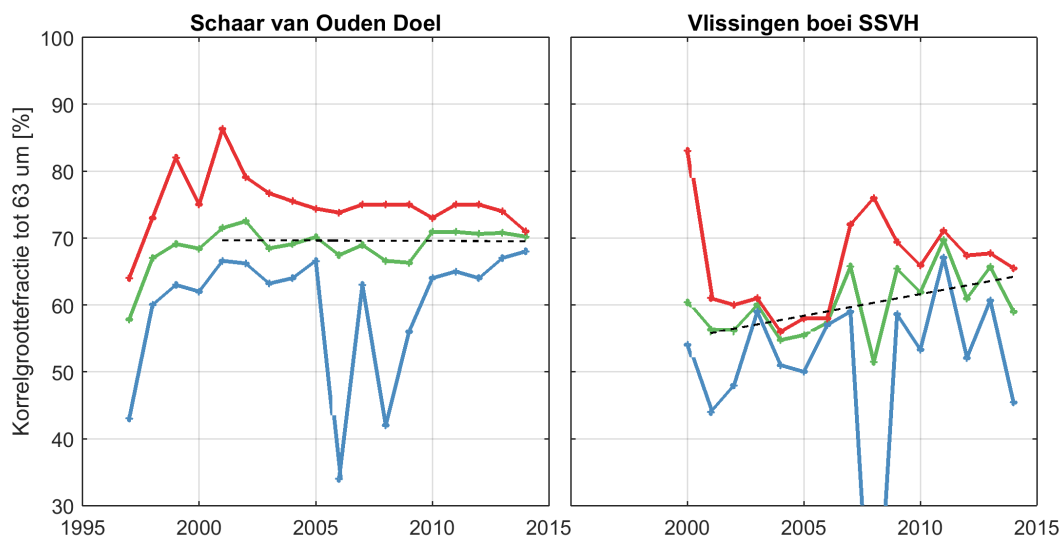
4.2.1 Korrelgroottefractie tot $63 \mu\text{m}$

Figuur 4.2 toont de jaargemiddelde korrelgroottefractie tot $63 \mu\text{m}$ per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.1 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De korrelgroottefractie kleiner dan $63 \mu\text{m}$ ligt rond 70% bij Schaar van Ouden Doel en rond de 60% bij Vlissingen boei SSVH. De fractie kleiner dan $63 \mu\text{m}$ laat bij Vlissingen boei SSVH een kleine stijging zien en is ongeveer constant bij Schaar van Ouden Doel.

Tabel 4.1: Waardes voor de korrelgroottefractie in % tot $63 \mu\text{m}$ voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	68.5	86.3	34.0
Vlissingen boei SSVH	59.3	83.0	1.0

Figuur 4.2: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de korrelgroottefractie tot $63 \mu\text{m}$ voor alle stations

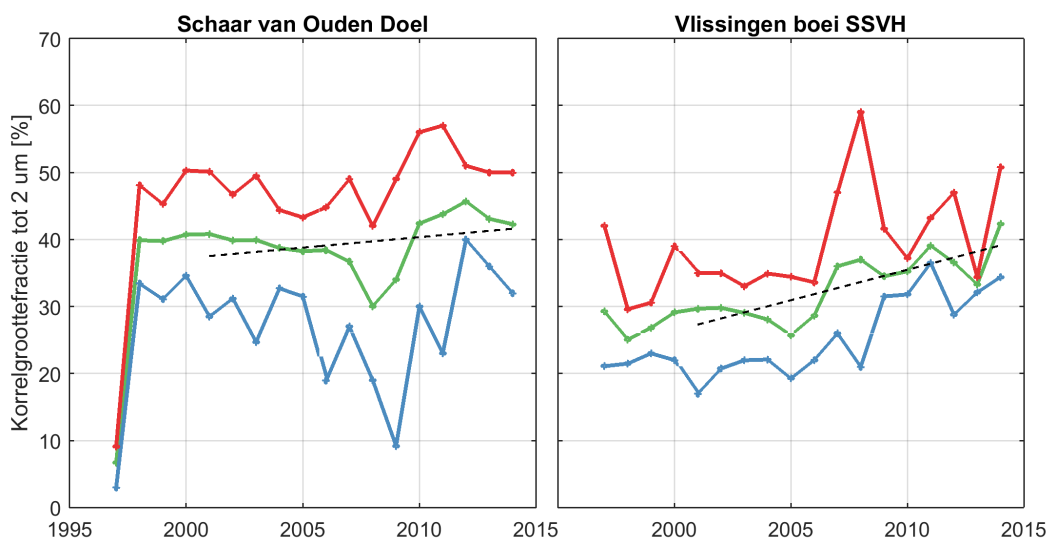
4.2.2 Korrelgroottefractie tot 2 μm

Figuur 4.3 toont de jaargemiddelde korrelgroottefractie tot 2 μm per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.2 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De korrelgroottefractie kleiner dan 2 μm ligt rond 40% bij Schaar van Ouden Doel en is wat lager bij Vlissingen. De laatste jaren neemt de korrelfractie kleiner dan 2 μm bij Schaar van Ouden Doel wat toe, na een daling in 2007 - 2009 toe. In 2014 neemt de korrelfractie juist wat af voor Schaar van Ouden Doel en stijgt voor Vlissingen.

Tabel 4.2: Waardes voor de korrelgroottefractie in % tot 2 μm voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	37.0	57.0	3.0
Vlissingen boei SSVH	30.0	59.0	17.0

Figuur 4.3: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de korrelgroottefractie tot 2 μm voor alle stations

4.3 Metalen

In deze paragraaf presenteren we de volgende metalen gedetecteerd in zwevende stof. In deze Eerstelijnsrapportage is er geen data is van Vlissingen voor 2014, aangezien deze niet geleverd zijn door het VLIZ.

- Arseen (As, Figuur 4.4)
- Cadmium (Cd Figuur 4.5)
- Chroom (Cr, Figuur 4.6)
- Kobalt (Co, Figuur 4.7)
- Koper (Cu, Figuur 4.8)
- Kwik (Hg, Figuur 4.9)
- Lood (Pb, Figuur 4.10)
- Vanadium (V, Figuur 4.11)
- Zink (Zn, Figuur 4.12)

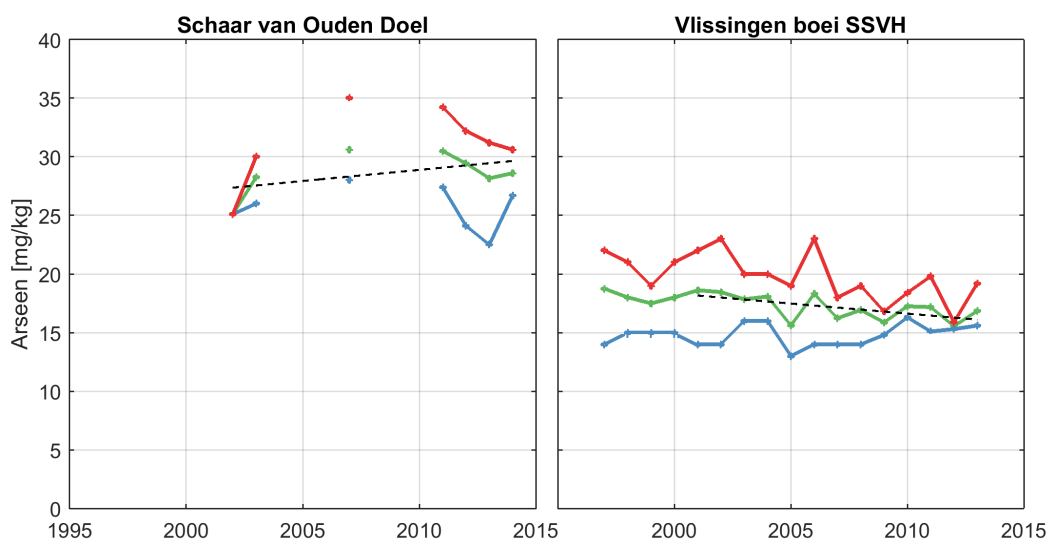
4.3.1 Arseen

Figuur 4.4 toont het jaargemiddelde arseen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.3 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties arseen in zwevende stof nemen iets af in stroomafwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel zijn slechts enkele meetwaarden beschikbaar. Tussen 2011-2013 werden er steeds lagere arseengehaltes gemeten, maar in 2014 lijkt deze trend te zijn omgekeerd. Bij Vlissingen boei SSVH lijkt een licht dalende trend op te treden in de periode 2000-2012.

Tabel 4.3: Waardes voor de arseen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	29.7	35.0	22.5
Vlissingen boei SSVH	17.5	23.0	13.0

Figuur 4.4: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de arseen voor alle stations

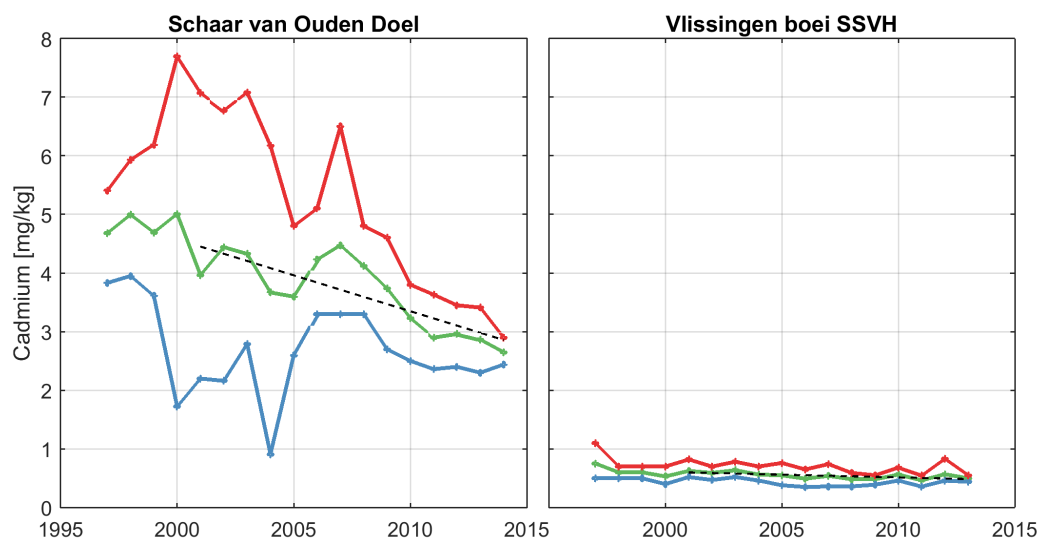
4.3.2 Cadmium

Figuur 4.5 toont de jaargemiddelde cadmium per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.4 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties cadmium in zwevende stof nemen sterk af in stroomafwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel lijkt een dalende trend aanwezig. De waarden bij Vlissingen zijn min of meer constant over tijd.

Tabel 4.4: Waardes voor de cadmium in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	4.1	7.7	0.9
Vlissingen boei SSVH	0.6	1.1	0.3

Figuur 4.5: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de cadmium voor alle stations

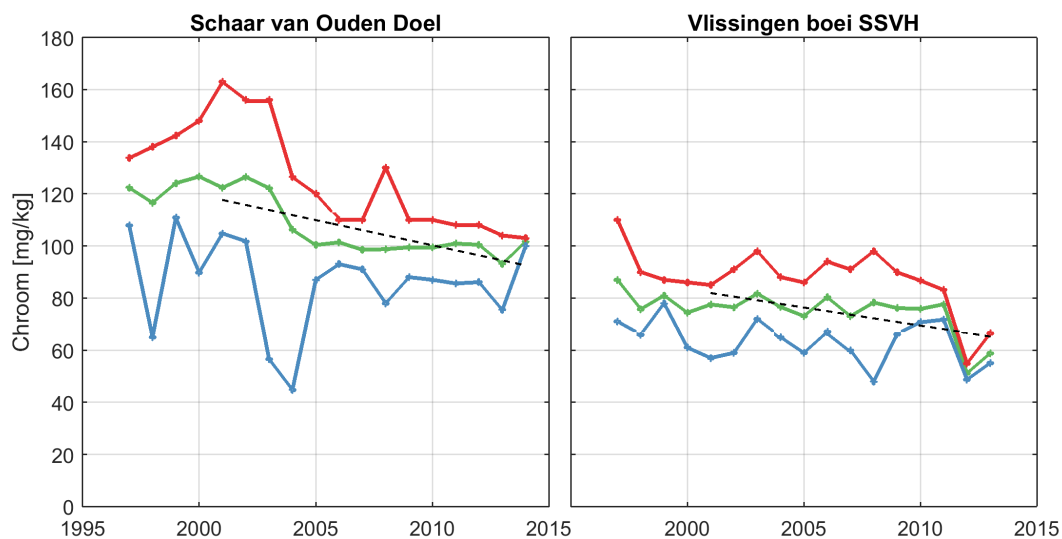
4.3.3 Chroom

Figuur 4.6 toont de jaargemiddelde chroom per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.5 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties chroom in zwevende stof nemen af in stroomafwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel zit sinds 2005 weinig verandering in de gemeten chroomgehalten. De situatie bij Vlissingen boei SSVH toont voor de periode 1996-2011 een stabiele situatie, maar voor het jaar 2012 en 2013 liggen de waarden een stuk lager.

Tabel 4.5: Waardes voor de chroom in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	111.2	162.9	44.8
Vlissingen boei SSVH	76.0	110.0	48.0

Figuur 4.6: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de chroom voor alle stations

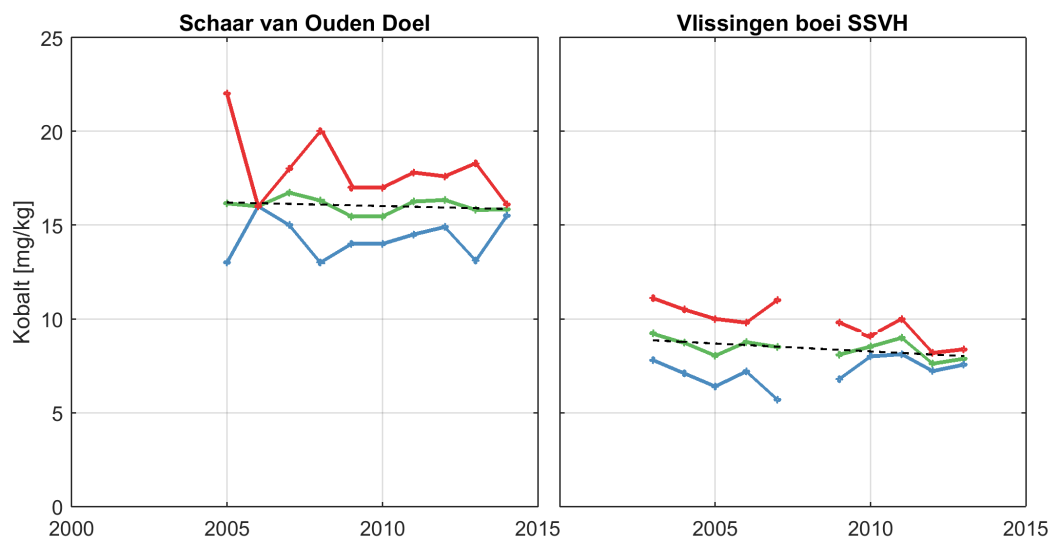
4.3.4 Kobalt

Figuur 4.7 toont de jaargemiddelde kobalt per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.6 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties kobalt in zwevende stof nemen af in stroomafwaartse richting. De concentraties zijn constant over de tijd voor Schaar van Ouden Doel. We constateren voor Vlissingen boei SSVH een lichte afname.

Tabel 4.6: Waardes voor de kobalt in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	16.1	22.0	13.0
Vlissingen boei SSVH	8.6	11.1	5.7

Figuur 4.7: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de kobalt voor alle stations

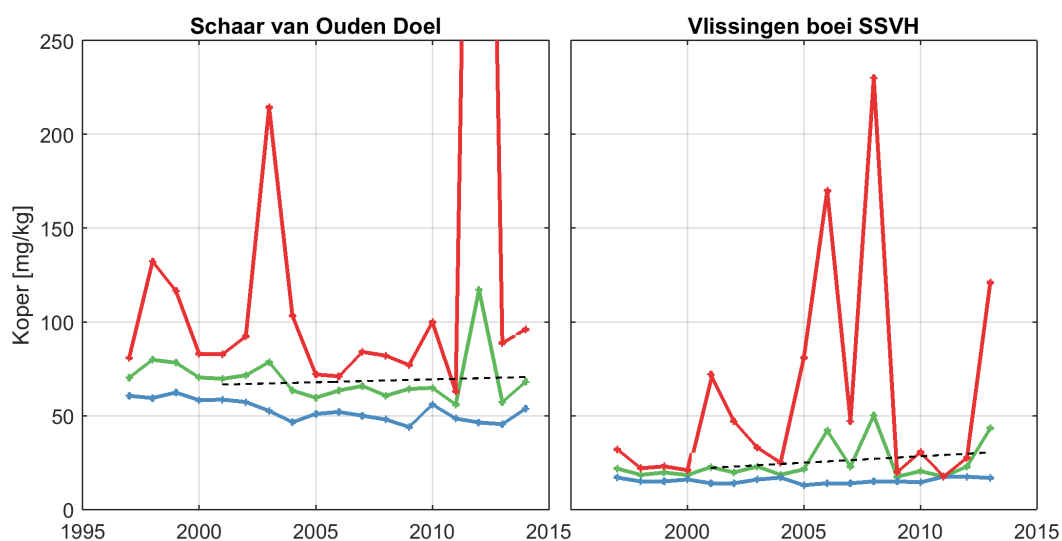
4.3.5 Koper

Figuur 4.8 toont het jaargemiddelde koper per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.7 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties koper in zwevende stof nemen sterk af in stroomafwaartse richting. Hoewel er in 2012 een erg hoge koperconcentratie is gemeten bij Schaar van Ouden Doel, lijkt het kopergehalte af te nemen. De waarden bij Vlissingen zijn constant over tijd.

Tabel 4.7: Waardes voor de koper in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	69.8	783.0	44.0
Vlissingen boei SSVH	25.7	230.0	13.0

Figuur 4.8: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de koper voor alle stations

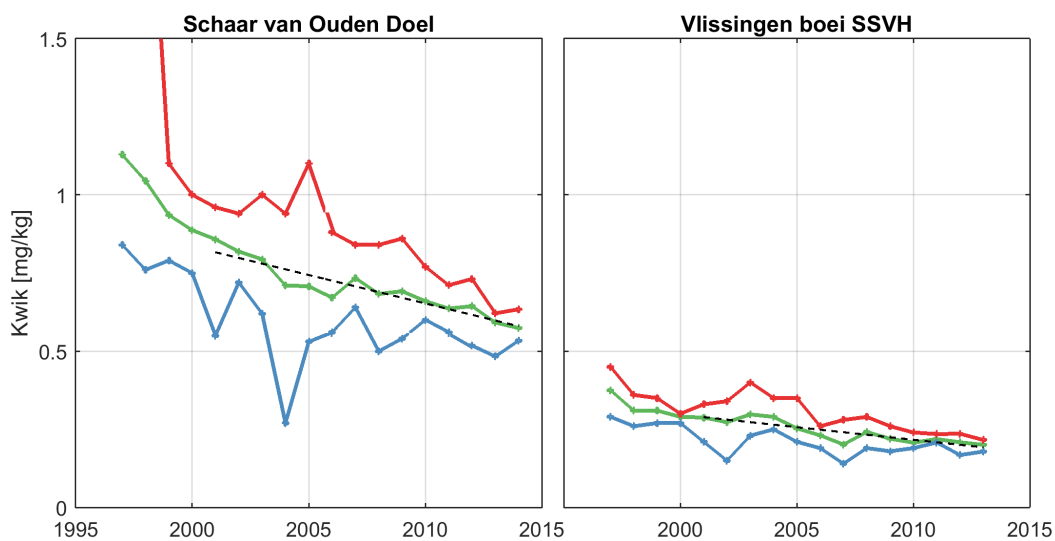
4.3.6 Kwik

Figuur 4.9 toont het jaargemiddelde kwik per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.8 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties kwik in zwevende stof nemen af in stroomafwaartse richting. Op beide stations lijkt een licht dalende trend aanwezig. De trend lijkt sterker te zijn voor station Schaar van Ouden Doel dan voor Vlissingen boei SSVH.

Tabel 4.8: Waardes voor de kwik in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.8	2.3	0.3
Vlissingen boei SSVH	0.3	0.5	0.1

Figuur 4.9: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de kwik voor alle stations

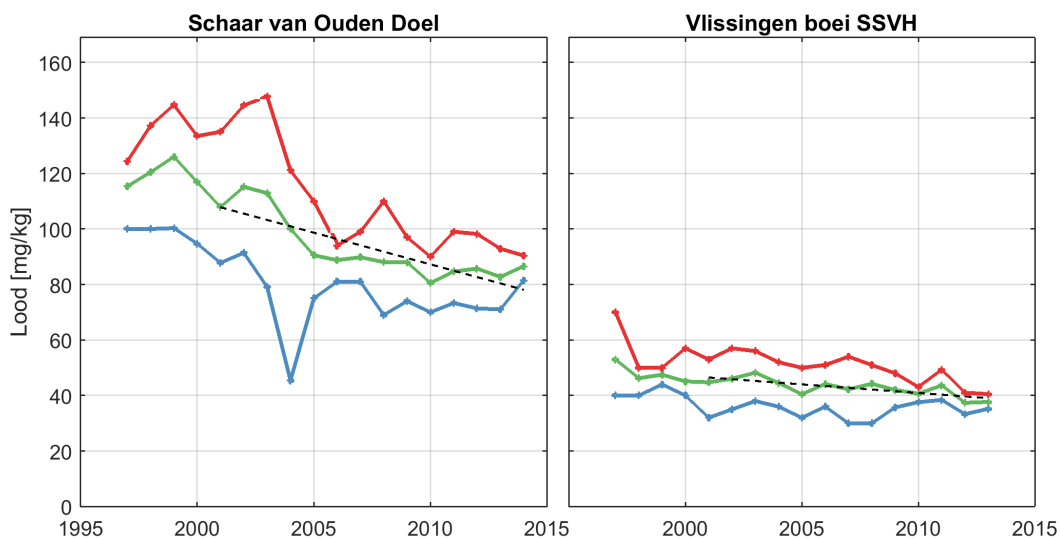
4.3.7 Lood

Figuur 4.10 toont de jaargemiddelde lood per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.9 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties lood in zwevende stof nemen af in stroomafwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel is een dalende trend aanwezig, maar lijken de meetwaarden de laatste paar jaar stabiel. Bij Vlissingen boei SSVH zijn de gemeten waarden over de beschouwde periode ongeveer constant.

Tabel 4.9: Waardes voor de lood in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	102.1	147.8	45.4
Vlissingen boei SSVH	44.2	70.0	30.0

Figuur 4.10: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de lood voor alle stations

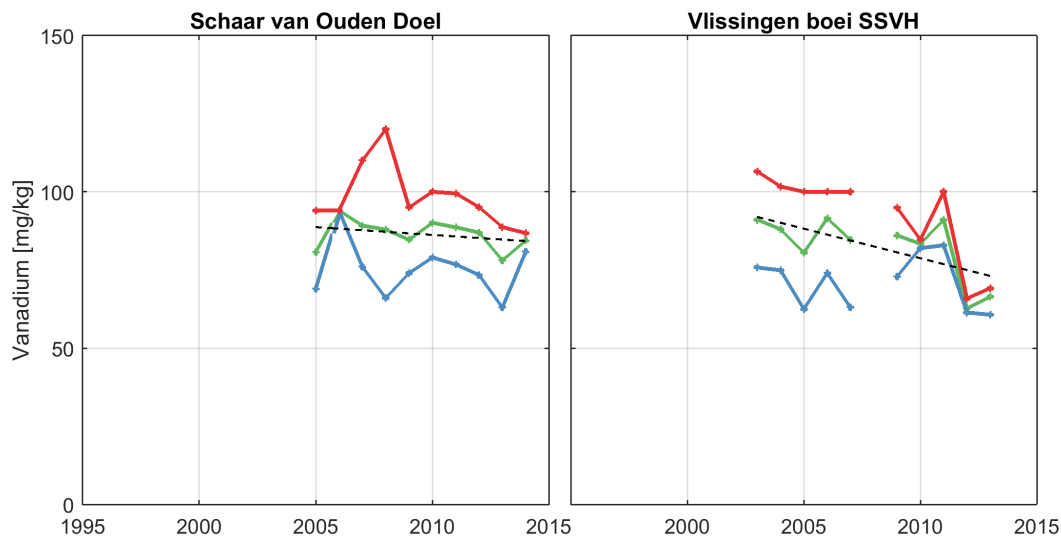
4.3.8 Vanadium

Figuur 4.11 toont de jaargemiddelde vanadium per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.10 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties vanadium in zwevend stof laten geen duidelijke ruimtelijke gradiënt zien. Vanwege de korte en/of onderbroken tijdreeksen is het lastig trends waar te nemen, er lijken weinig veranderingen op de treden. Bij Vlissingen boei SSVH zijn de waarden voor 2012 en 2013 een stuk lager dan de periode daarvoor.

Tabel 4.10: Waardes voor de vanadium in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	85.7	120.0	63.0
Vlissingen boei SSVH	85.0	106.5	60.7

Figuur 4.11: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de vanadium voor alle stations

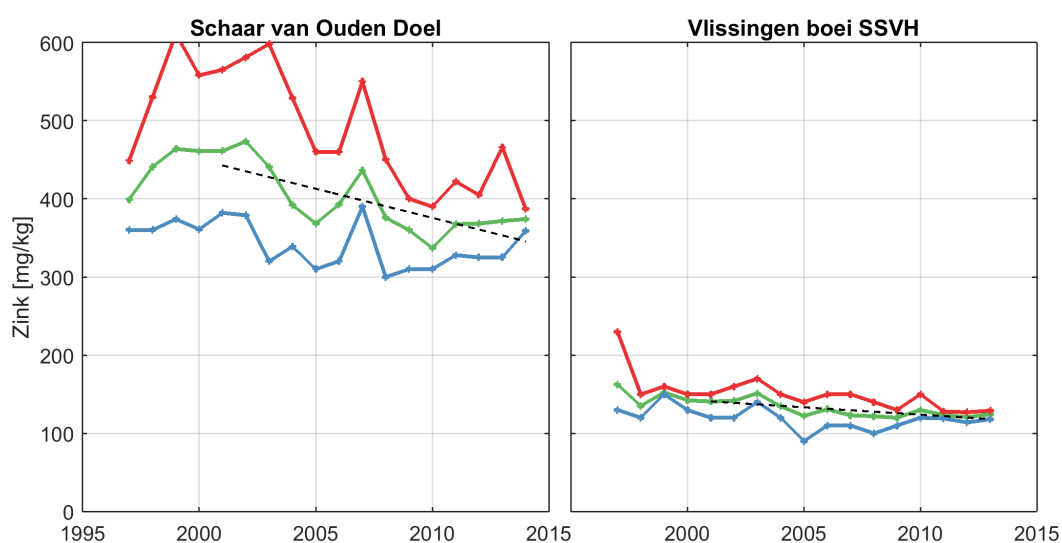
4.3.9 Zink

Figuur 4.12 toont de jaargemiddelde zink per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.11 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

De concentraties zink in zwevende stof nemen sterk af in stroomafwaartse richting. Bij Schaar van Ouden Doel lijkt een dalende trend aanwezig. Station Vlissingen is constant over tijd.

Tabel 4.11: Waardes voor de zink in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	414.1	611.0	300.0
Vlissingen boei SSVH	134.1	230.0	90.0

Figuur 4.12: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de zink voor alle stations

4.4 Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAKs)

In deze paragraaf presenteren we de concentraties in zwevend stof van de volgende polycyclische aromatische koolwaterstoffen. In deze Eerstelijnsrapportage is er geen data is van Vlissingen voor 2014, aangezien deze niet geleverd zijn door het VLIZ.

- Antraceen (Figuur 4.13)
- Benzo[a]antraceen (Figuur 4.14)
- Benzo[a]pyreen (Figuur 4.15)
- Benzo[g,h,i]peryleen (Figuur 4.16)
- Benzo[k]fluorantheen (Figuur 4.17)
- Chryseen (Figuur 4.18)
- Fenanthreen (Figuur 4.19)
- Fluorantheen (Figuur 4.20)
- Indeno[1,2,3-c,d]pyreen (Figuur 4.21)
- Naftaleen (Figuur 4.22)

Polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) zijn organische verbindingen die bestaan uit gekoppelde aromatische ringen (bijvoorbeeld benzeenringen) maar geen heteroatomen of functionele groepen bevatten. PAK's ontstaan bij onvolledige verbranding of verkoling van diverse koolstof bevattende materialen (Slooff, 1989).

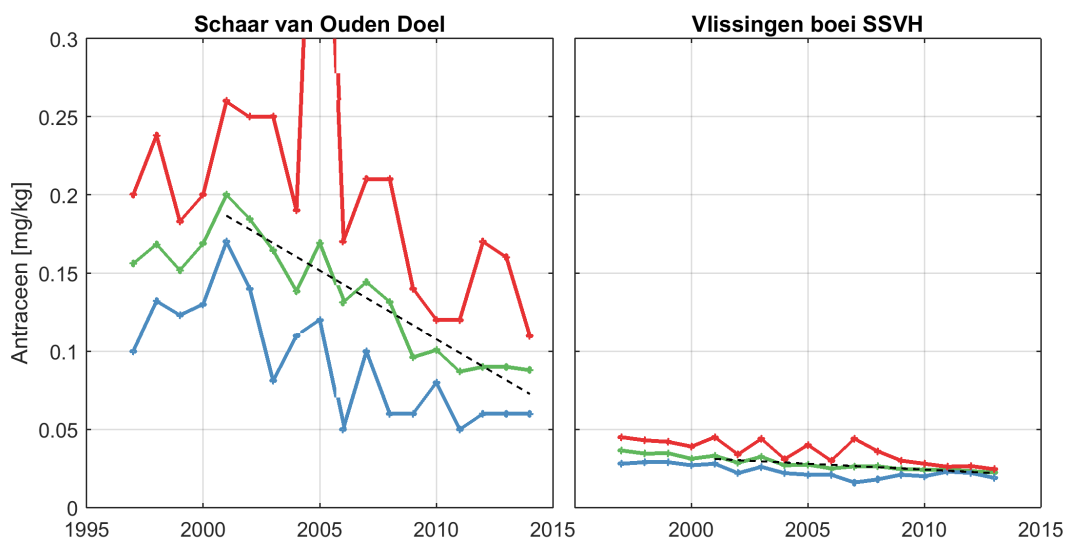
Voor alle getoonde PAKs is er een duidelijke ruimtelijke gradiënt waarneembaar, met hogere concentraties bij Schaar van Ouden Doel en lagere concentraties bij Vlissingen boei SSVH. Daarnaast is er in alle/veel gevallen een dalende trend zichtbaar, die het sterkst is bij Schaar van Ouden Doel. De meetreeksen bevatten enkele waarden die onder de detectiegrens vallen, waardoor de gemiddelden (en minima) wat hoger zijn uitgevallen.

4.4.1 Antraceen

Figuur 4.13 toont de jaargemiddelde Antraceen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.12 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.12: Waardes voor de antraceen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.1	0.5	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.0	0.0	0.0

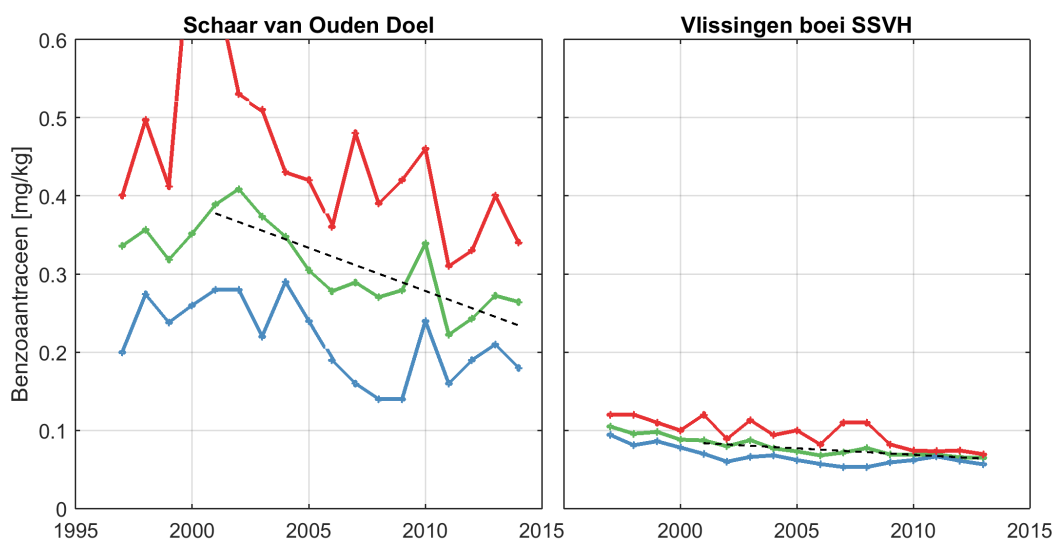
Figuur 4.13: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de antraceen voor alle stations

4.4.2 Benzoaantracene

Figuur 4.14 toont de jaargemiddelde benzoaantracene per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.13 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.13: Waardes voor de benzoaantracene in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.3	0.8	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.1	0.1

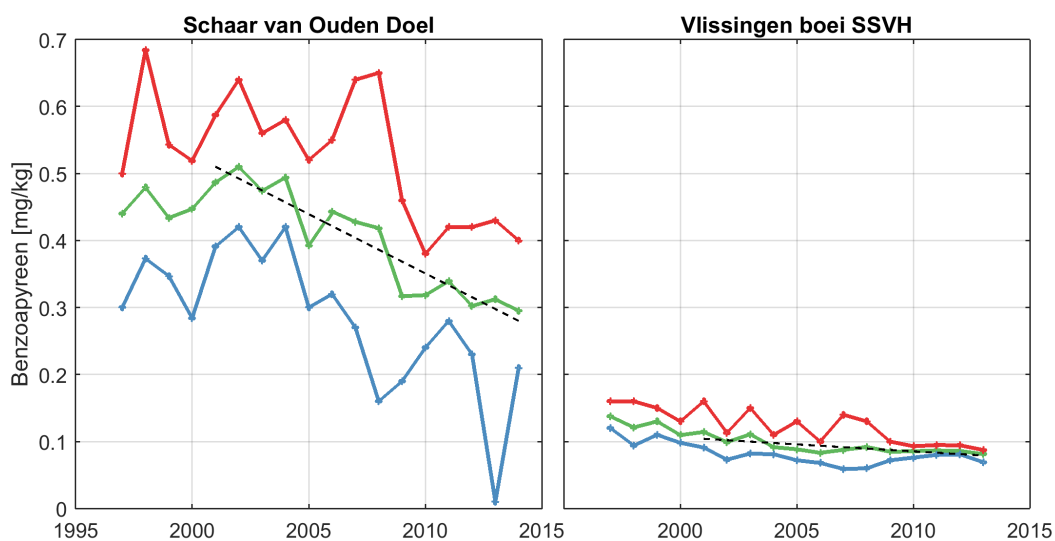
Figuur 4.14: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de benzoaantracene voor alle stations

4.4.3 Benzoapyreen

Figuur 4.15 toont de jaargemiddelde benzoapyreen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.14 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.14: Waardes voor de benzoapyreen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.4	0.7	0.0
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.2	0.1

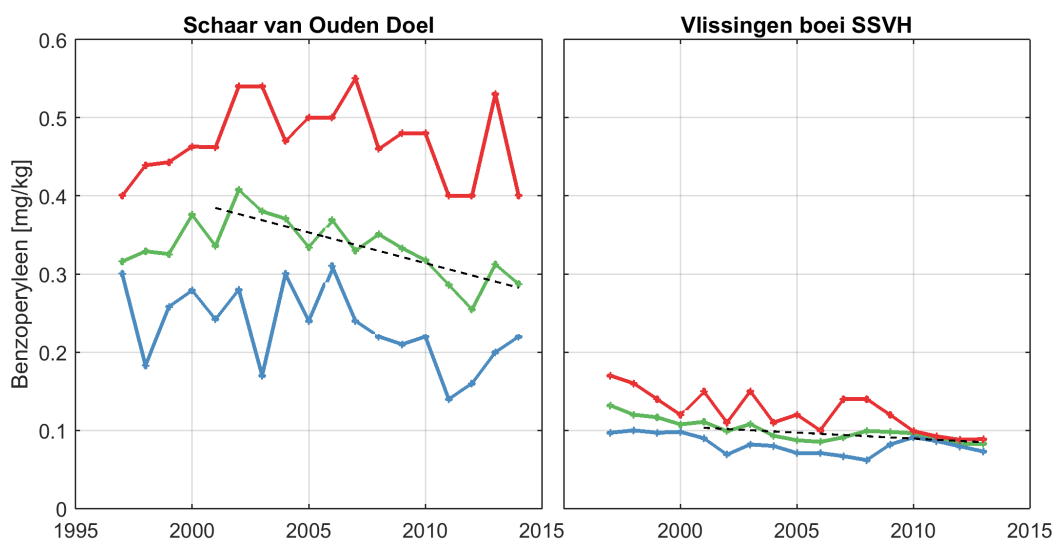
Figuur 4.15: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de benzoapyreen voor alle stations

4.4.4 Benzoperyleen

Figuur 4.16 toont de jaargemiddelde benzoperyleen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.15 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.15: Waardes voor de benzoperyleen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.3	0.6	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.2	0.1

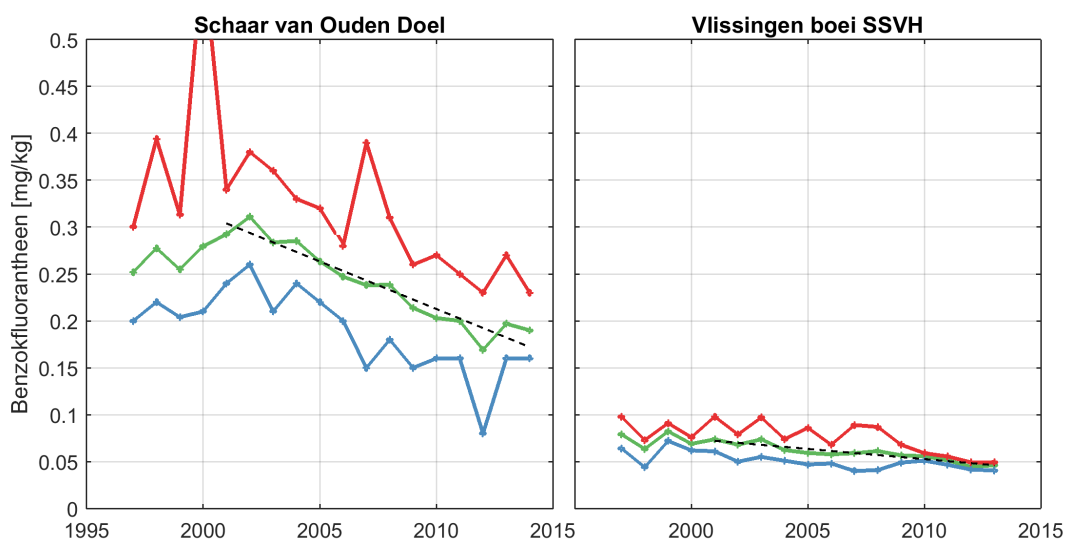
Figuur 4.16: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de benzoperyleen voor alle stations

4.4.5 Benzokfluorantheen

Figuur 4.17 toont de jaargemiddelde benzokfluorantheen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.16 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.16: Waardes voor de benzokfluorantheen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.3	0.6	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.1	0.0

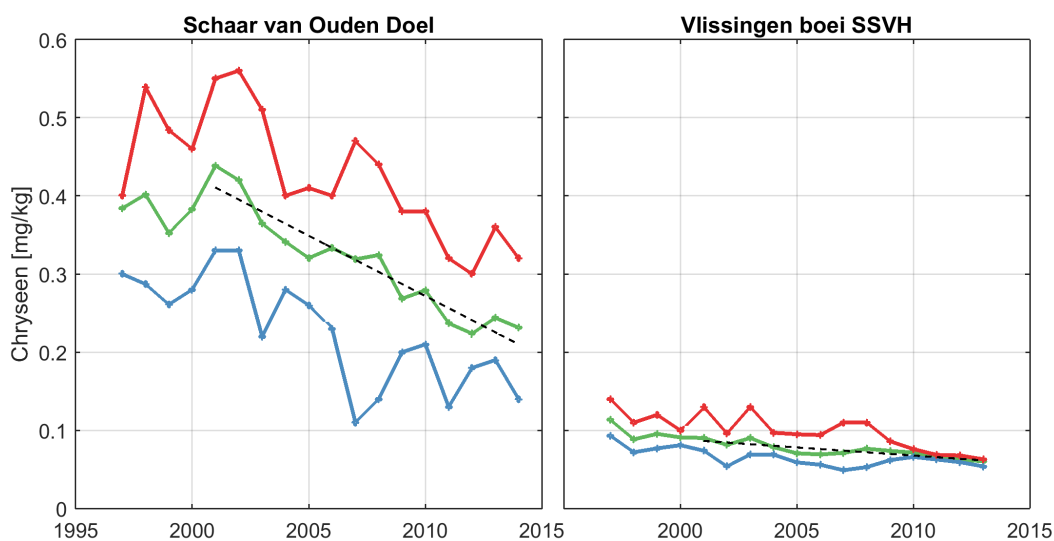
Figuur 4.17: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de benzokfluorantheen voor alle stations

4.4.6 Chryseen

Figuur 4.18 toont de jaargemiddelde chryseen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.17 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.17: Waardes voor de chryseen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.3	0.6	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.1	0.0

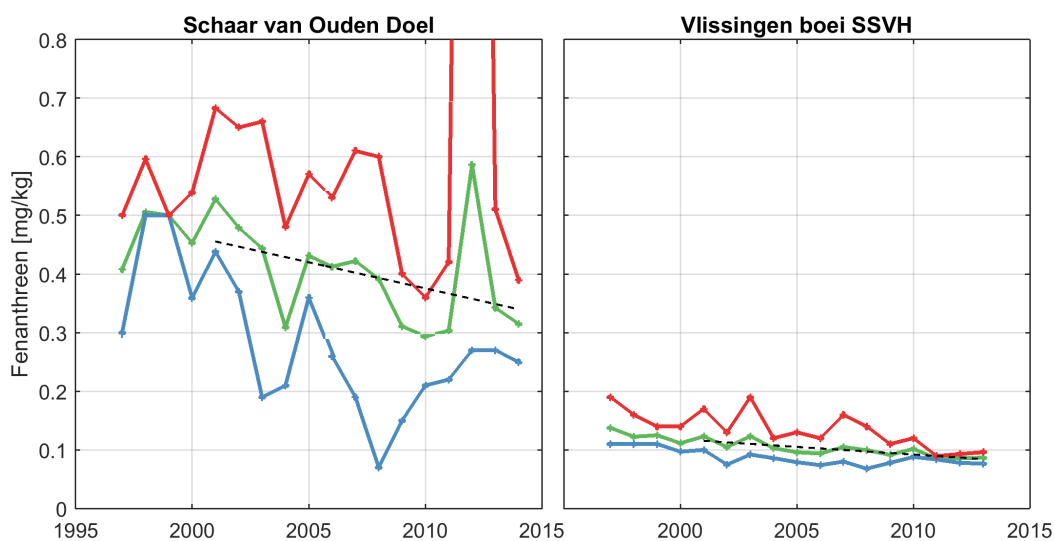
Figuur 4.18: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de chryseen voor alle stations

4.4.7 Fenanthreen

Figuur 4.19 toont de jaargemiddelde fenanthreen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.18 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.18: Waardes voor de fenanthreen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.4	3.4	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.2	0.1

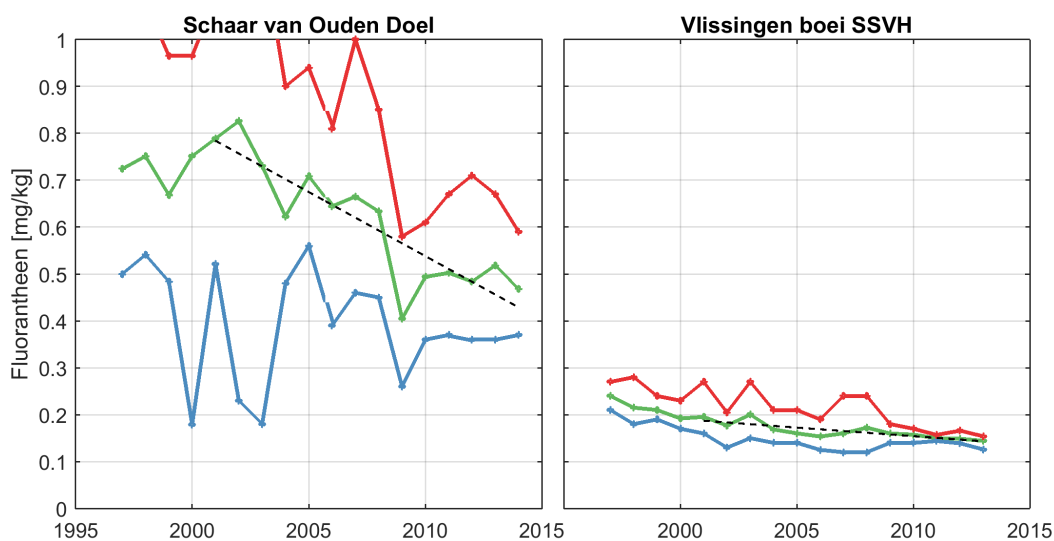
Figuur 4.19: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de fenanthreen voor alle stations

4.4.8 Fluorantheen

Figuur 4.20 toont de jaargemiddelde fluorantheen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.19 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.19: Waardes voor de fluorantheen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.7	1.2	0.2
Vlissingen boei SSVH	0.2	0.3	0.1

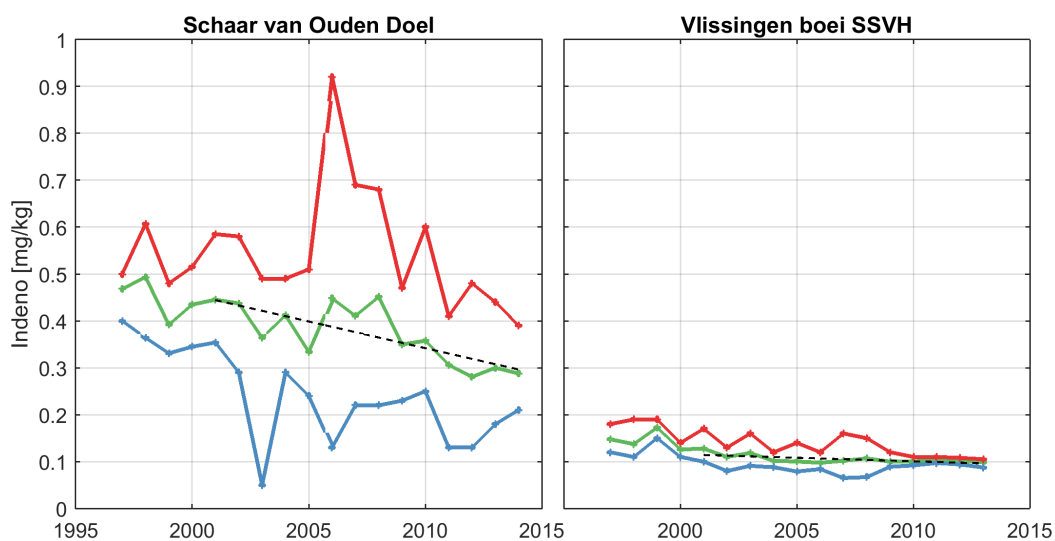
Figuur 4.20: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de fluorantheen voor alle stations

4.4.9 Indeno

Figuur 4.21 toont de jaargemiddelde indenopyreen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.20 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.20: Waardes voor de Indenopyreen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.4	0.9	0.1
Vlissingen boei SSVH	0.1	0.2	0.1

Figuur 4.21: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de Indenopyreen voor alle stations

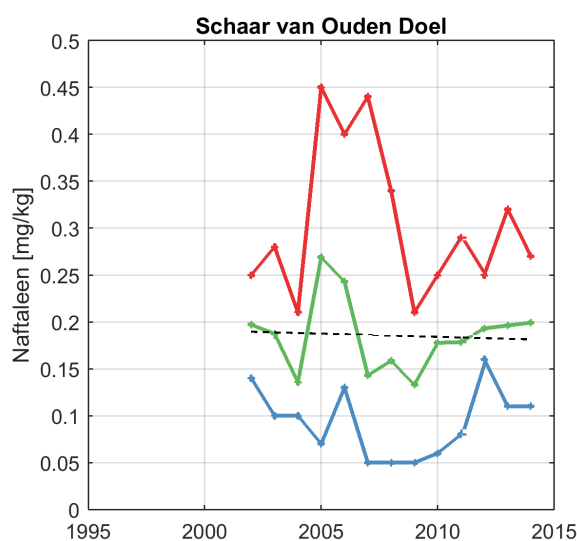
4.4.10 Naftaleen

Figuur 4.22 toont de jaargemiddelde naftaleen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.21 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waardes per station weergegeven. Opmerkelijk is de stijgende trend van de naftaleen sinds 2007, aangezien het de enige PAK is die stijgt in deze periode.

Naftaleen wordt alleen bepaald voor Schaar van Ouden Doel

Tabel 4.21: Waardes voor de naftaleen in mg/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	0.2	0.5	0.1

Figuur 4.22: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de naftaleen voor alle stations

4.5 Polychloorbifenylen (PCBs)

In deze paragraaf presenteren we de gemeten gehalten van de volgende PCBs in zwevende stof:

- 2,2,3,4,4,5,5-heptachloorbifenyl (PCB180, Figuur 4.23)
- 2,2,3,4,4,5-hexachloorbifenyl (PCB138, Figuur 4.24)
- 2,2,4,4,5,5-hexachloorbifenyl (PCB153, Figuur 4.25)
- 2,2,4,5,5-pentachloorbifenyl (PCB101, Figuur 4.26)
- 2,2,5,5-tetrachloorbifenyl (PCB52, Figuur 4.27)
- 2,3,4,4,5-pentachloorbifenyl (PCB118, Figuur 4.28)
- 2,4,4-trichloorbifenyl (PCB28, Figuur 4.29)

Polychloorbifenylen (PCBs) zijn vanaf 1930 op grote schaal toegepast in industrie en techniek. Sinds de jaren '70 is duidelijk geworden dat PCBs het milieu en in het bijzonder de fauna sterk verontreinigen. Dit houdt de grootste risico's in voor dieren die aan het eind van de voedselketen staan en vis consumeren. (Bron: <http://www.chemischefeitelijkheden.nl/Uploads/Magazines/h012.pdf>)

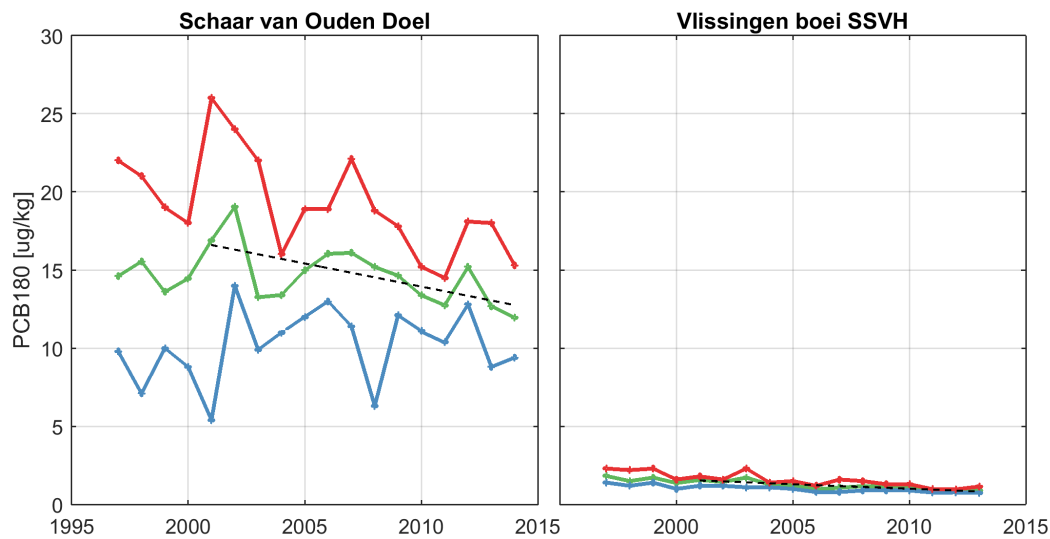
Voor alle getoonde PCB's is er een duidelijke ruimtelijke gradiënt waarneembaar, met hogere concentraties bij Schaar van Ouden Doel en lagere concentraties bij Vlissingen boei SSVH. Daarnaast is er in alle/veel gevallen een dalende trend zichtbaar, die het sterkst is bij Schaar van Ouden Doel. De meetreeksen bevatten enkele waarden die onder de detectiegrens vallen, waardoor de gemiddelden (en minima) wat hoger zijn uitgevallen.

4.5.1 2,2",3,4,4",5,5"-heptachloorbifenyyl

Figuur 4.23 toont de jaargemiddelde PCB180 (2,2",3,4,4",5,5"-heptachloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.22 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.22: Waardes voor de PCB180 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	14.9	26.0	5.4
Vlissingen boei SSVH	1.3	2.3	0.8

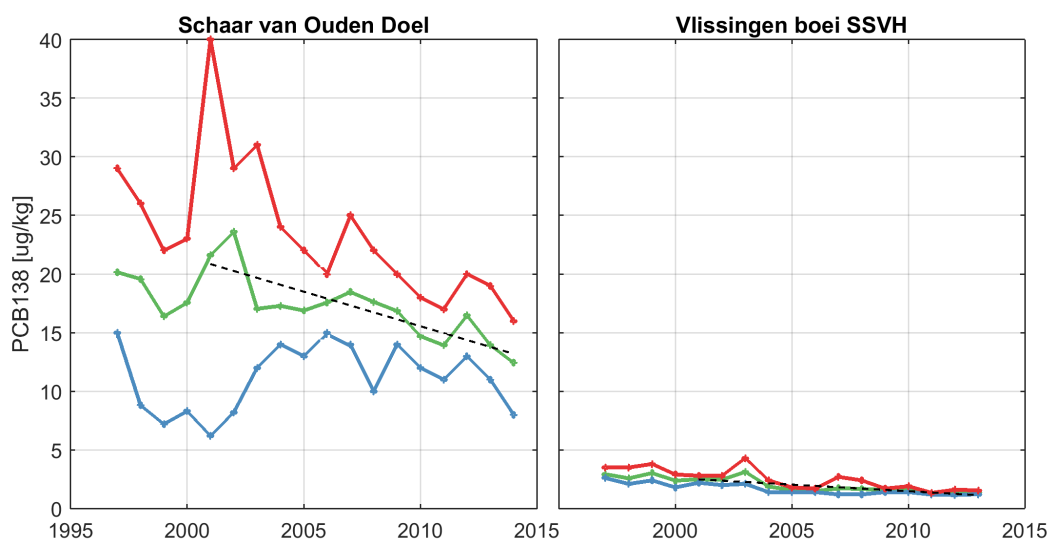
Figuur 4.23: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB180 voor alle stations

4.5.2 2,2",3,4,4",5"-hexachloorbifenyyl

Figuur 4.24 toont de jaargemiddelde PCB138 (2,2",3,4,4",5"-hexachloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.23 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.23: Waardes voor de PCB138 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	17.9	40.0	6.2
Vlissingen boei SSVH	2.1	4.3	1.1

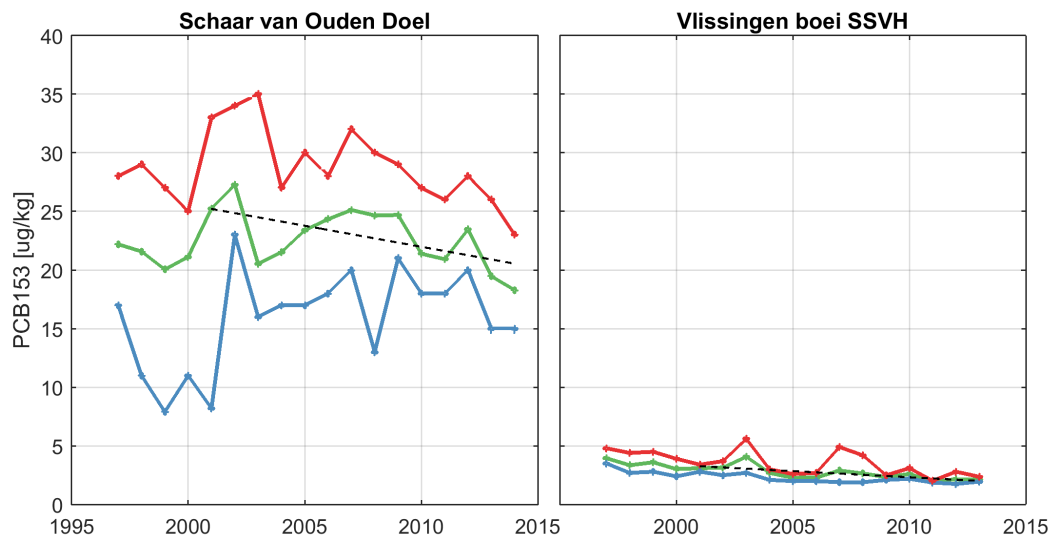
Figuur 4.24: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB138 voor alle stations

4.5.3 2,2",4,4",5,5"-hexachloorbifenyyl

Figuur 4.25 toont de jaargemiddelde PCB153 (2,2",4,4",5,5"-hexachloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.24 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.24: Waardes voor de PCB153 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	22.8	35.0	7.9
Vlissingen boei SSVH	2.9	5.6	1.8

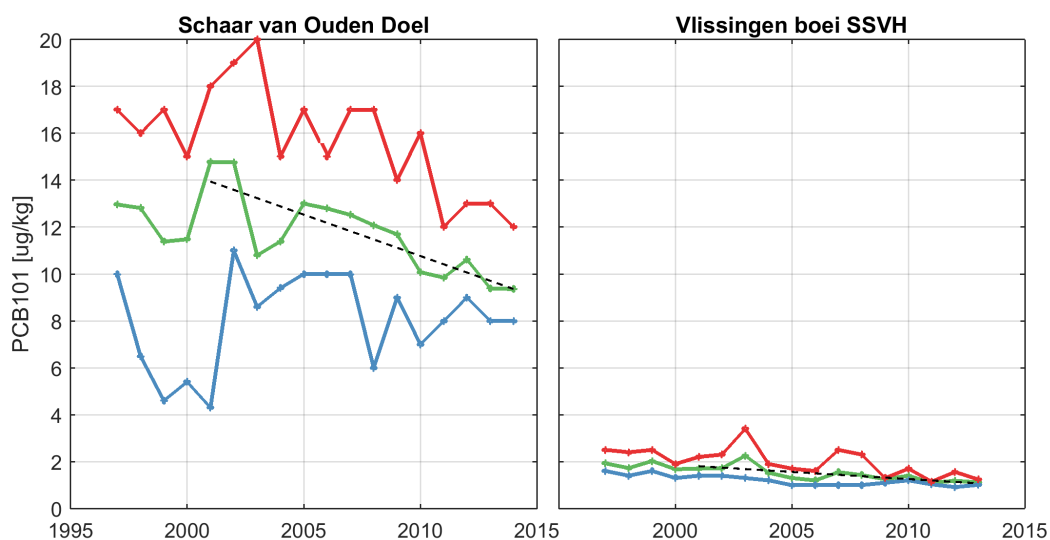
Figuur 4.25: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB153 voor alle stations

4.5.4 2,2",4,5,5"-pentachloorbifenyyl

Figuur 4.26 toont de jaargemiddelde PCB101 (2,2",4,5,5"-pentachloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.25 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.25: Waardes voor de PCB101 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	12.1	20.0	4.3
Vlissingen boei SSVH	1.5	3.4	0.9

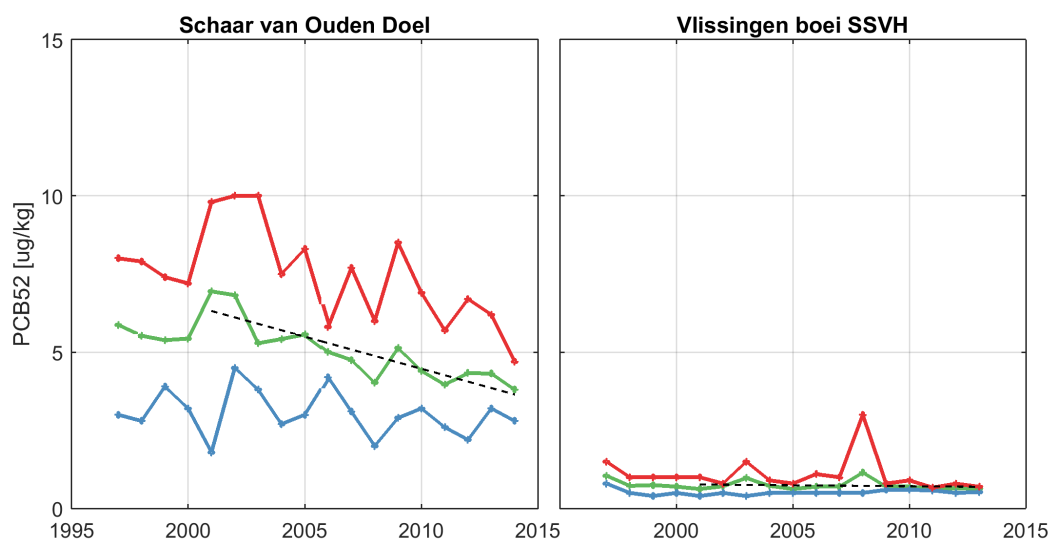
Figuur 4.26: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB101 voor alle stations

4.5.5 2,3",4,4",5-pentachloorbifenyyl

Figuur 4.27 toont de jaargemiddelde PCB52 (2,3",4,4",5-pentachloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.26 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.26: Waardes voor de PCB52 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	5.3	10.0	1.8
Vlissingen boei SSVH	0.7	3.0	0.4

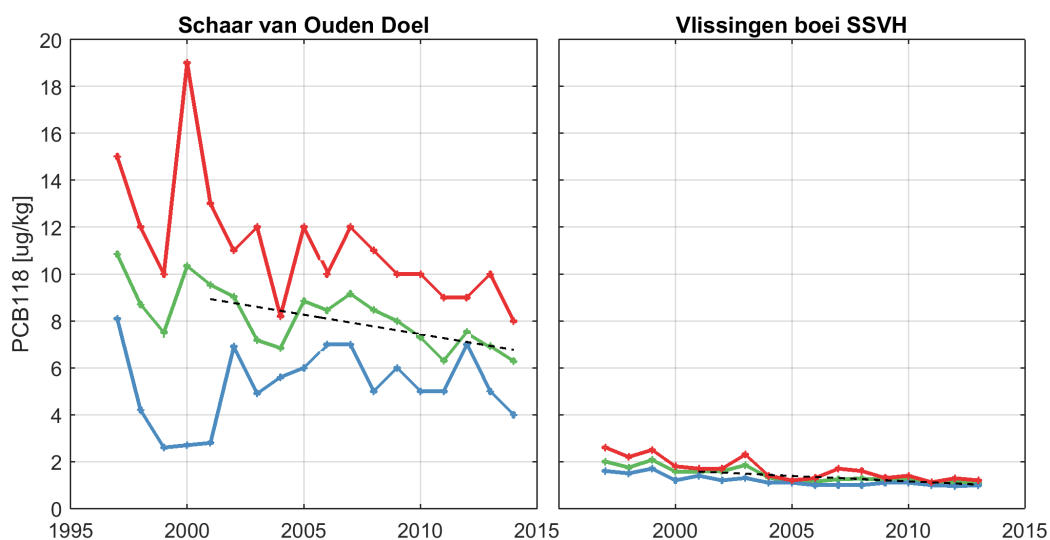
Figuur 4.27: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB52 voor alle stations

4.5.6 2,2",5,5"-tetrachloorbifenyyl

Figuur 4.28 toont de jaargemiddelde PCB118 (2,2",5,5"-tetrachloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.27 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.27: Waardes voor de PCB118 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	8.4	19.0	2.6
Vlissingen boei SSVH	1.4	2.6	1.0

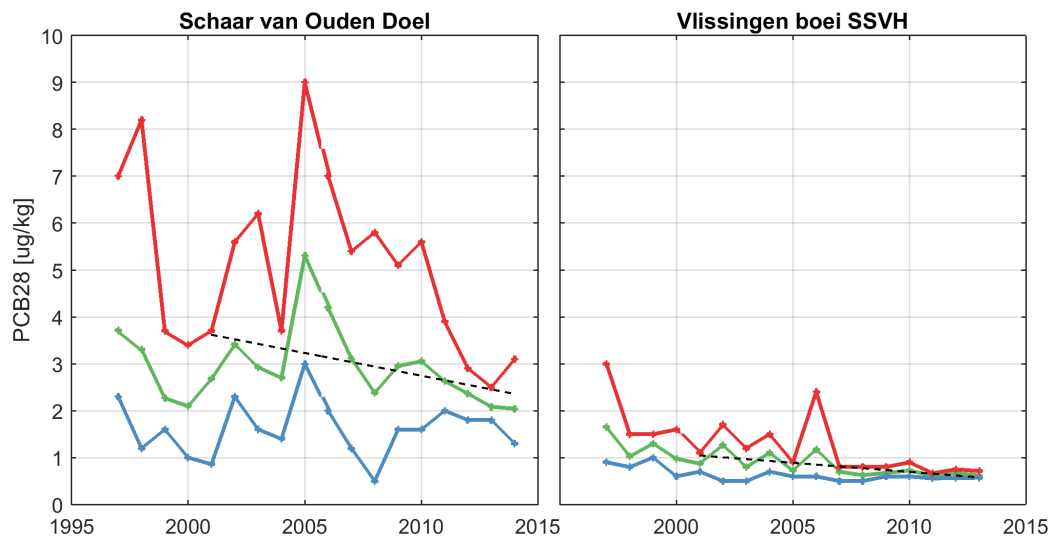
Figuur 4.28: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB118 voor alle stations

4.5.7 2,4,4"-trichloorbifenyyl

Figuur 4.29 toont de jaargemiddelde PCB28 (2,4,4"-trichloorbifenyyl) per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.28 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Tabel 4.28: Waardes voor de PCB28 in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	3.0	9.0	0.5
Vlissingen boei SSVH	0.9	3.0	0.5

Figuur 4.29: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de PCB28 voor alle stations

4.6 Overige stoffen

In deze paragraaf presenteren we de volgende overige stoffen in zwevende stof:

- Dieldrin (Figuur 4.30)
- Hexachloorbenzeen (Figuur 4.31)
- Tributyltin (Figuur 4.32)

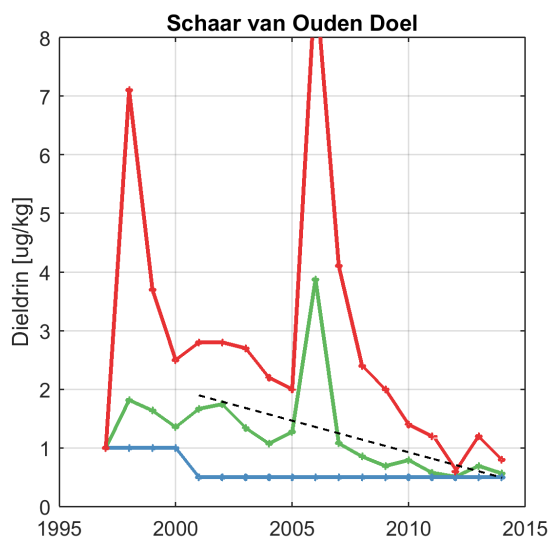
4.6.1 Dieldrin

Figuur 4.30 toont de jaargemiddelde dieldrin per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.29 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Het gehalte dieldrin wordt alleen bij Schaar van Ouden Doel bepaald en beïnvloed door de detectiegrens van eerste 1 en later 0,5 mg/l, dit laten de minima duidelijk zien. In werkelijkheid zullen de minima en gemiddelden dus lager zijn. Toch is er een duidelijke dalende trend aanwezig naast de incidentele piek in 2006.

Tabel 4.29: Waardes voor de dieldrin in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1.4	9.0	0.5

Figuur 4.30: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de dieldrin voor alle stations

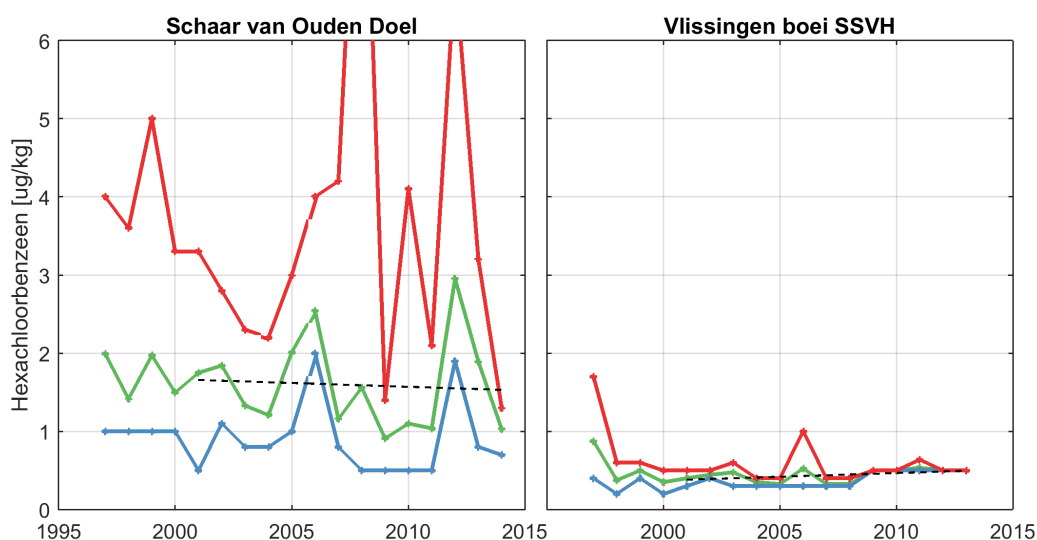
4.6.2 Hexachloorbenzeen

Figuur 4.31 toont de jaargemiddelde hexachloorbenzeen per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.30 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

Bij Schaar van Ouden Doel vertonen de waarden hexachloorbenzeen (HCB) een licht dalende trend over de periode 2000 - 2009, maar sinds 2011 zijn weer hogere waarden gemeten. Ook wordt af en toe de detectiegrens bereikt. Bij Vlissingen boei SSVH is het gehalte hexachloorbenzeen zeer laag en wordt steeds de detectiegrens van 0,5 mg/l bereikt, waardoor de minima en gemiddelden worden beïnvloed. In werkelijkheid zijn de gehalten dus nog lager.

Tabel 4.30: Waardes voor de hexachloorbenzeen in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Schaar van Ouden Doel	1.6	10.1	0.5
Vlissingen boei SSVH	0.5	1.7	0.2

Figuur 4.31: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de hexachloorbenzeen voor alle stations

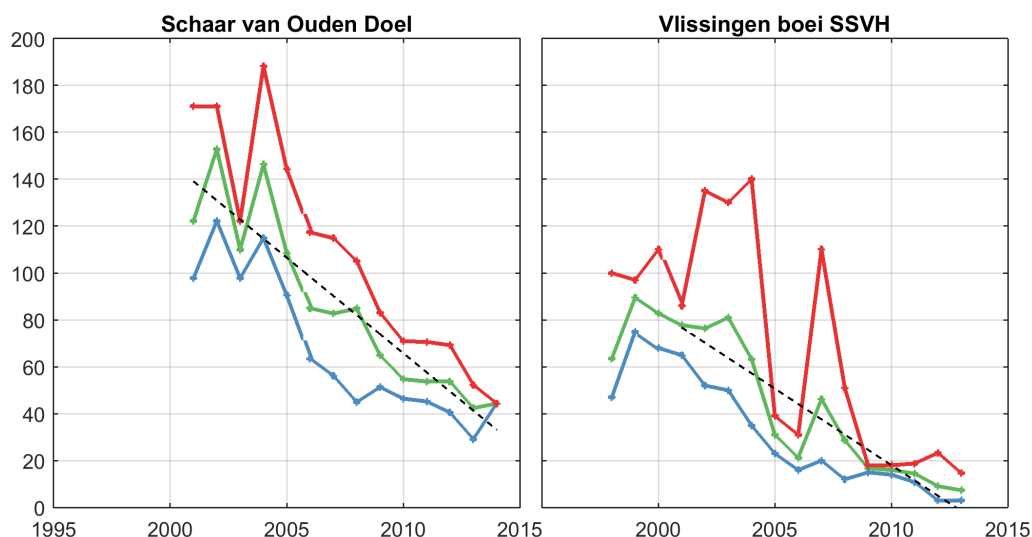
4.6.3 Tributyltin

Figuur 4.32 toont de jaargemiddelde tributyltin per station voor de periode vanaf 1996 t/m 2014, samen met de laagste en de hoogste gemeten waarde per jaar. Daarnaast zijn in Tabel 4.31 zijn de gemiddelde, minimale en maximale waarden per station weergegeven.

In 2012 worden de waarden van tributyltin (TBT) bij Schaar van Ouden Doel niet meer uitgedrukt in tin, de oude metingen (wel uitgedrukt in tin) zijn door te vermenigvuldigen met factor 2.444 omgerekend naar tributyltin. Bij Schaar van Ouden Doel dalen de gehalten tributyltin sterk. Bij Vlissingen boei SSVH is er een dalende trend aanwezig. De waarden bij Vlissingen boei SSVH zijn lager dan bij Schaar van Ouden Doel. Bij Vlissingen boei SSVH wordt de laatste jaren zelfs de detectiegrens bereikt (3 ug/kg).

Tabel 4.31: Waardes voor de tributyltin in ug/kg voor alle stations

Stationsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Vlissingen boei SSVH	42.1	140.0	3.0
Schaar van Ouden Doel	78.7	188.2	29.2

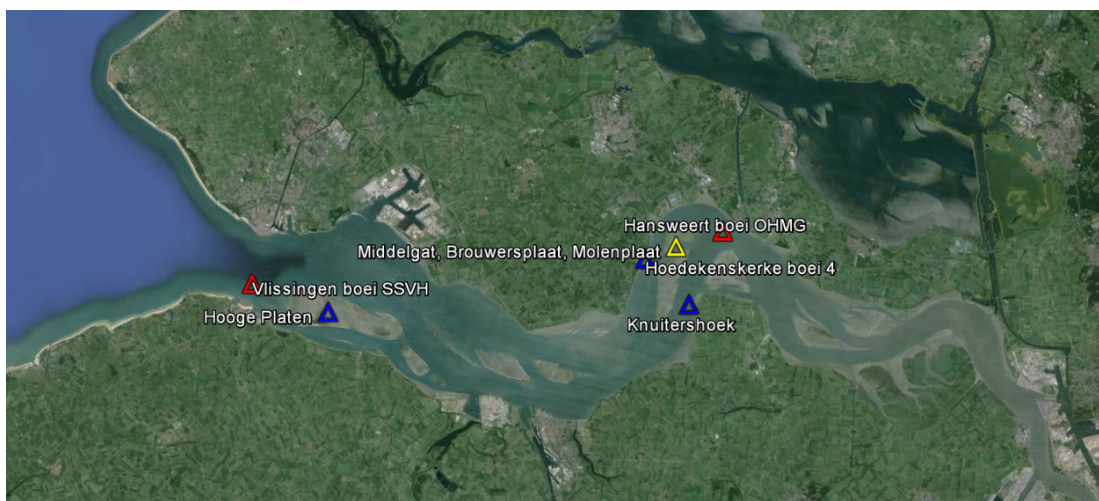
Figuur 4.32: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van de tributyltin voor alle stations

5 Fysisch-chemische parameters in biota

5.1 Informatie over de metingen

De fysisch-chemische parameters in biota worden geanalyseerd aan de hand van Bot (*Platichthys flesus*) en mosselen (*Mytilus edulis*). Bot wordt eens per jaar op een vaste locatie gevangen. In 2010 is de monitoring aangepast en worden mosselen één keer per jaar zowel uitgehangen als verzameld op twee respectievelijk drie verschillende locaties.

Figuur 5.1 toont de meetlocaties voor bot (geel) en mosselen. Bij mosselen wordt een onderscheid gemaakt tussen actieve monitoring (het uithangen van korven met mosselen voor een periode van zes weken; rood), en passieve monitoring, waarbij mosselen worden gezocht (blauw).

Figuur 5.1: Ligging van de meetstations voor biota. Locaties van bemonstering mossel zijn gecodeerd met kleur (actief=rood, passief=blauw) en bot (geel).

De meetdata worden gepresenteerd door middel van jaargemiddelden, en de minimale en maximale waarde die in elk jaar gemeten is. Bij het middelen van parameters over een bepaalde periode is de datadichtheid van belang. Een overzicht van het aantal metingen per parameter, per station, per jaar is daarom opgenomen in Bijlage B.3. Daarnaast is het van belang om te realiseren dat station Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat een deelgebied is. Dat betekent dat data in een groter deelgebied wordt ingewonnen. In contrast met vorige Eerstelijnsrapportages wordt er geen TEQ (Toxic Equivalent) bepaald, aangezien dit niet leidt tot andere patronen dan wanneer de gemeten data wordt gepresenteerd.

Voor het visziektenonderzoek wordt in de periode augustus/september in de Westerschelde (locatie Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat) een bemonstering van bot uitgevoerd. Hierbij worden een tot drie vistrekken gedaan, waarbij maximaal 250 vissen per trek worden gevangen. Voor het chemisch onderzoek worden uit deze set drie lengteklassen bemonsterd (20,0-24,9 cm, 25,0-29,9 cm en >30 cm). De Eerstelijnsrapportage beperkt zich tot de middelste klasse: 25,0-29,9 cm. Uit deze klasse worden 20 mannelijke vissen genomen en gepoold tot 10 submonsters van twee vissen. Vijf submonsters worden gebruikt voor de analyse van metalen en vijf voor organische microverontreinigingen. Deze analyses worden, afhankelijk van de soort analyse, uitgevoerd in spierweefsel, leverweefsel of galvloeistof.

In de rapportage wordt hier als volgt mee omgegaan:

- Metalen
 - Cadmium (lever)
 - Koper (lever)
 - Kwik (spierweefsel)
 - Lood (lever)
 - Zink (lever)
- Polychloorbifenylen (PCBs): som van de gemeten waarden
- Polybroomdifenylethers (PBDEs): som van de gemeten waarden
- Organochloorbestrijdingsmiddelen: zowel hexachloorbenzeen (HCB) als hexachloorbutadieen (HxCIBtDen)

Per meetlocatie van actieve monitoring (Vlissingen boei SSVH en Hansweert boei OHMG, zie rode markers in Figuur 5.1) zijn 2x 50 stuks levende en verwaterde mosselen nodig. Deze meting werd twee keer per jaar uitgevoerd. Tot 2006 in de maanden maart en november, daarna in januari en september/oktober. Sinds 2010 wordt nog maar één keer per jaar gemeten, in oktober. De passieve monitoring vond altijd al maar één keer per jaar plaats. Voor passieve monitoring worden mosselen gezocht op de Hooge Platen, bij Hoedekenskerke boei 4 en sinds 2011 ook bij Knuitershoek, zie blauwe markers in Figuur 5.1. De monsterneming vindt plaats in het najaar en per keer moeten minimaal vijf mosselen per locatie worden verzameld. Bij afwezigheid van mosselen kunnen ook kokkels (*Cerastoderma edule*) of Japanse Oesters (*Crassostrea gigas*) worden gebruikt.

De volgende parameters worden gerapporteerd:

- Metalen (actieve en passieve monitoring)
 - Arseen
 - Cadmium
 - Chroom
 - Koper
 - Kwik
 - Lood
 - Nikkel
 - Zink
- Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen (PAKs): som van Borneff (actieve monitoring)
- Polychloorbifenylen (PCBs). Passieve monitoring voor Knuitershoek en actieve monitoring voor alle overige stations. Som van de gemeten waarden, zowel in droog als natgewicht.
- Polybroomdifenylethers (PBDEs). Passieve monitoring voor alleen Knuitershoek.
- Organotinverbindingen. Alleen passieve monitoring voor Knuitershoek. Voor overige stations actieve monitoring. Som van de gemeten waarden omgerekend naar drooggewicht.
- Organochloorbestrijdingsmiddelen: zowel hexachloorbenzeen (HCB) als hexachloorbutadieen (HxCIBtDen) omgerekend naar drooggewicht.

De mosselen die worden verzameld bij Knuitershoek worden op meer verschillende parameters geanalyseerd dan de monsters van andere locaties. Hierdoor zijn sommige parameters alleen voor Knuitershoek beschikbaar. In principe worden de gemeten parameters weergegeven in hoeveelheid t.o.v. het drooggewicht. Indien de parameter in de data is aangeleverd in natgewicht (passieve monitoring) wordt deze omgerekend naar drooggewicht. Hierbij is eerst de betreffende parameter omgerekend aan de hand van de gemiddelde hoeveelheid vocht in de monsters in dezelfde week en daarna gemiddeld.

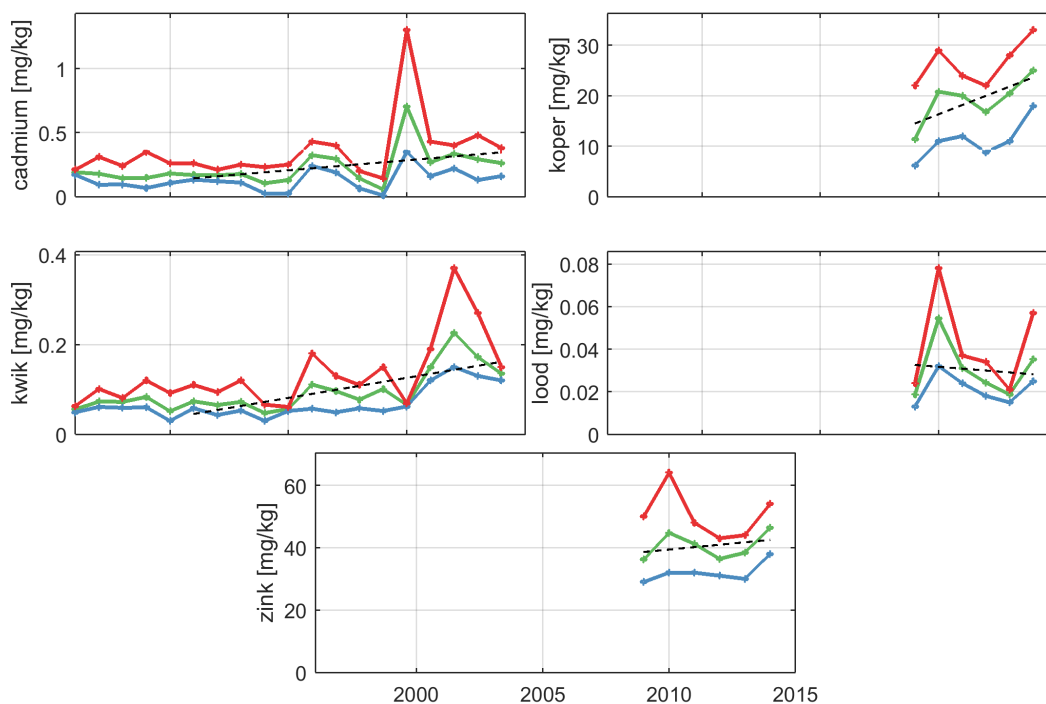
5.2 Bot

5.2.1 Metalen

De metalen in bot zijn weergegeven in Figuur 5.2 als natgewicht. De metalen in bot laten geen sterke trend zien. Koper, lood en zink worden pas sinds 2009 bemeaten en hoewel het lastig is om op basis van deze korte meetreeksen een trend vast te stellen, lijkt het kopergehalte toe te nemen, terwijl bij lood en zink meer sprake is van fluctuaties over tijd.

Tabel 5.1: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het metaalgehalte in ug/kg (natgewicht) in bot bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

Variabele	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Cadmium	0.22	1.30	0.01
Koper	19.07	33.00	6.20
Kwik	0.09	0.37	0.03
Lood	0.03	0.08	0.01
Zink	40.56	64.00	29.00

Figuur 5.2: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van diverse metalen in bot als natgewicht bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

5.2.2 Polychloorbifenylen (PCBs)

De polychloorbifenylen (PCBs) zijn gemeten in de lever van bot. Figuur 5.3 toont de sommatie van de PCBs die in de periode 1996-2014 zijn gemeten.

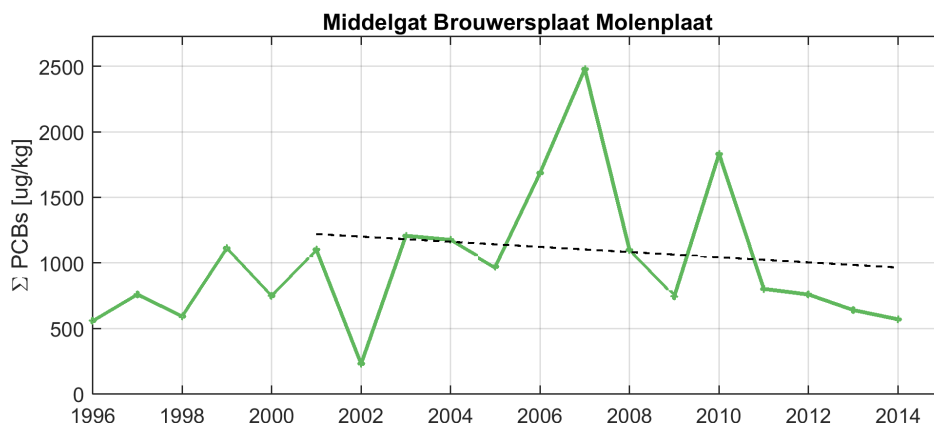
Het betreft de volgende PCBs (in ug/kg Natgewicht (Lever) in Organisme (biota)):

- '2,2",3,3",4,4",5,5",6-nonachloorbifenyyl
- '2,2",3,3",4,4",5,5"-octachloorbifenyyl
- '2,2",3,3",4,4"-hexachloorbifenyyl
- '2,2",3,3",5,5",6,6"-octachloorbifenyyl
- '2,2",3,4",5",6-hexachloorbifenyyl
- '2,2",3,4",5,5",6-heptachloorbifenyyl
- '2,2",3,4,4",5,5"-heptachloorbifenyyl
- '2,2",3,4,4",5-hexachloorbifenyyl
- '2,2",3,4,4"-pentachloorbifenyyl
- '2,2",3,4,5"-pentachloorbifenyyl
- '2,2",3,4,5,5"-hexachloorbifenyyl
- '2,2",3,5,5",6-hexachloorbifenyyl
- '2,2",4,4",5,5"-hexachloorbifenyyl
- '2,2",4,4"-tetrachloorbifenyyl
- '2,2",4,5"-tetrachloorbifenyyl
- '2,2",4,5,5"-pentachloorbifenyyl
- '2,2",5,5"-tetrachloorbifenyyl
- '2,3",4,4",5-pentachloorbifenyyl
- '2,3,3",4",6-pentachloorbifenyyl
- '2,3,3",4"-tetrachloorbifenyyl
- '2,3,3",4,4",5-hexachloorbifenyyl
- '2,3,3",4,4"-pentachloorbifenyyl
- '2,4",5-trichloorbifenyyl
- '2,4,4"-trichloorbifenyyl
- Som PCB138 en PCB163

Voor de PCBs is het lastig om een uitspraak te doen over een trend. In 2007 en 2010 waren de gesommeerde waardes relatief hoog, maar de grafiek laat grote fluctuaties over tijd zien. De gesommeerde waarde lijkt sinds 2004 een daling in te zetten. De PCB met de grootste aandeel in de gesommeerde waarde is '2,2",4,4",5,5"-hexachloorbifenyyl met een jaarlijk-gemiddelde gesommeerde waarde van 1000 $\mu\text{g}/\text{kg}$. De gemiddelde, minimale en maximale jaarlijks gesommeerde waardes voor PCB's zijn te vinden in Tabel 5.2

Tabel 5.2: Gemiddelde, minimale en maximale waardes van de gesommeerde hoeveelheid PCB's in bot ug/kg (natgewicht) bij Middeldgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

Variabele	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Σ PCBs [ug/kg]	1003	2479	229

Figuur 5.3: Jaarlijks gesommeerde waarden van PCB's in ug/kg in bot bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

5.2.3 Polybroomdifenylothers (PBDEs)

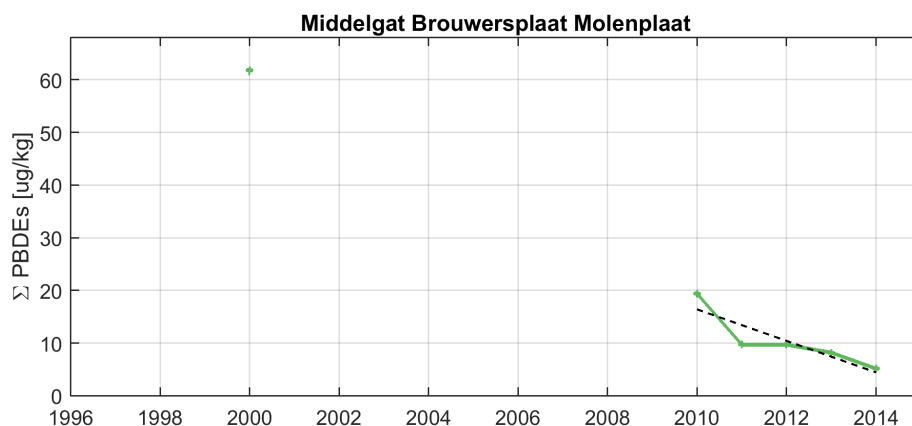
De polybroomdifenylothers (PBDEs) zijn gemeten in de lever van bot. De volgende PBDEs zijn gesommeerd in Figuur 5.4 (in ug/kg Natgewicht (Lever) in Organisme (biota)):

- 2,2',4,4',5,5'-hexabroomdifenylother
- 2,2',4,4',5-pentabroomdifenylother
- 2,2',4,4',6-pentabroomdifenylother
- 2,2',4,4'-tetrabroomdifenylother

Omdat er maar enkele datapunten zijn, kan er moeilijk een harde uitspraak worden gedaan over de hoeveelheden PBDE's in bot. Ten opzichte van 2010 lijkt er een daling op te treden. De gemiddelde, minimale en maximale jaarlijks gesommeerde waarden voor PBDE's zijn te vinden in Tabel 5.3.

Tabel 5.3: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van de gesommeerde hoeveelheid PBDE's in bot ug/kg (natgewicht) bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

Variabele	Gemiddelde	Maximum	Minimum
ΣPBDEs [ug/kg]	19	62	5

Figuur 5.4: Jaarlijks gesommeerde waarden van PBDE's in bot bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

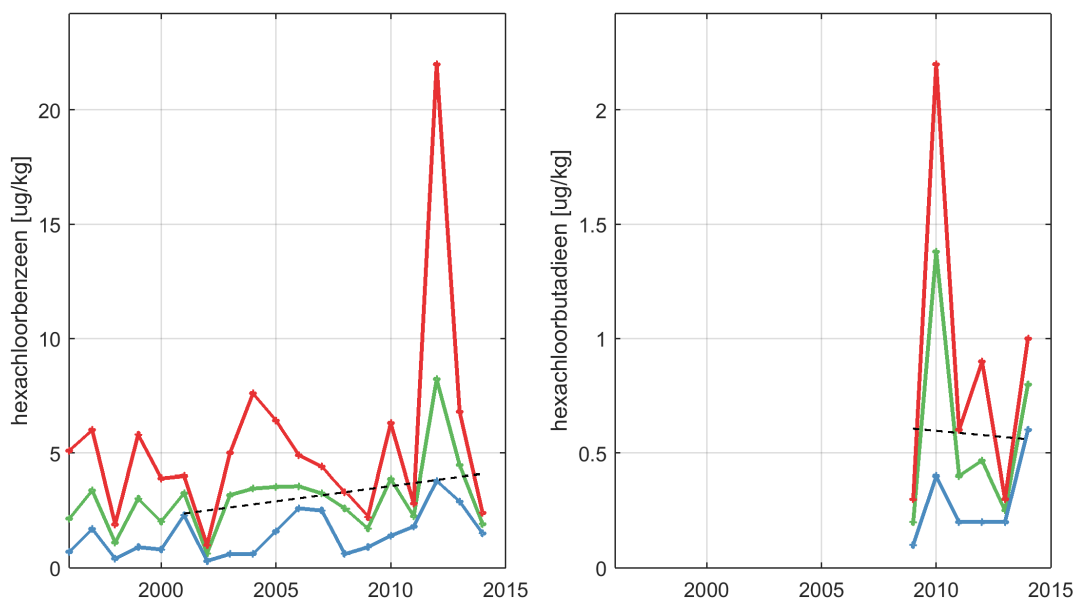
5.2.4 Organochloorbestrijdingsmiddelen

Figuur 5.5 en Tabel 5.4 laat de waarden voor hexachloorbenzeen en hexachloorbutadieen in bot bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde zien.

- De gemiddelde hoeveelheden hexachloorbenzeen (HCB) in bot varieert rond de 2 $\mu\text{g}/\text{kg}$ met uitschieters richting de 20 $\mu\text{g}/\text{kg}$. In 2012 is er een erg hoge waarde gemeten.
- Hexachloorbutadieen wordt pas sinds 2009 gemeten, waardoor het lastig is iets te zeggen over een trend. Tot op heden zitten er grote fluctuaties over tijd in de gehalten hexachloorbutadieen in bot.

Tabel 5.4: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte organochloorbestrijdingsmiddelen in $\mu\text{g}/\text{kg}$ in bot bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

Variabele	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hexachloorbenzeen	3.00	22.00	0.30
Hexachloorbutadieen	0.58	2.20	0.10

Figuur 5.5: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) van twee type organochloorbestrijdingsmiddelen in bot bij Middelgat, Brouwersplaat, Molenplaat in de Westerschelde

5.3 Mosselen

Voor de analyse van verontreinigingen in mossel is bij de actieve monitoring (uithangen op locaties Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH) steeds een gehalte in drooggewicht gegeven. Bij de passieve monitoring (Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen, Knuitershoek) wordt het gehalte in natgewicht omgerekend naar drooggewicht. Van de Hooge Platen zijn minder gegevens beschikbaar dan van de andere stations. Locatie Knuitershoek is pas sinds 2011 opgenomen in de monitoring.

Bij veel stations is er slechts beperkt data beschikbaar (een meetpunt per jaar) waardoor de gemiddelde, minimum en maximale waarde van het desbetreffende jaar allemaal dezelfde waarde hebben.

5.3.1 Metalen

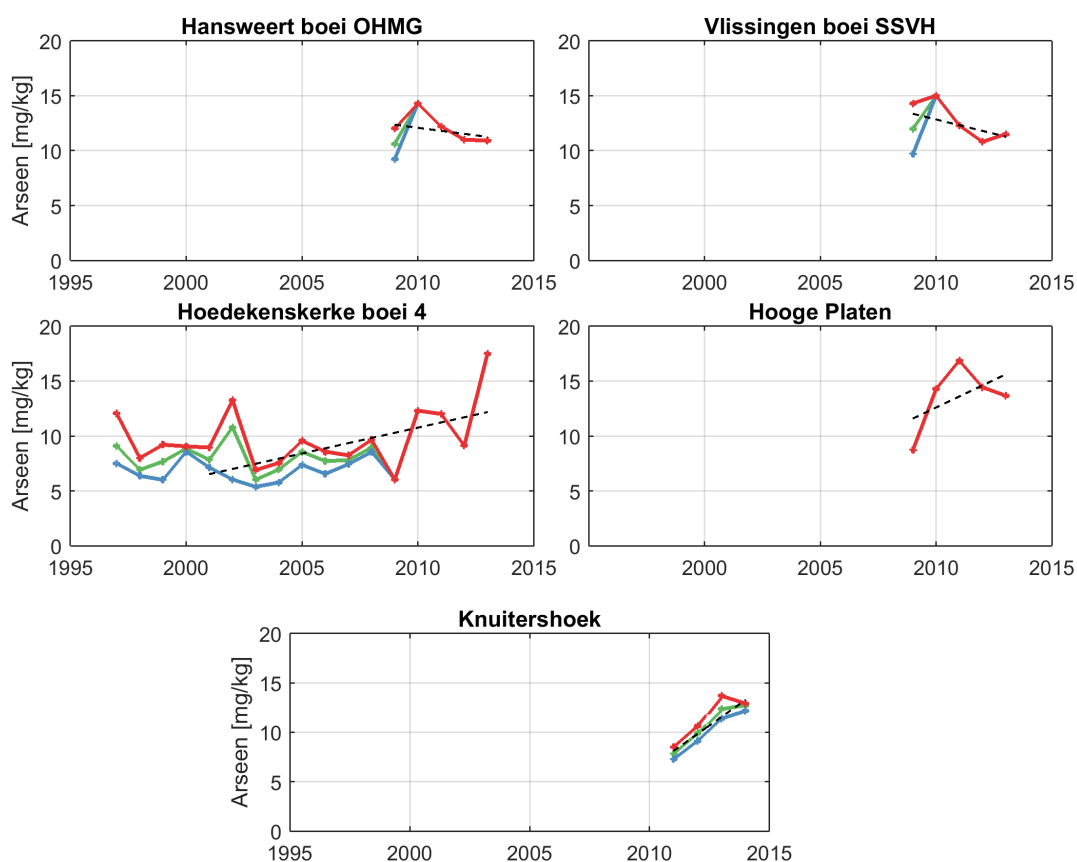
5.3.1.1 Arseen

De gehalten arseen (zie Figuur 5.6) schommelen rond de 10 tot 15 mg/kg (zie Tabel 5.5). In de metingen in drooggewicht (Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH) neemt de hoeveelheid arseen af. Bij de metingen in natgewicht (omgerekend naar drooggewicht; Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek) lijken de arseengehalten iets toe te nemen.

Voor arseen in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.5: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte arseen in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	11.51	14.30	9.24
Vlissingen boei SSVH	12.16	15.00	9.69
Hoedekenskerke boei 4	8.40	17.48	5.37
Hooge Platen	13.60	16.87	8.73
Knuitershoek	10.69	13.68	7.29

Figuur 5.6: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor arseen in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waarden zijn in drooggewicht gepresenteerd.

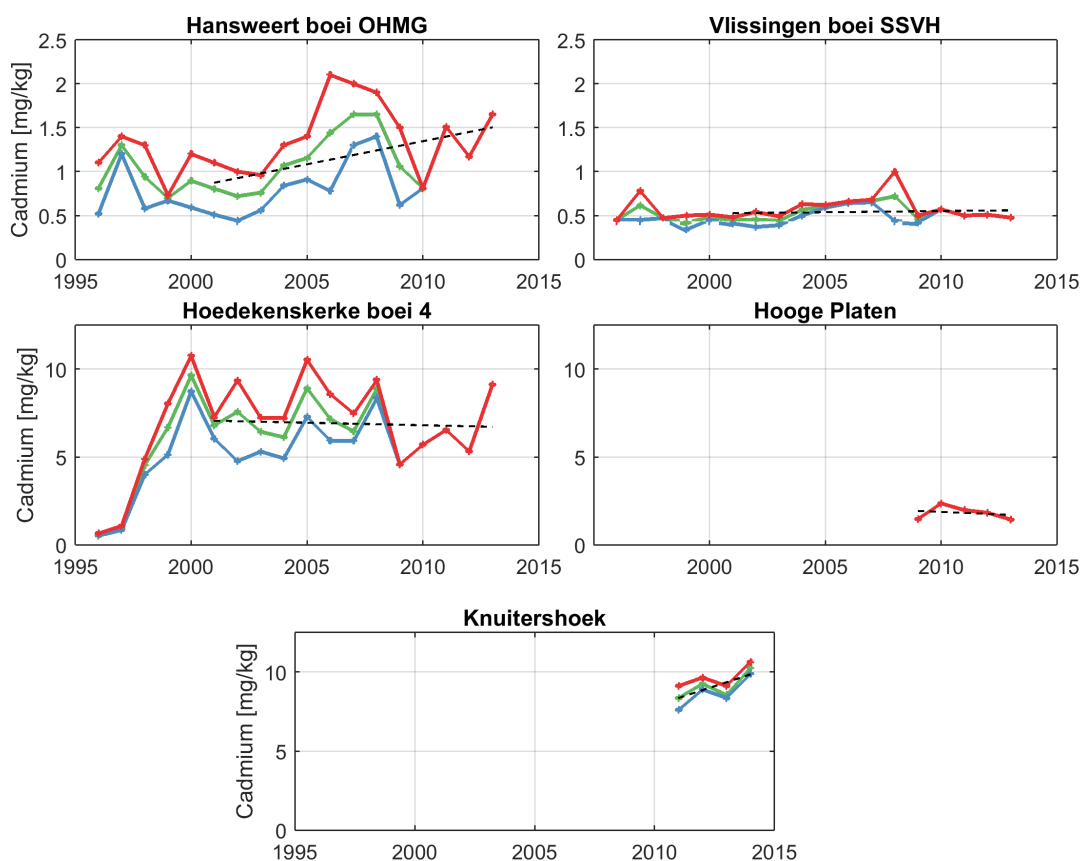
5.3.1.2 Cadmium

Bij cadmium (zie Figuur 5.7) zit er een groot verschil in de waarden actieve versus passieve verworven, zoals te zien is in Tabel 5.6. Bij actieve monitoring hangen korven met mosselen in het water, terwijl bij passieve monitoring mosselen in contact staan met de bodem. Accumulatie van cadmium in de bodem kan op deze manier ook tot hogere cadmiumgehalten in mosselen leiden. Verder is er een grote variatie tussen de verschillende meetstations en jaren te zien.

Voor cadmium in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.6: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte cadmium in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	1.11	2.10	0.44
Vlissingen boei SSVH	0.53	1.00	0.34
Hoedekenskerke boei 4	6.15	10.75	0.52
Hooge Platen	1.81	2.36	1.44
Knuitershoek	9.10	10.64	7.60

Figuur 5.7: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor cadmium in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waarden zijn in drooggewicht gepresenteerd.

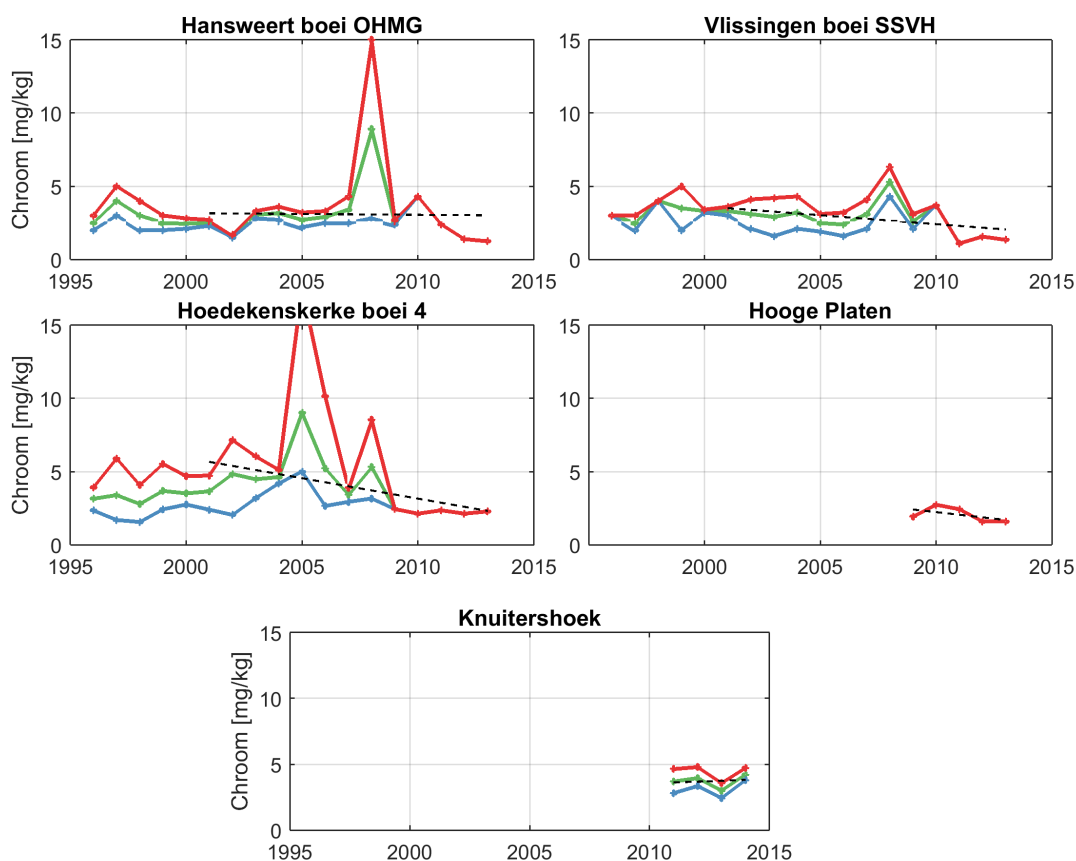
5.3.1.3 Chroom

De gehalten chroom (zie Figuur 5.8) in mosselen in drooggewicht variëren gemiddeld tussen en 2 en 5 mg/kg (zie Tabel 5.7). Bij station Hansweert boei OHMG en Hoedekenskerke boei 4 zijn uitschieters richting de 15 mg/kg gemeten (in verschillende jaren). De laatste jaren lijkt het gehalte chroom in mosselen bij alle stations af te nemen.

Voor chroom in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.7: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte chroom in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	3.06	15.00	1.24
Vlissingen boei SSVH	2.95	6.30	1.09
Hoedekenskerke boei 4	4.26	17.54	1.56
Hooge Platen	2.05	2.74	1.60
Knuitershoek	3.71	4.79	2.43

Figuur 5.8: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor chroom in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waardes zijn in drooggewicht gepresenteerd.

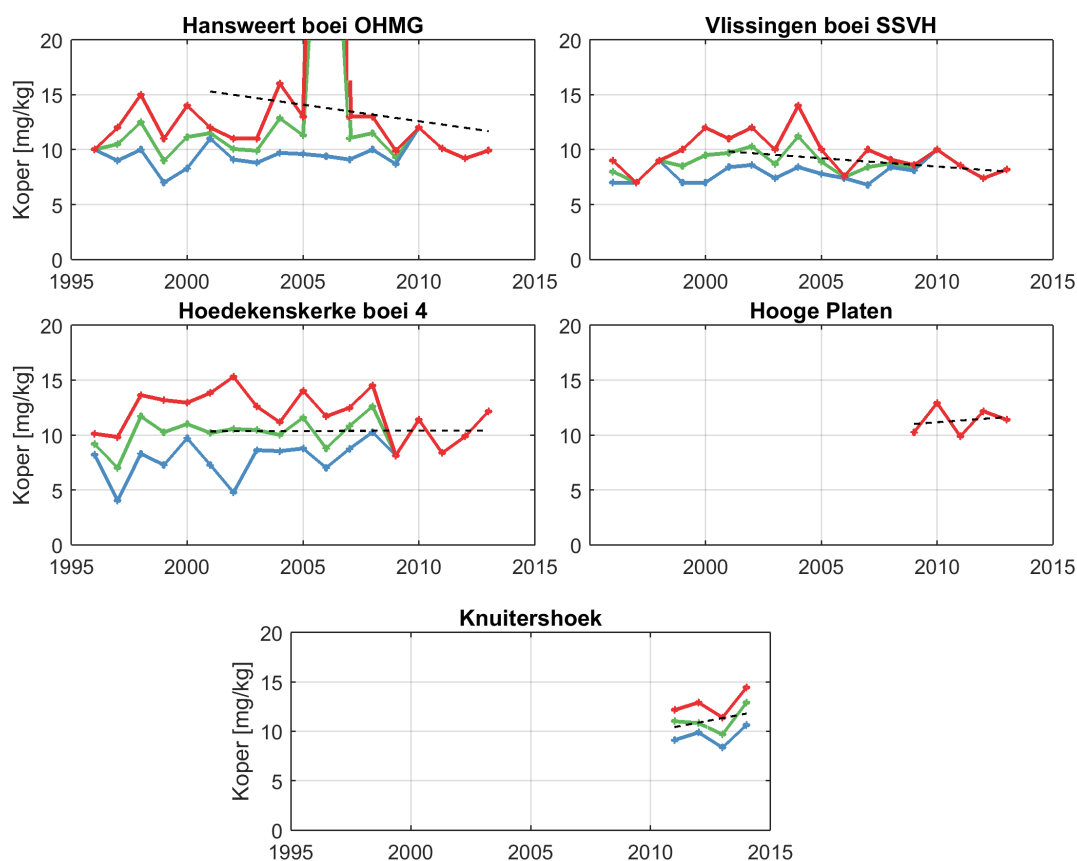
5.3.1.4 Koper

Het gehalte koper in mossel (zie Figuur 5.9) varieert gemiddeld rond de 9-13 mg/kg (zie Tabel 5.8). In de metingen in drooggewicht (Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH) neemt de hoeveelheid koper af. Bij de metingen in natgewicht (omgerekend naar drooggewicht; Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek) lijken de koperwaardes juist iets toe te nemen.

Voor koper in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.8: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte koper in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	12.90	84.00	7.00
Vlissingen boei SSVH	8.78	14.00	6.80
Hoedekenskerke boei 4	10.28	15.31	4.02
Hooge Platen	11.32	12.92	9.88
Knuitershoek	11.11	14.44	8.36

Figuur 5.9: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor koper in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waardes zijn in drooggewicht gepresenteerd.

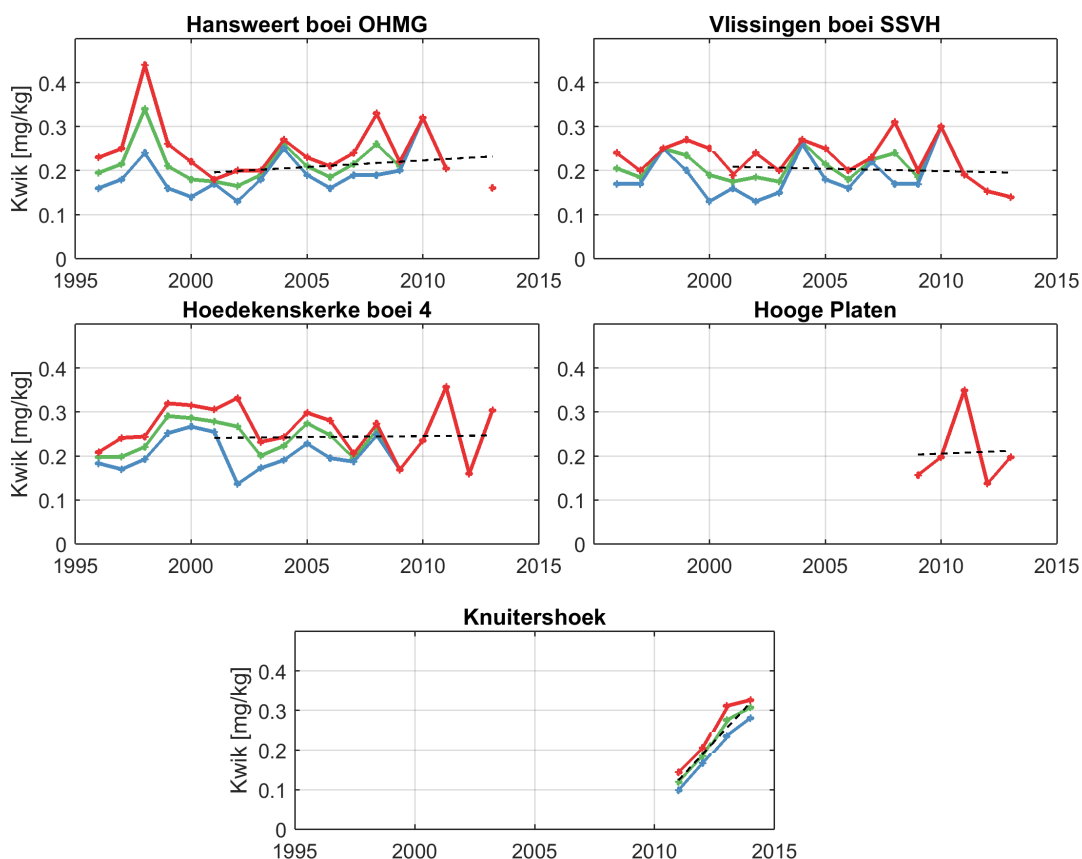
5.3.1.5 Kwik

Gemiddeld zit er 0,2 mg/kg kwik in het drooggewicht van mosselen in de Westerschelde (zie Figuur 5.10 en Tabel 5.9). Er zijn geen duidelijke trends te herkennen, hoewel de lineaire trend van meeste stations constant is. Het station Knuitershoek laat een sterke stijging zien.

Voor kwik in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.9: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte kwik in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	0.22	0.44	0.13
Vlissingen boei SSVH	0.20	0.31	0.13
Hoedekenskerke boei 4	0.24	0.36	0.14
Hooge Platen	0.21	0.35	0.14
Knuitershoek	0.22	0.33	0.10

Figuur 5.10: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor kwik in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waardes zijn in drooggewicht gepresenteerd.

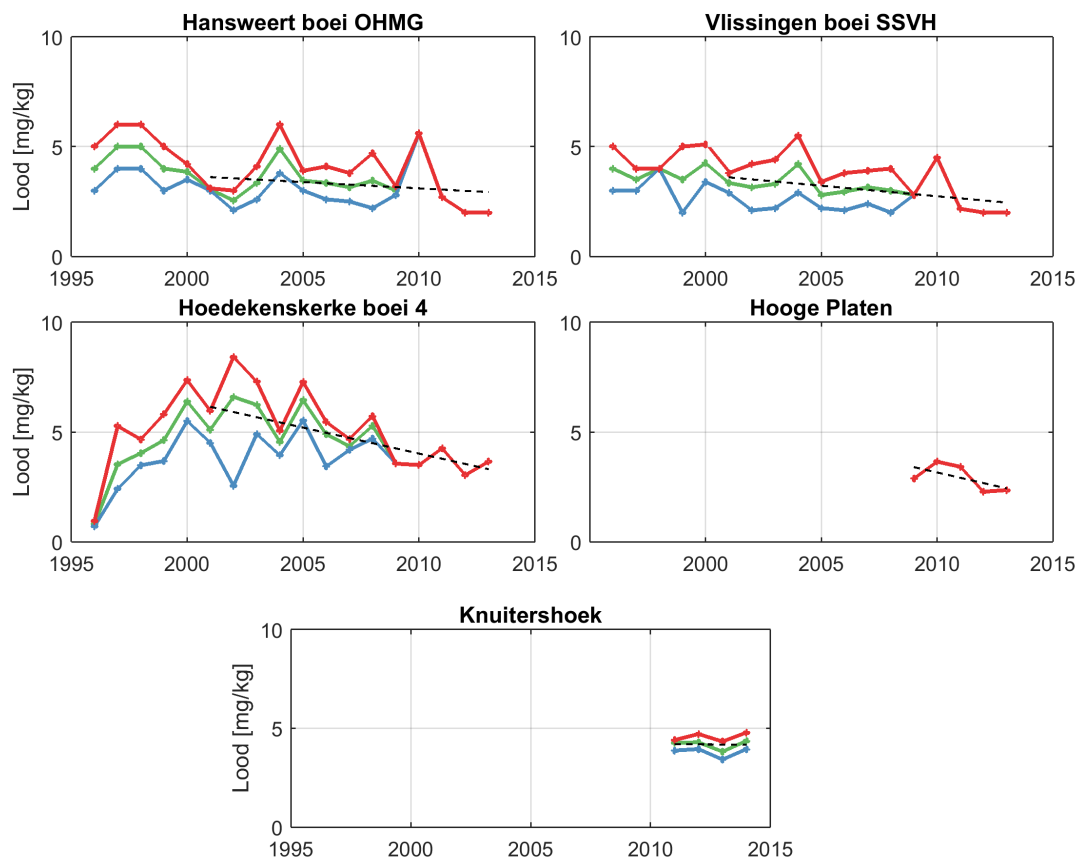
5.3.1.6 Lood

Er zit zo'n 3 tot 5 mg/kg lood in het drooggewicht van mosselen in de Westerschelde (zie Tabel 5.10). Er lijkt een licht dalende trend in de metingen te zitten. Bij Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH is de detectiegrens van 2 $\mu\text{g}/\text{kg}$ inmiddels bereikt, zie Figuur 5.11

Voor lood in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.10: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte lood in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	3.59	6.00	2.00
Vlissingen boei SSVH	3.27	5.50	2.00
Hoedekenskerke boei 4	4.81	8.42	0.70
Hooge Platen	2.92	3.65	2.28
Knuitershoek	4.18	4.79	3.42

Figuur 5.11: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor lood in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waardes zijn in drooggewicht gepresenteerd.

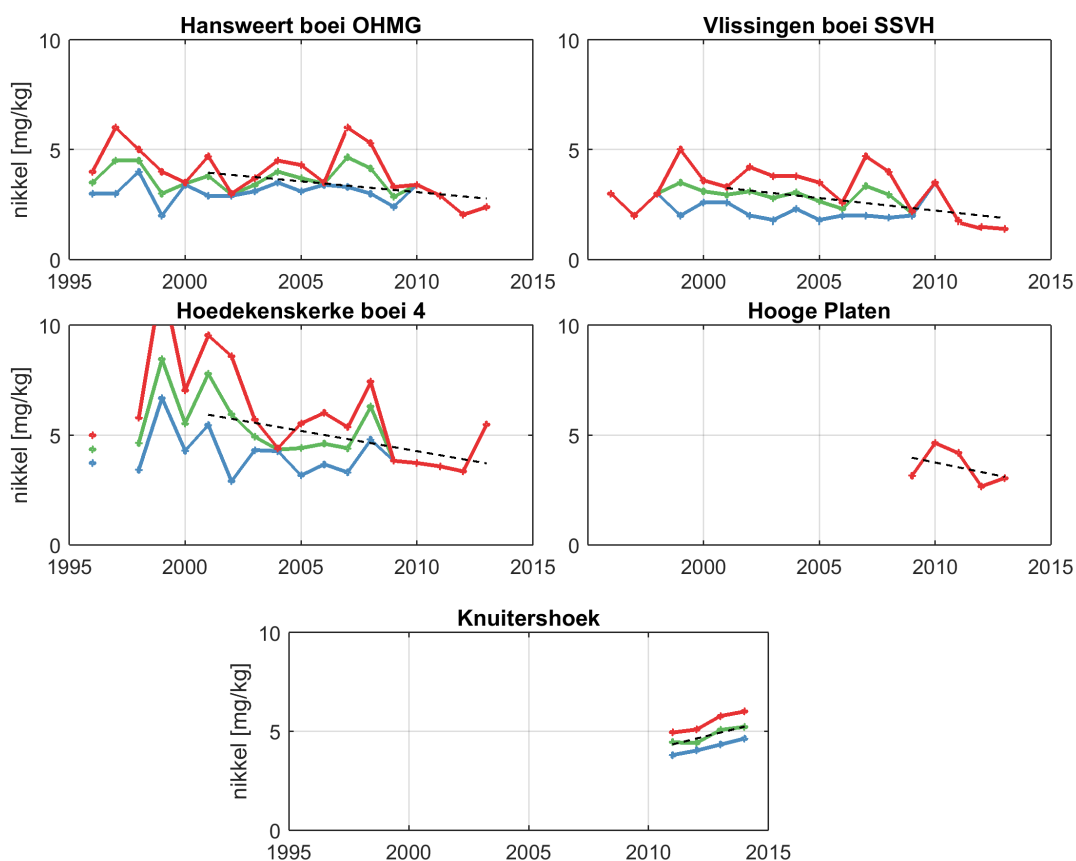
5.3.1.7 Nikkel

De gehalten nikkel (zie Figuur 5.12) schommelt rond de 2 tot 6 mg/kg (zie Tabel 5.11). In de metingen in drooggewicht (Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH) en natgewicht (omgerekend naar drooggewicht; Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen) lijken de nikkelgehalten iets af te nemen. Stations Knuitershoek is een uitzondering met een stijgende hoeveelheid voor nikkel in mosselen.

Voor nikkel in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.11: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte nikkel in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	3.54	6.00	2.00
Vlissingen boei SSVH	2.69	5.00	1.39
Hoedekenskerke boei 4	5.39	12.11	2.89
Hooge Platen	3.53	4.63	2.66
Knuitershoek	4.79	6.00	3.80

Figuur 5.12: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor nikkel in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waarden zijn in drooggewicht gepresenteerd.

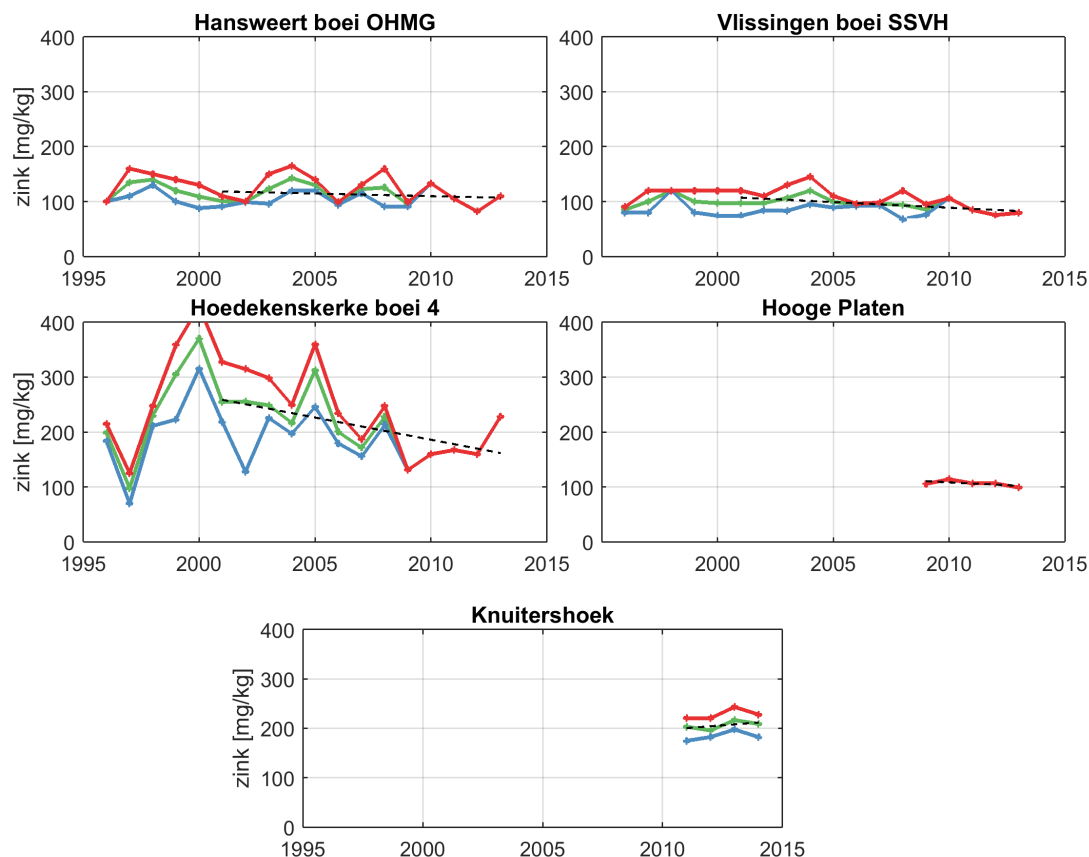
5.3.1.8 Zink

De gehalten zink variëren zowel over de meetstations als over de tijd. Bij Hoedekenskerke boei 4 en Knuitershoek zijn de gehalten van zink het hoogst (zie Tabel 5.12) en zitten er uitschieters in de dataset. Er is geen duidelijke toe- of afname te zien, zie Figuur 5.13

Voor zink in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.12: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte zink in mg/kg (drooggewicht). Metingen voor Hoedekenskerke boei 4, Hooge Platen en Knuitershoek zijn omgerekend van nat naar drooggewicht.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	115.69	165.00	81.90
Vlissingen boei SSVH	96.45	145.00	68.00
Hoedekenskerke boei 4	238.41	428.57	69.64
Hooge Platen	106.18	113.97	98.77
Knuitershoek	206.10	243.14	174.75

Figuur 5.13: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor zink in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations. Waardes zijn in drooggewicht gepresenteerd.

5.3.2 Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen (PAKs)

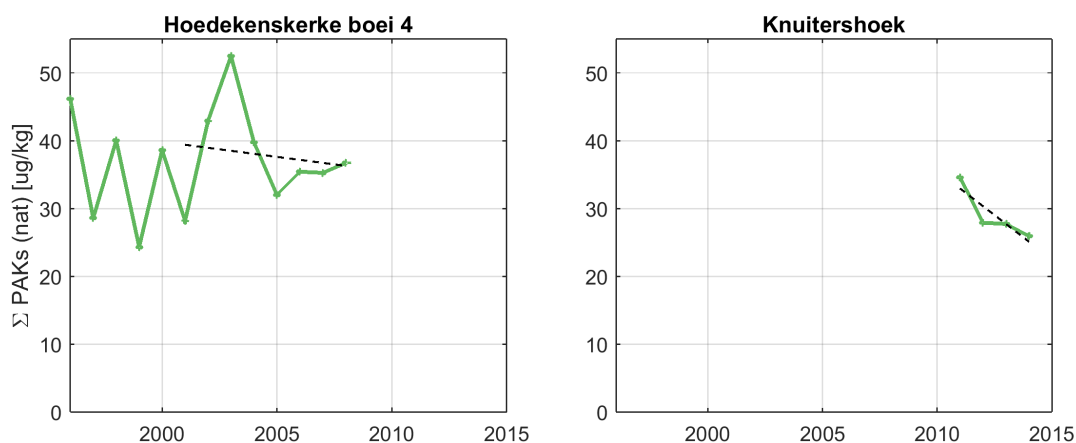
Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen (PAKs) behoren tot een groep van enkele honderden organische stoffen die zijn opgebouwd uit twee of meer benzeenringen. Het zijn hydrofobe, (veelal) vaste stoffen, waarbij afhankelijk van de toename in het molecuulgewicht (aantal benzeenringen) onderscheid gemaakt wordt tussen een beperkt aantal vluchtige (bijvoorbeeld naftaleen) en de overige grote meerderheid van niet-vluchtige PAKs (bijvoorbeeld benzo(a)pyreen).

Naast de verschillen in fysisch-chemische eigenschappen, zijn er onderling grote verschillen in risico's voor mens- en ecosystemen. Voor het vaststellen van risico's worden daarom veelal één of meerdere PAKs geselecteerd als gidsstoffen voor de blootstelling aan PAK-mengsels. Hier is som van de concentraties van 6 PAKs (de 6 van Borneff) gebruikt om de trends in ruimte en tijd te bekijken. De 6 PAKs van Borneff zijn: benzo(a)pyreenm, benzo(b)fluorantheen, benzo(g,h,i)peryleen, benzo(k)fluorantheen, fluorantheen, indeno(1,2,3-c,d)pyreen.

Tussen 1995-2008 werden monsters bij Hoedekenskerke boei 4 geanalyseerd op PAK. Sinds 2011 wordt dit gedaan bij Knuitershoek. Figuur 5.14 toont de gemeten gehalten van PAKs in mosselen (6 van Borneff) bij beide stations. De fluctuatie over tijd is groot, maar het lijkt erop dat de hoeveelheid PAK's in mosselen afnemen. De tijdreeks is echter nog te kort om harde uitspraken te doen over trends bij Knuitershoek. We constateren wel dat de gemiddelde waarden bij Hoedekenskerke hoger liggen dan bij Knuitershoek, zie Tabel 5.13.

Tabel 5.13: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van van de 6 PAKs van Borneff in mossel bij Hoedekenskerke boei 4 en Knuitershoek. Waarden zijn in natgewicht gepresenteerd.

Station	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hoedekenskerke boei 4	37.0	52.5	24.3
Knuitershoek	29.0	34.6	25.9

Figuur 5.14: Jaarlijks gesommeerde waarde van de 6 PAKs van Borneff in mossel bij Hoedekenskerke boei 4 en Knuitershoek. Waarden zijn in natgewicht gepresenteerd.

5.3.3 Polychloorbifenylen (PCBs)

Voor de sommatie van polychloorbifenylen (PCBs) wordt een onderscheid gemaakt tussen de actieve en de passieve monitoring. Bij de actieve monitoring worden andere PCBs gemeten dan bij de passieve monitoring, en bij de passieve monitoring wordt alleen bij locatie Knuitershoek voldoende analyse van PCBs uitgevoerd dat een sommatie zinvol is.

De volgende polychloorbifenylen zijn regelmatig gemeten bij de actieve monitoring en worden gesommeerd weergegeven in ug/kg drooggewicht in organisme (biota):

- 2,2',3,3',4,4',5-heptachloorbifenyyl
- 2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl
- 2,2',3,4,4',5'-hexachloorbifenyyl
- 2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl
- 2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl
- 2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl
- 2,2',5-trichloorbifenyyl
- 2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl
- 2,3,3',4,4'-pentachloorbifenyyl
- 2,4',5-trichloorbifenyyl
- 2,4,4'-trichloorbifenyyl

De volgende polychloorbifenylen zijn regelmatig gemeten bij de passieve monitoring (Knuitershoek) en worden gesommeerd weergegeven in ug/kg Natgewicht in Organisme (biota):

- 2,2',3,3',4,4',5,5',6-nonachloorbifenyyl
- 2,2',3,3',4,4',5,5'-octachloorbifenyyl
- 2,2',3,3',5,5',6,6'-octachloorbifenyyl
- 2,2',3,4',5',6-hexachloorbifenyyl
- 2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl
- 2,2',3,4,4',5,5'-heptachloorbifenyyl
- 2,2',3,4,4',5-hexachloorbifenyyl
- 2,2',3,4,4'-pentachloorbifenyyl
- 2,2',3,4,5'-pentachloorbifenyyl
- 2,2',3,4,5,5'-hexachloorbifenyyl
- 2,2',3,5,5',6-hexachloorbifenyyl
- 2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl
- 2,2',4,4'-tetrachloorbifenyyl
- 2,2',4,5'-tetrachloorbifenyyl
- 2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl
- 2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl
- 2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl
- 2,3,3',4',6-pentachloorbifenyyl
- 2,3,3',4'-tetrachloorbifenyyl
- 2,3,3',4,4',5-hexachloorbifenyyl
- 2,3,3',4,4'-pentachloorbifenyyl
- 2,4',5-trichloorbifenyyl
- 2,4,4'-trichloorbifenyyl
- Som PCB138 en PCB163

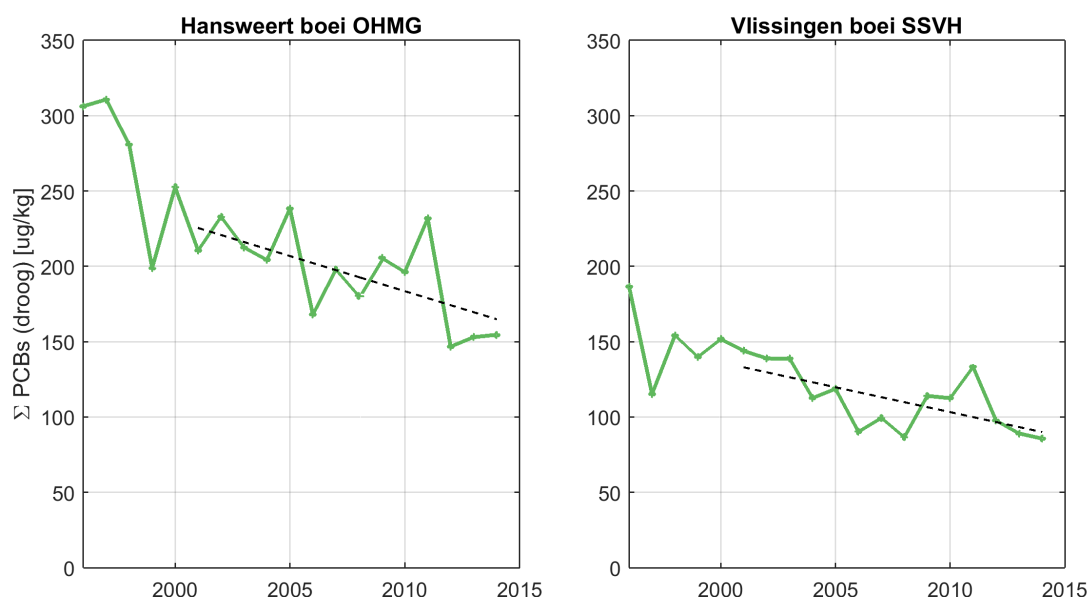
De hoeveelheden PCBs nemen bij Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH af in de tijd (Figuur 5.15). Daarnaast zijn de waarden bij het meer bovenstroomse station Hansweert boei OHMG groter dan bij Vlissingen boei SSVH. Bij de passieve monitoring (Knuitershoek) constateren we ook een dalende trend, zie Figuur 5.16. De gesommeerde PCB waardes

bij Knuitershoek zijn niet omgerekend van natgewicht naar drooggewicht, aangezien er bij passieve monitoring gedeeltelijk andere PCB's worden gesommeerd dan voor actieve monitoring. Een dergelijke omgerekende gesommeerde waarde zal dus niet leiden tot een mogelijke vergelijking tussen stations Hansweert boei OHMG plus Vlissingen boei SSVH (actief gemeten) en Knuitershoek (passief gemeten).

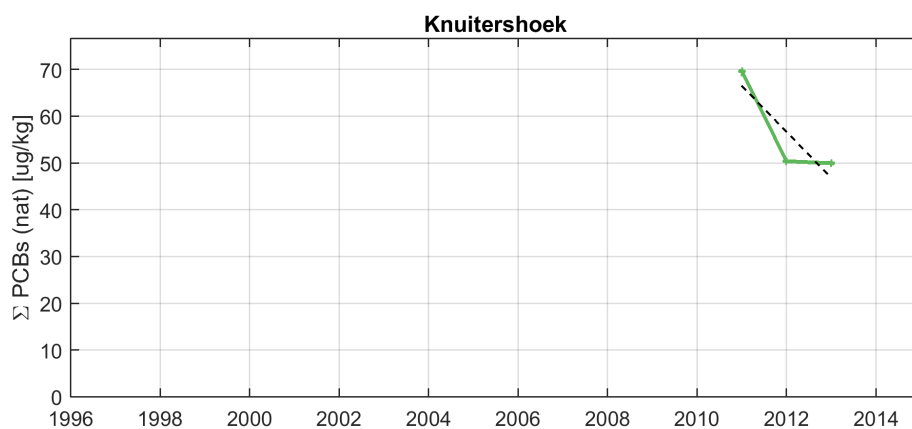
Voor PCB's in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 beschikbaar.

Tabel 5.14: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van PCB's (nat en droog) in mossel bij diverse stations.

Station	Variabele	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	Σ PCBs (droog) [ug/kg]	214.8	310.7	146.7
Vlissingen boei SSVH	Σ PCBs (droog) [ug/kg]	121.5	186.4	85.7
Knuitershoek	Σ PCBs (nat) [ug/kg]	56.6	69.6	49.9

Figuur 5.15: Jaarlijks gesommeerde waarde van de PCB's in mossel (actieve monitoring; droog gewicht) bij Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH.

Figuur 5.16: Jaarlijks gesommeerde waarde van de PCB's in mossel (passieve monitoring; natte gewicht) bij Knuitershoek.

5.3.4 Gebromeerde vlamvertragers (PBDEs)

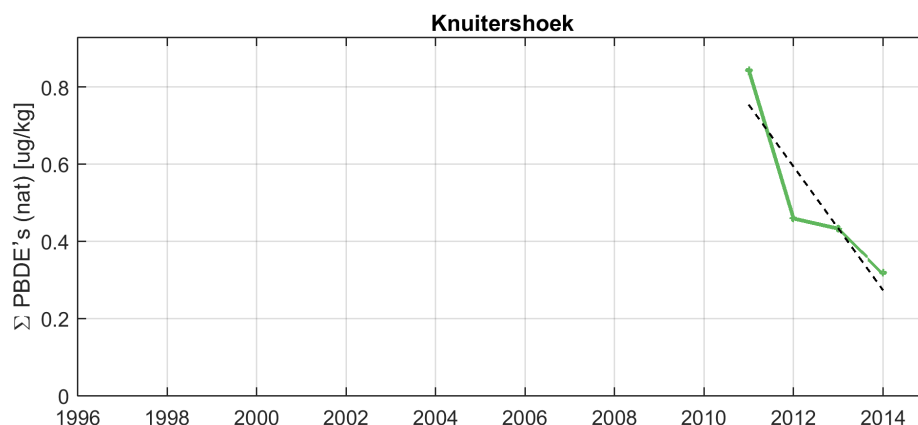
De gebromeerde vlamvertragers (polybroomdifenylethers, PBDEs) zijn gemeten in mossel op de locatie Knuitershoek. Het betreft een passieve monitoring en de PBDEs zijn hier eveneens als sommatie weergegeven. De volgende PBDEs zijn gesommeerd in Figuur 5.17 en Tabel 5.15 in ug/kg Natgewicht in Organisme (biota):

- 2,2',3,4,4',5',6-heptabroomdifenylether
- 2,2',3,4,4'-pentabroomdifenylether
- 2,2',4,4',5,5'-hexabroomdifenylether
- 2,2',4,4',5-pentabroomdifenylether
- 2,2',4,4',6-pentabroomdifenylether
- 2,2',4,4'-tetrabroomdifenylether
- 2,3',4,4'-tetrabroomdifenylether
- 2,4,4'-tribroomdifenylether

Omdat er maar enkele datapunten zijn, kan er geen uitspraak worden gedaan over de hoeveelheden PBDEs in mossel. De waarden van 2012 en 2013 zijn vergelijkbaar.

Tabel 5.15: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van PBDE's in mossel bij Knuitershoek.

Station	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Knuitershoek	0.51	0.84	0.32

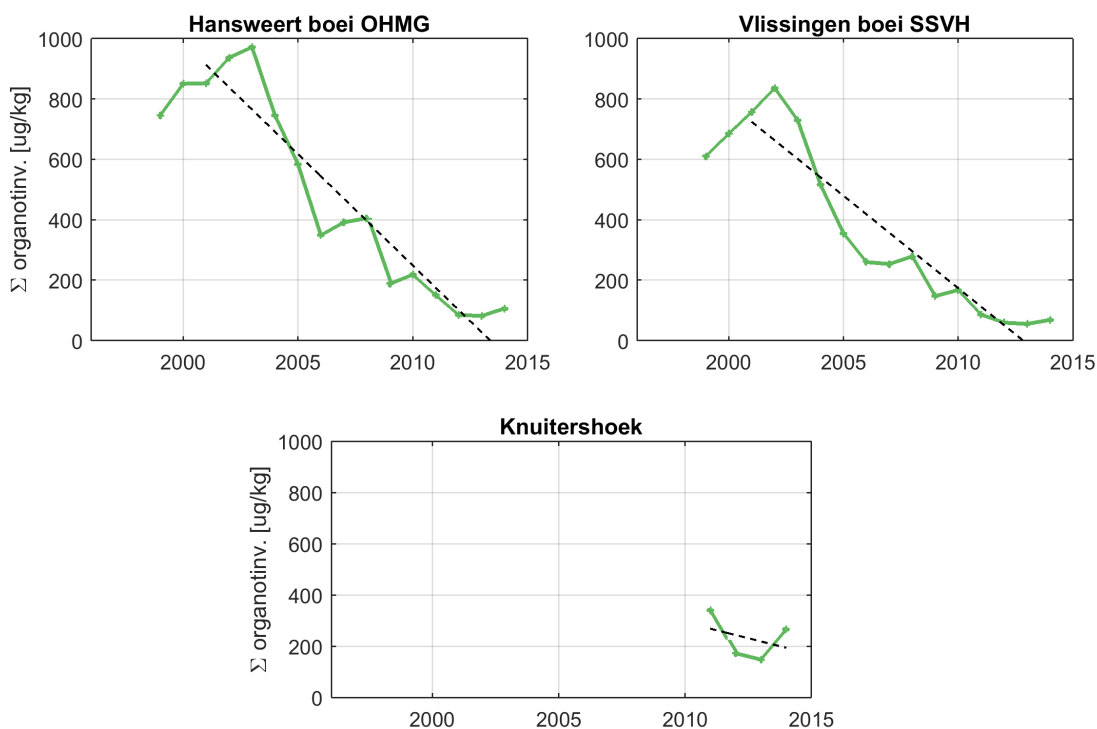
Figuur 5.17: Jaarlijks gesommeerde waarde van de PBDE's in mossel (passieve monitoring; natte gewicht) bij Knuitershoek.

5.3.5 Organotinverbindingen

De organotinverbindingen (dibutyltin, difenyltin, monobutyltin, monofenyltin, trifenyltin, tributyltin) in mossel worden gesommeerd weergegeven. Bij de locaties Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH (de actieve monitoring) wordt bij de metingen van difenyltin en monofenyltin regelmatig de detectiegrens bereikt. De sommatie van de waarden geeft hierdoor een hogere waarde dan in werkelijkheid (zie Tabel 5.16). Er is bij deze stations wel een duidelijke afnemende trend te zien, zie Figuur 5.18. Bij de locatie Knuitershoek (passieve monitoring; omgerekend van nat naar drooggewicht) is de meetreeks nog te kort om een zinnige uitspraak te doen over trends.

Tabel 5.16: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van PBDE's in mossel bij Knuitershoek. Waarden zijn gepresenteerd in drooggewicht ($\mu\text{g}/\text{kg}$).

Station	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	479	972	81
Vlissingen boei SSVH	366	836	55
Knuitershoek	231.3	339.8	147.9

Figuur 5.18: Jaarlijks gesommeerde waarde van de organotinverbindingen in mossel voor 3 stations in de Westerschelde. Waarden zijn gepresenteerd in drooggewicht ($\mu\text{g}/\text{kg}$).

5.3.6 Organochloorbestrijdingsmiddelen

5.3.6.1 Hexachloorbenzeen

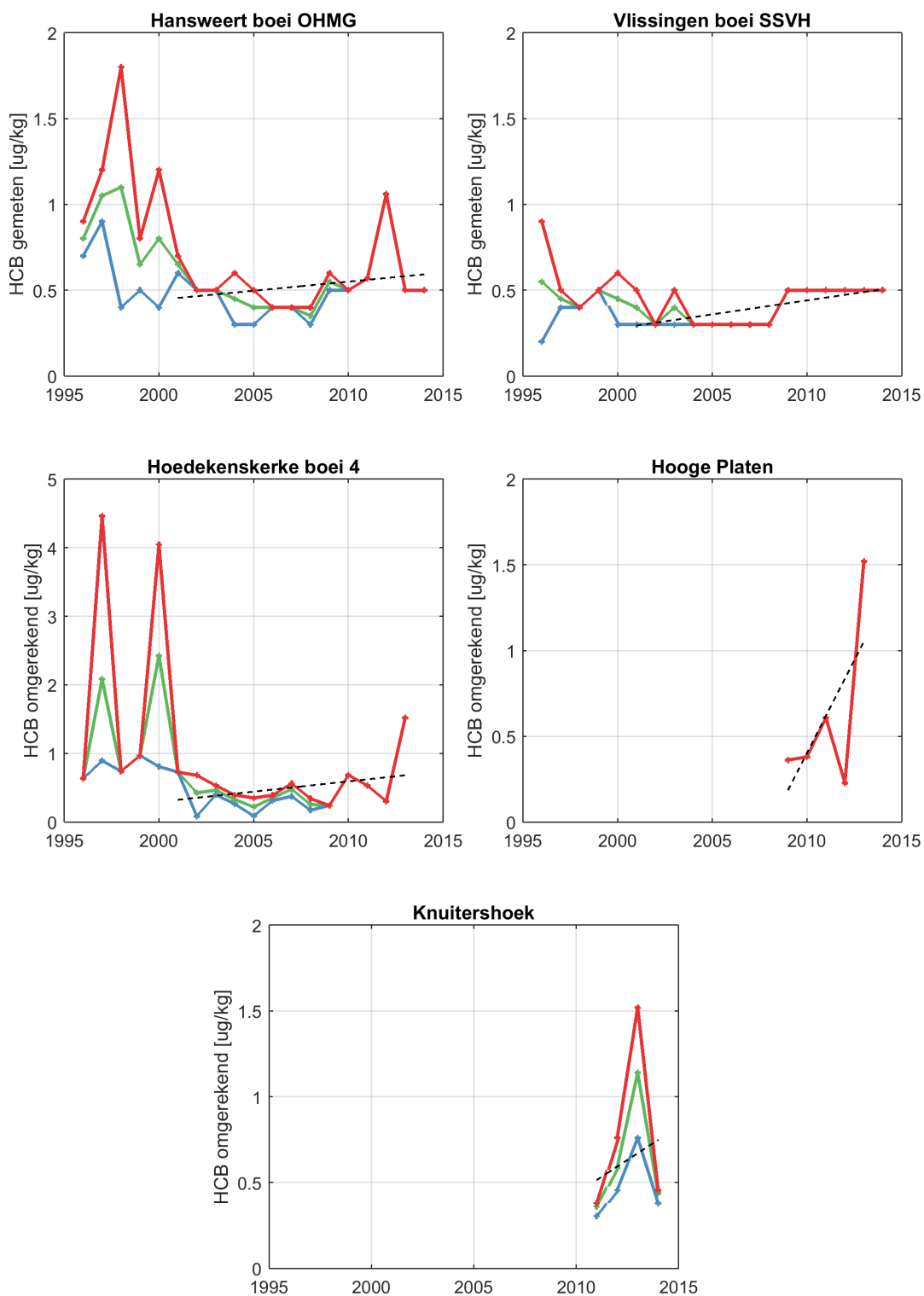
Voor hexachloorbenzeen (HCB) zien we bij Hansweert boei OHMG en Hoedekenskerke boei 4 en in mindere mate bij Vlissingen boei SSVH een daling van de hoeveelheden tot ca. 2010, daarna zien we een lichte stijging. Vooral bij Vlissingen boei SSVH zijn de metingen beïnvloed door de detectiegrens van de meetapparatuur, bij andere stations is dit voor enkele jaren ook zo. De Hooge Platen wordt pas sinds 2009 bemeten en tonen een spectaculaire stijging. De ordegrrootte van de waarden is voor de meeste stations vergelijkbaar, alleen Knuitershoek en Hoedekenskerke boei 4 laten een hogere waarde in 2013 zien, zie Tabel 5.17 en Figuur 5.19.

Voor organochloorbestrijdingsmiddelen in mosselen zijn in deze Eerstelijnsrapportage geen waarden voor 2014 voor station Hoedekenskerke boei 4 beschikbaar.

Let op: de y-assen van de figuur hexachloorbenzeen heeft tvoor station Hoedekenskerke boei 4 andere y-assen.

Tabel 5.17: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het gehalte drooggewicht hexachloorbenzeen in ug/kg in in mosselen bij een aantal verschillende stations.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	0.61	1.80	0.30
Vlissingen boei SSVH	0.41	0.90	0.20
Hoedekenskerke boei 4	0.71	4.46	0.09
Hooge Platen	0.62	1.52	0.23
Knuitershoek	0.63	1.52	0.30

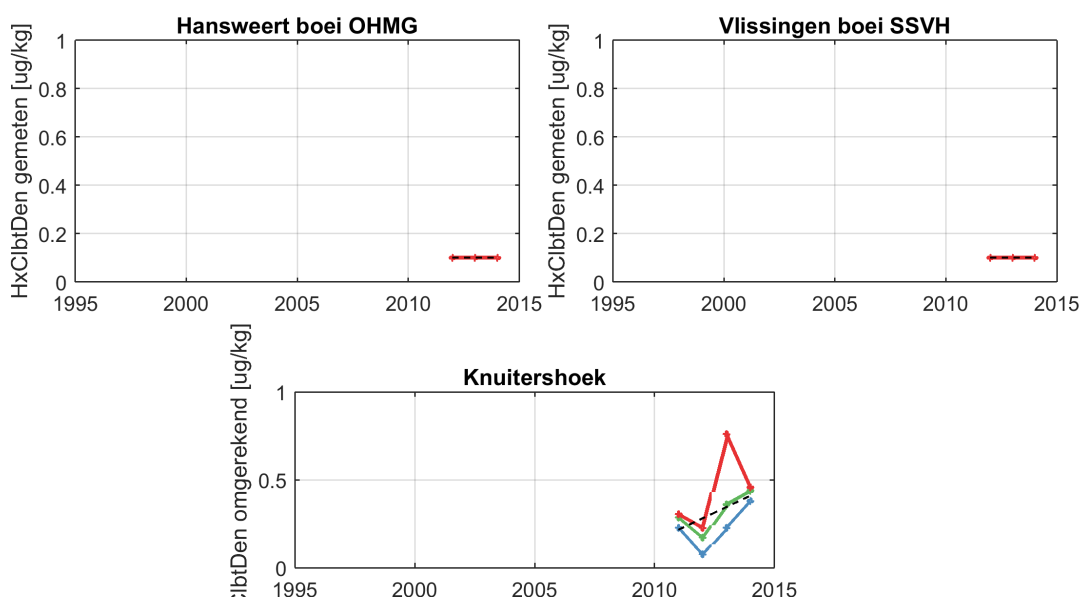
Figuur 5.19: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor het drooggewicht hexachloorbenzeen in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations.

5.3.6.2 Hexachloorbutadien

De metingen van hexachloorbutadien (HxCIbtDen) worden sinds 2011 gemeten bij Knuitershoek, Hansweert boei OHMG en Vlissingen boei SSVH. Bij de actieve monitoring zijn de meetwaarden echter niet groter dan de detectiegrens, zie Tabel 5.18. Bij Knuitershoek is de tijdreeks nog te kort om een uitspraak te doen over trends, maar er lijkt een stijgende lijn in te zitten (Figuur 5.20).

Tabel 5.18: Gemiddelde, minimale en maximale waarden van het drooggewicht hexachloorbutadien in $\mu\text{g}/\text{kg}$ in in mosselen bij een aantal verschillende stations.

Variable	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Hansweert boei OHMG	0.10	0.10	0.10
Vlissingen boei SSVH	0.10	0.10	0.10
Knuitershoek	0.31	0.76	0.08

Figuur 5.20: Jaarlijks gemiddelde (groen), minimum (blauw) en maximum (rood) voor het drooggewicht hexachloorbutadien in mosselen (nat en droog) voor meerdere stations.

6 Fytoplankton

6.1 Indeling soorten

De fytoplankton data bestaan uit bijna 500 verschillende soorten. Om deze toch op een compacte en zinvolle manier te kunnen presenteren en analyseren, wordt een indeling gemaakt, waarbij meerdere soorten gegroepeerd kunnen worden. In eerste instantie is een opdeling naar trofiegraad, autotroof of heterotroof, voor de hand liggend. Er zijn echter ook groepen, vooral bij de 'Dinoflagellaten', bijvoorbeeld de *Gymnodiniaceae*, waarbij het niet altijd duidelijk is wat de trofiegraad is. Daarmee bestaat er nog een derde categorie beide of onbekend. Ook de (soms grote) groep onbepaalde algen valt in deze categorie.

Ook op taxonomisch niveau is een opdeling zinvol. De belangrijkste groep binnen het fytoplankton in de Westerschelde wordt gevormd door de 'Diatomeeën'. De 'Dinoflagellaten' zijn wat betreft aantallen veel minder belangrijk. Een belangrijke voorjaarssoort in het mondingsgebied van de Westerschelde is *Phaeocystis Globosa*, die als aparte groep *Phaeocystis* wordt meegenomen. Alleen op de locatie Schaar van Ouden Doel vormen grote aantallen 'Blauwwieren' en 'Groenwieren' soms een belangrijk deel van het fytoplankton, vandaar dat deze ook onderscheiden zijn. Voor de 'Groenwieren' is er van uitgegaan dat deze worden gevormd door de *Chlorophyceae*, de *Prasinophyceae* en de *Euglenophyceae* (Tomas, 1997), alhoewel Hoek et al. (1995) de *Euglenophyceae* weer buiten de groenwieren plaatsen. Soorten die buiten de hierboven genoemde groepen vallen zijn samengenomen als de groep 'Overig'. Niet alle groepen zijn van hetzelfde taxonomische niveau, maar deze indeling is in eerste instantie wel de meest pragmatische. De heterotrofe organismen bevatten wel de heterotrofe 'Dinoflagellaten', maar niet de ciliaten (met uitzondering van *Myrionecta Rubra*). *Myrionecta rubra* is een ciliaat (een dier, dus heterotroof) die in de geannoteerde soortenlijst 1990-2008 (Koeman et al., 2009) toch als autotroof is ingedeeld vanwege de in het dier aanwezige endosymbiontische algen. Bij de verdere indeling is in de tabel (zie Bijlage C) *Myrionecta Rubra* geplaatst onder 'Heterotroof - Overig'.

Bovenstaande leidt tot de volgende pragmatische indeling, gepresenteerd in Tabel 6.1. Deze indeling is opgesteld door Bert Wetsteijn (RWS-WVL).

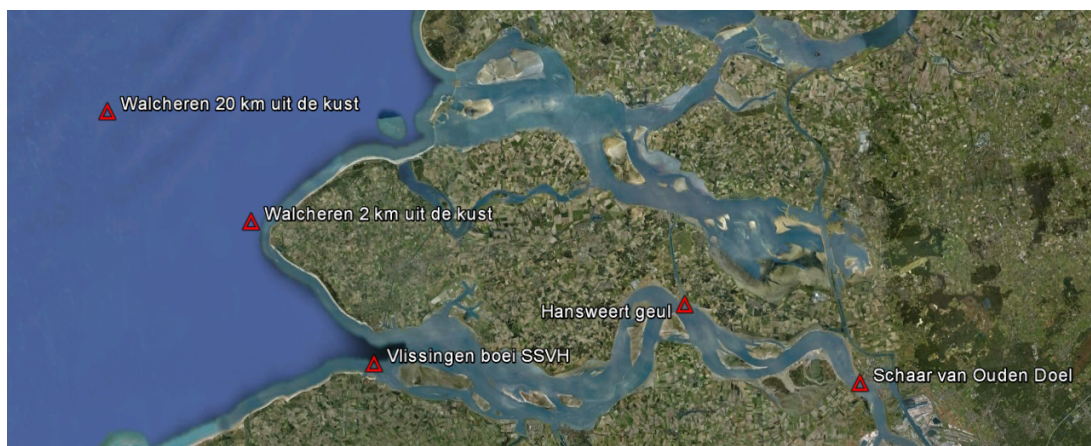
Tabel 6.1: Groepsindeling fytoplankton. Getallen tussen haakjes is de nummering per gedetineerde groep van deze Eerstelijnsrapportage

	Trofiegraad	
	Autotroof	Heterotroof
	Blauwwieren (1)	Dinoflagellaten (7)
	Diatomeeën (2)	Overig (8)
	Dinoflagellaten (3)	
	Phaeocystis (4)	
	Groenwieren (5)	
	Overig (6)	
		Beide of onbekend
		Dinoflagellaten (9)
		Overig (10)

6.2 Informatie over de metingen

6.2.1 Stations en jaren

Fytoplankton is gemeten op de stations Schaar van Ouden Doel, Hansweert geul, Vlissingen boei SSVH, Walcheren 2 km uit de kust en Walcheren 20 km uit de kust, zie Figuur 6.1. Er is meetdata van meer dan 500 soorten fytoplankton over een periode van 1996 tot en met 2014.

Figuur 6.1: Ligging van de meetstations voor het fytoplankton

6.2.2 Figuren

In de figuren worden per station de gesommeerde hoeveelheid algen per groep per jaar gepresenteerd. Het jaartotaal is de sommatie van zomer (groen)- en wintertotaal (rood). Het zomertotaal bevat de sommatie van alle algen in de groep in de zomerperiode (1 maart t/m 30 september). Het wintertotaal loopt van 1 januari tot en met 28 februari en van 1 oktober tot en met 31 december. Daarnaast is er een blauwe lijn toegevoegd die de gemiddelde waarde over de gehele periode weergeeft. Als kwantitatieve onderbouwing zijn ook tabellen met gemiddelde, minimale en maximale waarden per jaar toegevoegd.

6.2.3 Trendbreuk

Bij de interpretatie van de MWTL biomonitoringsgegevens fytoplankton zout dient rekening te worden gehouden met een trendbreuk. Deze trendbreuk wordt veroorzaakt doordat vanaf het monsterjaar 2000 de monsters door een ander bureau worden geanalyseerd en gerapporteerd dan in de periode daarvoor. Over deze trendbreuk wordt in verschillende stukken ingegaan ([Peperzak, 2010](#); [Zuur et al., 2009](#)). Deze trendbreuk is duidelijk terug te zien in de figuren op de volgende pagina's.

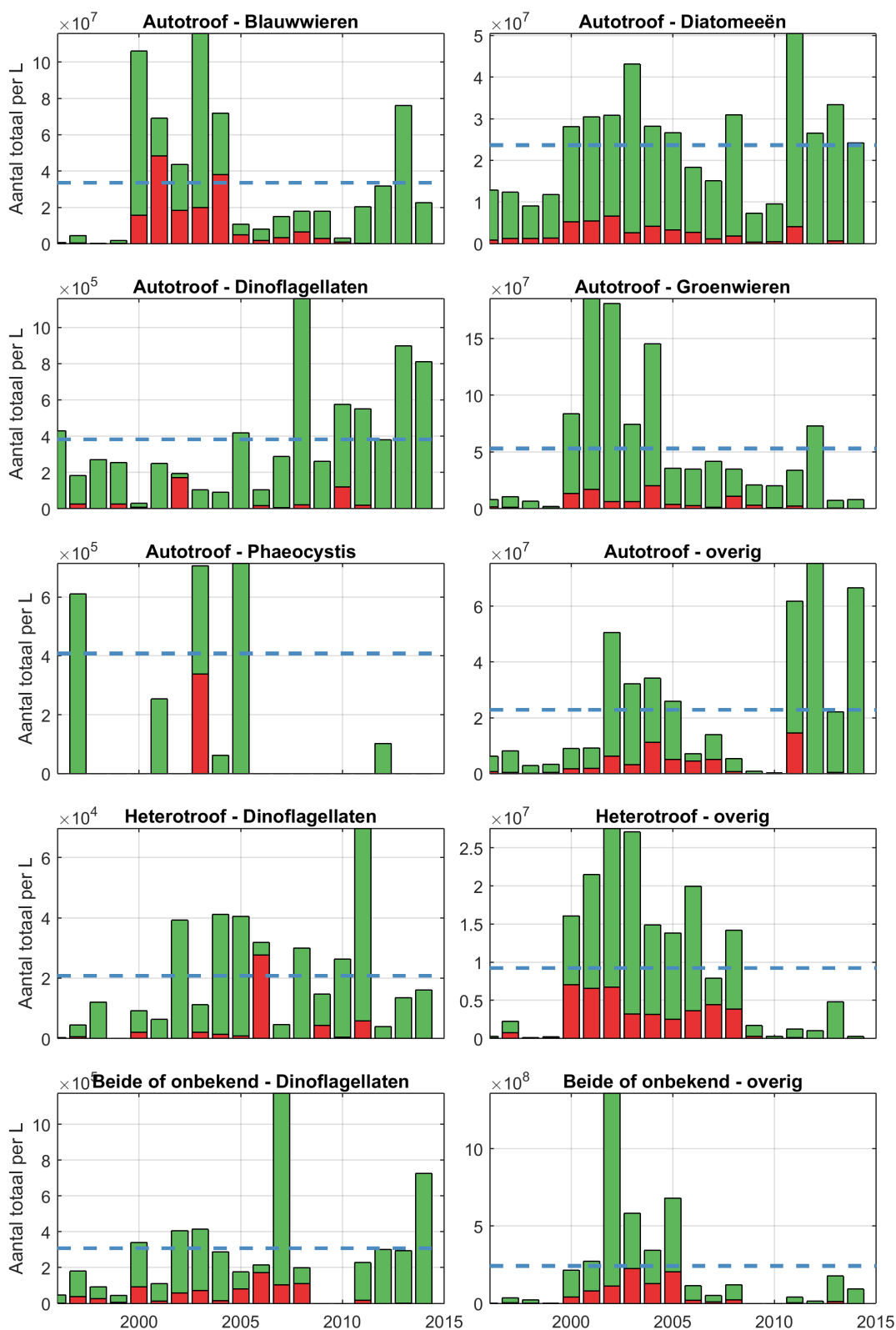
6.3 Resultaten per station

6.3.1 Schaar van Ouden Doel

Bij Schaar van Ouden Doel zien we dat vooral de blauwwieren en groenwieren in hoge aantallen worden gevonden (zie Tabel 6.2). De aantallen zijn het grootst in de zomer, zo laat het kleine verschil tussen het zomertotaal en jaartotaal zien (zie Figuur 6.2, groene vergeleken met rode balkjes. Phaeocystis worden incidenteel waargenomen bij Schaar van Ouden Doel. De diatomeeen laten in 2011 een grote piek zien. In 2011 en 2014 zijn er juist weer meer overige autotrofe soorten waargenomen dan in de periode daarvoor. De overige heterotrofen laten vanaf circa 2003 een afname zien, die ook terug te zien is bij de groep 'Beide onbekend - overige'.

Tabel 6.2: Jaarwaardes voor de tien fytoplanktongroepen bij station Schaar van Ouden Doel. Waardes zijn in miljoenen (10M per L).

Groepsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Autotroof - Blauwwieren	33.54	115.67	0.23
Autotroof - Diatomeeen	23.64	50.41	7.32
Autotroof - Dinoflagellaten	0.38	1.16	0.03
Autotroof - Groenwieren	52.93	185.11	1.97
Autotroof - Phaeocystis	0.41	0.71	0.06
Autotroof - overig	22.87	75.30	0.18
Heterotroof - Dinoflagellaten	0.02	0.07	0.00
Heterotroof - overig	9.22	27.54	0.14
Beide of onbekend - Dinoflagellaten	0.31	1.17	0.05
Beide of onbekend - overig	242.55	1358.69	1.24

Figuur 6.2: Jaarlijks waarden voor fytoplankton in zomer (groen), winter (rood) en gemiddeld (blauw) voor station Schaar van Ouden Doel. De y-as representeert de maximaal gemeten waarde.

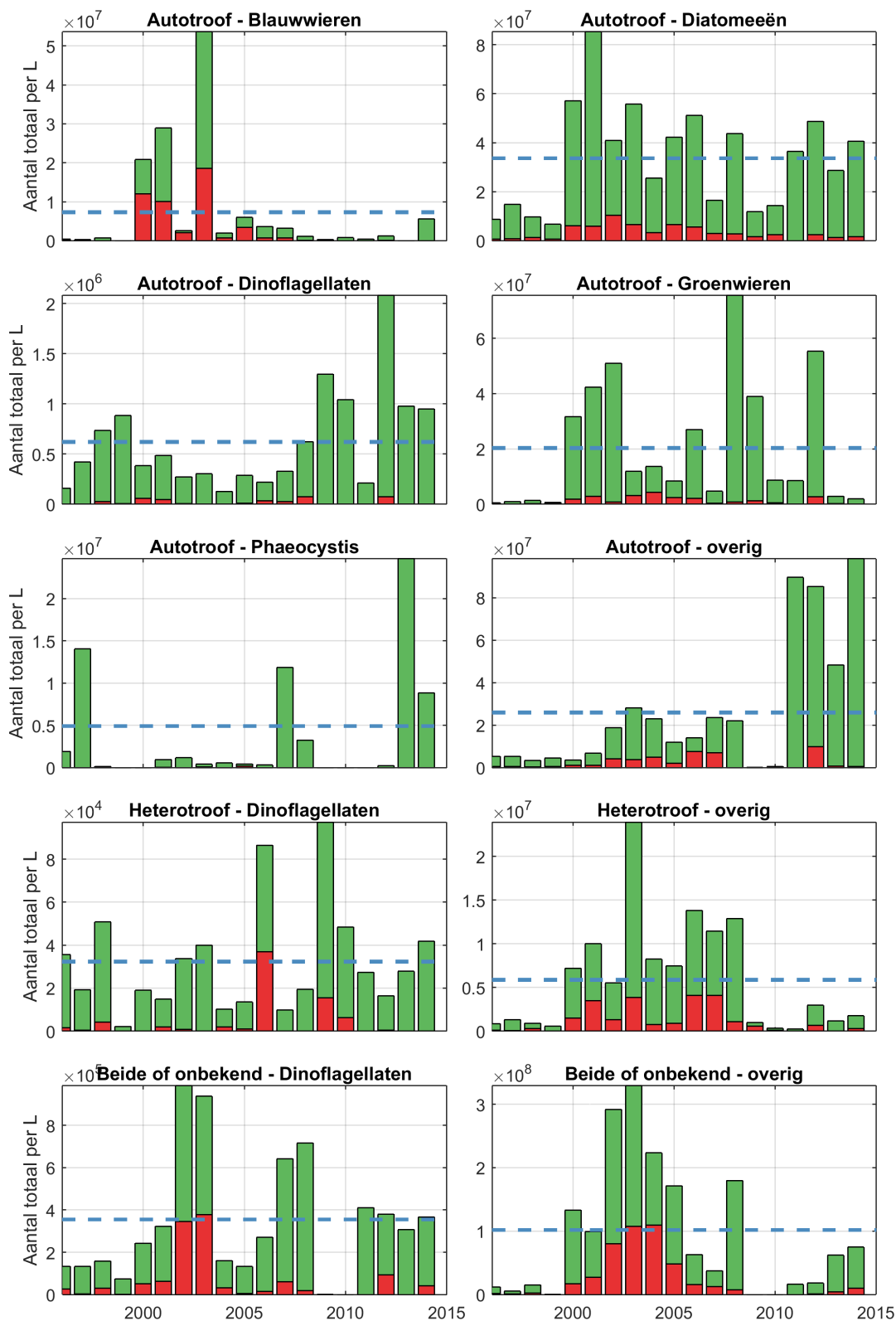
6.3.2 Hansweert geul

Voor de blauwwieren bij Hansweert geul zien we ongeveer hetzelfde beeld als bij Schaar van Ouden Doel, wel zijn de aantallen veel lager, zie Tabel 6.3. Ook aantallen groenwieren zijn fors lager bij Hansweert geul. De groenwieren komen vooral in de zomer voor, de blauwwieren door het jaar heen, zie Figuur 6.3. Diatomeeën komen bij Hansweert geul juist weer meer voor dan bij Schaar van Ouden Doel. We zien over het algemeen dat de aanwezigheid van diatomeeën vrij constant over de tijd is (net als bij Schaar van Ouden Doel), alleen in 2009 en 2010 kwam deze soort minder voor. Phaeocystis komt incidenteel voor, enkel in de zomerperiode, maar wel in andere jaren dan bij Schaar van Ouden Doel en in veel grotere aantallen. Blijkbaar kan dit lokaal erg variëren. In 2012 zijn er erg veel autotrofe dinoflagellaten bij Hansweert geul gevonden, waar ze in 2011 bijna afwezig waren. De laatste twee jaar zijn de aantallen ongeveer gelijk. Aantallen zijn ongeveer gelijk aan die bij Schaar van Ouden Doel. Ze zijn voornamelijk waargenomen in de zomerperiode. De overige autotrofen komen vooral in de zomer voor en zijn sinds 2002 wel meer gaan voorkomen bij Hansweert geul. In de periode 2012 en 2014 zijn er zeer veel overige autotrofe soorten waargenomen. De dinoflagellaten van beide of onbekende trofiegraad kwamen na 2 jaar van afwezigheid (2009 en 2010) de laatste 4 jaar gemiddeld voor. Daarvoor werden variërende aantallen gemeten. De overige heterotrofen zijn vooral aanwezig geweest tussen 2000 en 2008. De groepen met beide of onbekende trofiegraad (zowel dinoflagellaten als overig) laten hogere waarden zien rond 2003 en in 2008. De laatste vier jaar lijkt er een opgaande trend te zijn ingezet.

Voor 2011 zijn alle metingen bij Hansweert uitgevoerd in de zomerperiode (1 maart t/m 30 september), en komt het jaartotaal overeen met het zomertotaal. De maand maart valt wel in het eerste kwartaal.

Tabel 6.3: Jaarwaardes voor de tien fytoplanktongroepen bij station Hansweert Geul. Waardes zijn in miljoenen (10M per L).

Groepsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Autotroof - Blauwwieren	7.31	53.61	0.00
Autotroof - Diatomeeën	33.61	85.26	6.69
Autotroof - Dinoflagellaten	0.62	2.08	0.13
Autotroof - Groenwieren	20.29	75.55	0.55
Autotroof - Phaeocystis	4.91	24.71	0.14
Autotroof - overig	25.92	98.34	0.19
Heterotroof - Dinoflagellaten	0.03	0.10	0.00
Heterotroof - overig	5.86	23.92	0.23
Beide of onbekend - Dinoflagellaten	0.35	0.99	0.00
Beide of onbekend - overig	101.82	329.31	0.48

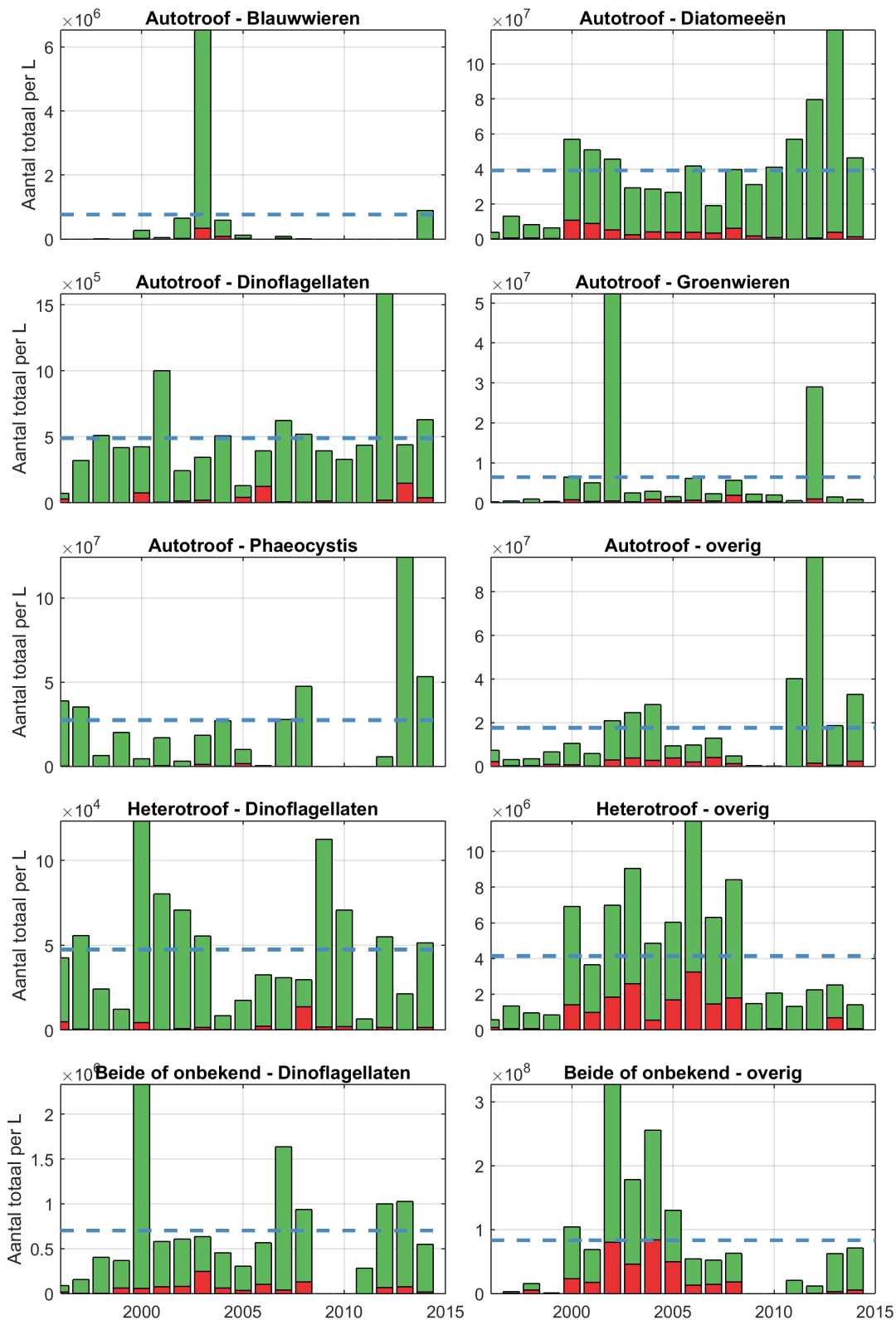
Figuur 6.3: Jaarlijks waarden voor fytoplankton in zomer (groen), winter (rood) en gemiddeld (blauw) voor station Hansweert Geul. De y-as representeert de maximaal gemeten waarde.

6.3.3 Vlissingen boei SSVH

Bij Vlissingen boei SSVH vormen blauwwieren en groenwieren maar een hele kleine groep, zie Tabel 6.4. In 2003 respectievelijk 2002 is een piek waarneembaar, zie Figuur 6.4. De blauwwieren en groenwieren komen bij Vlissingen boei SSVH in veel mindere mate voor dan bij Schaar van Ouden Doel en Hansweert geul. De diatomeeën variëren van jaar tot jaar komen vooral in de zomer voor. Sinds 2007 lijken de aantallen wat toe te nemen, maar deze trend zet zich niet voort in 2014. De trendbreuk sinds 2000 is duidelijk zichtbaar. Phaeocystis kwam hier meer voor dan bij Hansweert geul en Schaar van Ouden Doel. In 2012 is phaeocystis weer waargenomen bij Vlissingen boei SSVH na enkele jaren van afwezigheid. In 2012 zien we in de zomer een piek in de autotrofe dinoflagellaten. Bij de heterotrofe dinoflagellaten is de trendbreuk in 2000 weer duidelijk te zien, en zijn in 2009 en 2010 hoge aantallen waargenomen. Dinoflagellaten waarvan de trofiegraad beide of onbekend is laten weinig variatie zien, alleen in 2000 en 2007 kwamen ze vrij veel voor. In 2011 zijn ze weer waargenomen, na een periode van afwezigheid in 2009 en 2010. De groep overig met autotrofe trofiegraad is in 2011 en 2012 in grote aantallen voorgekomen, zoals de piek laat zien. De groep met beide of onbekende trofiegraad is wel aanwezig in de periode 2011-2014, maar lang niet in zulke grote aantallen als in de periode 2000-2005.

Tabel 6.4: Jaarwaardes voor de tien fytoplanktongroepen bij station Vlissingen boei SSVH. Waardes zijn in miljoenen (10M per L).

Groepsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Autotroof - Blauwwieren	0.77	6.52	0.00
Autotroof - Diatomeeën	39.22	119.19	3.97
Autotroof - Dinoflagellaten	0.49	1.58	0.07
Autotroof - Groenwieren	6.44	52.30	0.21
Autotroof - Phaeocystis	27.49	124.16	0.50
Autotroof - overig	17.67	95.77	0.22
Heterotroof - Dinoflagellaten	0.05	0.12	0.01
Heterotroof - overig	4.14	11.72	0.58
Beide of onbekend - Dinoflagellaten	0.70	2.33	0.09
Beide of onbekend - overig	83.44	327.10	0.02

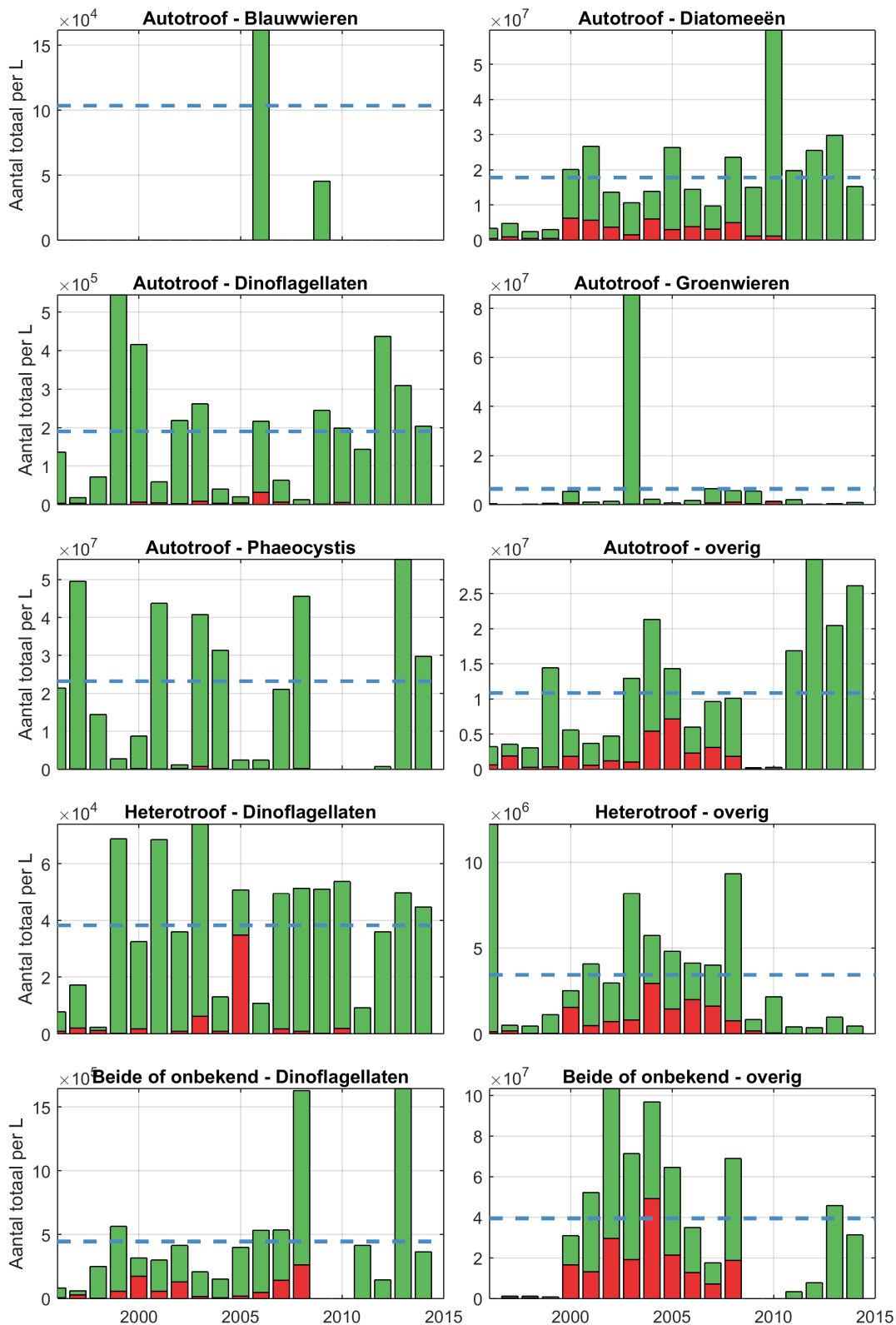
Figuur 6.4: Jaarlijks waarden voor fytoplankton in zomer (groen), winter (rood) en gemiddeld (blauw) voor station Vlissingen boei SSVH. De y-as representeert de maximaal gemeten waarde.

6.3.4 Walcheren 2 km uit de kust

Qua aantallen zitten er niet hele grote verschillen tussen de fytoplankton waarden bij Vlissingen boei SSVH en Walcheren 2 km uit de kust, zie Tabel 6.5. Blauwwieren en groenwieren vertonen in enkele jaren een hoge waarde, voornamelijk in de zomerperiode (Figuur 6.5). De diatomeeën tonen in het 2010 een hoge waarde, voor de rest fluctueren de waarden. Phaeocystis kwam hier meer voor dan bij Hansweert geul en Schaar van Ouden Doel. Er is een periode met geen waarden maar in 2013 en 2014 wordt er juist weer meer phaeocystis gevonden. De autotrofe dinoflagellaten zijn in 2012 in grotere aantallen aanwezig dan daarvoor, maar is in 2013 en 2014 afgenomen. Heterotrofe dinoflagellaten komen redelijk constant over de tijd voor, maar laten af en toe een lagere waarde zoals te zien is in 2010. Voor dinoflagellaten waarvan de trofiegraad beide of onbekend is, is in 2008 en in 2013 een grote piek te zien. De groep heterotroof overig is sterk afgenomen na 2008. De groep overig met beide of onbekende trofiegraad was voornamelijk aanwezig tussen 1999 en 2008, na een periode van geen tot zeer lage waarden worden ze in 2013 en 2014 weer juist waargenomen. Wel werden ze eerder ook vrij veel in de winter waargenomen, maar nu niet meer.

Tabel 6.5: Jaarwaardes voor de tien fytoplanktongroepen bij station Walcheren 2km uit de kust. Waardes zijn in miljoenen (10M per L).

Groepsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Autotroof - Blauwwieren	0.10	0.16	0.05
Autotroof - Diatomeeën	17.75	59.68	2.47
Autotroof - Dinoflagellaten	0.19	0.54	0.01
Autotroof - Groenwieren	6.40	85.44	0.05
Autotroof - Phaeocystis	23.20	55.29	0.67
Autotroof - overig	10.86	29.86	0.19
Heterotroof - Dinoflagellaten	0.04	0.07	0.00
Heterotroof - overig	3.43	12.22	0.37
Beide of onbekend - Dinoflagellaten	0.45	1.64	0.00
Beide of onbekend - overig	39.47	103.36	0.71

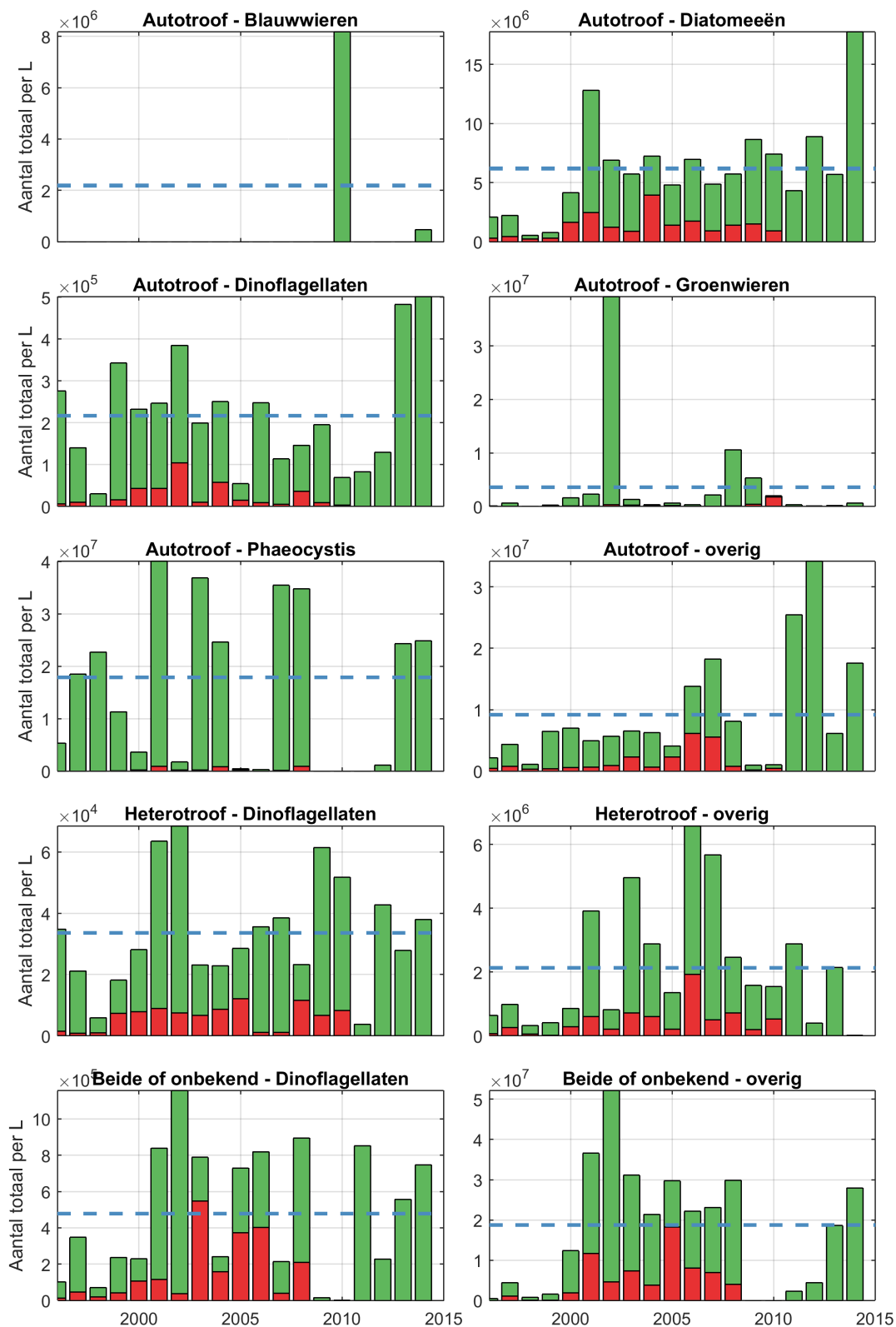
Figuur 6.5: Jaarlijks waarden voor fytoplankton in zomer (groen), winter (rood) en gemiddeld (blauw) voor station Walcheren 2km uit de kust. De y-as representeert de maximaal gemeten waarde.

6.3.5 Walcheren 20 km uit de kust

Bij Walcheren 20 km uit de kust komt minder fytoplankton voor dan bij de andere stations, zie Tabel 6.6. De groenwieren waren in 2002 goed vertegenwoordigd, maar zijn vanaf 2010 goeddeels verdwenen (Figuur 6.6). Het is de vraag in hoeverre de piekwaarden van blauw-wieren in 2010 en groenwieren in 2002 betrouwbare meetwaarden zijn, dit lijkt erg hoog voor een station zover uit de kust. Voor de diatomeeën zien we de laatste jaren voornamelijk waarden uit de zomer, met een grote piek in 2014 (compleet gemeten in de zomer). Phaeocystis is in 2012-2014 weer waargenomen, nadat deze enkele jaren afwezig was. De autotrofe dinoflagellaten nemen de laatste 2 jaar (2013-2014) toe. De overige autotrofen zijn in 2012 in grote hoeveelheden opgedoken. De overige heterotrofen zijn sinds 2012 weinig waargenomen.

Tabel 6.6: Jaarwaardes voor de tien fytoplanktongroepen bij station Walcheren 20km uit de kust. Waardes zijn in miljoenen (10M per L).

Groepsnaam	Gemiddelde	Maximum	Minimum
Autotroof - Blauwieren	2.19	8.17	0.00
Autotroof - Diatomeeen	6.19	17.74	0.54
Autotroof - Dinoflagellaten	0.22	0.50	0.03
Autotroof - Groenwieren	3.58	39.23	0.02
Autotroof - Phaeocystis	17.88	40.03	0.33
Autotroof - overig	9.17	34.17	0.95
Heterotroof - Dinoflagellaten	0.03	0.07	0.00
Heterotroof - overig	2.13	6.58	0.01
Beide of onbekend - Dinoflagellaten	0.48	1.16	0.00
Beide of onbekend - overig	18.76	52.17	0.45

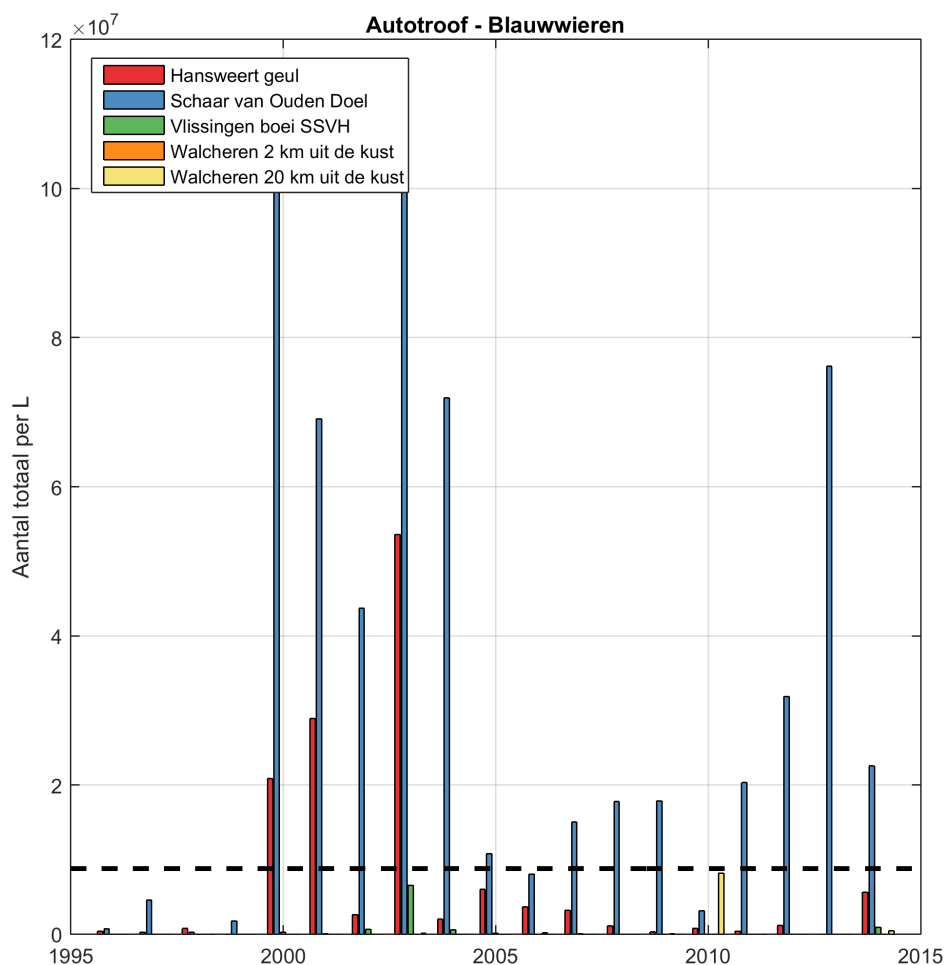

Figuur 6.6: Jaarlijks waarden voor fytoplankton in zomer (groen), winter (rood) en gemiddeld (blauw) voor station Walcheren 20km uit de kust. De y-as representeert de maximaal gemeten waarde.

6.4 Resultaten per groep

6.4.1 Autotroof - Blauwwieren

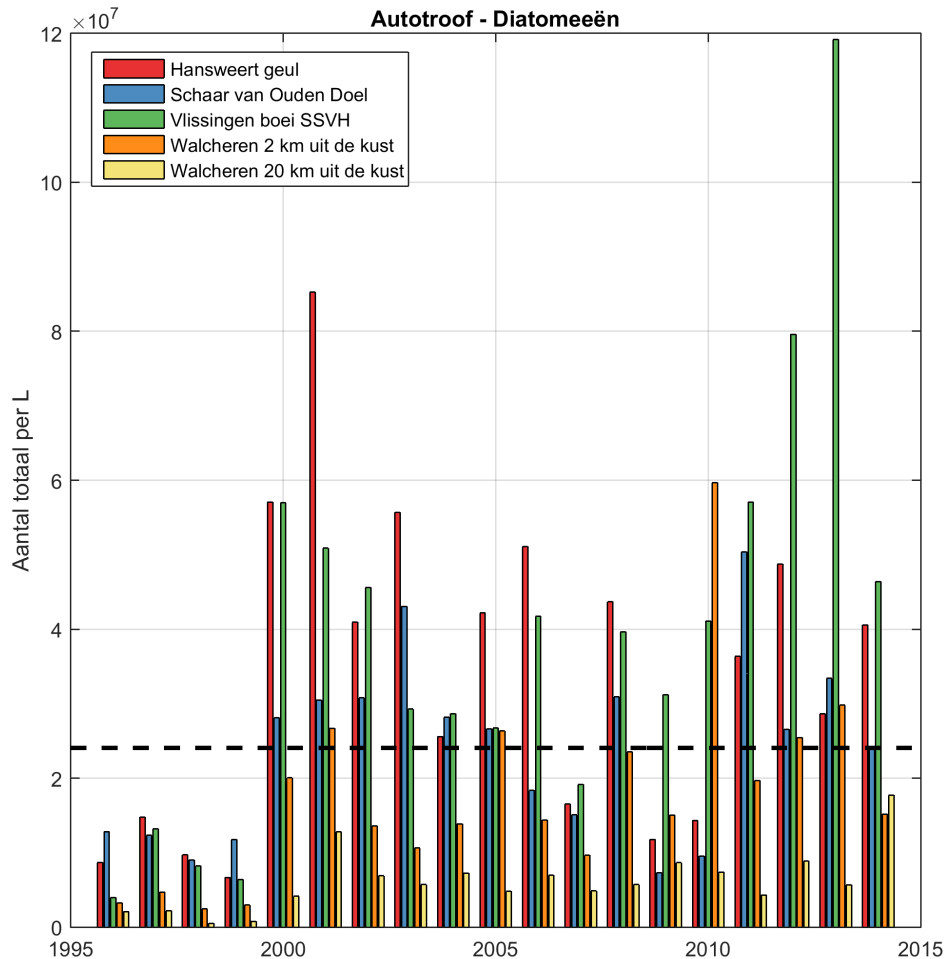
In Figuur 6.7 is de ontwikkeling van de blauwwieren (autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. De hoeveelheid gevonden blauwwieren kent een sterke fluctuatie over tijd. Voor 2000 werd een stuk minder gevonden als gevolg van een andere analyse methode. Vervolgens worden er zeer hoge waardes (200M per L) gevonden tussen 2000-2004. Vandaag de dag is dit een minimaal een factor 10 lager, naast de incidentele piek van 2013 bij Schaar van Ouden Doel. Blauwwieren worden voornamelijk gevonden bij station Hansweert geul en bij Schaar van de Ouden Doel.

Figuur 6.7: Jaarlijks waardes voor fytoplankton (autotroof - blauwwieren) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.2 Autotroof - Diatomeeën

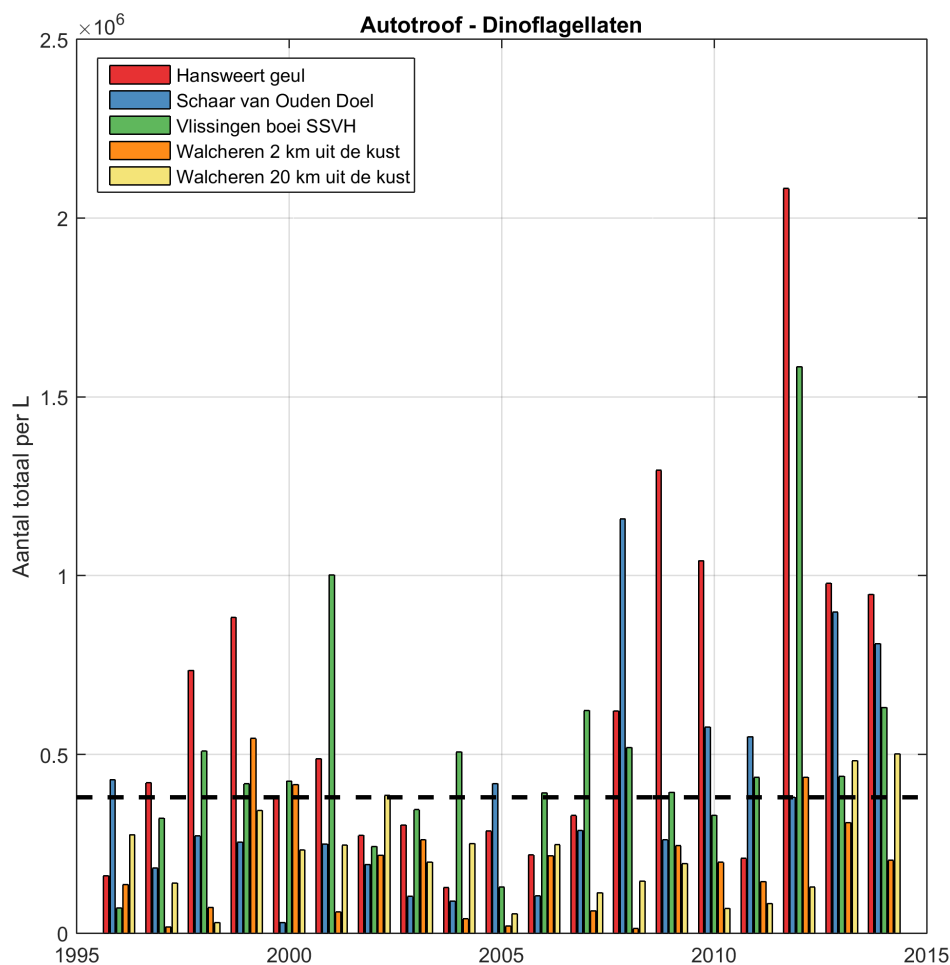
In Figuur 6.8 is de ontwikkeling van de diatomeeën (autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. Diatomeeën komen voornamelijk voor bij station Vlissingen en in de periode 2000-2005 ook bij Hansweert geul. Het lijkt er op dat de hoge waarden (> 50M per L) in de periode 2000-2005 tijdelijk waren. Vanaf 2010 is er echter ook een opgaande trend. De opgaande trend wordt niet doorgetrokken in 2013 en 2014.

Figuur 6.8: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (autotroof - diatomeeën) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.3 Autotroof - Dinoflagellaten

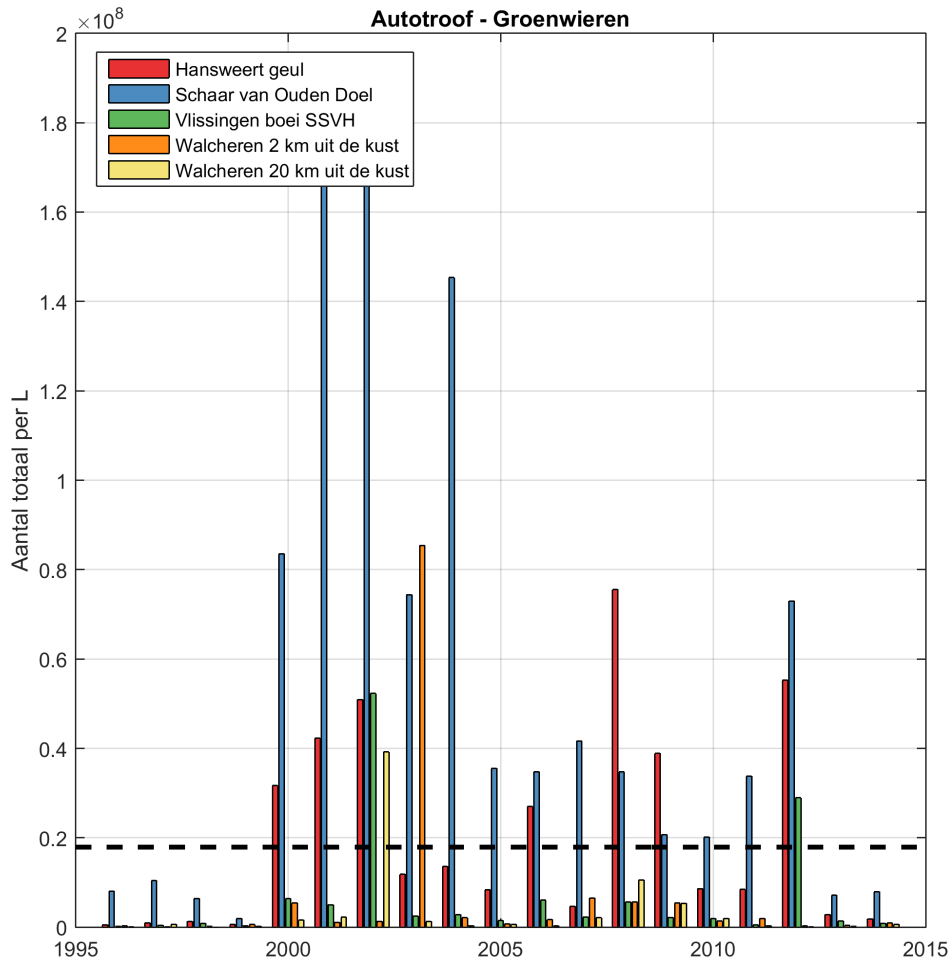
In Figuur 6.9 is de ontwikkeling van de dinoflagellaten (autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. Dinoflagellaten (autotroof) komen bij alle stations voor. In de periode voor 2000 waren de aantallen lager, wat een gevolg is van de trendbreuk beschreven in Paragraaf 6.2.3. Voor 2005 werden de hoogste waarden gevonden in Hansweert geul en Vlissingen. De meest extreme waarde is gevonden in 2012 bij Hansweert geul. Na 2005 worden hoge waarden ook gevonden bij Schaar van Ouden Doel. De opgaande trend van 2005-2012 wordt niet doorgetrokken in 2013 en 2014 en lijken de aantallen te stabiliseren rond een waarde van 1M per L bij Hansweert geul en Schaar van Ouden Doel.

Figuur 6.9: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (autotroof - dinoflagellaten) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.4 Autotroof - Groenwieren

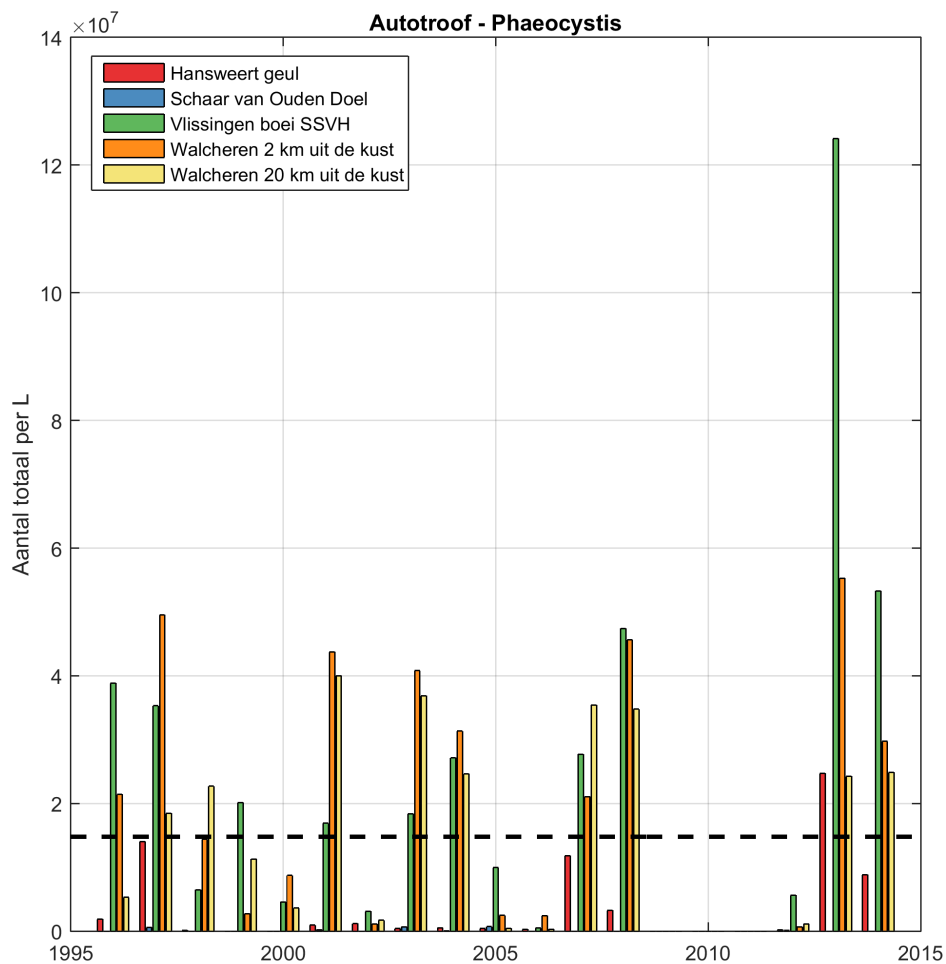
In Figuur 6.10 is de ontwikkeling van de groenwieren (autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. Groenwieren worden voor 2005 gevonden in grote hoeveelheid van >100M per L (voornamelijk bij Schaar van Ouden Doel). Na 2005 worden er incidenteel veel groenwieren aangetroffen (2008 en 2012). In 2013 en 2014 zijn er significant minder groenwieren aangetroffen op alle stations.

Figuur 6.10: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (autotroof - groenwieren) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.5 Autotroof - Phaeocystis

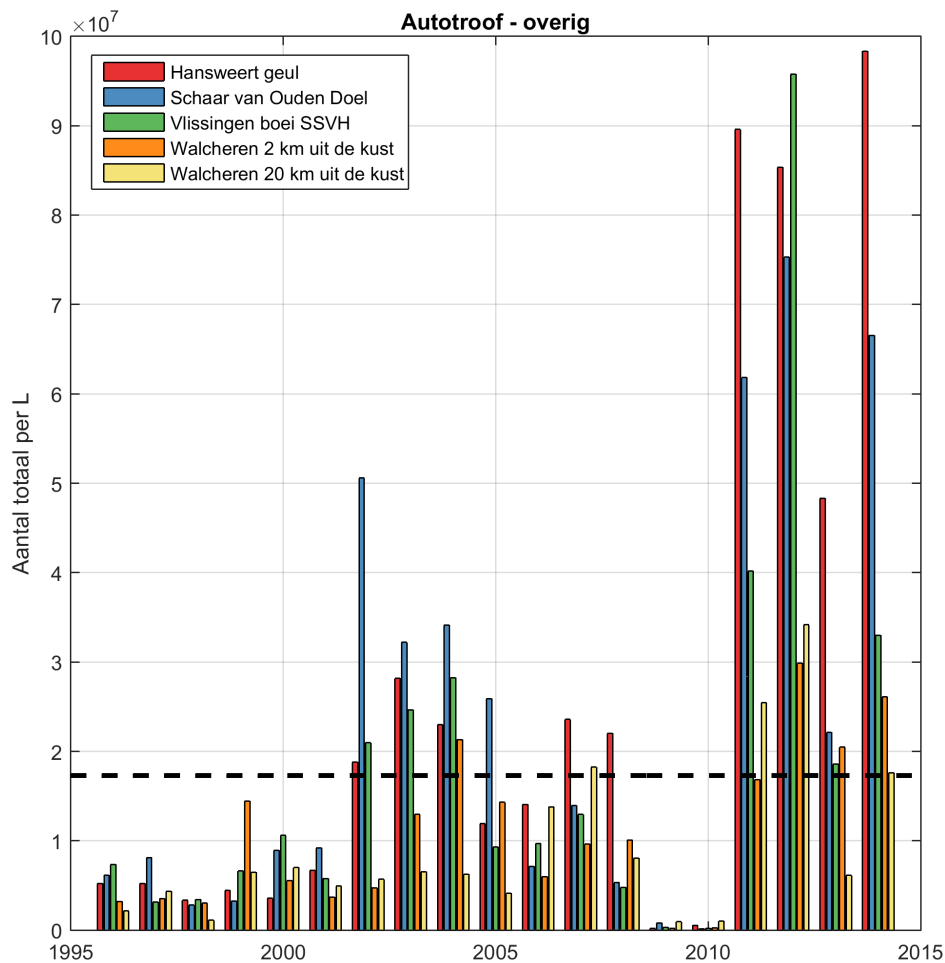
In Figuur 6.11 is de ontwikkeling van de phaeocystis (autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. Phaeocystis wordt voornamelijk nabij de kust gevonden (Vlissingen & Walcheren) en kende in 2013 een grote piek bij Vlissingen. Voor de stations Schaar van Ouden Doel en Hansweer geul worden niet tot nauwelijks phaeocystis gevonden.

Figuur 6.11: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (autotroof - phaeocystis) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.6 Autotroof - overig

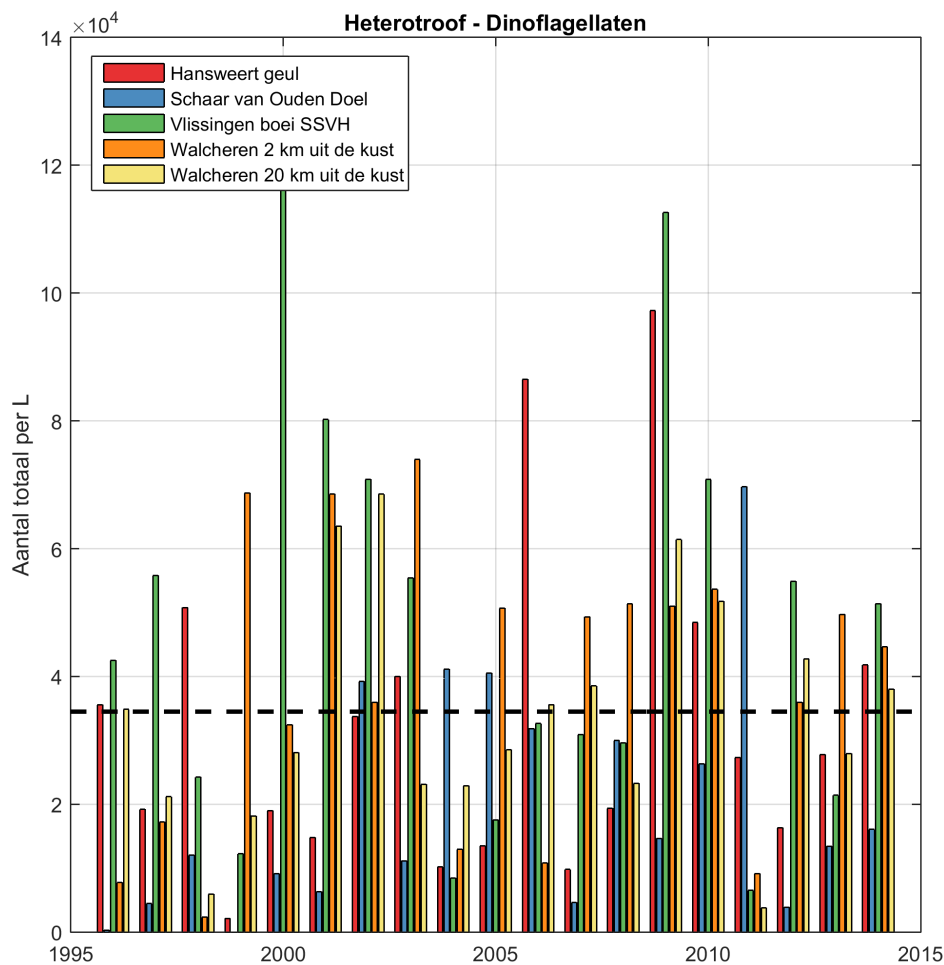
In Figuur 6.12 is de ontwikkeling van de overige autotroof fytoplankton over de tijd voor alle stations weergegeven. In de groep autotroof overig werd voor 2000 beperkt gevonden. Van 2000 tot 2010 lijkt er een dalende trend te zijn. Vandaag de dag echter worden grote hoeveelheden (>5M per L) gevonden bij stations Hansweert Geul en Schaar van de Ouden Doel. De hoeveelheden liggen een stuk lager voor stations meer richting zee (<2M per L). In 2012 was er een piek bij Vlissingen

Figuur 6.12: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (autotroof - overig) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.7 Heterotroof - Dinoflagellaten

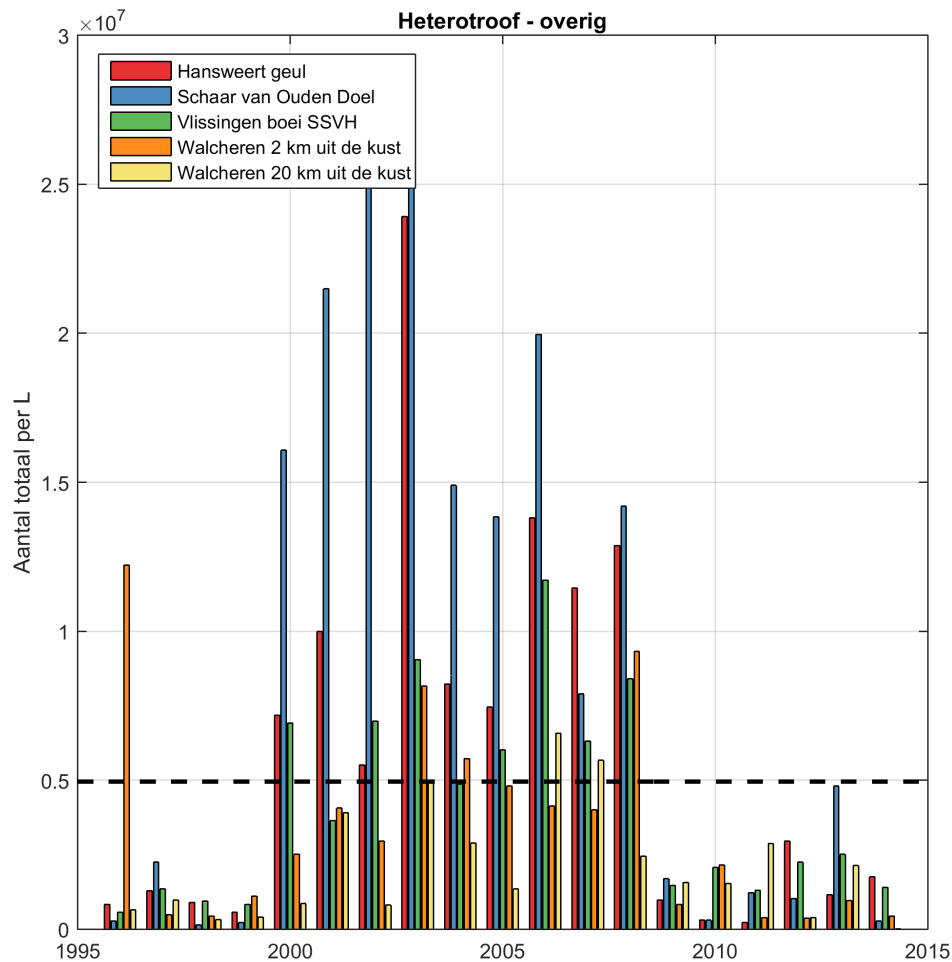
In Figuur 6.13 is de ontwikkeling van de dinoflagellaten (heterotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. De hoeveelheid dinoflagellaten (heterotroof) is gemiddeld over de stations in de periode 1996-2014 redelijk constant. Er is wel sprake van een scatter in de tijd en per station, maar over het algemeen wordt er een gemiddelde van ongeveer 0.04 M per L gevonden (zwarte lijn, zie Figuur 6.13). De laatste drie jaar ligt de hoeveelheid dinoflagellaten (heterotroof) lager voor de stations in het estuarium en wat hoger voor de stations dicht bij zee. Daarnaast lijken de dinoflagellaten (heterotroof) een dalende trend te hebben sinds 2009.

Figuur 6.13: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (heterotroof - dinoflagellaten) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.8 Heterotroof - overig

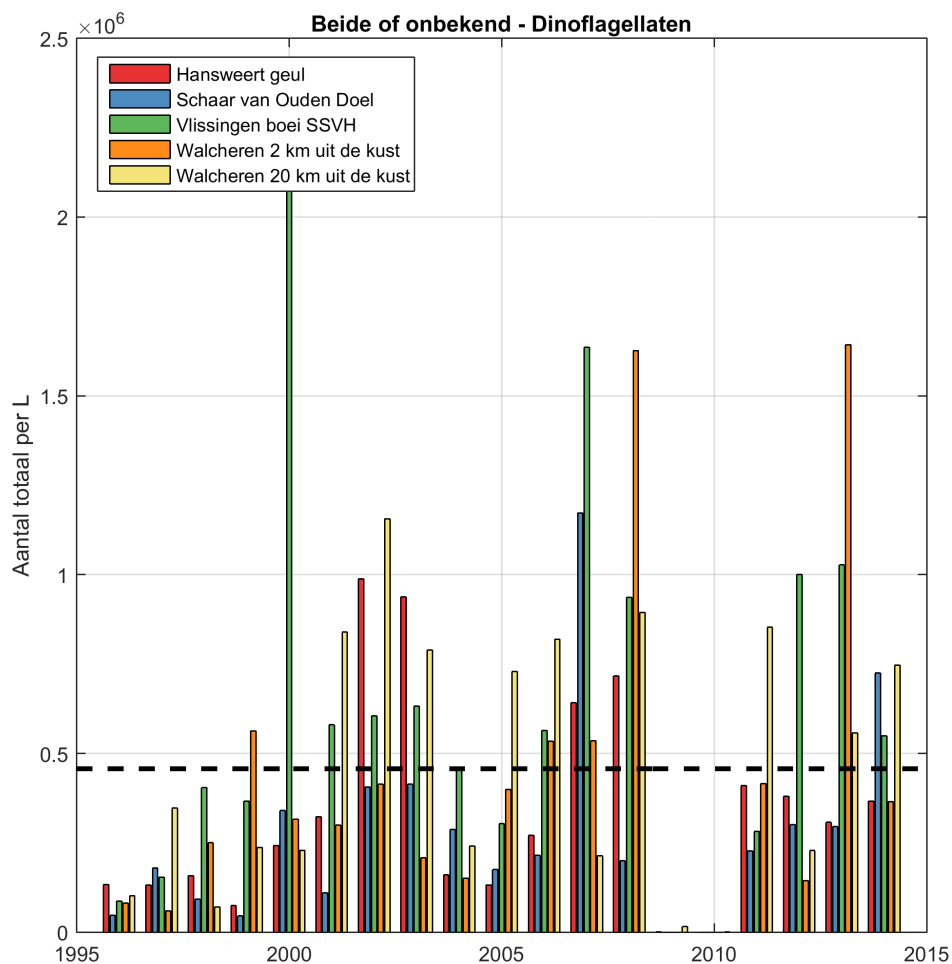
In Figuur 6.14 is de ontwikkeling van overige heterotroof fytoplankton over de tijd voor alle stations weergegeven. Overige heterotroof fytoplankton was voor 2009 een normaal fenomeen (voornamelijk bij station Schaar van Ouden Doel) met waarden van >10M per L. Echter, na 2010 liggen de hoeveelheden een stuk lager (M per L, factor 10).

Figuur 6.14: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (heterotroof - overig) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.9 Beide of onbekend - Dinoflagellaten

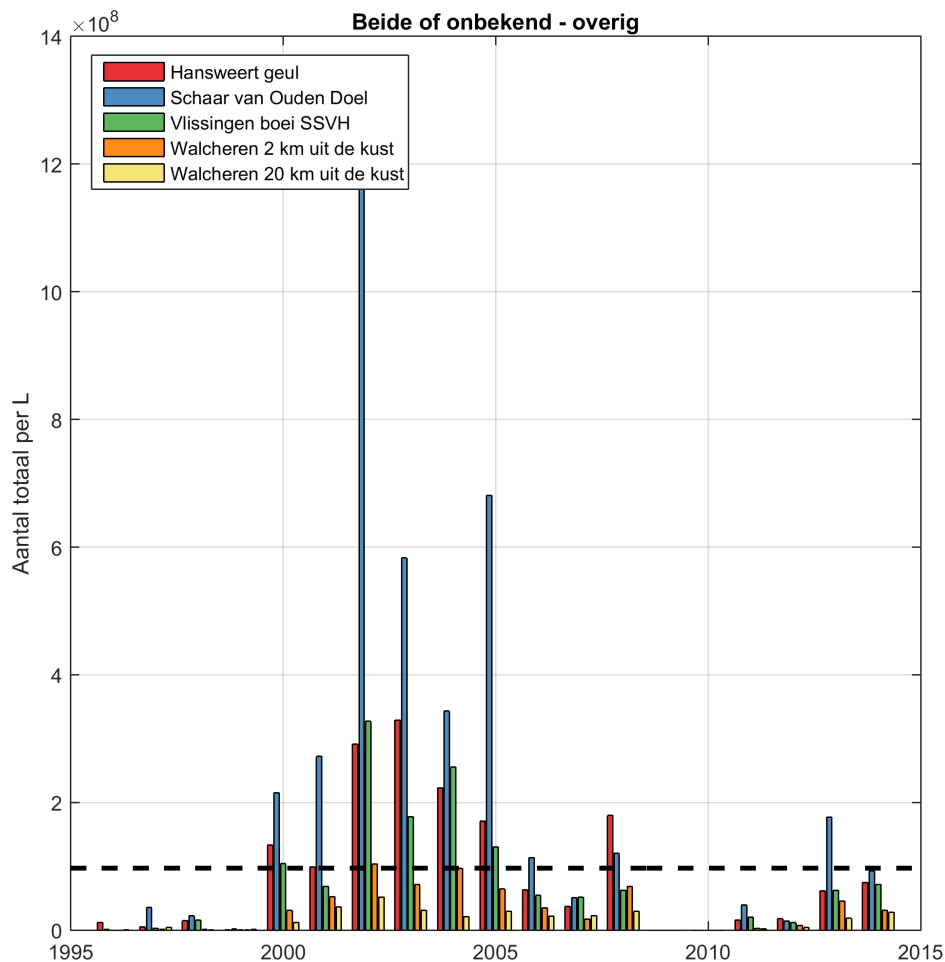
In Figuur 6.15 is de ontwikkeling van de dinoflagellaten (heterotroof of autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. Dinoflagellaten waarvan de status onbekend is (heterotroof of autotroof) wordt vrij consistent gevonden over de tijd. Er is geen duidelijk patroon tussen de verschillende stations. Jaren 2009 en 2010 waren een dieptepunt voor de hoeveelheid dinoflagellaten (heterotroof of autotroof).

Figuur 6.15: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (beide of onbekend - dinoflagellaten) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

6.4.10 Beide of onbekend- overig

In Figuur 6.16 is de ontwikkeling van de blauwwieren (autotroof) over de tijd voor alle stations weergegeven. Fytoplankton waarvan de status compleet onbekend is wordt voornamelijk gevonden tussen 2000-2005. De hoeveelheden zijn over het algemeen bijna een factor 10 hoger dan de overige categorie. Dat komt vooral doordat tussen 2000-2005 er veel records in database zitten waar het type niet van bekend is, maar waar wel veel van gevonden is. Over het algemeen lijkt er vooral bij Schaar van Ouden Doel de categorie onbekend - overige te worden gevonden.

Figuur 6.16: Jaarlijks waarden voor fytoplankton (beide of onbekend - overig) voor alle stations. Zwarte lijn geeft het gemiddelde voor deze groep voor de gehele dataset weer.

Bibliografie

- Bogaart-Scholte, M., van der Weijden, M., Naber, A., Wetsteijn, L., and Roos, M. (2014). MWTL MEETPLAN 2014 Monitoring Waterstaatkundige Toestand des Lands. *Milieumeetnet Rijkswateren. Rijkswaterstaat Waterdienst.*
- Brongers, I. (2011). Bepaling Fysisch Chemische veldparameters, werkdocument, versie 1 december 2011, RWSV 913.00.W015.
- Deltares (2014). Eerstelijnsrapportage Westerschelde 2013.
- Hoek, C., van den, Mann, D., and Jahns, H. (1995). *Algae. An introduction to phycology.* Cambridge University Press.
- Holthuijsen, L. (2007). *Waves in Oceanic and Coastal Waters.*
- Koeman, R., Brochard, C., Fockens, K., van den Oever, A., van Wezel, R., and Mulderij, G. (2009). Geannoteerde soortenlijst biomonitoring fytoplankton Nederlandse zoute wateren 1990-2008. Rapport 2009-098. *Koeman en Bijkerk bv, Haren.*
- Peperzak, L. (2010). An objective procedure to remove observer-bias from phytoplankton time-series. *J. Sea Res.*
- Slooff, W. (1989). Basisdocument PAK. *RIVM, Bilthoven, Rapport 75.*
- Spronk, G. (2008). Werkdocument Doorzicht Westerschelde 1996-2007 (Move / Moneos). Nummer RIKZ/ZDE/1007.862.w.
- Tomas, C. (1997). *Identifying Marine Phytoplankton.* Academic Press, San Diego.
- Van Rijn, L. C. (1994). *Principles of fluid flow and surface waves in rivers, estuaries, seas and oceans.* Aqua Publications.
- Zuur, A., Latuhihin, M., Ieno, E., Baretta-Bekker, J., Smith, G., and Walker, N. (2009). Additive Mixed Modelling Applied on Phytoplankton Time Series Data.

A Overzicht gebruikte data

Alle data in dit rapport is geleverd door VLIZ.

A.1 Hydrodynamiek

Fiche	Parameter			Weergave
S-HD-N-001	Waterstand	Hoog- en laagwaterstand		Jaargemiddeld
		Getijslag		
		M2-getijcomponent		
S-HD-N-006	Golven	Golfhoogte	Golfhoogte H1/3	Maandgemiddeld
			Golfhoogte Hm0	
		Golfperiode	Golfperiode TH1/3	
			Spectrale golfperiode Tm02	
		Golfrichting	Gemeten waarden	

A.1.1 Fytoplankton

Fiche	Parameter	Weergave
S-DS-N-009	Fytoplankton (soortensamenstelling)	Kwartaalgemiddelde, jaarmaximum, jaartotaal, zomertotaal

A.2 Fysisch-chemische parameters

A.2.1 Oppervlaktewater (compartiment 10)

Fiche	Parameter		Weergave
S-FC-N-002	Saliniteit	Saliniteit (PSU)	Jaargemiddeld, min, max Zomer- wintergemiddeld maandgemiddeld
S-FC-N-004	Temperatuur	Watertemperatuur (°C)	
S-FC-N-010	Zuurstof	Percentage zuurstof (%)	Jaargemiddeld, min, max maandgemiddeld
		Zuurstof (mg/l)	
S-FC-N-012	Chlorofyl-a	Chlorofyl-a (µg/l)	Gemeten waarden Jaargemiddeld, min, max Zomer- wintergemiddeld maandgemiddeld
		Feofytine-a (µg/l)	
S-FC-N-028	Lichtklimaat	Doorzicht (dm)	Jaargemiddeld, min, max
		Extinctiecoëfficiënt (/m)	
		Zwevende stof (mg/l)	
S-FC-N-019	Zwevende stof		
S-FC-N-013	Nutriënten	Ammonium (mg/l uitgedrukt in N na filtratie)	Gemeten waarden Jaargemiddeld, min, max
		Nitriet (mg/l uitgedrukt in N na filtratie)	
		Nitraat (mg/l uitgedrukt in N na filtratie)	
		Totaal stikstof (mg/l)	
		Opgelost stikstof (mg/l)	
		Particulair gebonden stikstof (mg/l)	
		Orthofosfaat (mg/l uitgedrukt in P na filtratie)	
		Totaal fosfaat (mg/l)	
		Opgelost fosfaat (mg/l)	
		Particulair gebonden fosfaat (mg/l)	
		Silicaat (mg/l uitgedrukt in Si na filtratie)	
		C:N:P ratio	
S-FC-N-024	Organisch koolstof	Particulier organisch koolstof (mg/l)	POC
		Opgelost organisch koolstof (mg/l)	DOC
S-FC-N-014	Metalen (selectie)	Boor (µg/l voor en na filtratie)	B
		Chroom (µg/l voor en na filtratie)	Cr
		Koper (µg/l voor en na filtratie)	Cu
		Uranium (µg/l voor en na filtratie)	U
		Vanadium (µg/l voor en na filtratie)	V
		Zink (µg/l voor en na filtratie)	Zn
S-FC-N-023	BZV (BOD), CZV	Chemisch zuurstofverbruik (mg/l)	CZV
		Biochemisch zuurstofverbruik (mg/l)	BZV
			Jaargemiddeld, min, max maandgemiddeld

A.2.2 Zwevend stof (compartiment 50)

Fiche	Parameter			Weergave	
S-FC-N-015	Korrelgrootte-fractie (in drooggewicht)	< 63 µm		Jaargemiddelde, min, max	
		< 2 µm			
	Metalen (selectie) (in drooggewicht)	Arseen (mg/kg)	As		
		Cadmium (mg/kg)	Cd		
		Chroom (mg/kg)	Cr		
		Kobalt (mg/kg)	Co		
		Kwik (mg/kg)	Hg		
		Lood (mg/kg)	Pb		
		Vanadium (mg/kg)	V		
Zink (mg/kg)	Zn				
S-FC-N-016	Organische microverontreinigingen (in drooggewicht)	PCB's	2,2',3,4,4',5,5'-heptachloorbifenyl (µg/kg)	PCB180	
			2,2',3,4,4',5'-hexachloorbifenyl (µg/kg)	PCB138	
			2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyl (µg/kg)	PCB153	
			2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyl (µg/kg)	PCB101	
			2,2',5,5'-tetrachloorbifenyl (µg/kg)	PCB52	
			2,3',4,4',5-pentachloorbifenyl (µg/kg)	PCB118	
			2,4,4'-trichloorbifenyl (µg/kg)	PCB28	
		PAK's	antraceen (mg/kg)	Ant	
			benzo(a)antraceen (mg/kg)	B(a)A	
			benzo(a)pyreen (mg/kg)	B(a)P	
			benzo(g,h,i)peryleen (mg/kg)	B(ghi)Pe	
			benzo(k)fluorantheen (mg/kg)	B(k)Flu	
			chryseen (mg/kg)	Chr	
			fenanthreen (mg/kg)	Fen	
			fluorantheen (mg/kg)	Flu	
			indeno(1,2,3-c,d)pyreen (mg/kg)	IP	
			naftaleen (mg/kg)	Naft	
		Overige stoffen	hexachloorbenzeen (µg/kg)	HCBz	
			dieldrin (µg/kg)		
			tributyltin (µg/kg)	TBT	

A.2.3 Biota (compartiment 60)

Fiche					
S-FC-N-027	Bot	Metalen (selectie) Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	Cadmium (lever)	Cd	Gemiddelde, min, max per meetmoment
			Koper (lever)	Cu	
			Kwik (spierweefsel)	Hg	
			Lood (lever)	Pb	
			Zink (lever)	Zn	
		PCB's Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	2,2',3,3',4,4',5,5',6-nonachloorbifenyyl	PCB206	Gesommeerd/TEQ
			2,2',3,3',4,4',5,5'-octachloorbifenyyl	PCB194	
			2,2',3,3',4,4',5-heptachloorbifenyyl	PCB170	
			2,2',3,3',4,4'-hexachloorbifenyyl	PCB128	
			2,2',3,4',5',6-hexachloorbifenyyl	PCB149	
			2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl	PCB187	
			2,2',3,4,4',5,5'-heptachloorbifenyyl	PCB180	
			2,2',3,4,4',5-hexachloorbifenyyl	PCB137	
			2,2',3,4,4'-pentachloorbifenyyl	PCB85	
			2,2',3,4,5'-pentachloorbifenyyl	PCB87	
			2,2',3,4,5,5'-hexachloorbifenyyl	PCB141	
			2,2',3,5,5',6-hexachloorbifenyyl	PCB151	
			2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl	PCB153	
			2,2',4,4'-tetrachloorbifenyyl	PCB47	
			2,2',4,5'-tetrachloorbifenyyl	PCB49	
			2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl	PCB101	
			2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl	PCB52	
			2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl	PCB118	
2,3,3',4',6-pentachloorbifenyyl	PCB110				
2,3,3',4'-tetrachloorbifenyyl	PCB56				
2,3,3',4,4',5-hexachloorbifenyyl	PCB156				
2,3,3',4,4'-pentachloorbifenyyl	PCB105				
2,4',5-trichloorbifenyyl	PCB31				
2,4,4'-trichloorbifenyyl	PCB28				
Som PCB138 en PCB163					
PBDE's (lever) Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	2,2',4,4',5,5'-hexabroomdifenyylether	PBDE153	Gesommeerd		
	2,2',4,4',5-pentabroomdifenyylether	PBDE99			
	2,2',4,4',6-pentabroomdifenyylether	PBDE100			
	2,2',4,4'-tetrabroomdifenyylether	PBDE47			
2,4,4'-tribroomdifenyylether	PBDE28				
HCB (lever) Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	Hexachloorbenzeen		Gemiddelde, min, max per meetmoment		
HxCibtdDen (lever) Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	Hexachloorbutadien		Gemiddelde, min, max per meetmoment		
S-FC-N-027	Mossel	Metalen (selectie) Drooggewicht Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	arsen (mg/kg)	As	Gemiddelde per meetmoment
			cadmium (mg/kg)	Cd	
			chrom (mg/kg)	Cr	
			koper (mg/kg)	Cu	
			kwik (mg/kg)	Hg	
			lood (mg/kg)	Pb	
			nikkel (mg/kg)	Ni	
			zink (mg/kg)	Zn	
		PCB's Drooggewicht Natgewicht en omgerekend naar drooggewicht	2,2',3,3',4,4',5-heptachloorbifenyyl	PCB170	Gesommeerd/TEQ
			2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl	PCB187	
			2,2',3,4,4',5'-hexachloorbifenyyl	PCB138	
			2,2',3,4,4',5,5'-heptachloorbifenyyl	PCB180	
			2,2',3,5'-tetrachloorbifenyyl	PCB44	
			2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl	PCB153	
			2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl	PCB101	
			2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl	PCB52	
			2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl	PCB118	
2,3,3',4,4'-pentachloorbifenyyl	PCB105				
2,4',5-trichloorbifenyyl	PCB31				
2,4,4'-trichloorbifenyyl	PCB28				

B Meetdichtheidmatrices

B.1 Oppervlaktewater

B.1.1 Schaar van Ouden Doel

Tabel B.1: Meetdichtheidsmatrices voor metingen in het oppervlaktewater bij Schaar van Ouden Doel met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Saliniteit [DIMSLS]	0	13	13	13	13	13	13	13	13	12
Temperatuur [C]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25
Zuurstof [mg/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25
Zuurstof [%]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	24
Chlorofyl-a [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Feofytine [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Doorzicht [dm]	25	26	26	26	25	26	25	25	26	26
Extinctiecoefficient [/m]	23	25	25	19	23	24	17	21	24	17
Zwevende stof [mg/L]	26	26	26	26	26	26	26	25	26	26
Stikstof filtratie [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Stikstof particulier [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ammonium [mg/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Nitriet [mg/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Nitraat [mg/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Fosfaat filtratie[mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Fosfaat particulier [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Silicaat [mg/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Koolstof opgelost[mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Koolstof particulier [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	26	26	26	26	26	0
Biochemisch zuurstofverbruik [mg/L]	13	13	13	13	13	13	13	13	13	14
Chemisch zuurstofverbruik [mg/L]	13	13	13	13	13	13	13	13	13	14
Boor [ug/L]	0	0	0	0	26	26	26	26	26	0
Boor filtratie [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Chroom [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Chroom filtratie [ug/L]	26	26	25	26	26	26	26	26	26	26
Koper [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Koper filtratie [ug/L]	26	26	25	25	26	26	26	26	26	26
Uranium [ug/L]	0	0	0	0	26	26	26	26	26	0
Uranium filtratie [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Vanadium [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Vanadium filtratie [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Zink [ug/L]	26	26	26	26	26	26	26	26	26	27
Zink filtratie [ug/L]	26	26	26	25	26	26	26	26	26	26

B.1.2 Hansweert geul

Tabel B.2: Meetdichtheidsmatrixes voor metingen in het oppervlaktewater bij Hansweert geul met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Saliniteit [DIMSL/S]	15	10	19	19	19	19	19	19	19	19
Temperatuur [C]	18	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Zuurstof [mg/L]	18	18	19	19	19	19	19	19	20	19
Zuurstof [%]	18	18	19	19	17	19	13	13	14	19
Chlorofyl-a [ug/L]	19	19	19	19	18	19	19	19	20	19
Feofytine [ug/L]	19	19	19	19	18	19	19	19	20	19
Doorzicht [dm]	17	19	15	19	18	18	19	18	19	19
Extinctiecoefficient [/m]	16	17	15	15	17	14	18	15	17	9
Zwevende stof [mg/L]	20	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Stikstof filtratie [mg/L]	19	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Stikstof particulier [mg/L]	19	19	18	19	19	19	19	19	20	18
Ammonium [mg/L]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	19
Nitriet [mg/L]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	18
Nitraat [mg/L]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	18
Fosfaat filtratie[mg/L]	19	19	19	19	19	19	19	19	20	18
Fosfaat particulier [mg/L]	19	19	19	19	19	19	19	19	20	16
Silicaat [mg/L]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	18
Koolstof opgelost[mg/L]	18	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Koolstof particulier [mg/L]	19	19	18	19	19	19	19	19	20	18
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	18	19	19	18	20	0
Biochemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Boor [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Boor filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Chroom [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Chroom filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Koper [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Koper filtratie [ug/L]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13
Uranium [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Uranium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Vanadium [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Vanadium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Zink [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Zink filtratie [ug/L]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13

B.1.3 Terneuzen boei 20**Tabel B.3:** Meetdichtheidsmatrices voor metingen in het oppervlaktewater bij Terneuzen boei 20 met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Saliniteit [DIMSLS]	19	25	13	13	13	13	13	13	14	13
Temperatuur [C]	19	25	13	13	13	13	13	13	14	13
Zuurstof [mg/L]	19	25	13	13	13	13	13	13	14	13
Zuurstof [%]	19	25	13	13	13	13	13	13	14	13
Chlorofyl-a [ug/L]	19	26	13	13	12	13	13	13	14	13
Feofytine [ug/L]	19	26	13	13	12	13	13	13	14	13
Doorzicht [dm]	18	24	13	13	12	12	13	12	13	13
Extinctiecoëfficiënt [/m]	17	22	13	12	11	11	12	9	12	8
Zwevende stof [mg/L]	27	34	34	32	13	13	13	13	14	13
Stikstof filtratie [mg/L]	19	26	12	12	13	13	13	13	14	13
Stikstof particulier [mg/L]	19	25	12	13	13	13	13	13	14	13
Ammonium [mg/L]	19	26	13	13	13	13	13	12	14	13
Nitriet [mg/L]	19	26	13	13	13	13	13	12	14	12
Nitraat [mg/L]	19	26	13	13	13	13	13	12	14	12
Fosfaat filtratie [mg/L]	19	26	12	12	13	13	13	13	14	12
Fosfaat particulier [mg/L]	19	26	13	13	13	13	13	13	14	12
Silicaat [mg/L]	19	26	13	13	13	13	13	12	14	12
Koolstof opgelost [mg/L]	19	26	13	13	13	13	13	13	14	13
Koolstof particulier [mg/L]	19	25	12	13	13	13	13	13	14	13
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	13	13	13	12	14	0
Biochemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	9	13	14	13
Chemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	9	13	14	13
Boor [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Boor filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Chroom [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Chroom filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	12	14	13
Koper [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	13	13
Koper filtratie [ug/L]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13
Uranium [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Uranium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Vanadium [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Vanadium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Zink [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Zink filtratie [ug/L]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13

B.1.4 Vlissingen boei SSVH

Tabel B.4: Meetdichtheidsmatrixes voor metingen in het oppervlaktewater bij Vlissingen boei SSVH met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Saliniteit [DIMSL/S]	29	32	19	28	19	21	19	21	21	20
Temperatuur [C]	29	32	19	28	19	21	19	21	22	20
Zuurstof [mg/L]	28	29	19	28	19	19	19	19	20	18
Zuurstof [%]	28	29	19	28	19	19	18	19	20	18
Chlorofyl-a [ug/L]	31	31	19	27	17	19	19	19	19	19
Feofytine [ug/L]	31	31	19	27	17	19	19	19	19	19
Doorzicht [dm]	30	29	17	25	16	19	18	18	20	19
Extinctiecoefficient [/m]	0	0	12	17	14	14	15	11	14	9
Zwevende stof [mg/L]	39	40	40	37	19	19	19	19	20	19
Stikstof filtratie [mg/L]	31	32	19	27	19	19	19	19	20	19
Stikstof particulier [mg/L]	31	32	18	28	19	19	19	19	20	18
Ammonium [mg/L]	31	32	19	28	19	19	19	18	20	19
Nitriet [mg/L]	31	32	19	28	19	19	19	18	20	18
Nitraat [mg/L]	31	32	19	28	19	19	19	18	20	18
Fosfaat filtratie[mg/L]	31	32	19	27	19	19	19	19	20	18
Fosfaat particulier [mg/L]	31	32	19	28	19	19	19	19	20	17
Silicaat [mg/L]	31	32	19	28	19	19	19	18	20	18
Koolstof opgelost[mg/L]	30	32	19	28	19	19	19	19	20	19
Koolstof particulier [mg/L]	31	32	18	28	19	19	19	19	20	18
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	19	19	19	18	20	0
Biochemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Boor [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Boor filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Chroom [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Chroom filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Koper [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Koper filtratie [ug/L]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13
Uranium [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Uranium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Vanadium [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Vanadium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Zink [ug/L]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Zink filtratie [ug/L]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13

B.1.5 Walcheren 2 km uit de kust**Tabel B.5:** Meetdichtheidsmatrices voor metingen in het oppervlaktewater bij Walcheren 2 km uit de kust met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Saliniteit [DIMSLS]	12	18	14	12	12	12	10	12	12	12
Temperatuur [C]	12	16	14	12	12	12	10	12	12	12
Zuurstof [mg/L]	12	16	14	12	11	12	10	12	10	12
Zuurstof [%]	0	1	0	0	11	12	10	12	10	12
Chlorofyl-a [ug/L]	12	12	11	12	12	11	11	12	12	12
Feofytine [ug/L]	12	12	11	12	12	11	11	12	12	12
Doorzicht [dm]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Extinctiecoefficient [/m]	2	1	4	0	0	0	0	0	1	1
Zwevende stof [mg/L]	12	12	11	12	12	12	11	12	12	12
Stikstof filtratie [mg/L]	12	12	11	11	12	12	11	12	11	11
Stikstof particulier [mg/L]	12	12	11	12	12	12	11	12	12	12
Ammonium [mg/L]	12	12	11	11	12	12	11	12	13	17
Nitriet [mg/L]	12	12	11	11	12	12	11	12	13	17
Nitraat [mg/L]	12	12	11	11	12	12	11	12	13	17
Fosfaat filtratie [mg/L]	11	12	11	11	12	12	11	12	12	12
Fosfaat particulier [mg/L]	12	12	11	12	12	12	11	12	12	12
Silicaat [mg/L]	12	12	11	11	12	12	11	12	13	17
Koolstof opgelost [mg/L]	12	12	11	12	12	12	11	12	12	12
Koolstof particulier [mg/L]	12	12	11	12	12	12	11	12	12	12
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	12	12	11	12	13	0
Biochemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Boor [ug/L]	0	0	0	0	4	2	10	12	12	0
Boor filtratie [ug/L]	0	0	0	0	4	2	11	12	12	12
Chroom [ug/L]	0	0	0	0	4	2	10	12	12	12
Chroom filtratie [ug/L]	0	0	0	0	4	2	11	12	12	12
Koper [ug/L]	0	0	0	0	4	2	10	12	12	12
Koper filtratie [ug/L]	0	0	11	12	12	2	11	12	12	11
Uranium [ug/L]	0	0	0	0	4	2	10	12	12	0
Uranium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	4	2	11	12	12	12
Vanadium [ug/L]	0	0	0	0	4	2	11	12	12	12
Vanadium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	4	2	11	12	12	12
Zink [ug/L]	0	0	0	0	4	2	10	12	12	12
Zink filtratie [ug/L]	0	0	11	12	12	2	11	12	12	12

B.1.6 Walcheren 20 km uit de kust

Tabel B.6: Meetdichtheidsmatrices voor metingen in het oppervlaktewater bij Walcheren 20 km uit de kust met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Saliniteit [DIMSLS]	12	12	10	12	12	12	9	12	12	12
Temperatuur [C]	12	12	10	12	12	12	9	12	12	12
Zuurstof [mg/L]	12	12	10	12	12	12	9	12	12	12
Zuurstof [%]	0	1	0	0	12	12	9	12	12	12
Chlorofyl-a [ug/L]	12	12	11	11	12	11	10	12	12	12
Feofytine [ug/L]	12	12	11	11	12	11	10	12	12	12
Doorzicht [dm]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Extinctiecoefficient [/m]	2	2	3	0	0	0	0	0	2	4
Zwevende stof [mg/L]	12	12	11	12	12	12	10	12	12	12
Stikstof filtratie [mg/L]	12	11	11	11	12	12	10	12	12	12
Stikstof particulier [mg/L]	12	12	11	11	12	12	10	12	12	12
Ammonium [mg/L]	12	12	11	11	12	12	10	12	13	17
Nitriet [mg/L]	12	12	11	11	12	12	10	12	13	17
Nitraat [mg/L]	12	12	11	11	12	12	10	12	13	17
Fosfaat filtratie[mg/L]	11	11	11	11	12	12	10	12	12	12
Fosfaat particulier [mg/L]	12	12	11	12	12	12	10	12	12	10
Silicaat [mg/L]	12	12	11	11	12	12	10	12	13	17
Koolstof opgelost[mg/L]	12	12	11	12	12	12	10	12	12	12
Koolstof particulier [mg/L]	12	12	11	11	12	12	10	12	12	12
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	12	12	10	12	13	0
Biochemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chemisch zuurstofverbruik [mg/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Boor [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Boor filtratie [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chroom [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Chroom filtratie [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Koper [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Koper filtratie [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Uranium [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Uranium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vanadium [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Vanadium filtratie [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Zink [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Zink filtratie [ug/L]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

B.2 Zwevende stof**B.2.1 Schaar van Ouden Doel****Tabel B.7:** Meetdichtheidsmatrices voor metingen in het zwevende stof bij Schaar van Ouden Doel met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Korrel 63 um [%]	26	25	25	25	13	13	13	13	13	14
Korrel 2 um [%]	26	25	25	26	13	13	13	13	13	14
Arseen [mg/kg]	0	0	26	0	0	0	13	13	13	3
Cadmium [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	3
Chroom [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	3
Kobalt [mg/kg]	26	1	26	26	13	13	13	13	13	3
Koper [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	3
Kwik [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	8
Lood [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	3
Vanadium [mg/kg]	26	1	20	26	13	13	13	13	13	3
Zink [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	3
Antraceen [mg/kg]	25	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Benzoapyreen [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Benzoperyleen [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Benzoaantraceen [mg/kg]	25	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Benzokfluorantheen [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Chryseen [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Fenanthreen [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Indeno [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Orthofosfaat [mg/L]	26	24	26	26	13	13	13	13	13	14
PCB138 [ug/kg]	26	23	26	26	13	13	13	13	13	14
PCB153 [ug/kg]	26	24	26	26	13	13	13	13	13	14
PCB101 [ug/kg]	26	24	25	26	13	13	13	13	13	14
PCB52 [ug/kg]	26	24	26	26	13	13	13	13	13	14
PCB118 [ug/kg]	26	24	26	26	13	13	13	13	13	14
PCB28 [ug/kg]	26	24	26	26	13	13	13	13	13	14
Hexachloorbenzeen [ug/kg]	26	24	26	26	13	13	13	13	13	14
Fluorantheen [mg/kg]	26	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Naftaleen [mg/kg]	25	25	26	26	13	13	13	13	13	14
Dieldrin [ug/kg]	26	24	26	25	13	13	13	13	13	14

B.2.2 Vlissingen boei SSVH

Tabel B.8: Meetdichtheidsmatrices voor metingen in het zwevende stof bij Vlissingen boei SSVH met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Korrel 63 um [%]	15	10	19	19	19	19	19	19	19	19
Korrel 2 um [%]	18	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Arseen [mg/kg]	18	18	19	19	19	19	19	19	20	19
Cadmium [mg/kg]	18	18	19	19	17	19	13	13	14	19
Chroom [mg/kg]	19	19	19	19	18	19	19	19	20	19
Kobalt [mg/kg]	19	19	19	19	18	19	19	19	20	19
Koper [mg/kg]	17	19	15	19	18	18	19	18	19	19
Kwik [mg/kg]	16	17	15	15	17	14	18	15	17	9
Lood [mg/kg]	20	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Vanadium [mg/kg]	19	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Zink [mg/kg]	19	19	18	19	19	19	19	19	20	18
Antraceen [mg/kg]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	19
Benzoapyreen [mg/kg]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	18
Benzoperyleen [mg/kg]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	18
Benzoaantraceen [mg/kg]	19	19	19	19	19	19	19	19	20	18
Benzokfluorantheen [mg/kg]	19	19	19	19	19	19	19	19	20	16
Chryseen [mg/kg]	19	19	19	19	18	19	19	18	20	18
Fenantheen [mg/kg]	18	19	19	19	19	19	19	19	20	19
Indeno [mg/kg]	19	19	18	19	19	19	19	19	20	18
Orthofosfaat [mg/L]	0	0	0	0	18	19	19	18	20	0
PCB138 [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PCB153 [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PCB101 [ug/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
PCB52 [ug/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
PCB118 [ug/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
PCB28 [ug/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Hexachloorbenzeen [ug/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13
Fluorantheen [mg/kg]	13	13	13	13	13	1	13	13	14	13
Naftaleen [mg/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	0
Dieldrin [ug/kg]	0	0	0	0	13	1	13	13	14	13

B.3 Biota**B.3.1 Bot****Tabel B.9:** Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota bot bij Middelgat met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Cadmium [mg/kg]	5	5	5	5	3	5	5	4	5	5
Koper [mg/kg]	0	0	0	0	5	5	4	5	4	5
Kwik [mg/kg]	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4
Lood [mg/kg]	0	0	0	0	5	5	5	4	4	5
Zink [mg/kg]	0	0	0	0	5	4	5	5	5	5
2,2',3,3',4,4',5,5',6-nonachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	3	5	5	5	5	5	5	5
2,2',3,3',4,4',5,5'-octachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	4	5	5	4	5	5	5
2,2',3,3',4,4',5-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5
2,2',3,3',4,4'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	5	4	5	5	5	4	5
2,2',3,4',5',6-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	3	5	5	5	5	4	4
2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4
2,2',3,4,4',5,5'-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	4	5	5	4	5	5	5
2,2',3,4,4',5-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	4	5	5	5	5	5	4
2,2',3,4,4'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5
2,2',3,4,5'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5
2,2',3,4,5,5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	3	4	4	4	4	5	5	5	4	5
2,2',3,5,5',6-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4
2,2',4,5'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	4	5	5	5	4	4	5
2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5
2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	5	5	5	5	4	5	4
2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4
2,3,3',4',6-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5
2,3,3',4'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	4	5	4	3	5	4	5	5	5	4
2,3,3',4,4',5-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	4	5	5	4	5	5	5
2,3,3',4,4'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5
2,4',5-trichloorbifenyyl [ug/kg]	5	5	4	5	5	5	5	5	5	3
2,4,4'-trichloorbifenyyl [ug/kg]	5	4	4	5	5	5	5	4	5	5
2,2',4,4',5,5'-hexabroomdifenyylether [ug/kg]	0	0	0	0	0	5	3	3	2	2
2,2',4,4',5-pentabroomdifenyylether [ug/kg]	0	0	0	0	0	5	4	4	3	4
2,2',4,4',6-pentabroomdifenyylether [ug/kg]	0	0	0	0	0	5	5	5	5	4
2,2',4,4'-tetrabroomdifenyylether [ug/kg]	0	0	0	0	0	5	5	5	5	5
hexachloorbenzeen [ug/kg]	0	5	4	5	5	5	5	5	4	5
hexachloorbutadien [ug/kg]	0	0	0	0	3	5	3	3	2	3

B.3.2 Mosselen

B.3.2.1 Metaal - natgewicht

Tabel B.10: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen metaal bij Hoedekenskerke boei 4 met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Arseen natgewicht [mg/kg]	4	4	4	4	1	1	1	1	1	0
Cadmium natgewicht [mg/kg]	5	5	3	2	1	1	1	1	1	0
Chroom natgewicht [mg/kg]	5	5	4	4	1	1	1	1	1	0
Koper natgewicht [mg/kg]	5	4	3	4	1	1	1	1	1	0
Kwik natgewicht [mg/kg]	4	4	3	3	1	1	1	1	1	0
Lood natgewicht [mg/kg]	4	5	4	4	1	1	1	1	1	0
Nikkel natgewicht [mg/kg]	5	5	4	4	1	1	1	1	1	0
Zink natgewicht [mg/kg]	5	3	4	3	1	1	1	1	1	0

Tabel B.11: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen metaal bij Hooge Platen met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Arseen natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Cadmium natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Chroom natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Koper natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Kwik natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Lood natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Nikkel natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0
Zink natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0

Tabel B.12: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen metaal bij Knuitershoek met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Arseen natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Cadmium natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Chroom natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Koper natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Kwik natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Lood natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Nikkel natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Zink natgewicht [mg/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4

B.3.2.1.1 Metaal - drooggewicht**Tabel B.13:** Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen metaal bij Hansweert boei OHMG met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Arseen drooggewicht [mg/kg]	0	0	0	0	2	1	1	1	2	0
Cadmium drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Chroom drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Koper drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Kwik drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	0	1	0
Lood drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Nikkel drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Zink drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0

Tabel B.14: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen metaal bij Vlissingen boei SSVH met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Arseen drooggewicht [mg/kg]	0	0	0	0	2	1	1	1	2	0
Cadmium drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Chroom drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Koper drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Kwik drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	1	0
Lood drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Nikkel drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0
Zink drooggewicht [mg/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	0

B.3.2.2 PAK en PCB - drooggewicht

Tabel B.15: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen PAK en PCB bij Hansweert boei OHMG met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Benzo(a)pyreen [ug/kg]	5	4	3	3	0	0	0	0	0	0
Benzo(b)fluorantheen [ug/kg]	3	4	3	4	0	0	0	0	0	0
Benzo(g,h,i)peryleen [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
Fluorantheen [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
Indeno(1,2,3-c,d)pyreen [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
Benzo(k)fluorantheen [ug/kg]	4	3	3	4	0	0	0	0	0	0
2,2',3,3',4,4',5-heptachloorbifenyyl in ug/kg	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,4',5-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,4',5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',5-trichloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,4',5-trichloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,4,4'-trichloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1

Tabel B.16: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen PAK en PCB bij Vli-singen boei SSVH met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
Benzo(a)pyreen [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Benzo(b)fluorantheen [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Benzo(g,h,i)peryleen [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Fluorantheen [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Indeno(1,2,3-c,d)pyreen [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
Benzo(k)fluorantheen [ug/kg]	0	0	0	0	0	0	4	4	4	4
2,2',3,3',4,4',5-heptachloorbifenyyl in ug/kg	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,4',5-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,4',5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',5-trichloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,4',5-trichloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,4,4'-trichloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1

B.3.2.3 PAK en PCB - drooggewicht**Tabel B.17:** Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen PCB en PBDEs bij Knuitershoek met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
2,2',3,3',4,4',5,5',6-nonachloorbifenyyl [ug/kg]	5	4	3	3	0	0	0	0	0	0
2,2',3,3',4,4',5,5'-octachloorbifenyyl [ug/kg]	3	4	3	4	0	0	0	0	0	0
2,2',3,3',5,5',6,6'-octachloorbifenyyl [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
2,2',3,4',5',6-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
2,2',3,4',5,5',6-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
2,2',3,4,4',5,5'-heptachloorbifenyyl [ug/kg]	4	3	3	4	0	0	0	0	0	0
2,2',3,4,4',5-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,4'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,5'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,4,5,5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',3,5,5',6-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,4',5,5'-hexachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,4'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,5'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',4,5,5'-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,2',5,5'-tetrachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
2,3',4,4',5-pentachloorbifenyyl [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1

B.3.2.4 Overige

Tabel B.18: Meetdichtheidsmatrices voor metingen biota mosselen overige bij Knuitershoek met hierin per parameter en per jaar het aantal metingen

Parameter	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
hexachloorbenzeen [ug/kg]	5	4	3	3	0	0	0	0	0	0
hexachloorbenzeen [ug/kg]	3	4	3	4	0	0	0	0	0	0
hexachloorbutadieen [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
hexachloorbutadieen [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
dibutyltin (kation) [ug/kg]	5	4	3	4	0	0	0	0	0	0
difenyltin (kation) [ug/kg]	4	3	3	4	0	0	0	0	0	0
monobutyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
monofenyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
trifenyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
tributyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
dibutyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
difenyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
monobutyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
monofenyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
trifenyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
tributyltin (kation) [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1
hexachloorbutadieen [ug/kg]	2	2	2	2	2	1	1	1	2	1

C Indeling fytoplankton

Naam	Code	BTX	AphiaID	Trofie	Groep
Achnanthes	ACHNSPEC	5232301000	149191	Autotroof	Diatomeeën
Actinastrum	ACNASPEC	5115201000	160542	Autotroof	Groenwieren
Actinastrum hantzschii	ACNAHANT	5115201030	160543	Autotroof	Groenwieren
Actiniscus pentasterias	ACNIPENT	5257101010	109717	Heterotroof	Dinoflagellaten
Actinocyclus normanii	ACCYNORM	5231301030	148945	Autotroof	Diatomeeën
Actinocyclus octonarius	ACCYOCTO	5231301020	149164	Autotroof	Diatomeeën
Actinoptychus senarius	ACPTSENA	5231201020	148948	Autotroof	Diatomeeën
Actinoptychus splendens	ACPTSPLE	5231201010	148949	Autotroof	Diatomeeën
Alexandrium	ALEXSPEC	5253401000	109470	Autotroof	Dinoflagellaten
Alexandrium ostenfeldii	ALEXOSTE	5253401050	109712	Autotroof	Dinoflagellaten
Alexandrium tamarense	ALEXTAMA	5252801040	109714	Autotroof	Dinoflagellaten
Amphidinium	AMDISPEC	5252101000	109473	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Amphidinium crassum	AMDICRAS	5252101100	109726	Heterotroof	Dinoflagellaten
Amphidinium longum	AMDILONG	5252101030	109741	Heterotroof	Dinoflagellaten
Amphidinium sphenoides	AMDISPHE	5252101040	109754	Heterotroof	Dinoflagellaten
Amphora	AMRASPEC	5232403000	149200	Autotroof	Diatomeeën
Amphora [2]	AMHR	99999X0061		Autotroof	Diatomeeën
Anabaena	ANNASPEC	5614601000	146585	Autotroof	Blauwwieren
Ankistrodesmus	ANKISPEC	5115301000	163489	Autotroof	Groenwieren
Apedinella spinifera	APEDSPIN	5211602010	248097	Autotroof	Overig
Aphanizomenon	APNISPEC	5614603000	160567	Autotroof	Blauwwieren
Aphanothece	APTHSPEC	5611102000	146715	Autotroof	Blauwwieren
Asterionella formosa	ASRIFORM	5232101010	148954	Autotroof	Diatomeeën
Asterionella glacialis	ASRIGLAC	5232101030	149139	Autotroof	Diatomeeën
Asterionella kariana	ASRIKARI	5232101040	251745	Autotroof	Diatomeeën
Asterionellopsis glacialis	ASTEGLAC	99999X0063	149139	Autotroof	Diatomeeën

Asteroplanus kariana	ASOPKARI	99999X0064	251745	Autotroof	Diatomeeën
Attheya	ATTHSPEC	5231601000	160519	Autotroof	Diatomeeën
Aulacodiscus argus	AUDIARGU	5231302010	149280	Autotroof	Diatomeeën
Aulacoseira	AUSESPEC	5231116000	148959	Autotroof	Diatomeeën
Aulacoseira ambigua	AUSEAMBI	5231106010	148960	Autotroof	Diatomeeën
Aulacoseira granulata	AUSEGRAN	5231106070	148961	Autotroof	Diatomeeën
Auliscus sculptus	AULISCUL	5231303010	699641	Autotroof	Diatomeeën
Bacillaria paxillifer	BALAPAXI	5232601010	558243	Autotroof	Diatomeeën
Bacteriastrum delicatulum	BAASDELI	5231501030	164108	Autotroof	Diatomeeën
Bacteriastrum hyalinum	BAASHYAL	5231501010	149119	Autotroof	Diatomeeën
Bellerocha malleus	BELLMALL	5231602010	447730	Autotroof	Diatomeeën
Biddulphia alternans	BIDDALTE	99999X0066	699394	Autotroof	Diatomeeën
Biota	BIOT	99999X0067		Beide of onbekend	Overig
Botryococcaeae	BOTRYOAE	5114800000	493881	Autotroof	Groenwieren
Botryococcus	BOOSPEC	5114801000	248103	Autotroof	Groenwieren
Brachiomonas	BRACSPEC	5111101000	345436	Autotroof	Groenwieren
Brockmanniella	BROC	99999X0068	149136	Autotroof	Diatomeeën
Brockmanniella brockmannii	BROCBROC	5232114010	149137	Autotroof	Diatomeeën
Cachonina niei	CACHNIEI	5252705010	233620	Autotroof	Dinoflagellaten
Calycomonas	CACOSPEC	5216102000	160548	Autotroof	Overig
Campylodiscus	CADISPEC	5232701000	149616	Autotroof	Diatomeeën
Campylosira cymbelliformis	CASICYMB	5232130010	149357	Autotroof	Diatomeeën
Centrales	CENTRALE	5231000000	341285	Autotroof	Diatomeeën
Cerataulina pelagica	CELIPELA	5231604010	149619	Autotroof	Diatomeeën
Cerataulus radiatus	CELURADI	5231605010	178126	Autotroof	Diatomeeën
Cerataulus turgidus	CELUTURG	5231605020	162980	Autotroof	Diatomeeën

Ceratium furca	CETIFUCA	5253101050	495659	Autotroof	Dinoflagellaten
Ceratium fusus	CETIFUSU	5253101070	495660	Autotroof	Dinoflagellaten
Ceratium horridum	CETIHORR	5253101090	495666	Autotroof	Dinoflagellaten
Ceratium horridum [1]	CETIHORI	99999X0069		Autotroof	Dinoflagellaten
Ceratium lineatum	CETILINE	5253101100	495674	Autotroof	Dinoflagellaten
Ceratium macroceros (F)	CETIMACR	5253101123	670002	Autotroof	Dinoflagellaten
Ceratoneis	CERA	99999X0070	149003	Autotroof	Diatomeeën
Ceratoneis gracilis	CERAGRAC	99999X0071	149570	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros	CTCESPEC	5231502000	148985	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros affinis	CTCEAFFI	5231502010	149241	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros anastomosans	CTCEANAS	5231502020	149292	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros armatus	CTCEARMA	5231502030	149299	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros borealis	CTCEBOLI	5231502050	149124	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros ceratosporus	CTCECERA	5231502070	149297	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros compressus	CTCECOMP	5231502090	149129	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros constrictus cf	CTCECOCF	5231502990	156609	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros contortus	CTCECONT	5231502520	149129	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros convolutus	CTCECONV	5231502100	156611	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros coronatus	CTCECORO	5231502110	163026	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros costatus	CTCECOST	5231502120	149289	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros crinitus	CTCECRIN	5231502130	149171	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros curvisetus	CTCECURV	5231502510	149221	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros danicus	CTCEDANI	5231502150	149120	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros debilis	CTCEDEBI	5231502160	149219	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros decipiens	CTCEDECI	5231502170	149126	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros densus	CTCEDENS	5231502180	149121	Autotroof	Diatomeeën

Chaetoceros diadema	CTCEDIAD	5231502190	149128	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros didymus	CTCEDIDY	5231502200	149122	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros eibonii	CTCEEIBE	5231502230	160521	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros gracilis	CTCEGRAC	5231502260	149297	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros lauderi	CTCELAUD	5231502290	160523	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros lorenzianus	CTCELORE	5231502300	156617	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros lorenzianus f. forceps	CTCELOfo	5231502301	549193	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros pseudocurvisetus	CTCEPSCU	5232102540	178229	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros seiracanthus	CTCESEIR	5231502390	163118	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros septentrionalis	CTCESEPT	5231502400	162823	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros similis	CTCESIMI	5231502410	149127	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros simplex	CTCESIMP	5231502420	149294	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros simplex var. calcitrans	CTCESlca	5231502421	163013	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros socialis	CTCESOCI	5231502430	149123	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros sp 6010	CTCESPXX	5231502980	148985	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros subtilis	CTCESUTI	5231502440	156621	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros tenuissimus (F)	CHAETENU		156623	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros teres	CTCETERE	5231502450	149125	Autotroof	Diatomeeën
Chaetoceros tortissimus	CTCETORT	5231502460	163161	Autotroof	Diatomeeën
Chattonella	CHATSPEC	6631104000	233776	Autotroof	Overig
Chlamydomonas	CHLASPEC	5111103000	178583	Autotroof	Groenwieren
Chlorophyceae	CHPHYCAE	5110000000	802	Autotroof	Groenwieren
Chlorophyta	CHLOROPH	5100000000	801	Autotroof	Groenwieren
Choanoflagellata	CHGE		25	Heterotroof	Overig

Choanoflagellida	CHGE	99999X0073	25	Heterotroof	Overig
Chromista [1]	CHIT		7	Autotroof	Overig
Chromobiota	CHBI	99999X0074	368660	Autotroof	Overig
Chromophyta (A)	CHROMOPH	5200000000		Autotroof	Overig
Chroococcales	CHROOCOC	5611000000	146543	Autotroof	Blauwwieren
Chrysochromulina	CHSOSPEC	5211503000	115090	Autotroof	Overig
Chrysochromulina 2629	CHSOSPXX	5211503001		Autotroof	Overig
Chrysococcus	CHCSSPEC	5211201000	248110	Autotroof	Overig
Chrysomonadales	CHRYSOMO	5211000000		Autotroof	Overig
Chrysomonadales sp. 1	CHRYSOMA	521100000A		Autotroof	Overig
Chrysophyceae	CHYSOPH	5210000000	146230	Autotroof	Overig
Closterium	CLUMSPEC	5122202000	162725	Autotroof	Groenwieren
Cochlodinium	COCHSPEC	5252106000	109474	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Coelastrum	COTRSPEC	5115202000	160550	Autotroof	Groenwieren
Corethron criophilum	CORECRIO	5231401010	149110	Autotroof	Diatomeeën
Corymbellus aureus	COBEAURE	5211502010	162519	Autotroof	Overig
Coscinodiscophyceae	COOP	99999X0076	148971	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus	CSDISPEC	5231101000	148917	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus centralis	CSDICENT	5231101020	149159	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus concinnus	CSDICONC	5231101030	148992	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus curvatus	CSDICURV	5231101040	149266	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus granii	CSDIGRAN	5231101070	149271	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus jonesianus	CSDIJONE	5231101080	163178	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus jonesianus var. commutatus	CSDIJOco	5231101081	148991	Autotroof	Diatomeeën

Coscinodiscus perforatus	CSDIPERF	5231101170	149272	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus perforatus var. pavillardii	CSDIPEpa	5231101172	179616	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus radiatus	CSDIRADI	5231101180	149158	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus rothii	CSDIROTH	5231101190	162761	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus stellaris	CSDISTEL	5231101250	149653	Autotroof	Diatomeeën
Coscinodiscus waillesii	CSDIWAIL	5231101220	156632	Autotroof	Diatomeeën
Cosmarium	CSMASPEC	5122208000	478557	Autotroof	Groenwieren
Craspedomonadaceae	CRASPEAE	6641100000		Heterotroof	Overig
Crucigenia	CRUCSPEC	5115204000	178617	Autotroof	Groenwieren
Crucigenia quadrata	CRUCQUAD	5115204090	178962	Autotroof	Groenwieren
Cryptomonadaceae	CRMONAAE	6621100000	17644	Beide of onbekend	Overig
Cryptomonadales	CRYPTOMO	6621000000	17640	Beide of onbekend	Overig
Cryptomonas	CRMOSPEC	6621103000	106282	Autotroof	Overig
Cryptophyceae	CRYPTOPH	6620000000	17639	Autotroof	Overig
Cyanophyceae	CYANOPAE	5610000000	146542	Autotroof	Blauwwieren
Cyanophyta	CYANOPHY	5600000000	146537	Autotroof	Blauwwieren
Cyclostephanos dubius	CYPHDUBI	5231110020	148996	Autotroof	Diatomeeën
Cyclotella	CYTESPEC	5231103000	148905	Autotroof	Diatomeeën
Cyclotella [1]	CYCO	99999X0077		Autotroof	Diatomeeën
Cyclotella caspia	CYTECASP	5231103040	163196	Autotroof	Diatomeeën
Cyclotella meneghiniana	CYTEMENE	5231103110	148909	Autotroof	Diatomeeën
Cyclotella scaldensis	CYTESCAL	5231103230	148906	Autotroof	Diatomeeën
Cyclotella striata	CYTESTRI	5231103170	148911	Autotroof	Diatomeeën
Cylindrotheca closterium	CYTHCLOS	5232602010	149004	Autotroof	Diatomeeën
Cylindrotheca gracilis	CYTHGRAC	5232602020	149570	Autotroof	Diatomeeën
Cymatosira belgica	CYSIBELG	5232105010	149012	Autotroof	Diatomeeën
Dactyliosolen fragilissimus	DAENFRAG	99999X0078	149310	Autotroof	Diatomeeën

Dactyliosolen phuketensis	DAENPHUK	5231408010	248064	Autotroof	Diatomeeën
Dactylococcopsis	DACOSPEC	5611105000	146579	Autotroof	Blauwwieren
Delphineis minutissima	DELPMINU	5232116020	621926	Autotroof	Diatomeeën
Delphineis surirella	DELPSURI	5232116040	149180	Autotroof	Diatomeeën
Detonula	DETOSPEC	5231402000	149285	Autotroof	Diatomeeën
Detonula confervacea	DETOCONF	5231402010	149286	Autotroof	Diatomeeën
Detonula pumila	DETOPUMI	5231402020	149647	Autotroof	Diatomeeën
Diatoma tenuis	DIATTENU	5232106020	149014	Autotroof	Diatomeeën
Dictyocha	DIOCSPEC	5211901000	157258	Autotroof	Overig
Dictyocha speculum	DIOCSPUL	5211902010	157260	Autotroof	Overig
Dictyosphaerium	DIOSSPEC	5114901000	178623	Autotroof	Groenwieren
Dinobryon	DIBRSPEC	5211203000	157240	Autotroof	Overig
Dinobryon faculiferum	DIBRFACU	5211203220	160553	Autotroof	Overig
Dinobryon petiolatum	DIBRPETI	5211203230	160553	Autotroof	Overig
Dinophyceae	DINOPHYC	5250000000	146203	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Dinophysis acuminata	DISIACUM	5252502010	109603	Autotroof	Dinoflagellaten
Dinophysis acuta	DISIACUT	5252502020	109604	Autotroof	Dinoflagellaten
Dinophysis rotundata	DISIROTU	5252502050	162793	Heterotroof	Dinoflagellaten
Diploneis	DINESPEC	5232410000	149018	Autotroof	Diatomeeën
Diplopsalis	DILISPEC	5252701000	109515	Heterotroof	Dinoflagellaten
Diplopsalis gr	DIPLOPg	5252701001	109515	Heterotroof	Dinoflagellaten
Diplopsalis lenticula	DILILENT	5252701040	110001	Heterotroof	Dinoflagellaten
Diplopsalopsis asymmetrica	DIIOASYM	5252709010	155560	Heterotroof	Dinoflagellaten
Diplopsalopsis orbicularis	DILLOORBI	5252711010	110139	Heterotroof	Dinoflagellaten
Dissodinium pseudolunula	DINIPSLU	5255102020	110332	Autotroof	Dinoflagellaten
Ditylum brightwellii	DITYBRIG	5231606010	149023	Autotroof	Diatomeeën
Ebria tripartita	EBRITRIP	5212101010	118051	Heterotroof	Overig

Emiliana huxleyi	EMILHUXL	5211801010	115104	Autotroof	Overig
Entomoneis	ENTOSPEC	5232402000	156598	Autotroof	Diatomeeën
Eucampia zodiacus	EUPIZODI	5231607010	149131	Autotroof	Diatomeeën
Euglena (B)	EUGLSPEC	6611204000	8012	Autotroof	Groenwieren
Euglenaceae (B)	EUNAENAE	6611200000	21001	Autotroof	Groenwieren
Euglenophyceae (B)	EUGLENOP	6610000000	582177	Autotroof	Groenwieren
Eukaryota (G)	EUKA	99999X0080		Autotroof	Overig
Eunotogramma dubium	EUTODUBI	5231701010	345464	Autotroof	Diatomeeën
Eutreptiaceae (B)	EUTREPAE	6611100000	17655	Autotroof	Groenwieren
Eutreptiella (B)	EUELSPEC	6611103000	17657	Autotroof	Groenwieren
Fibrocapsa japonica	FIBRJAPO	6631105010	233761	Autotroof	Overig
Fragilaria	FRLASPEC	5232108000	149028	Autotroof	Diatomeeën
Fragilaria islandica	FRLAISLA	5232108130	149239	Autotroof	Diatomeeën
Fragilaria oblonga	FRLAOBLO	5232108330	345475	Autotroof	Diatomeeën
Fragilaria ulna	FRLAULNA	5232118190	447744	Autotroof	Diatomeeën
Fragilaria ulna var. acus	FRLAULac	5232118010	418636	Autotroof	Diatomeeën
Fragilariaceae			148952	Autotroof	Diatomeeën
Fragilidium subglobosum	FRLISUGL	5253502010	109705	Autotroof	Dinoflagellaten
Glenodinium danicum	GLUMDANI	5252702050	110146	Heterotroof	Dinoflagellaten
Glenodinium foliaceum	GLUMFOLI	5252702080	110154	Autotroof	Dinoflagellaten
Gloeodinales (C)	GLOEODIN	5254000000	146250	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Gloeotila	GLTISPEC	5116104000	577860	Autotroof	Groenwieren
Goniochloris	GOCHSPEC	5224102000	600926	Autotroof	Overig
Gonyaulax	GOAUSPEC	5252801000	109519	Autotroof	Dinoflagellaten
Gonyaulax digitale	GOAUDIGI	5252801060	110015	Autotroof	Dinoflagellaten
Gonyaulax spinifera	GOAUSPIN	5252801030	110041	Autotroof	Dinoflagellaten
Gonyaulax triacantha	GOAUTRIA	5252801050	110007	Autotroof	Dinoflagellaten

Guinardia delicatula	GUINDELI	99999X0084	149112	Autotroof	Diatomeeën
Guinardia flaccida	GUINFLAC	5231403010	149132	Autotroof	Diatomeeën
Guinardia striata	GUINSTRI	99999X0085	149113	Autotroof	Diatomeeën
Gymnodinaceae	GYMNODAE	5252100000	109410	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Gymnodinium	GYDISPEC	5252102000	109475	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Gymnodinium heterostriatum	GYDIHETE	5252102070	232778	Heterotroof	Dinoflagellaten
Gymnodinium marinum	GYDIMARI	5252102100	109811	Heterotroof	Dinoflagellaten
Gymnodinium mikimotoi	GYDIMIKI	5252103130	233024	Autotroof	Dinoflagellaten
Gymnodinium sanguineum	GYDISANG	5252102160	232546	Autotroof	Dinoflagellaten
Gymnodinium simplex	GYDISIMP	5252102120	109831	Autotroof	Dinoflagellaten
Gyrodinium	GYROSPEC	5252103000	109476	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Gyrodinium britannicum	GYROBRIT	5252103050	109843	Heterotroof	Dinoflagellaten
Gyrodinium calyptoglyphe	GYROCALY	5252103060	109844	Heterotroof	Dinoflagellaten
Gyrodinium lachryma	GYROLACH	5252103030	109859	Heterotroof	Dinoflagellaten
Gyrodinium resplendens	GYRORESP	5252103140	109874	Autotroof	Dinoflagellaten
Gyrodinium spirale	GYROSPIR	5252103040	109876	Heterotroof	Dinoflagellaten
Gyrosigma	GYSISPEC	5232414000	149033	Autotroof	Diatomeeën
Gyrosigma balticum	GYSIBALT	5232414040	149493	Autotroof	Diatomeeën
Gyrosigma fasciola	GYSIFASC	5232414080	149494	Autotroof	Diatomeeën
Halosphaeraeaceae (H)	HALOSPAE	5141200000	21004	Autotroof	Overig
Haslea	HASLSPEC	5232421700	149210	Autotroof	Diatomeeën
Haslea sp 5640	HASLVYFD	5232421710	149210	Autotroof	Diatomeeën
Helicotheca	HETHSPEC	5231609000	157438	Autotroof	Diatomeeën
Helicotheca tamesis	HECOTAME	5231609010	157440	Autotroof	Diatomeeën
Herdmania litoralis	HERDLITO	5252111010	109894	Heterotroof	Dinoflagellaten

Heterocapsa	HECASPEC	5223102000	109540	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterocapsa lanceolata (l)	HECALANC		233615	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterocapsa minima	HECAMINI	5253102020	233619	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterocapsa niei	HECANIEI	99999X0087	233620	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterocapsa rotundata	HECAROTU	5252104010	110152	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterocapsa rotundata cf	HECAROCF	5252104990	110152	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterocapsa triquetra	HECATRIQ	5253102010	110153	Autotroof	Dinoflagellaten
Heterosigma akashiwo	HESIAKAS	6631107010	160585	Autotroof	Overig
Hormogonales	HORMOGON	5614000000		Autotroof	Blauwwieren
Katodinium asymmetricum	KATOASYM	5252104020	109882	Heterotroof	Dinoflagellaten
Katodinium glaucum	KATOGLAU	5252103020	109885	Heterotroof	Dinoflagellaten
Khakista (J)	KHAK	99999X0089	576884	Autotroof	Diatomeeën
Kirchneriella	KIRCSPEC	5115109000	163108	Autotroof	Groenwieren
Kofoidinium velleloides	KOFOVELL	5252302010	109920	Heterotroof	Dinoflagellaten
Koliella	KOLISPEC	5116111000	160588	Autotroof	Groenwieren
Kolkwitziella-ceae	KOKW	99999X0091	109430	Heterotroof	Dinoflagellaten
Kryptoperidinium foliaceum	KRYPFOLI	99999X0092	110154	Autotroof	Dinoflagellaten
Lagerheimia	LARHSPEC	5115110000	178609	Autotroof	Groenwieren
Lagerheimia genevensis	LARHGENE	5115110020	178610	Autotroof	Groenwieren
Lauderia annulata	LAUDANNU	5231404010	149135	Autotroof	Diatomeeën
Lebouraia minuta	LEBOMINU	5252717010	110204	Autotroof	Dinoflagellaten
Lennoxia faveolata	LENNFAVE	5232620010	549205	Autotroof	Diatomeeën
Leptocylindrus danicus	LECYDANI	5231405010	149106	Autotroof	Diatomeeën
Leptocylindrus minimus	LECYMINI	5231405020	149039	Autotroof	Diatomeeën
Leucocryptos	LECRSPEC	6621105000	17651	Heterotroof	Overig
Leucocryptos marina	LECRMARI	6621105010	119077	Heterotroof	Overig
Licmophora	LICMSPEC	5232111000	149342	Autotroof	Diatomeeën
Limnothrix	LIMNSPEC	5614714000	177506	Autotroof	Blauwwieren

Litho- desmium undulatum	LIMIUNDU	5231608010	149322	Autotroof	Diatomeeën
Mediopyxis helysia	MEDIHELY	5231614010	345485	Autotroof	Diatomeeën
Melosira	MELOSPEC	5231106000	149042	Autotroof	Diatomeeën
Melosira du- bia	MELODUBI	5231106060	149243	Autotroof	Diatomeeën
Melosira mo- niliformis	MELOMONI	5231106110	418547	Autotroof	Diatomeeën
Melosira mo- niliformis var. octogona	MELOMOoc	5231106111	673330	Autotroof	Diatomeeën
Melosira nummuloides	MELONUMM	5231106120	149044	Autotroof	Diatomeeën
Melosira vari- ans	MELOVARI	5231106150	149043	Autotroof	Diatomeeën
Melosira wes- tii	MELOWEST	5231106160	149251	Autotroof	Diatomeeën
Membraneis challengeri	MEISCHAL	5232434010	341546	Autotroof	Diatomeeën
Meringosp- haera	MEGOSPEC	5211603000	115075	Autotroof	Overig
Merismope- dia	MEPESPEC	5611112000	146545	Autotroof	Blauwwieren
Mesoporos perforatus	MEPOPERF	5251103010	232516	Autotroof	Dinoflagella- ten
Meuniera membrana- cea	MEUNMEMB	99999X0094	149145	Autotroof	Diatomeeën
Micracantho- dinium	MICASPEC	5253001000	109510	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Micracantho- dinium setife- rum	MICASETI	5253001010	109993	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Micractinium	MITISPEC	5114504000	163478	Autotroof	Groenwieren
Microcystis	MICYSPEC	5611113000	146557	Autotroof	Blauwwieren
Micromonas	MICRSPEC	5141104400	134533	Autotroof	Groenwieren
Micromonas pusilla	MIMOPUSI	99999X0095	134564	Autotroof	Overig
Minutocellus polymorphus	MICEPOLY	5231801010	464449	Autotroof	Diatomeeën
Minutocellus scriptus	MICESCRI	5231801020	573486	Autotroof	Diatomeeën
Monoraphi- dium	MORASPEC	5115308000	160590	Autotroof	Groenwieren
Monoraphi- dium contor- tum	MORACONT	5115308020	160591	Autotroof	Groenwieren
Monoraphi- dium griffithii	MORAGRIF	5115308040	248134	Autotroof	Groenwieren

Monoraphidium komarkovae	MORAKOMA	5115308070	163100	Autotroof	Groenwieren
Mougeotia	MOUGSPEC	5121103000	248137	Autotroof	Groenwieren
Myrionecta rubra (D)	MYNERUBR	6771D23010	292896	Heterotroof	Overig
Navicula	NAVISPEC	5232417000	149142	Autotroof	Diatomeeën
Navicula [2]	NAUL	99999X0096		Autotroof	Diatomeeën
Navicula distans	NAVIDIST	5232417630	149143	Autotroof	Diatomeeën
Nematodinium armatum	NENIARMA	5252108010	109907	Heterotroof	Dinoflagellaten
Neocalyptrella robusta (K)	NELAROBA		345491	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia	NITZSPEC	5232604000	149045	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia bilobata	NITZBILO	5232604130	149587	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia coarctata	NITZCOAR	5232604210	176409	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia fruticosa	NITZFRUT	5232604380	149602	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia longissima	NITZLONG	5232604610	149150	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia reversa	NITZREVE	5232414610	248139	Autotroof	Diatomeeën
Nitzschia sigma	NITZSIGM	5232604860	149213	Autotroof	Diatomeeën
Noctiluca	NOCTSPEC	5252301000	109500	Heterotroof	Dinoflagellaten
Noctiluca scintillans	NOCTSCIN	5252301020	109921	Heterotroof	Dinoflagellaten
Oblea rotunda	OBLEROTU	5252710010	110155	Heterotroof	Dinoflagellaten
Odontella	ODONSPEC	5231611000	148963	Autotroof	Diatomeeën
Odontella aurita	ODONAUURI	5231603010	149050	Autotroof	Diatomeeën
Odontella aurita var. minima	ODONAUmi	5231603012	345492	Autotroof	Diatomeeën
Odontella granulata	ODONGRAN	5231603020	149156	Autotroof	Diatomeeën
Odontella mobiliensis	ODONMOBI	5231603040	164116	Autotroof	Diatomeeën
Odontella regia	ODONREGI	5231603060	149094	Autotroof	Diatomeeën
Odontella rhombus	ODONRHOM	5231603070	149157	Autotroof	Diatomeeën
Odontella rhombus f. trigona	ODONRHtr	5231603072	163292	Autotroof	Diatomeeën

Odontella sinensis	ODONSINE	5231603090	149095	Autotroof	Diatomeeën
Odontella subaequa	ODONSUAE	5231603100	162953	Autotroof	Diatomeeën
Ondetermineerbare alg (E)	ALGINDET	9999930000		Beide of onbekend	Overig
Oocystis	OOCYSPEC	5115113000	178611	Autotroof	Groenwieren
Oscillatoria	OSCISPEC	5614705000	146549	Autotroof	Blauwwieren
Oxyrrhis marina	OXYRMARI	5252401010	109902	Heterotroof	Dinoflagellaten
Oxytoxum	OXYTSPEC	5252803000	109528	Heterotroof	Dinoflagellaten
Oxytoxum mediterraneum	OXYMEDI	5252803010	110102	Heterotroof	Dinoflagellaten
Paralia marina	PARAMARI	5231114010	149055	Autotroof	Diatomeeën
Paralia sulcata	PALISULC	5231106130	149055	Autotroof	Diatomeeën
Parlibellus delognei	PARBDELO	5232433010	595701	Autotroof	Diatomeeën
Paulinella	PAULINSP	6842B31000	136779	Autotroof	Overig
Paulinella ovalis (L)	PAINOVAL	99999X0100	136903	Autotroof	Overig
Paulsenella	PASESPEC	5255106000	109447	Autotroof	Dinoflagellaten
Pediastrum	PEASSPEC	5114403000	160561	Autotroof	Groenwieren
Pediastrum boryanum	PEASBORY	5114403040	160562	Autotroof	Groenwieren
Pediastrum duplex	PEASDUPL	5114403080	164061	Autotroof	Groenwieren
Pennales	PENNALES	5232000000		Autotroof	Diatomeeën
Peridiniaceae	PERIDIAE	5252700000	109433	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Peridiniaceae sp 5	PERIDIAF	525270000F	109433	Heterotroof	Dinoflagellaten
Peridinales	PERIDINI	5252000000	591151	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Phacus (B)	PHCUSPEC	6611206000	163339	Autotroof	Groenwieren
Phaeocystis	PHCYSPEC	5214102000	115088	Autotroof	Phaeocystis
Plagiogrammopsis vanheurckii	PLMOVANH	5232114040	149057	Autotroof	Diatomeeën
Plagiotropis	PLTR	99999X0102	149516	Autotroof	Diatomeeën
Planctonema	PLNESPEC	5116105000	162715	Autotroof	Groenwieren
Planktothrix agardhii	PLANAGAR	5614705040	146552	Autotroof	Blauwwieren
Pleurosigma	PLMASPEC	5232422000	149181	Autotroof	Diatomeeën
Pleurosigma affine	PLMAAFFI	5232422120	149182	Autotroof	Diatomeeën

Pleurosigma angulatum	PLMAANGU	5232422030	149183	Autotroof	Diatomeeën
Pleurosigma planctonicum	PLMAPLAN	5232422160	231883	Autotroof	Diatomeeën
Pleurosigma simonsenii (M)	PLMASIMO		231884	Autotroof	Diatomeeën
Podosira stelliger	PODOSTEL	5231107020	149060	Autotroof	Diatomeeën
Polykrikos	POKRSPEC	5252201000	109485	Heterotroof	Dinoflagellaten
Polykrikos schwartzii	POKRSCHW	5252201010	341581	Heterotroof	Dinoflagellaten
Prasinophyceae	PRASINAE	5140000000	17329	Autotroof	Groenwieren
Preperidinium meunierii	PREPMEUN	5252702111	109927	Heterotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum	PRORSPEC	5251102000	109566	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum aporum	PRORAPOR	5251102060	110291	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum balticum	PRORBALT	5251101010	110293	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum lima	PRORLIMA	5251102030	110301	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum micans	PRORMICA	5251102010	110303	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum minimum	PRORMINI	5251102080	110304	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum scutellum	PRORSCUT	5251102070	110314	Autotroof	Dinoflagellaten
Prorocentrum triestinum	PRORTRIE	5251102020	110316	Autotroof	Dinoflagellaten
Protaspis glans	PRTAGLAN	5258101010	137294	Autotroof	Dinoflagellaten
Proterothropsis	PRRY		231794	Beide of onbekend	Dinoflagellaten
Protoceratium reticulatum	PRCERETI	5252901010	110321	Autotroof	Dinoflagellaten
Protomonadales	PROTOMON	6641000000		Heterotroof	Overig
Protoperidinium	PRPESPEC	5252713000	109553	Heterotroof	Dinoflagellaten
Protoperidinium achromaticum	PRPEACHR	5252703010	110205	Heterotroof	Dinoflagellaten
Protoperidinium bipes	PRPEBIPE	5252713010	110208	Heterotroof	Dinoflagellaten

Proto-peridinium brevipes	PRPEBREV	5252713020	110210	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium cerasus	PRPECERA	5252713030	162749	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium claudicans	PRPECLAU	5252703280	163862	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium conicoides	PRPECOCO	5252703290	110212	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium conicum	PRPECOCU	5252713040	110213	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium curvipes	PRPECURV	5252703300	163934	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium denticulatum	PRPEDENT	5252703310	110216	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium depressum	PRPEDEPR	5252713060	110217	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium divergens	PRPEDIVE	5252713080	110219	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium excentricum	PRPEEXCE	5252703320	110220	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium granii	PRPEGRAN	5252713100	110223	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium leonis	PRPELEON	5252703330	110229	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium marielebou- raiae	PRPEMARI	5252713110	110231	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium minutum	PRPEMINU	5252703530	110233	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium mite	PRPEMITE	5252703340	110234	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium oblongum	PRPEOBLO	5252703350	110238	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium oblongum cf	PRPEOBCF	5252703990	110238	Heterotroof	Dinoflagellaten
Proto-peridinium ob- longum var. latidorsale	PROTOBLO	5252703351	233231	Heterotroof	Dinoflagellaten

Protope- ridinium obtusum	PRPEOBTU	5252713120	110239	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium ovatum	PRPEOVAT	5252713140	110241	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium pallidum	PRPEPALL	5252703360	110244	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium parthenopes	PRPEPART	5252703420	233050	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium pellucidum	PRPEPELL	5252703370	110245	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium pentagonum	PRPEPENT	5252703390	110247	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium punctulatum	PRPEPUNC	5252703400	110248	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium pyriforme	PRPEPYRI	5252713150	110249	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium steinii	PRPESTEI	5252713170	110257	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium subinermis	PRPESUIN	5252703630	110259	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium thorianum	PRPETHOR	5252703410	110260	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Protope- ridinium thulense	PRPETHUL	5252713190	232861	Heterotroof	Dinoflagella- ten
Prymnesia- ceae	PRYMNEAE	5211500000	115073	Autotroof	Overig
Pseudana- baena	PSDAANBA	5614707000	177588	Autotroof	Blauwwieren
Pseudo- chattonella (F)	PSEC		531445	Autotroof	Overig
Pseudokep- hyrion	PSKESPEC	5211210000	162741	Autotroof	Overig
Pseudo- nitzschia	PSNISPEC	5232606000	149151	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo- nitzschia americana complex	PSNIAMCO	5232606061	478556	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo- nitzschia delicatissima	PSNIDELI	5232606010	149153	Autotroof	Diatomeeën

Pseudo-nitzschia delicatissima cf	PSNIDECF	5232606980	149153	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia fraudulenta	PSNIFRAU	5232606020	246606	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia granii	PSNIGRAN	5232606040	375883	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia pseudodelicatissima	PSNIPSDE	5232606030	156548	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia pungens	PSNIPUNG	5232604790	160528	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia pungens cf	PSNIPUNG	5232606990	160528	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia seriata	PSNISERI	5232604850	149152	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia sp 269014	PSNISPEA	5232606060	149151	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia subpacificica	PSNISUBP	5232606090	418222	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia turgidula	PSNITURG	5232606050	246609	Autotroof	Diatomeeën
Pseudo-nitzschia turgidula cf	PSNITU CF	5232606100	246609	Autotroof	Diatomeeën
Pseudopedinella	PSPESPEC	5211604000	160599	Autotroof	Overig
Pseudopodocira westii	PSOPWEST	99999X0107	577639	Autotroof	Diatomeeën
Pteromonas	PTERSPEC	5111203000	172469	Autotroof	Groenwieren
Pterosperma	PTSPSPEC	5141203000	160595	Autotroof	Groenwieren
Pterosperma parallelum (H)	PTERPARA	5141203040	341609	Autotroof	Overig
Pyramimonas	PYRASPEC	5141201000	134529	Autotroof	Groenwieren
Pyramimonas longicauda	PYRALONG	5140201070	160513	Autotroof	Groenwieren
Pyrophacus horologium	PYPHHORO	5253501010	110266	Autotroof	Dinoflagellaten
Raphidophyceae	RADOPHEA	6630000000	160581	Autotroof	Overig
Rhabdonema	RBNESPEC	5232115000	157072	Autotroof	Diatomeeën

Rhaphoneis	RHAPSPEC	5232116000	149065	Autotroof	Diatomeeën
Rhaphoneis amphiceros	RHAPAMPH	5232116010	149066	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia	RZSOSPEC	5231406000	149069	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia alata	RZSOALAT	5231406010	149168	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia delicatula	RZSODELI	5231406030	149112	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia fragilissima	RZSOFRAG	5231406060	149310	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia hebetata	RZSOHEBE	5231406070	149070	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia hebetata f. semispina	RZSOHEse	5231406071	149071	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia imbricata	RZSOIMBR	5231406080	149116	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia indica	RZSOINDI	5231406150	345513	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia pungens	RZSOPUNG	5231406160	547544	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia robusta	RZSOROBU	5231406110	149311	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia setigera	RZSOSETI	5231406120	149115	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia shrubsolei	RZSOSHRU	5231406081	149116	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia similoides	RZSOSIMI	5231406170	160531	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia spec 6989	RZSOSPEA	5231406990		Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia stolterfothii	RZSOSTOL	5231406130	149113	Autotroof	Diatomeeën
Rhizosolenia styliformis	RZSOSTYL	5231406140	149629	Autotroof	Diatomeeën
Roperia tes- selata	ROPETESS	5231304010	149105	Autotroof	Diatomeeën
Scenedes- maceae [1]	SCES	99999X0110	160541	Autotroof	Groenwieren
Scenedes- mus	SCENSPEC	5115211000	160602	Autotroof	Groenwieren
Scene- desmus bicaudatus	SCENBICA	5115211120	572077	Autotroof	Groenwieren
Scene- desmus brevispina	SCENBREV	5115211160		Autotroof	Groenwieren
Scenedes- mus falcatus	SCENFALC	5115211370	162928	Autotroof	Groenwieren
Scene- desmus intermedius	SCENINTE	5115211450	248159	Autotroof	Groenwieren

Scenedesmus lefevrei	SCENLEFE	5115211470	248160	Autotroof	Groenwieren
Scenedesmus quadricauda	SCENQUAD	5115211620	248156	Autotroof	Groenwieren
Scrippsiella	SCRISPEC	5252712000	109545	Autotroof	Dinoflagellaten
Scrippsiella trochoidea	SCRITROC	5252702190	110172	Autotroof	Dinoflagellaten
Skeletonema	SKELSPEC	5231109000	149073	Autotroof	Diatomeeën
Skeletonema costatum	SKELCOST	5231109010	149074	Autotroof	Diatomeeën
Skeletonema potamos	SKELPOTA	5231109020	163390	Autotroof	Diatomeeën
Skeletonema subsalsum	SKELSUSA	5231109030	149075	Autotroof	Diatomeeën
Snowella	SNOWSPEC	5611121000	146644	Autotroof	Blauwwieren
Spatulodinium pseudo-noctiluca	SPATPSNO	5252303010	109923	Heterotroof	Dinoflagellaten
Spirulina	SPRUSPEC	5614710000	146541	Autotroof	Blauwwieren
Stauroneis membranacea	STNEMEMB	5232418170	149145	Autotroof	Diatomeeën
Stephanodiscus	STDISPEC	5231110000	149079	Autotroof	Diatomeeën
Stephanodiscus hantzschii	STDIHANT	5231110030	149080	Autotroof	Diatomeeën
Stephanopyxis palmeriana	STPYPALM	5231111010	231888	Autotroof	Diatomeeën
Stephanopyxis turris	STPYTURR	5231111020	149631	Autotroof	Diatomeeën
Striatella unipunctata	STRIUNIP	5232117020	149177	Autotroof	Diatomeeën
Surirella	SURISPEC	5232704000	149084	Autotroof	Diatomeeën
Surirella fastuosa	SURIFAST	5232704090	149615	Autotroof	Diatomeeën
Telonema subtilis	TEMASUBT	6641305010	118075	Heterotroof	Overig
Tetraedron	TEONSPEC	5115115000	178949	Autotroof	Groenwieren
Tetraselmis	TESESPEC	5141103000	134526	Autotroof	Groenwieren
Tetrastrum	TETRSPEC	5115214000	162934	Autotroof	Groenwieren
Tetrastrum staurogeniaeforme	TETRSTAU	5115214090	162935	Autotroof	Groenwieren
Thalassionema frauenfeldii	THNEFRAU	5232121020	176352	Autotroof	Diatomeeën

Thalassiosira nitzschioides	THNENITZ	5232121010	149093	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira	THSISPEC	5231112000	148912	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira angstii	THSIANGS	5231112130	148936	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira angustelineata	THSIANTE	5231102020	148914	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira baltica	THSIBALT	5231112010	156690	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira baltica var. batava	THSIBAbA	5231112011		Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira decipiens	THSIDECI	5231112020	148913	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira delicatula	THSIDELI	5231112250		Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira eccentrica	THSIECCE	5231101050	148922	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira fallax	THSIFALL	5231112240	149099	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira gravida	THSIGRAV	5231112040	149102	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira hendeyi	THSIHEND	5231112260	148923	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira lacustris	THSILACU	5231101100	163494	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira leptopa	THSILEPT	5231101110	149103	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira levanderi	THSILEVA	5231112150	149308	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira nodulolineata	THSINODU	5231112310	148929	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira nordenskiöldii	THSINORD	5231112080	148931	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira rotula	THSIROTU	5231112100	148942	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira sp 1	THSISSPA	5231112001	148912	Autotroof	Diatomeeën
Thalassiosira subtilis	THSISUTI	5231112110	149101	Autotroof	Diatomeeën
Torodinium	TOROSPEC	5252107000	109479	Autotroof	Dinoflagellaten
Torodinium robustum	TOROROBU	5252107010	109889	Autotroof	Dinoflagellaten
Trachelomonas (B)	TRLOSPEC	6611208000	163247	Autotroof	Groenwieren
Trachydiscus	TRDISPEC	5224109000		Autotroof	Overig
Trachyneis aspera	TRNEASPE	5232428010	149147	Autotroof	Diatomeeën

Triceratium alternans	TRICALTE	5231610010	149655	Autotroof	Diatomeeën
Triceratium favus	TRICFAVU	5231610030	149170	Autotroof	Diatomeeën
Tropidoneis	TROPSPEC	5232429000	149518	Autotroof	Diatomeeën
Tryblionella coarctata	TRYBCOAR	99999X0114	176409	Autotroof	Diatomeeën
Ulothricaceae	ULOTHRAE	5116100000	143790	Autotroof	Groenwieren
Ulothrix	ULOTSPEC	5116110000	144287	Autotroof	Groenwieren
Ulotrichales	ULOTHRIC	5116000000	824	Autotroof	Groenwieren
Warnowia	WARNSPEC	5252110000	109491	Heterotroof	Dinoflagellaten